

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 25. a 28. listopadu 2024 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Evy Brázdilové a soudců JUDr. Heleny Kutzlerové a Mgr. Stanislava Králíka odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [jméno] [příjmení], narozeného [datum] a [jméno] [příjmení], narozeného [datum], a dále poškozené České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro Pardubický kraj, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. května 2023, čísla jednacího 43 T 3/2020-13126, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. a), b), d), e), f) trestního řádu se napadený rozsudek z podnětu všech podaných odvolání zrušuje v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že:

A.

podle § 45 trestního zákoníku se ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení] ruší výroky o vině

a trestu z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2014, č. j. 48 T 1/2014-2018, který nabyl právní moci dne 23.5.2014, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad;

podle § 45 trestního zákoníku se ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení] ruší výroky o vině, trestu a náhradě škody z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2022, č. j. 48 T 2/2021-4299, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20.12.2022,

č. j. 6 To 46/2022-4432, který nabyl právní moci dne 20.12.2022, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad;

a znovu se rozhoduje tak, že

obžalovaní

- I. [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa],
- II. [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa],
- III. [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa],
t. č. bytem [adresa],
- IV. [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [obec a číslo], okr. [obec]
- V. [jméno] [příjmení], [datum narození], státní příslušník Slovenské republiky, trvale bytem [adresa], Slovenská republika, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Břeclav
- VI. [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa], t.č. bytem [adresa]
- VII. [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa]

se uznávají vinnými, že

v době od září 2011 do srpna 2014 v úmyslu zkrátit daň z přidané hodnoty (dále také jen, „DPH“) postupným a na sebe navazujícím společným jednáním obžalovaný [jméno] [příjmení] za součinnosti s obžalovanými [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a osobou jednající za slovenskou společnost JS CaT, s.r.o. a polskou společnost Sa Enterprice, Sp.z.o.o., jejíž vina doposud nebyla pravomocně prokázána, a dále s již odsouzenými [jméno] [příjmení], [datum narození] (zástupcem maďarské společnosti C Trade Korlátort Felelösségü, Társaság, IČ 0109867077) a [jméno] [příjmení], [datum narození] (jednatelem slovenské společnosti futurissimo, s.r.o., IČ 44501471), dílem také za pomoci obžalovaného [jméno] [příjmení], fiktivně deklarovali dodání tabákových výrobků – cigaret - z České republiky do jiných členských států Evropské unie (dále také jen, „EU“), přestože si byli vědomi, že cigarety s obecným i zdravotním varováním v českém jazyce a opatřené českými kolkovými známkami jsou určeny pouze ke spotřebě na území České republiky (dále také jen, „ČR“), a ve skutečnosti byly takto deklarované cigarety z místa provozovny obchodní společnosti QANTO CZ, s.r.o., na adrese [adresa], distribuovány a prodávány na daňovém území České republiky, eventuálně na černém trhu mimo území ČR, aniž by byla odvedena DPH,

a to tak, že:

VIII. obž. [jméno] [příjmení]

jako jednatel obchodní společnosti QANTO CZ, s.r.o., IČ 259 69 714, se sídlem [adresa] (od 31. 12. 2015 Potamos CZ, s.r.o.) v době od září 2011 do srpna 2014 nakupoval v České republice tabákové výrobky – cigarety – od obchodních společností Philip Morris ČR, a.s., IČ 148 03 534, se sídlem [adresa], British American Tobacco

([příjmení] Republic), s.r.o., IČ 61775339, se sídlem [adresa], JT International, s.r.o., IČ 17047587, se sídlem [adresa], Imperial Tobacco CR, s.r.o., IČ 43005012, se sídlem [adresa], IČ 25525603, se sídlem [adresa] a jejich následný prodej nepravdivě deklaroval ve fakturách, dodacích listech, účetních listinách a účetních knihách společnosti QANTO CZ, s.r.o. za zdaňovací období září 2011 až srpen 2014 jako dodání do jiného členského státu EU obchodním společnostem - ARAMIV, s.r.o., IČ 463 76 852, se sídlem [adresa], Slovenská republika, DIČ SK 2023, JS CaT, s.r.o., IČ 463 91 550, se sídlem [adresa], Slovenská republika, DIČ SK 2023, ENEL, s.r.o., IČ 359 77 370, se sídlem [adresa], Slovenská republika, DIČ SK2022123411, futurissimo, s.r.o., IČ 445 01 471, se sídlem [adresa], Slovenská republika, DIČ SK2022767230, Invisible, s.r.o., IČ 461 29 022, se sídlem [adresa],

Slovenská republika, DIČ SK 2023, RÉVAY-TRADE, s.r.o., IČ 446 97 180, se sídlem [adresa]. [jméno] 15, Slovenská republika, DIČ SK2022823462, [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno], Társaság, IČ 0109867077, se sídlem [adresa], Maďarsko, s tím, že cena zboží byla podle § 64 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále také jen, „DPH“), fakturována bez DPH, ačkoliv věděl, že předmětné tabákové výrobky -cigarety - byly opatřeny platnou tabákovou nálepkou dle § 114 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, se zaplacenou spotřební daní v České republice a s obecným a zdravotním varováním v českém jazyce, a byly tak určeny ke spotřebě na území ČR, avšak tyto cigarety nebyly do jiného členského státu EU dodány, ale byly ve skutečnosti distribuovány a prodávány z místa provozovny obchodní společnosti x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. ve [obec] ke spotřebě na daňovém území České republiky, na základě takto vedeného účetnictví uváděl v přiznáních k dani z přidané hodnoty obchodní společnosti QANTO CZ, s.r.o. za zdaňovací období září 2011 až srpen 2014, správci daně Finančnímu úřadu pro [část Prahy] nepravdivé údaje, že zboží bylo dodáno do jiného členského státu EU, ačkoliv fakticky k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, a to:

1. za zdaňovací období září 2011 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 2.830.967 Kč, v přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 10. 2011, deklaroval v řádku 20, „dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 2.885.642 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání zboží do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 1.281.131 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 256.226 Kč,
2. za zdaňovací období říjen 2011 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 7.719.970 Kč a společnosti RÉVAY-TRADE, s.r.o. v částce 150.102 Kč, v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 11. 2011, deklaroval v řádku 20, „dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 7.885.571 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání zboží do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 6.226.719 Kč a odběrateli RÉVAY-TRADE, s.r.o. ve výši 150.102 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 1.275.364 Kč,
3. za zdaňovací období listopad 2011 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 10.584.210 Kč a společnosti RÉVAY-TRADE, s.r.o. v částce 6.569.888 Kč, v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 27. 12. 2011, deklaroval v řádku 20, „dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 17.173.509 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 7.383.181 Kč a odběrateli RÉVAY-TRADE, s.r.o. ve výši 6.569.888 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 2.790.614 Kč,
4. za zdaňovací období prosinec 2011 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako v příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o.

v částce 14 049 440 Kč a společnosti RÉVAY-TRADE, s.r.o. v částce 4.448.053 Kč, přičemž v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 1. 2012 deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 18.513.493 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 10.498.356 Kč a odběrateli RÉVAY-TRADE, s.r.o. ve výši 4.448.053 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 2.989.282 Kč,

5. za zdaňovací období leden 2012 nepravdivě s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. za částku 11.617.944 Kč

a společnosti RÉVAY-TRADE, s.r.o. za částku 7.834.808 Kč, přičemž v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 27. 2. 2012, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 19.504.752 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 9.829.546 Kč a odběrateli RÉVAY-TRADE, s.r.o. ve výši 7.834.808 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 3.532.871 Kč,

6. za zdaňovací období únor 2012 nepravdivě s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako v příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 16.912.709 Kč

a společnosti RÉVAY-TRADE, s.r.o. v částce 5.305.735 Kč, přičemž v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 26. 3. 2012, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 22.233.443 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 15.454.094 Kč a odběrateli RÉVAY-TRADE, s.r.o. ve výši 5.305.735 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 4.151.966 Kč,

7. za zdaňovací období březen 2012 nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako v příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 16.036.588 Kč

a společnosti RÉVAY-TRADE, s.r.o. v částce 4.440.204 Kč, přičemž v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 4. 2012, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 20.482.792 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 13.720.033 Kč a odběrateli RÉVAY-TRADE, s.r.o. ve výši 4.440.204 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 3.632.048 Kč,

8. za zdaňovací období duben 2012 nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako v příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 16.828.444 Kč, přičemž v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 5. 2012, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši

17.016.524 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 15.594.809 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 3.118.962 Kč,

9. za zdaňovací období květen 2012 nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 19.140.114 Kč, přičemž v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 26. 6. 2012, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 19.161.114 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 17.692.821 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 3.538.564 Kč,

10. za zdaňovací období červen 2012 úmyslně, nepravdivě s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 10.161.653 Kč, přičemž v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 7. 2012, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 10.386.811 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 8.654.071 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 1.780.814 Kč,

11. za zdaňovací období červenec 2012 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 15.163.950 Kč, přičemž v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 27. 8. 2012, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 15.173.450 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 13.815.868 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 2.763.174 Kč,

12. za zdaňovací období srpen 2012 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. ve výši 16.280.069 Kč, a v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 9. 2012, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 16.293.069 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání zboží do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 15.158.777 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 3.031.755 Kč,

13. za zdaňovací období září 2012 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. ve výši 17.378.132 Kč a společnosti futurissimo, s.r.o. ve 643.490 Kč, a v daňovém přiznání

k DPH, za toto období podaném dne 24. 10. 2012, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 18.035.621 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 16.696.079 Kč a odběrateli futurissimo, s.r.o. ve výši 643.490 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 3.467.914 Kč,

14. za zdaňovací období říjen 2012 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. ve výši 27.747.089 Kč a společnosti futurissimo, s.r.o. za částku 643.490 Kč, v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 26. 11. 2012, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 28.402.578 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 26.320.423 Kč a odběrateli futurissimo, s.r.o. ve výši 643.490 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 5.392.783 Kč,

15. za zdaňovací období listopad 2012 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti CONDOR TRADE KFT. v částce 16.023.956 Kč, společnosti Invisible, s.r.o. v částce 31.723.925 Kč x LineBreak a společnosti futurissimo, s.r.o. v částce 676.352 Kč, v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 27. 12. 2012, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 48.443.232 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 30.984.433 Kč, odběrateli futurissimo, s.r.o. ve výši 676.352 Kč a odběrateli [příjmení] [jméno] [příjmení] ve výši 14.693.667 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 9.270.890 Kč,

16. za zdaňovací období prosinec 2012 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti CONDOR TRADE KFT. v částce 42.678.508 Kč a společnosti Invisible, s.r.o. v částce 19.070.060 Kč, v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 1. 2013, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 61.772.568 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli Invisible, s.r.o. ve výši 18.300.186 Kč a odběrateli [příjmení] [jméno] [příjmení] ve výši 42.471.378 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 12.154.313 Kč,

17. za zdaňovací období leden 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti CONDOR TRADE KFT. v částce 71.132.198 Kč a společnosti futurissimo, s.r.o. v částce 5.072.886 Kč, v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 2. 2013, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 76.221.084 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli futurissimo, s.r.o. ve výši 4.938.173 Kč a odběrateli [příjmení] [jméno] [příjmení] ve výši 69.974.089 Kč, ač k tomuto

dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 15.731.575 Kč,

18. za zdaňovací období únor 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti CONDOR TRADE KFT. v částce 63.958.410 Kč a společnosti futurissimo, s.r.o. v částce 1.408.982 Kč, v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 3. 2013, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 65.380.392 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli futurissimo, s.r.o. ve výši 1.393.868 Kč a odběrateli [příjmení] [jméno] [příjmení] ve výši 63.686.649 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 13.666.908 Kč,

19. za zdaňovací období březen 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti futurissimo, s.r.o. v částce 75.145 Kč, v daňovém přiznání k DPH, za toto zdaňovací období podaném dne 24. 4. 2013, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 88.145 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli futurissimo, s.r.o. ve výši 75.145 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 15.780 Kč,

20. za zdaňovací období duben 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti futurissimo, s.r.o. v částce 121.280 Kč, v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 24. 5. 2013, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 140.280 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli futurissimo, s.r.o. ve výši 118.262 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 24.835 Kč,

21. za zdaňovací období květen 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti futurissimo, s.r.o. ve výši 3.680.181 Kč a společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 2.247.522 Kč, v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 6. 2013, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 5.937.703 Kč, do něhož zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli futurissimo, s.r.o. ve výši 3.676.158 Kč a odběrateli ARAMIV ve výši 2.247.522 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 1.243.973 Kč,

22. za zdaňovací období červen 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti futurissimo, s.r.o. ve výši 24.328.537 Kč a společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 8.073.487 Kč, v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 7. 2013, deklaroval v řádku 20,, dodání

zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 32.415.024 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli futurissimo, s.r.o. ve výši 24.171.217 Kč a odběrateli ARAMIV ve výši 8.073.487 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 6.771.388 Kč,

23. za zdaňovací období červenec 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako příloze k daňovému přiznání k DPH, mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti futurissimo, s.r.o. ve výši 10.800.605 Kč a společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 12.349.278 Kč, v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 22. 8. 2013, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 23.159.882 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli futurissimo, s.r.o. ve výši 10.695.557 Kč a odběrateli ARAMIV ve výši 12.349.278 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 4.839.415 Kč,

24. za zdaňovací období srpen 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 22.113.708 Kč (z toho DPH 4.643.879 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 9. 2013 deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 22.120.708 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 22.113.708 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 4.643.879 Kč,

25. za zdaňovací období září 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 21.407.900 Kč (z toho DPH 4.495.659 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 10. 2013 deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 21.413.900 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 21.407.900 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 4.495.659 Kč,

26. za zdaňovací období říjen 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, zboží do jiného členského státu EU společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 19.698.813 Kč (z toho DPH 4.136.751 Kč) a společnosti JS [příjmení], s.r.o. ve výši 1.831.592 Kč (z toho DPH 384.634 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 11. 2013 deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 22.963.206 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání zboží do jiného členského státu EU ve výši 21.530.405 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 4.521.385 Kč,

27. za zdaňovací období listopad 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem krátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH mimo jiné dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ARAMIV, s.r.o.

ve výši 13.545.432 Kč a společnosti JS [příjmení], s.r.o. ve výši 15.559.175 Kč, v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 23. 12. 2013, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“, ve výši 29.434.387 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU odběrateli ARAMIV ve výši 13.545.432 Kč a odběrateli JS CaT, s.r.o. ve výši 15.559.175 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 6.111.968 Kč,

28. za zdaňovací období prosinec 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 4.963.102 Kč a společnosti JS [příjmení], s.r.o. ve výši 4.443.169 Kč, v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 27. 1. 2014, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ odběrateli ARAMIV ve výši 4.834.816 Kč a odběrateli JS CaT, s.r.o.

ve výši 4.443.169 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH nejméně o částku ve výši 1.948.376 Kč,

29. za zdaňovací období leden 2014 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 920.826 Kč (z toho DPH 193.373 Kč) a společnosti JS [příjmení], s.r.o. ve výši 16.377.766 Kč (z toho DPH 3.439.331 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 2. 2014 deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 23.417.583 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 17.298.592 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 3.632.704 Kč,

30. za zdaňovací období únor 2014 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ENEL, s.r.o. ve výši 8.632.002 Kč (z toho DPH 1.812.720 Kč), společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 4.413.749 Kč (z toho DPH 926.887 Kč) a společnosti JS [příjmení], s.r.o. ve výši 21.807.065 Kč (z toho DPH 4.579.484 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto zdaňovací období podaném dne 24. 3. 2014 deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 38.207.257 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 34.852.816 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 7.319.091 Kč,

31. za zdaňovací období březen 2014 úmyslně nepravdivě s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ENEL, s.r.o. ve výši 21.244.722 Kč (z toho DPH 4.461.392 Kč), společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 9.290.580 Kč (z toho DPH 1.951.022 Kč) a společnosti JS [příjmení], s.r.o. ve výši 14.327.540 Kč (z toho DPH 3.008.783 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 4. 2014 deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 45.223.538 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 44.862.842 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 9.421.197 Kč,

32. za zdaňovací období duben 2014 úmyslně nepravdivě, s cílem krátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ENEL, s.r.o. ve výši 49.229.039 Kč (z toho DPH 10.338.098 Kč) a společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 10.564.632 Kč (z toho DPH 2.218.573 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 23. 5. 2014 deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 59.799.670 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 59.793.671 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 12.556.671 Kč,

33. za zdaňovací období květen 2014 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ENEL, s.r.o. ve výši 67.987.113 Kč (z toho DPH 14.277.294 Kč) a společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 18.932.535 Kč (z toho DPH 3.975.832 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 26. 6. 2014 deklaroval v řádku,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 88.963.164 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 89.919.648 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží byla distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 18.253.126 Kč,

34. za zdaňovací období červen 2014 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ENEL, s.r.o. ve výši 93.249.887 Kč (z toho DPH 19.582.476 Kč) a společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 18.481.070 Kč (z toho DPH 3.881.025 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 7. 2014 deklaroval dodání zboží do jiného členského státu EU ve výši 121.241.568 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 111.730.957 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR, a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 23.463.501 Kč,

35. za zdaňovací období červenec 2014 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ENEL, s.r.o. ve výši 98.188.547 Kč (z toho DPH 20.619.595 Kč) a společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 23.408.352 Kč (z toho DPH 4.915.754 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 8. 2014 deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 121.602.899 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 121.596.899 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR, a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 25.535.349 Kč,

36. za zdaňovací období srpen 2014 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ENEL, s.r.o. ve výši 68.543.873 Kč (z toho DPH, ve výši 14.394.213 Kč) a společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 22.779.228 Kč (z toho DPH, ve výši 4.783.638 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 9. 2014, deklaroval v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 92.120.236 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 91.323.101 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 19.177.851 Kč,

příčemž obž. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] svou činností umožnili společnosti QANTO CZ, s.r.o., aby dodávky realizované jejich společností uváděla jako dodávky zboží do jiných členských států EU, tedy fakturované bez DPH, a tím snížila svou daňovou povinnost, když:

IX. obž. [jméno] [příjmení]

jako zmocněnec společnosti futurissimo, s.r.o. se sídlem v Pri suchom mlyne, 11, [jméno], IČ 44 501 471, v době od 22. 1. 2013 do 19. 2. 2013 na základě plné moci vystavené již odsouzeným [jméno] [příjmení] a poté v době od 19. 2. 2013 do 11. 7. 2013 jako její jednatel, na základě objednávek učiněných tuzemskými subjekty odebral v provozovně společnosti QANTO CZ, s.r.o., tabákové výrobky ve fakturovaném objemu nejméně 45.068.380 Kč, které zaplatil vkladem na účet společnosti QANTO CZ, s.r.o. nebo v pokladně v hotovosti, z prostředků, jež mu byly předem poskytnuty blíže neustanovenými odběrateli na území ČR, a při jejich odebrání s vědomím, že cena zboží bude dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. fakturována bez DPH, podepsal nepravdivé prohlášení, že zboží bude dodáno do jiného členského státu EU, což neměl od samého počátku v úmyslu, neboť poté toto zboží distribuoval dle předchozí dohody odběratelům na daňovém území České republiky a tímto jednáním umožnil, aby společnost QANTO CZ, s.r.o. ve svém účetnictví a přiznání k DPH, v rozporu se skutečností obchodní transakce se společností futurissimo, s.r.o. vykazovala jako dodání do jiného členského a tím byla DPH společností QANTO CZ, s.r.o. zkrácena nejméně v rozsahu 9.464.360 Kč,

příčemž dne 11. 7. 2013 se v pobočce Komerční banky ve [obec] chystal vložit finanční prostředky na účet společnosti QANTO CZ, s.r.o. na úhradu faktur č. 1013027005 na částku 586.585 Kč, č. 1013027006 na částku 311.571 Kč a č. 1013027002 na částku 835.602 Kč, vystavených společností QANTO CZ, s.r.o. bez DPH, na základě e- mailové objednávky ze dne 10. 7. 2013, když tyto prostředky téhož dne převzal od neustanovených osob, jimž hodlal odebrané zboží od společnosti QANTO CZ, s.r.o. distribuovat, ačkoli věděl, že zboží bude na základě jeho objednávky společností QANTO CZ, s.r.o. účtováno bez DPH jako dodání do jiných členských států EU, přičemž byl zadržen, tedy tímto jednáním se pokusil umožnit společnosti QANTO CZ, s.r.o., aby ve svém účetnictví tento obchod vykazovala jako dodání do jiného členského státu EU, čímž by došlo ke zkrácení DPH, v rozsahu nejméně 364.089 Kč;

X.

a) obž. [jméno] [příjmení] a obž. [jméno] [příjmení]

obž. [jméno] [příjmení] jako jednatel společnosti Invisible, s.r.o., se sídlem [adresa], IČ 461 29 022, poté, co zaregistroval tuto společnost jako odběratele u společnosti QANTO CZ, s.r.o., nejméně v době od září 2011 do prosince 2012 na základě pokynů obž. [jméno] [příjmení], učinil za společnost Invisible, s.r.o. objednávky cigaret za fakturovanou částku 227.610.527 Kč, na jejíž úhradu mu obž. [jméno] [příjmení] poskytl finanční prostředky, které obž. [příjmení]. [příjmení] vložil na bankovní účet společnosti QANTO CZ, s.r.o., přičemž při odběru podepsal nepravdivé prohlášení, že zboží bude dodáno do jiného členského státu EU, ač to od samého počátku neměl v úmyslu, s vědomím, že cena zboží bude dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. fakturována bez daně z přidané hodnoty, obž. [příjmení]. [příjmení] však dodání do jiného členského státu EU nezajistil, ale zboží předal v [obec] obž. [jméno] [příjmení] k distribuci na daňovém území ČR, a tímto jednáním umožnili, aby společnost QANTO CZ, s.r.o. tyto obchody vykazovala ve svém účetnictví a přiznání k DPH, jako dodání do jiného členského státu EU a tím byla

DPH, společností QANTO CZ, s.r.o. za obchodování se společností Invisible, s.r.o. zkrácena v rozsahu nejméně 45.522.105 Kč;

b) obž. [jméno] [příjmení] (převzato z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2014, č. j. 48 T 1/2014-2018)

po předchozí vzájemné dohodě se záměrem zkrátit daň z přidané hodnoty tím způsobem, že jménem společnosti C Trade Korlátort Felelösségű Társaság, se sídlem [adresa], IČ: 0109867077, (dále jen, spol. [příjmení]“) bude v ČR nakupováno zboží bez DPH, neboť při odběru bude nepravdivě deklarován úmysl vyvézt zakoupené zboží z České republiky do Maďarska, a současně s vědomím, že zboží nebude z České republiky vyvezeno, ale bude prodáno na území České republiky, postupovali tak, že obžalovaný [jméno] [příjmení], jednající jménem maďarské společnosti C, vždy na základě předchozích instrukcí obžal. [jméno] [příjmení] nebo obžal. [jméno] [příjmení], v níže uvedených případech koupil a odebral od společnosti QANTO CZ, s.r.o., IČ 25969714, se sídlem [adresa], ve [obec], zboží (cigarety a dobýjecí kupóny do mobilních telefonů) a ke každému odebranému zboží deklaroval čestným prohlášením, že zboží vyveze z České republiky do Maďarska, a v důsledku toho mu společnost QANTO CZ, s.r.o., prodala předmětné zboží za kupní cenu bez DPH, ačkoliv věděl, že zboží bude prodáno na území České republiky, odebrané zboží s výjimkou zboží z faktur číslo 1012043923, 1012044440, 1012044898, 10120445289, 1012045480, 1012047263, 1012047345, 1013000622, 1013000813, 1013002015, 1013002437, 1013003900, 1013004811, 1013005046, 1013005799 a 1013007037, které si ponechal zřejmě pro vlastní potřebu, přičemž DPH z těchto faktur činí celkem 15 084 Kč a jejichž cenu uhradil hotově, dovezl do [obec] a předal obžalovaným [jméno] [příjmení] a [příjmení] [jméno], kteří jeho jednání ve vzájemné domluvě zosnovali a řídili, ačkoliv věděli, že je tímto způsobem neoprávněně krácena DPH, předtím obžalovaný [příjmení] [jméno] opatřil finanční prostředky potřebné pro nákup uvedeného zboží, vozidlo pro jeho přepravu a zajistil převzetí tohoto zboží od obžalovaného [jméno] [příjmení] a jeho distribuci a prodej na území České republiky, obžalovaný [jméno] [příjmení] převzal peněžní prostředky v hotovosti od obžalovaného [příjmení] [jméno] určené pro nákup uvedeného zboží, zajistil převoz těchto peněžních prostředků do [obec] a předal je obžal. [jméno] [příjmení], dále instruoval obžalovaného [jméno] [příjmení] k úhradě zboží a k odběru zboží, zejména kdy a kam má být odebrané zboží obžal. [příjmení] [jméno] dopraveno, případně zajišťoval předání zboží obviněnému [příjmení] [jméno] osobně, a rovněž zajišťoval registraci společnosti C v Maďarsku a podání nepravdivého daňového přiznání spol. [příjmení] k DPH, tímto společným jednáním obžalovaní způsobili, že společnost QANTO CZ, s.r.o., vyčíslila v přiznání k dani z přidané hodnoty za období listopad 2012 až únor 2013 daň z přidané hodnoty v nesprávně vyšší, neboť do svých přiznání k dani z přidané hodnoty za uvedené období zahrnula níže uvedené faktury, jimiž prodala společnosti C předmětné zboží bez DPH, čímž obžalovaní způsobili, že jimi v omyl uvedená společnost QANTO CZ, s.r.o., neodvedla z uvedeného zboží daň z přidané hodnoty a takto došlo ke zkrácení DPH v následujícím rozsahu:

1) v daňovém přiznání k DPH společnosti QANTO CZ, s.r.o., za zdaňovací období listopad r. 2012, doručeném Finančnímu úřadu [obec a číslo] dne 27.12.2012 byla zkrácena DPH o částku 3.204.791 Kč na základě faktur:

Měsíc: listopad; Doklad č.; Bez DPH; Sazba; Částka DPH

5.11.2012; 1012040373; 814 702 Kč; 20,00; 162 940 Kč

8.11.2012; 1012041002; 526 533 Kč; 20,00; 105 307 Kč

8.11.2012; 1012040774; 778 685 Kč; 20,00; 155 737 Kč

13.11.2012; 1012041362; 549 301 Kč; 20,00; 109 860 Kč

12.11.2012; 1012041363; 811 204 Kč; 20,00; 162 241 Kč

14.11.2012; 1012041760; 444 174 Kč; 20,00; 88 835 Kč

14.11.2012; 1012041759; 1 034 263 Kč; 20,00; 206 853 Kč
 15.11.2012; 1012041984; 104 993 Kč; 20,00; 20 999 Kč
 15.11.2012; 1012041957; 237 539 Kč; 20,00; 47 508 Kč
 15.11.2012; 1012041983; 482 519 Kč; 20,00; 96 504 Kč
 16.11.2012; 1012042176; 1 011 980 Kč; 20,00; 202 396 Kč
 19.11.2012; 1012042321; 600 514 Kč; 20,00; 120 103 Kč
 19.11.2012; 1012042349; 739 262 Kč; 20,00; 147 852 Kč
 19.11.2012; 1012042350; 878 980 Kč; 20,00; 175 796 Kč
 22.11.2012; 1012042744; 202 532 Kč; 20,00; 40 506 Kč
 22.11.2012; 1012042746; 275 064 Kč; 20,00; 55 013 Kč
 22.11.2012; 1012042745; 600 907 Kč; 20,00; 120 181 Kč
 22.11.2012; 1012042970; 970 713 Kč; 20,00; 194 143 Kč
 26.11.2012; 1012043285; 275 846 Kč; 20,00; 55 169 Kč
 26.11.2012; 1012043293; 497 570 Kč; 20,00; 99 514 Kč
 26.11.2012; 1012043294; 512 038 Kč; 20,00; 102 408 Kč
 26.11.2012; 1012043291; 532 357 Kč; 20,00; 106 471 Kč
 26.11.2012; 1012043295; 720 080 Kč; 20,00; 144 016 Kč
 28.11.2012; 1012043700; 149 632 Kč; 20,00; 29 926 Kč
 28.11.2012; 1012043495; 525 252 Kč; 20,00; 105 050 Kč
 28.11.2012; 1012043494; 781 857 Kč; 20,00; 156 371 Kč
 29.11.2012; 1012043893; 457 066 Kč; 20,00; 91 413 Kč
 29.11.2012; 1012043894; 508 019 Kč; 20,00; 101 604 Kč
 29.11.2012; 1012043923; 374 Kč; 20,00; 75 Kč

Celkem;; 16 023 956 Kč;; 3 204 791 Kč

2) v daňovém přiznání k DPH společnosti QANTO CZ, s.r.o., za zdaňovací období prosinec r. 2012, doručeném Finančnímu úřadu [obec a číslo] dne 25.1.2013 byla zkrácena DPH o částku 8.535.701 Kč na základě faktur:

Měsíc: prosinec; Doklad č.; Bez DPH; Sazba; Částka DPH

3.12.2012; 1012044249; 932 219 Kč; 20,00; 186 444 Kč
 3.12.2012; 1012044250; 1 022 111 Kč; 20,00; 204 422 Kč
 3.12.2012; 1012044243; 1 250 460 Kč; 20,00; 250 092 Kč
 4.12.2012; 1012044440; 4 476 Kč; 20,00; 895 Kč
 5.12.2012; 1012044683; 209 526 Kč; 20,00; 41 905 Kč
 5.12.2012; 1012044684; 267 482 Kč; 20,00; 53 496 Kč
 5.12.2012; 1012044681; 345 357 Kč; 20,00; 69 071 Kč
 5.12.2012; 1012044682; 449 628 Kč; 20,00; 89 926 Kč

6.12.2012; 1012044872; 1 025 714 Kč; 20,00; 205 143 Kč
6.12.2012; 1012044898; 2 357 Kč; 20,00; 471 Kč
7.12.2012; 1012045151; 621 714 Kč; 20,00; 124 343 Kč
7.12.2012; 1012045150; 1 462 691 Kč; 20,00; 292 538 Kč
10.12.2012; 1012045280; 690 718 Kč; 20,00; 138 144 Kč
10.12.2012; 1012045279; 1 211 297 Kč; 20,00; 242 259 Kč
10.12.2012; 1012045289; 3 475 Kč; 20,00; 695 Kč
11.12.2012; 1012045480; 5 460 Kč; 20,00; 1 092 Kč
11.12.2012; 1012045471; 618 001 Kč; 20,00; 123 600 Kč
11.12.2012; 1012045456; 726 990 Kč; 20,00; 145 398 Kč
13.12.2012; 1012045924; 192 063 Kč; 20,00; 38 413 Kč
13.12.2012; 1012045923; 372 274 Kč; 20,00; 74 455 Kč
13.12.2012; 1012045922; 554 084 Kč; 20,00; 110 817 Kč
13.12.2012; 1012045610; 1 206 071 Kč; 20,00; 241 214 Kč
13.12.2012; 1012045591; 1 363 699 Kč; 20,00; 272 740 Kč
14.12.2012; 1012046143; 930 621 Kč; 20,00; 186 124 Kč
14.12.2012; 1012046200; 945 990 Kč; 20,00; 189 198 Kč
14.12.2012; 1012045857; 994 539 Kč; 20,00; 198 908 Kč
14.12.2012; 1012046142; 1 080 705 Kč; 20,00; 216 141 Kč
14.12.2012; 1012046144; 1 991 635 Kč; 20,00; 398 327 Kč
17.12.2012; 1012046339; 216 672 Kč; 20,00; 43 334 Kč
17.12.2012; 1012046336; 237 661 Kč; 20,00; 47 532 Kč
17.12.2012; 1012046337; 661 773 Kč; 20,00; 132 355 Kč
17.12.2012; 1012046338; 748 997 Kč; 20,00; 149 799 Kč
17.12.2012; 1012046340; 821 976 Kč; 20,00; 164 395 Kč
17.12.2012; 1012046333; 1 159 435 Kč; 20,00; 231 887 Kč
19.12.2012; 1012046765; 137 148 Kč; 20,00; 27 430 Kč
19.12.2012; 1012046758; 359 207 Kč; 20,00; 71 841 Kč
19.12.2012; 1012046756; 954 968 Kč; 20,00; 190 994 Kč
19.12.2012; 1012046757; 1 010 207 Kč; 20,00; 202 041 Kč
20.12.2012; 1012047000; 235 476 Kč; 20,00; 47 095 Kč
20.12.2012; 1012047001; 523 007 Kč; 20,00; 104 601 Kč
20.12.2012; 1012047002; 720 604 Kč; 20,00; 144 121 Kč
20.12.2012; 1012047003; 1 497 080 Kč; 20,00; 299 416 Kč
21.12.2012; 1012047201; 994 539 Kč; 20,00; 198 908 Kč
21.12.2012; 1012047254; 1 228 615 Kč; 20,00; 245 723 Kč

21.12.2012; 1012047200; 1 318 298 Kč; 20,00; 263 660 Kč

21.12.2012; 1012047263; 7 664 Kč; 20,00; 1 533 Kč

27.12.2012; 1012047345; 2 444 Kč; 20,00; 489 Kč

27.12.2012; 1012047320; 214 864 Kč; 20,00; 42 973 Kč

27.12.2012; 1012047322; 1 556 857 Kč; 20,00; 311 371 Kč

27.12.2012; 1012047321; 2 234 058 Kč; 20,00; 446 812 Kč

28.12.2012; 1012047551; 270 804 Kč; 20,00; 54 161 Kč

28.12.2012; 1012047552; 1 882 696 Kč; 20,00; 376 539 Kč

28.12.2012; 1012047553; 3 202 099 Kč; 20,00; 640 420 Kč

Celkem;; 42 678 506 Kč;; 8 535 701 Kč

3) v daňovém přiznání k DPH společnosti QANTO CZ, s.r.o., za zdaňovací období leden 2013, doručeném Finančnímu úřadu [obec a číslo] dne 25.2.2013 byla zkrácena DPH o částku 14.937.761 Kč na základě faktur:

Měsíc: leden; Doklad č.; Bez DPH; Sazba; Částka [jméno]

3.1.2013; 1013000261; 122 287 Kč; 21,00; 25 680 Kč

3.1.2013; 1013000260; 791 213 Kč; 21,00; 166 155 Kč

3.1.2013; 1013000259; 1 285 202 Kč; 21,00; 269 892 Kč

3.1.2013; 1013000258; 2 007 652 Kč; 21,00; 421 607 Kč

4.1.2013; 1013000487; 119 500 Kč; 21,00; 25 095 Kč

4.1.2013; 1013000483; 533 297 Kč; 21,00; 111 992 Kč

4.1.2013; 1013000488; 1 397 835 Kč; 21,00; 293 545 Kč

4.1.2013; 1013000484; 2 214 299 Kč; 21,00; 465 003 Kč

4.1.2013; 1013000482; 3 056 307 Kč; 21,00; 641 824 Kč

7.1.2013; 1013000618; 175 512 Kč; 21,00; 36 858 Kč

7.1.2013; 1013000608; 677 044 Kč; 21,00; 142 179 Kč

7.1.2013; 1013000609; 1 439 316 Kč; 21,00; 302 256 Kč

7.1.2013; 1013000610; 1 638 492 Kč; 21,00; 344 083 Kč

7.1.2013; 1013000622; 2 398 Kč; 21,00; 504 Kč

8.1.2013; 1013000813; 7 085 Kč; 21,00; 1 488 Kč

9.1.2013; 1013000816; 182 934 Kč; 21,00; 38 416 Kč

9.1.2013; 1013000811; 429 947 Kč; 21,00; 90 289 Kč

9.1.2013; 1013001050; 687 080 Kč; 21,00; 144 287 Kč

9.1.2013; 1013000812; 853 462 Kč; 21,00; 179 227 Kč

9.1.2013; 1013000809; 1 012 627 Kč; 21,00; 212 652 Kč

9.1.2013; 1013001051; 1 041 059 Kč; 21,00; 218 622 Kč

9.1.2013; 1013000810; 1 201 716 Kč; 21,00; 252 360 Kč

9.1.2013; 1013001052; 1 293 967 Kč; 21,00; 271 733 Kč
11.1.2013; 1013001486; 134 611 Kč; 21,00; 28 268 Kč
11.1.2013; 1013001466; 202 134 Kč; 21,00; 42 448 Kč
11.1.2013; 1013001485; 1 465 282 Kč; 21,00; 307 709 Kč
11.1.2013; 1013001467; 2 007 867 Kč; 21,00; 421 652 Kč
11.1.2013; 1013001487; 3 792 334 Kč; 21,00; 796 390 Kč
14.1.2013; 101301619; 351 352 Kč; 21,00; 73 784 Kč
14.1.2013; 1013001596; 375 740 Kč; 21,00; 78 905 Kč
14.1.2013; 1013001617; 1 012 299 Kč; 21,00; 212 583 Kč
14.1.2013; 1013001595; 1 456 262 Kč; 21,00; 305 815 Kč
15.1.2013; 1013001803; 57 352 Kč; 21,00; 12 044 Kč
15.1.2013; 1013001805; 193 814 Kč; 21,00; 40 701 Kč
15.1.2013; 1012001802; 356 117 Kč; 21,00; 74 785 Kč
15.1.2013; 1013001804; 2 979 462 Kč; 21,00; 625 687 Kč
16.1.2013; 1013002022; 146 905 Kč; 21,00; 30 850 Kč
16.1.2013; 1013002021; 787 179 Kč; 21,00; 165 308 Kč
16.1.2013; 101300 2014; 1 870 688 Kč; 21,00; 392 844 Kč
16.1.2013; 101300 2015; 6 184 Kč; 21,00; 1 299 Kč
18.1.2013; 1013002437; 1 097 Kč; 21,00; 230 Kč
18.1.2013; 1013002470; 175 568 Kč; 21,00; 36 869 Kč
18.1.2013; 1013002242; 203 785 Kč; 21,00; 42 795 Kč
18.1.2013; 1013002469; 401 747 Kč; 21,00; 84 367 Kč
18.1.2013; 1013002461; 559 129 Kč; 21,00; 117 417 Kč
18.1.2013; 1013002284; 638 467 Kč; 21,00; 134 078 Kč
18.1.2013; 1013002241; 664 524 Kč; 21,00; 139 550 Kč
18.1.2013; 1013002467; 791 731 Kč; 21,00; 166 264 Kč
18.1.2013; 1013002286; 844 320 Kč; 21,00; 177 307 Kč
18.1.2013; 1013002468; 1 015 380 Kč; 21,00; 213 230 Kč
18.1.2013; 1013002240; 1 887 906 Kč; 21,00; 396 460 Kč
21.1.2013; 1013002285; 152 361 Kč; 21,00; 31 996 Kč
21.1.2013; 1012002575; 748 696 Kč; 21,00; 157 226 Kč
21.1.2013; 1013002574; 781 748 Kč; 21,00; 164 167 Kč
21.1.2013; 1013002576; 1 417 619 Kč; 21,00; 297 700 Kč
23.1.2013; 1013002747; 215 033 Kč; 21,00; 45 157 Kč
23.1.2013; 1013002746; 380 344 Kč; 21,00; 79 872 Kč
23.1.2013; 1013002973; 502 627 Kč; 21,00; 105 552 Kč

23.1.2013; 1013002972; 829 053 Kč; 21,00; 174 101 Kč
 23.1.2013; 1013002944; 980 395 Kč; 21,00; 205 883 Kč
 24.1.2013; 1013003188; 208 216 Kč; 21,00; 43 725 Kč
 24.1.2013; 1013003187; 257 409 Kč; 21,00; 54 056 Kč
 24.1.2013; 1013003189; 427 968 Kč; 21,00; 89 873 Kč
 24.1.2013; 1013003183; 3 720 469 Kč; 21,00; 781 298 Kč
 25.1.2013; 1013003406; 95 169 Kč; 21,00; 19 985 Kč
 25.1.2013; 1013003407; 147 396 Kč; 21,00; 30 953 Kč
 25.1.2013; 1013003405; 715 353 Kč; 21,00; 150 224 Kč
 25.1.2013; 1013003404; 716 663 Kč; 21,00; 150 499 Kč
 25.1.2013; 1013003403; 2 259 033 Kč; 21,00; 474 397 Kč
 25.1.2013; 1013003419; 202 390 Kč; 21,00; 42 502 Kč
 29.1.2013; 1013003697; 469 061 Kč; 21,00; 98 503 Kč
 29.1.2013; 1013003686; 552 533 Kč; 21,00; 116 032 Kč
 29.1.2013; 1013003687; 772 148 Kč; 21,00; 162 151 Kč
 29.1.2013; 1013003685; 3 328 572 Kč; 21,00; 699 000 Kč
 30.1.2013; 1013003895; 406 562 Kč; 21,00; 85 378 Kč
 30.1.2013; 1013003893; 478 191 Kč; 21,00; 100 420 Kč
 30.1.2013; 1013003892; 1 068 201 Kč; 21,00; 224 322 Kč
 30.1.2013; 1013003894; 1 443 627 Kč; 21,00; 303 162 Kč
 30.1.2013; 1013003900; 3 644 Kč; 21,00; 765 Kč
 31.1.2013; 1013004069; 107 291 Kč; 21,00; 22 531 Kč
 31.1.2013; 1013004070; 584 362 Kč; 21,00; 122 716 Kč
 31.1.2013; 1013004071; 610 595 Kč; 21,00; 128 225 Kč
 Celkem;; 71 132 196 Kč;; 14 937 761 Kč

4) v daňovém přiznání k DPH společnosti QANTO CZ, s.r.o., za zdaňovací období únor r. 2013, doručeném Finančnímu úřadu [obec a číslo] dne 25.3.2013 byla zkrácena DPH o částku 13.431.266 Kč na základě faktur:

Měsíc: únor; Doklad č.; Bez DPH; Sazba; Částka DPH

1.2.2013; 1013004289; 54 279 Kč; 21,00; 11 399 Kč
 1.2.2013; 1013004290; 477 244 Kč; 21,00; 100 221 Kč
 1.2.2013; 1013004291; 633 711 Kč; 21,00; 133 079 Kč
 1.2.2013; 1013004294; 716 233 Kč; 21,00; 150 409 Kč
 1.2.2013; 1013004293; 1 026 270 Kč; 21,00; 215 517 Kč
 1.2.2013; 1013004292; 1 220 996 Kč; 21,00; 256 409 Kč
 1.2.2013; 1013004300; 2 161 245 Kč; 21,00; 453 861 Kč

4.2.2013; 1013004419; 128 405 Kč; 21,00; 26 965 Kč
4.2.2013; 1013004420; 191 983 Kč; 21,00; 40 316 Kč
4.2.2013; 1013004426; 465 497 Kč; 21,00; 97 754 Kč
4.2.2013; 1013004427; 779 665 Kč; 21,00; 163 730 Kč
4.2.2013; 1013004428; 1 868 549 Kč; 21,00; 392 395 Kč
5.2.2013; 1013004604; 495 050 Kč; 21,00; 103 961 Kč
5.2.2013; 1013004621; 521 837 Kč; 21,00; 109 586 Kč
5.2.2013; 1013004605; 545 802 Kč; 21,00; 114 618 Kč
5.2.2013; 1013004622; 797 629 Kč; 21,00; 167 502 Kč
5.2.2013; 1013004606; 1 236 056 Kč; 21,00; 259 572 Kč
6.2.2013; 1013004835; 123 933 Kč; 21,00; 26 026 Kč
6.2.2013; 1013004812; 479 781 Kč; 21,00; 100 754 Kč
6.2.2013; 1013004834; 766 055 Kč; 21,00; 160 872 Kč
6.2.2013; 1013004813; 1 193 200 Kč; 21,00; 250 572 Kč
6.2.2013; 1013004811; 18 398 Kč; 21,00; 3 864 Kč
7.2.2013; 1013005046; 3 036 Kč; 21,00; 638 Kč
7.2.2013; 1013005049; 188 743 Kč; 21,00; 39 636 Kč
7.2.2013; 1013005047; 906 909 Kč; 21,00; 190 451 Kč
7.2.2013; 1013005053; 1 165 908 Kč; 21,00; 244 841 Kč
7.2.2013; 1013005048; 1 534 740 Kč; 21,00; 322 295 Kč
8.2.2013; 1013005278; 197 085 Kč; 21,00; 41 388 Kč
8.2.2013; 1013005277; 894 081 Kč; 21,00; 187 757 Kč
8.2.2013; 1013005265; 1 113 447 Kč; 21,00; 233 824 Kč
8.2.2013; 1013005266; 3 293 866 Kč; 21,00; 691 712 Kč
11.2.2013; 1013005406; 652 995 Kč; 21,00; 137 129 Kč
11.2.2013; 1013005407; 723 398 Kč; 21,00; 151 914 Kč
11.2.2013; 1013005409; 2 560 360 Kč; 21,00; 537 676 Kč
12.2.2013; 1013005592; 110 440 Kč; 21,00; 23 192 Kč
12.2.2013; 1013005593; 191 984 Kč; 21,00; 40 317 Kč
12.2.2013; 1013005591; 654 889 Kč; 21,00; 137 527 Kč
12.2.2013; 1013005590; 850 803 Kč; 21,00; 178 669 Kč
12.2.2013; 1013005594; 1 920 270 Kč; 21,00; 403 257 Kč
13.2.2013; 1013005795; 131 891 Kč; 21,00; 27 697 Kč
13.2.2013; 1013005796; 1 007 076 Kč; 21,00; 211 486 Kč
13.2.2013; 1013005798; 1 144 620 Kč; 21,00; 240 370 Kč
13.2.2013; 1013005597; 1 423 007 Kč; 21,00; 298 831 Kč

13.2.2013; 1013005799; 981 Kč; 21,00; 206 Kč
15.2.2013; 1013006286; 49 899 Kč; 21,00; 10 479 Kč
15.2.2013; 1013006256; 103 426 Kč; 21,00; 21 719 Kč
15.2.2013; 1013006258; 114 282 Kč; 21,00; 23 999 Kč
15.2.2013; 113006257; 196 094 Kč; 21,00; 41 180 Kč
15.2.2013; 1013006259; 261 684 Kč; 21,00; 54 954 Kč
15.2.2013; 1013006265; 1 265 133 Kč; 21,00; 265 678 Kč
15.2.2013; 1013006267; 1 559 016 Kč; 21,00; 327 393 Kč
15.2.2013; 1013006266; 1 774 805 Kč; 21,00; 372 709 Kč
18.2.2013; 1013006397; 345 773 Kč; 21,00; 72 612 Kč
18.2.2013; 1013006395; 942 592 Kč; 21,00; 197 944 Kč
18.2.2013; 1013006396; 1 731 148 Kč; 21,00; 363 541 Kč
19.2.2013; 1013006589; 65 659 Kč; 21,00; 13 788 Kč
19.2.2013; 1013006592; 249 773 Kč; 21,00; 52 452 Kč
19.2.2013; 1013006590; 483 855 Kč; 21,00; 101 610 Kč
19.2.2013; 1013006588; 486 909 Kč; 21,00; 102 251 Kč
19.2.2013; § 254 odst. 1 tr.ř., jedná se tak ze strany odvolacího soudu o porušení zákona 10399; 645 844 Kč; 21,00; 135 627 Kč
19.2.2013; 1013006593; 1 220 874 Kč; 21,00; 256 384 Kč
19.2.2013; 1013006591; 1 236 771 Kč; 21,00; 259 722 Kč
19.2.2013; 1013006603; 32 297 Kč; 21,00; 6 782 Kč
20.2.2013; 1013006810; 128 551 Kč; 21,00; 26 996 Kč
20.2.2013; 1013006806; 320 792 Kč; 21,00; 67 366 Kč
20.2.2013; 1013006809; 445 843 Kč; 21,00; 93 627 Kč
20.2.2013; 1013006808; 878 729 Kč; 21,00; 184 533 Kč
20.2.2013; 1013006807; 1 798 190 Kč; 21,00; 377 620 Kč
21.2.2013; 1013007023; 156 530 Kč; 21,00; 32 871 Kč
21.2.2013; 1013007026; 403 046 Kč; 21,00; 84 640 Kč
21.2.2013; 1013007025; 833 468 Kč; 21,00; 175 028 Kč
21.2.2013; 1013007027; 1 329 059 Kč; 21,00; 279 102 Kč
21.2.2013; 1013007037; 1 835 Kč; 21,00; 385 Kč
22.2.2013; 1013007241; 84 607 Kč; 21,00; 17 767 Kč
22.2.2013; 1013007244; 120 978 Kč; 21,00; 25 405 Kč
22.2.2013; 1013007242; 138 531 Kč; 21,00; 29 092 Kč
22.2.2013; 1013007243; 538 253 Kč; 21,00; 113 033 Kč
22.2.2013; 1013007239; 804 574 Kč; 21,00; 168 961 Kč

22.2.2013; 1013007238; 895 764 Kč; 21,00; 188 110 Kč

22.2.2013; 1013007240; 1 138 633 Kč; 21,00; 239 113 Kč

25.2.2013; 1013007375; 458 721 Kč; 21,00; 96 331 Kč

25.2.2013; 1013007378; 897 738 Kč; 21,00; 188 525 Kč

25.2.2013; 1013007377; 995 851 Kč; 21,00; 209 129 Kč

25.2.2013; 1013007376; 1 119 579 Kč; 21,00; 235 112 Kč

25.2.2013; 1013007365; 1 130 961 Kč; 21,00; 237 502 Kč

Celkem;; 63 958 414 Kč;; 13 431 266 Kč

celkem ve výši o 40.109.519 Kč nižší, než jaká měla být správně vyčíslena a odvedena,

XI. obž. [jméno] [příjmení]

XII. jako jednatel obchodní společnosti RÉVAY-TRADE, s.r.o. se sídlem [adresa], IČ 44697180, v období od října 2011 do března 2012 objednal a odebral cigarety od společnosti QANTO CZ, s.r.o., přičemž v objednávkách a následných prohlášeních nepravdivě uváděl, že zboží bude dodáno do jiného členského státu EU, což však od samého počátku neměl v úmyslu, a s vědomím, že dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. bude cena zboží fakturována bez daně z přidané hodnoty, za společnost RÉVAY-TRADE, s.r.o. osobně odebral zboží ve fakturované výši 28.748.790 Kč, které distribuoval přímo odběratelům v ČR, a tímto jednáním umožnil, aby společnost QANTO CZ, s.r.o. uskutečněné obchody vykazovala ve svém účetnictví a přiznání k DPH jako dodání do jiného členského státu EU, čímž byla DPH zkrácena nejméně o 5.749.758 Kč;

XIII. jako jednatel obchodní společnosti ARAMIV, s.r.o. se sídlem [adresa], v období od května 2013 do srpna 2014 objednal a odebral cigarety od společnosti QANTO CZ, s.r.o., přičemž v objednávkách a následných prohlášeních nepravdivě uváděl, že zboží bude dodáno do jiného členského státu EU, což však od samého počátku neměl v úmyslu, a s vědomím, že dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. bude cena zboží fakturována bez daně z přidané hodnoty, za společnost ARAMIV, s.r.o. osobně nebo prostřednictvím svého ředice [jméno] [příjmení], který dle pokynů obžalovaného [příjmení]. [příjmení], podepisoval nepravdivá prohlášení, že zboží bude dodáno do jiného státu EU, v provozovně společnosti QANTO CZ, s.r.o. odebral zboží ve fakturované výši 213.061.928 Kč, které distribuoval přímo odběratelům v ČR, a tímto jednáním umožnil, aby společnost x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. uskutečněné obchody vykazovala ve svém účetnictví a přiznání k DPH, jako dodání do jiného členského státu EU, a tím byla DPH, společností QANTO CZ, s.r.o. za obchodování se společností ARAMIV, s.r.o. zkrácena nejméně v rozsahu nejméně 44.743.005 Kč;

XIV. obž [jméno] [příjmení] a obž. [jméno] [příjmení]

po dohodě osoby jednající za polskou společnost Sa Enterprice, Sp.z.o.o., se sídlem [adresa], jejíž vina doposud nebyla pravomocně prokázána, se [jméno] [příjmení], jednatelem slovenské společnosti ENEL, s.r.o., spočívající v tom, že společnost Sa Enterprice, Sp.z.o.o. bude nakupovat tabákové výrobky-cigarety od společnosti ENEL, s.r.o. dodávané společností QANTO CZ, s.r.o., obžalovaný [jméno] [příjmení] usnadnil toto obchodování jmenovaných společností tím, že [jméno] [příjmení] zajistil kontakt na spol. QANTO CZ, s.r.o., zajistil vedení účetnictví spol. ENEL, s.r.o. a prostřednictvím svého bratra obžalovaného [jméno] [příjmení] zajistil a organizoval přepravu cigaret od dodavatele QANTO CZ, s.r.o., odběrateli ENEL, s.r.o., přičemž na základě uvedené dohody obchod minimálně v období od 21. 3. 2014 do srpna 2014 probíhal tak, že osoba jednající za polskou společnost Sa Enterprice, Sp.z.o.o., jejíž vina doposud

nebyla pravomocně prokázána, zasílala objednávky společnosti Sa Enterprice, Sp.z.o.o., společnosti ENEL, s.r.o., která objednala a následně zakoupila od společnosti QANTO CZ, s.r.o. tabákové výrobky – cigarety – v uvedeném období v celkové hodnotě 390.311.413 Kč, s vědomím, že dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. bude cena zboží fakturována bez daně z přidané hodnoty, neboť v objednávkách bylo uvedeno, že se jedná o zboží určené k dodání do jiného členského státu EU, přičemž osoba jednající za polskou společnost Sa Enterprice, Sp.z.o.o., jejíž vina doposud nebyla pravomocně prokázána, nejprve vložila v hotovosti nebo převedla z účtu společnosti Sa Enterprice, Sp. z.o.o. finanční prostředky na účet společnosti ENEL, s.r.o., z něhož pak byly zasílány platby na účet společnosti QANTO CZ, s.r.o., a uvedené zboží na základě pokynů [jméno] [příjmení] a obž. [jméno] [příjmení] obžalovaný [jméno] [příjmení] a jeho zaměstnanec [jméno] [jméno] přepravovali z provozovny QANTO CZ, s.r.o. ve [obec] přímo do skladového prostoru [ulice] v [obec a číslo] - [část obce] nebo do skladového prostoru v [obec a číslo], [ulice], přičemž při přebírání zboží obžalovaný [jméno] [příjmení] také jako zplnomocněný zástupce [jméno] [příjmení] podepisoval na dokumentaci vyžadované společností QANTO CZ, s.r.o. nepravdivá potvrzení o přepravení zboží do jiného členského státu Evropské unie a prohlášení odběratele o nákupu zboží za účelem jeho vývozu a dále předkládal potvrzení o přijetí zboží do skladové evidence společnosti ENEL, s.r.o. ve skladech na Slovensku, eventuálně instruoval svého zaměstnance [příjmení] [jméno] [jméno], aby tak rovněž při odběru zboží v provozovně QANTO CZ, s.r.o. činil, ač zboží ponechávali v uvedených skladech v [obec], kde bylo poté odebíráno tuzemskými prodejci k jeho realizaci na daňovém území ČR, přičemž tímto jednáním se obžalovaný [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podíleli na tom, že společnost QANTO CZ, s.r.o. i tyto obchody vykazovala ve svém účetnictví a přiznání k DPH jako dodání do jiného členského státu EU, čímž byla DPH společnosti QANTO CZ, s.r.o. v souvislosti s obchodováním se společností ENEL, s.r.o. ve zdaňovacích obdobích března 2014, dubna 2014, května 2014, června 2014, července 2014 a srpna 2014 zkrácena nejméně v rozsahu 81.965.397 Kč,

jednáním obžalovaných popsáním pod body I. až V. tak došlo v uvedených zdaňovacích obdobích k neoprávněnému snížení daňové povinnosti společnosti QANTO CZ, s.r.o., s. r. o. a na úkor České republiky k úniku na dani z přidané hodnoty v celkovém rozsahu minimálně 246.522.171 Kč,

- XV. obžalovaný [jméno] [příjmení] dále společně s již odsouzenou [jméno] [příjmení], narozenou 21. 5. 1959 (převzato z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2022, č. j. 48 T 2/2021-4299, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20.12.2022, č. j. 6 To 46/2022-4432)

jako osoba na místo jednatelů fakticky ovládající společnosti OZION - TRADE, s. r. o., IČ: 29369169, se sídlem [adresa], do 9. 7. 2013 jednatel [jméno] [příjmení], [datum narození], od 9. 7. 2013 jednatel [jméno] [příjmení], STYLER GROUP, s. r. o., IČ: 293 76 289, se sídlem [adresa], od 31. 5. 2017 jednatel [jméno] [příjmení], [datum narození], které pouze formálně dosadil na pozici statutárního orgánu předmětných společností, přičemž sám místo jednatelů ovládal bankovní účty společností a vystavoval jejich jménem doklady, a dále jako jediný jednatel od 11. 1. 2013 do 31. 5. 2017 společností A.V.U.D. GRUP CZ, s. r. o., IČ: 293 19 331, se sídlem [adresa], vytvořil s cílem snížit vlastní daňovou povinnost na výstupu u posledního článku řetězce na území České republiky z jím ovládaných společností obchodní řetězce, a to ve složení: GHAVIN s. r. o., (nebo Willstar group s. r. o.) — STYLER GROUP, s. r. o., (nebo A.V.U.D. GRUP CZ, s. r. o.) - OZION - TRADE, s. r. o., nebo GHAVIN s. r. o. - STYLER GROUP, s. r. o., nebo GHAVIN - OZION - TRADE, s. r. o., nebo GHAVIN s. r. o. - A.V.U.D. GRUP CZ, s. r. o., nebo STYLER GROUP, s. r. o. - OZION - TRADE, s. r. o., nebo STYLER GROUP, s. r. o. - A.V.U.D. GRUP CZ, s. r. o., nebo STYLER GROUP, s. r. o. - A.V.U.D. GRUP CZ, s. r. o.,

r. o. - OZION - TRADE, s. r. o., nebo OZION - TRADE, s. r. o. - A.V.U.D. GRUP CZ, s. r. o., v rámci kterých přeprodlával zboží, zejména elektroniku (notebooky, mobilní telefony, playstation, ponorná čerpadla, nápoje) a služby (telekomunikační služby v podobě dobíjecích kupónů) zakoupené od společnosti GHAVIN s. r. o., a Willstar group s. r. o., ačkoliv dané zboží a služby nikdy v rámci obchodních řetězců nebyly zakoupeny, ubrazeny ani poskytnuty, kdy následně poslední článek řetězce deklaroval za zneužití § 64 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále, „zákon o DPH“) dodání zboží a služby do jiného členského státu Evropské unie, které je osvobozeno od daně z přidané hodnoty (dále, „DPH“), a to společností opět ovládaným [jméno] [příjmení] RÉVAY - TRADE, s. r. o., Auto - Moto TRADE s. r. o., a Global service holdings s. r. o., kdy za tímto účelem vytvořil jménem společností doklady a následně takto vytvořené doklady na fiktivní plnění nechal [jméno] [příjmení], která vedla účetnictví daných společností a byla s fiktivností daných obchodních transakcí a skutečností, že v daných fakturačních případech nedochází k faktickému uskutečnění zdanitelného plnění a formálně správné doklady mají pouze tuto skutečnost předstírat, obeznámena, zaevidovat do účetnictví společností OZION-TRADE s. r. o., A.V.U.D. GRUP CZ, s. r. o., a STYLER GROUP, s. r. o., a podat jménem daných společností příznání k DPH za příslušná zdaňovací období, ve kterých jménem společností uplatnili nárok na odpočet daně na vstupu z takto vystavených faktur, ačkoliv si byli vědomi toho, že deklarované zdanitelné plnění v deklarované hodnotě poskytnuto nebylo, a

XVI.

podali jménem společnosti OZION – TRADE, s. r. o.

XVII. dne 24. 1. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III příznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2012, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 1 820 979 Kč, z toho ve výši 1 813 500 Kč z faktur přijatých od STYLER GROUP, s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JCS

1 2010; 04.12.2012; 5.850.000 Kč; 1.170.000 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

1 2010; 06.12.2012; 3.217.500 Kč; 643.500 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 1 813 500 Kč,

XVIII. dne 21. 3. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III příznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2013, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 450 773 Kč, z toho ve výši 450 772 Kč z faktur přijatých od STYLER GROUP, s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JCS

310210001; 01.02.2013; 956.659,6 Kč; 200.898,5 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

310210002; 11.02.2013; 575.899,50 Kč; 120.938,90 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

310210003; 11.02.2013; 399.798,00 Kč; 83.957,58 Kč;

310210004; 15.02.2013; 214.177,50 Kč; 44.977,28 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 450 772 Kč,

XIX. dne 22. 4. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III příznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2013, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 1 256 209 Kč, z toho

ve

výši

1 256 208 Kč z faktur přijatých od GHAVIN s. r. o., a [příjmení] [příjmení] [jméno], s. r.

o., a to

Faktura č.; DUZP; Dodavatel; Základ daně; DPH; Kupující v JČS

130100004; 08.03.2013; A.V.U.D. GRUP CZ, s.r.o.; 1.899.516,96 Kč; 398.898,56

Kč; Auto – Moto

TRADE

s.r.o.

2013; 18.03.2013; GHAVIN s.r.o.; 4.082.430 Kč; 857.310,30

Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 1 256 208 Kč,

- XX. dne 21. 5. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2013, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona

o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 100 986 Kč, z toho ve výši 100 985 Kč z faktur přijatých od STYLER GROUP, s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JČS

310210028; 02.04.2013; 240.442 Kč; 50.492,82 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

310210029; 12.04.2013; 240.442 Kč; 50.492,82 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné pl;

nění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto,

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 100 985 Kč,

- XXI. dne 21. 6. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2013, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 415 449 Kč, z toho ve výši 415 448 Kč z faktury přijaté od STYLER GROUP, s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JČS

310210030; 30.05.2013; 1.978.326 Kč; 415.448,46 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

Ačkoliv ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné pl;

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 415 448 Kč,

- XXII. dne 22. 8. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec 2013, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 1 256 558 Kč, z toho ve

469 350 Kč z faktury přijaté od STYLER GROUP, s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JČS

310210036; 22.07.2013; 2.235.000 Kč; 469.350 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 469 350 Kč,

XXIII. dne 24. 9. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období srpen 2013, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona

o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 2 812 957 Kč, z toho ve výši 1 981 499,99 Kč z faktur přijatých od STYLER GROUP, s. r. o., a A.V.U.D. GRUP CZ, s. r. o., a to

Faktura

č.; DUZP; Dodavatel; Základ

daně; DPH; Kupující v JČS

310210038; 14.08.2013; STYLER

GROUP,

s.r.o.; 419.400 Kč; 88.074 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

;;;; RÉVAY – TRADE, s.r.o.

310210040; 30.08.2013; STYLER

GROUP,

s.r.o.; 7.528.040

Kč; 1.580.888,40

Kč; RÉVAY – TRADE, s.r.o.

130100029; 22.08.2013; A.V.U.D.

GRUP CZ, s.r.o.; 941.349,35

Kč; 197.683,36 Kč; RÉVAY – TRADE, s.r.o.

130100032; 30.08.2013; A.V.U.D.

GRUP CZ, s.r.o.; 546.924,90

Kč; 114.854,23 Kč; RÉVAY – TRADE, s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 1 981 499 Kč,

XXIV. dne 25. 10. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2013, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona

o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 2 483 772 Kč, z toho ve výši 2 483 701 Kč z faktur přijatých od STYLER GROUP, s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JČS

310210045; 30.09.2013; 2.861.800 Kč; 600.978. Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

;;;; REVAY – TRADE, s.r.o.

310210044; 17.09.2013; 1.750.000 Kč; 367.500 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

;;;; REVAY – TRADE, s.r.o.

310210043; 16.09.2013; 2.514.600 Kč; 528.066 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

;;; REVAY – TRADE, s.r.o.

310210042; 06.09.2013; 3.663.350 Kč; 769.303,5 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

;;; REVAY – TRADE, s.r.o.

310210041; 02.09.2013; 1.037.400. Kč; 217.854 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 2 483 701 Kč,

XXV. dne 25. 11. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2013, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona

o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 2 744 154 Kč, z toho ve výši 2 744 154 Kč z faktur přijatých od STYLER GROUP, s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JČS

310210048; 03.10.2013; 2.610.000 Kč; 548.100 Kč; REVAY – TRADE, s.r.o.

310210049; 09.10.2013; 3.480.000 Kč; 730.800 Kč; REVAY – TRADE, s.r.o.

310210050; 17.10.2013; 2.958.000 Kč; 621.180 Kč; REVAY – TRADE, s.r.o.

310210051; 22.10.2013; 2.436.000 Kč; 511.560 Kč; REVAY – TRADE, s.r.o.

310210052; 30.10.2013; 1.583.400. Kč; 332.514 Kč; REVAY – TRADE, s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 2 744 154 Kč,

XXVI. dne 23. 12. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2013, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 4 170 898 Kč, z toho ve výši

4 163 045 Kč z faktur přijatých od STYLER GROUP, s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JČS

310210053; 01.11.2013; 4.653.300 Kč; 977.193 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

310210054; 07.11.2013; 4.088.075 Kč; 858.495,75 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

310210055; 13.11.2013; 6.352.060 Kč; 1.333.932,60 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

310210056; 22.11.2013; 4.730.591 Kč; 993.424,11 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 4 163 045 Kč,

XXVII. dne 28. 1. 2014 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2013, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 3 393 130 Kč, z toho ve výši

3 123 036 Kč z faktur přijatých od STYLER GROUP, s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JCS

310210063; 20.12.2013; 3.289.500 Kč; 690.795 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

310210062; 17.12.2013; 4.528.800 Kč; 951.048 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

310210061; 10.12.2013; 3.825.000 Kč; 803.250 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

310210060; 06.12.2013; 3.228.300 Kč; 677.943 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 3 123 036 Kč,

XXVIII. dne 26. 2. 2014 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2014, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona

o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 2 632 251 Kč, z toho ve výši 1 469 731 Kč z faktur přijatých od STYLER GROUP, s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JCS

4102100001; 07.01.2014; 1.145.557,36 Kč; 240.567,05 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

4102100004; 16.01.2014; 2.378.147,99 Kč; 499.411,09 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

4102100008; 22.01.2014; 2.645.617 Kč; 555.579,57 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

4102100009; 27.01.2014; 829.400 Kč; 174.174 Kč;

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 1 469 731 Kč,

XXIX. dne 24. 3. 2014 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2014, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona

o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 1 856 946 Kč, z toho ve výši 1 856 946 Kč z faktur přijatých od STYLER GROUP, s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JCS

4102100012; 06.02.2014; 5.262.600 Kč; 1.105.146 Kč; RÉVAY – TRADE, s.r.o.

4102100014; 10.02.2014; 3.580.000 Kč; 751.800 Kč; RÉVAY – TRADE, s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 1 856 946 Kč,

XXX. dne 24. 4. 2014 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2014, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 2 877 241 Kč, z toho ve výši

2 877 240 Kč z faktur přijatých od GHAVIN s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JCS

2014; 03.03.2014; 308.700 Kč; 64.827 Kč; RÉVAY – TRADE, s.r.o.

2014; 04.03.2014; 304.000 Kč; 63.840 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

2014; 05.03.2014; 304.795 Kč; 64.006,95 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

2014; 06.03.2014; 304.795 Kč; 64.006,95 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

2014; 07.03.2014; 304.795 Kč; 64.006,95 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

2014; 11.03.2014; 1.297.000 Kč; 272.370 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

2014; 17.03.2014; 4.747.660 Kč; 997.008,60 Kč; RÉVAY – TRADE, s.r.o.

2014; 28.03.2014; 6.129.400 Kč; 1.287.174 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

;;;; RÉVAY – TRADE, s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 2 877 240 Kč,

- XXXI. dne 23. 6. 2014 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2014, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 2 622 738 Kč, z toho ve výši 2 622 737 Kč z faktur přijatých od STYLER GROUP, s. r. o., a to
Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JČS
4102100038; 12.05.2014; 7.181.139,14 Kč; 1.508.039,22 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.
;;; [příjmení] – TRADE, s.r.o.
4102100042; 23.05.2014; 5.308.087,54 Kč; 1.114.698,38 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.
;;; [příjmení] – TRADE, s.r.o.
ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 2 622 737 Kč,

XXXII.

podali jménem společnosti STYLER GROUP, s. r. o.

- XXXIII. dne 28. 1. 2014 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] II přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2013, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 3 386 362 Kč, z toho ve výši 276 675 Kč z faktury přijaté od GHAVIN s. r. o., a to
Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JČS
2013; 27.12.2013; 1.317.500 Kč; 276.675 Kč; [příjmení] – TRADE, s.r.o.
ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 276 675 Kč,

- XXXIV. dne 19. 2. 2014 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] II přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2014, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 2 798 825 Kč, z toho ve výši 1 329 699 Kč z faktur přijatých od GHAVIN s. r. o., a to
Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JČS
2014; 15.01.2014; 2.703.000 Kč; 567.630 Kč; RÉVAY – TRADE, s.r.o.
2014; 29.01.2014; 3.628.900 Kč; 762.069 Kč; RÉVAY – TRADE, s.r.o.
ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 1 329 699 Kč,

- XXXV. dne 24. 3. 2014 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] II přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2014, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 2 565 740 Kč, z toho ve výši 709 657 Kč z faktur přijatých od GHAVIN s. r. o., a to
Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JČS
2014; 18.02.2014; 1.966.800 Kč; 413.028 Kč; REVAY – TRADE, s.r.o.

2014; 24.02.2014; 1.412.520 Kč; 296.629,20 Kč; REVAY – TRADE, s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 709 657 Kč,

XXXVI. dne 24. 4. 2014 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] II přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2014, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 1 696 925 Kč, z toho ve výši 1 695 713 Kč z faktur přijatých od GHAVIN s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JČS

2014; 03.03.2014; 304.000 Kč; 63.840 Kč; REVAY – TRADE, s.r.o.

2014; 04.03.2014; 304.842 Kč; 64.016,82 Kč; REVAY – TRADE, s.r.o.

2014; 05.03.2014; 304.795 Kč; 64.006,95 Kč; REVAY – TRADE, s.r.o.

2014; 06.03.2014; 304.795 Kč; 64.006,95 Kč; REVAY – TRADE, s.r.o.

2014; 07.03.2014; 304.795 Kč; 64.006,95 Kč; REVAY – TRADE, s.r.o.

2014; 13.03.2014; 6.551.600 Kč; 1.375.836 Kč; REVAY – TRADE, s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 1 695 713 Kč,

XXXVII. dne 23. 6. 2014 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] II přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2014, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 6 215 651 Kč, z toho ve výši 3 600 903 Kč z faktur přijatých od GHAVIN s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující; v JČS

2014; 26.05.2014; 8.947.800 Kč; 1.879.038 Kč; REVAY

s.r.o.; - TRADE,

2014; 28.05.2014; 8.199.360 Kč; 1.721.865,60 Kč; REVAY

s.r.o.; - TRADE,

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 3 600 903 Kč,

XXXVIII.

podali jménem společnosti A.V.U.D. GRUP CZ, s.r.o.

XXXIX. dne 22. 3. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2013, ve kterém uplatnili v rozporu s § 64 zákona o DPH nárok osvobození od daně z přidané hodnoty z důvodu deklarovaného dodání zboží, přijatého od OZION - TRADE, s. r. o., na základě faktury č. 2013 za částku 1 814 814,72 Kč, DÚZP dne 4. 2. 2013 do jiného členského státu společnosti A - Moto TRADE s.r.o. na základě faktury číslo 130100001, DÚZP 7. 2. 2013 v ceně 1 839 698 Kč (tedy daň 15% ve výši 275 954,70 Kč), ačkoliv si byli vědomi toho, že předmětné zboží v podobě nápojů [příjmení] [příjmení] nebylo reálně převezeno do Slovenské republiky kupujícímu a bylo prodáno neustanoveným odběratelům na území České republiky, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 275 954 Kč,

XL. dne 22. 8. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec 2013, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73

zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 1 237 631 Kč, z toho ve výši

1 233 272 Kč z faktur přijatých od GHAVIN s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JČS

2013; 04.07.2013; 1.475.010 Kč; 309.752,10 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

2013; 10.07.2013; 1.547.850 Kč; 325.048,50 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

2013; 16.07.2013; 1.638.900 Kč; 344.169 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

2013; 24.07.2013; 1.210.965 Kč; 254.302,65 Kč; Auto – Moto TRADE s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 1 233 272 Kč,

XL.I. dne 25. 9. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období srpen 2013, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona

o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 1 909 893 Kč, z toho ve výši 1 602 252 Kč z faktury přijaté od GHAVIN s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JČS

2013; 30.08.2013; 7.629.774 Kč; 1.602.252,54 Kč; [příjmení] – TRADE, s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 1 602 252 Kč,

XL.II. dne 25. 10. 2013 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2013, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 28 275 Kč, z toho ve výši 28 274 Kč z faktury přijaté od GHAVIN s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JČS

2013; 23.09.2013; 134.640 Kč; 28.274,40 Kč;

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 28 274 Kč,

XL.III. dne 25. 8. 2014 u Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště [obec] III přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec 2014, ve kterém uplatnili v rozporu s § 72, § 73 zákona o DPH nárok na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění v celkové výši 3 955 867 Kč, z toho ve výši

3 942 952 Kč z faktur přijatých od STYLER GROUP, s. r. o., a to

Faktura č.; DUZP; Základ daně; DPH; Kupující v JČS

4102100065; 31.07.2014; 8.556.574 Kč; 1.796.880,54 Kč; Global service holdings s.r.o.

4102100064; 25.07.2014; 10.219.390 Kč; 2.146.071,90 Kč; Global service holdings s.r.o.

ačkoliv si byli vědomi toho, že toto zdanitelné plnění v deklarované hodnotě nebylo poskytnuto, čímž zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 3 942 952 Kč,

čímž za právnické osoby OZION – TRADE, s. r. o., STYLER GROUP, s. r. o., a A.V.U.D. GRUP CZ, s. r. o., zkrátili daň z přidané hodnoty v celkové výši 42 523 703 Kč,

tedy:

obž. [jméno] [příjmení] společným jednáním

ve větším rozsahu zkrátil daň, takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu,

obž. [jméno] [příjmení] společným jednáním

ve větším rozsahu zkrátil daň a takový čin spáchal ve značném rozsahu,

obž. [jméno] [příjmení] společným jednáním

ve větším rozsahu zkrátil daň, takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu,

obž. [jméno] [příjmení] společným jednáním

ve větším rozsahu zkrátil daň, takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu,

obž. [jméno] [příjmení] společným jednáním

ve větším rozsahu zkrátil daň a takový čin spáchal ve velkém rozsahu,

obž. [jméno] [příjmení] společným jednáním

ve větším rozsahu zkrátil daň, takový čin spáchal nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu,

obž. [jméno] [příjmení]

usnadnil jinému ve větším rozsahu zkrátit daň, takový čin spáchat nejméně se dvěma osobami a ve velkém rozsahu,

čímž spáchali

obž. [jméno] [příjmení]

zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku účinného od 1. 10. 2020 (dále jen „tr. zákoník“) ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku;

obž. [jméno] [příjmení]

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku;

obž. [jméno] [příjmení]

zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku;

obž. [jméno] [příjmení]

zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku;

obž. [jméno] [příjmení]

zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku;

obž. [jméno] [příjmení]

zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku;

obž. [jméno] [příjmení]

pomoc ke zvlášť závažnému zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle

§ 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzují se

obž. [jméno] [příjmení]

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací, kontrolních orgánů obchodních korporací a výkonu funkce prokuristy na dobu 6 (šesti) let.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se ukládá trest propadnutí věci, a to notebooku Dell model XPS L322x, S/N: 2BF0WW1.

obž. [jméno] [příjmení]

podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) let.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací, kontrolních orgánů obchodních korporací a výkonu funkce prokuristy na dobu 3 (tří) let.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- XLIV. stolního počítače [příjmení] 3000, S/N: 123098-4,
- XLV. notebooku Lenovo B560, S/N: WB01177033,
- XLVI. notebooku ACER, SN: LXAUAOX273846B52B2000, s napájecími kabely a černou textilní taškou,
- XLVII. finančních prostředků v částce 2.852.200 Kč deponovaných na bankovním účtu Městského soudu v Praze (zúčtovaných pod účetním dokladem 6015/45 2020 s variabilním symbolem 7580000420) a v částce 2.325 EUR deponovaných na bankovním účtu Městského soudu v Praze (zúčtovaných pod účetním dokladem 6015E/4 2020 s variabilním symbolem 433100320).

obž. [jméno] [příjmení]

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací, kontrolních orgánů obchodních korporací a výkonu funkce prokuristy na dobu 5 (pěti) let.

obž. [jméno] [příjmení]

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 45 tr. zákoníku ke společnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodní společnosti na dobu 5 (pět) let.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- XLVIII. mobilního telefonu zn. Samsung, typ GT N7100 s vloženou [příjmení] kartou,
- XLIX. mobilního telefonu zn. Nokia, model 202, typ RM 834 s vloženou [příjmení] kartou,
- L. mobilního telefonu zn. Nokia, typ 2710C s vloženou [příjmení] kartou,
- LI. motorového vozidla zn. VW Transporter 7DBXOAJTKR1KNK, [registrační značka],
- LII. tabákových výrobků a dobíjecích kupónů Vodafone a O2 zajištěné ve vozidle VW Transporter 7DBXOAJTKR1KNK, [registrační značka], při prohlídce vozidla provedené dne 27. února 2013 – viz soupis na č.l. 583 spisu,
- LIII. dobíjecích kupónů do mobilních telefonů operátora O2 zajištěných při prohlídce nebytových prostor dne 27. února 2013 v prodejně Smíšeného zboží v ulici [ulice a číslo], [obec], a to 5 balíků po 10 ks á/ 550 Kč a 3ks balíků po 10 ks á/ 350 Kč, v celkové hodnotě 38 000 Kč.

Podle § 70 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí finančních prostředků v celkové částce 2 392 110 Kč a 10 205 EUR.

obž. [jméno] [příjmení]

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 45 tr. zákoníku ke společnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst.1, 2, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá peněžitý trest ve výměře 400 denních sazeb, kdy denní sazba činí 4.500 Kč, celkem ve výměře 1.800.000 Kč.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev na dobu 5 (pět) let.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to:

- LIV. finančních prostředků v částce 46.500 EUR deponovaných na bankovním účtu Ministerstva vnitra České republiky č. [bankovní účet]
- LV. flashdisku Transcend 8 GB
- LVI. flashdisku pqi, č. 8619100002704 eGb, neboť se jedná o nástroje trestné činnosti obžalovaného.

obž. [jméno] [příjmení]

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let.

obž. [jméno] [příjmení]

za shora uvedenou pomoc ke zvlášť závažnému zločinu, pro kterou byl uznán vinným tímto rozsudkem, a dále za sbíhající se trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 6.2016
spáchaný dílem

ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku z rozsudku Krajského soudu v [obec] – pobočky ve [obec] ze dne 15. 7. 2019, č. j. 68 T 6/2018-1971,

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému [jméno] [příjmení] ukládá trest propadnutí věci, a to:

LVII. notebooku Lenovo, v. č. 20BE-005YMC, S/N: R9- 01DTC8 14/04,

LVIII. notebooku [příjmení] [příjmení], v. č. 545115320000550.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Brně – pobočky ve Zlíně ze dne 15. 7. 2019, č. j. 68 T 6/2018-1971, který nabyt právní moci dne 12. 5. 2020, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] povinni poškozené České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Pardubický kraj, se sídlem [adresa], nahradit společně a nerozdílně majetkovou škodu ve výši 26.220.974 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný [jméno] [příjmení] povinen poškozené České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Pardubický kraj, se sídlem [adresa], nahradit majetkovou škodu ve výši 10.888.123 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená Česká republika, zastoupená Finančním úřadem pro Pardubický kraj, se sídlem [adresa], odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený [příjmení] úřad pro Jihomoravský kraj odkazuje se svým nárokem na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

B.

Naproti tomu se

obžalovaní

[jméno] [příjmení], [datum narození],

[jméno] [příjmení], [datum narození],

[jméno] [příjmení], [datum narození],

podle § 226 písm. a) trestního řádu

zprošťují

obžaloby státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v [obec] ze dne 30. 1. 2020, č. j. VZV 23/2014-2273 v části, v níž jim bylo kladeno za vinu, že:

[jméno] [příjmení]

jako jednatel QANTO CZ, s.r.o., IČO 259 69 714, se sídlem [adresa] (od 31. 12. 2015 Potamos CZ, s.r.o.) v srpnu 2011 nakupoval v České republice tabákové výrobky – cigarety - od obchodních společností Philip Morris ČR, a.s., IČ 148 03 534, se sídlem [adresa], British American Tobacco ([příjmení] Republic), s.r.o., IČ 61775339, se sídlem [adresa], JT International, s.r.o., IČ 17047587, se sídlem [adresa], Imperial Tobacco CR, s.r.o., IČ 43005012, se sídlem [adresa], IČ 25525603, se sídlem [adresa]

a jejich následný prodej nepravdivě deklaroval ve fakturách, dodacích listech, účetních listinách

a účetních knihách společnosti QANTO CZ, s.r.o. za zdaňovací období srpen 2011 jako dodání do jiného členského státu EU obchodní společnosti I, s.r.o., IČ 461 29 022, se sídlem [adresa], Slovenská republika, DIČ SK 2023, s tím, že cena zboží byla podle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty fakturována bez DPH, ačkoliv věděl, že předmětné tabákové výrobky - cigarety - byly opatřeny platnou tabákovou nálepkou dle § 114 zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních se zaplacenou spotřební daní v České republice a obecným a zdravotním varováním v českém jazyce a byly tak určeny ke spotřebě na území ČR, avšak tyto cigarety nebyly do jiného členského státu EU dodány, ale byly ve skutečnosti distribuovány a prodávány z místa provozovny obchodní společnosti QANTO CZ, s.r.o., s.r.o. ve [obec], ke spotřebě na daňovém území České republiky, na základě takto vedeného účetnictví uváděl v přiznáních k dani z přidané hodnoty (dále DPH,) za zdaňovací období srpen 2011 obchodní společnosti QANTO CZ, s.r.o., správci daně Finančnímu úřadu pro [část Prahy] nepravdivé údaje, že zboží bylo dodáno do jiného členského státu EU, ačkoliv fakticky k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, přičemž:

za zdaňovací období srpen 2011 úmyslně nepravdivě uvedl s cílem zkrátit DPH, v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 1.780.389 Kč (z toho DPH 356.078 Kč), v přiznání k DPH, za toto období podaném dne 26. 9. 2011 v řádku 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ úmyslně nepravdivě deklaroval dodání ve výši 1.779.633 Kč, do něhož úmyslně, nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 1.780.389 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena jejich povinnost společnosti x LineBreak QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 356.078 Kč (bod I./1. obžaloby),

a

[jméno] [příjmení] jako jednatel společnosti Invisible, s.r.o., se sídlem [adresa], IČ 461 29 022, poté, co na základě pokynu obv. [jméno] [příjmení], jenž poté činnost společnosti řídil, nechal na sebe tuto společnost převést a nechal ji zaregistrovat jako odběratele u společnosti QANTO CZ, s.r.o., v srpnu 2011 na základě pokynů obv. [příjmení] [jméno], učinil za společnost Invisible, s.r.o. objednávky cigaret, na jejíž úhradu mu [příjmení] [jméno] poskytl finanční prostředky, které obv. A. [příjmení] vložil na účet společnosti QANTO CZ, s.r.o., přičemž při odběru podepsal nepravdivé prohlášení, že zboží bude dodáno do jiného členského státu EU, ač to od samého počátku neměl v úmyslu, s vědomím, že bude dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. cena zboží fakturována bez daně z přidané hodnoty, obv. A. [příjmení] však dodání do jiného členského státu EU nezajistil, ale zboží předal v [obec] obž. [jméno] [příjmení] k distribuci na daňovém území ČR, a tímto jednáním umožnili, aby společnost QANTO CZ, s.r.o. tyto obchody vykazovala ve svém účetnictví a přiznání k DPH, jako dodání do jiného členského státu EU a tím byla DPH, společností QANTO CZ, s.r.o. za obchodování se společností Invisible, s.r.o. zkrácena,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni;

dále se

obžalovaný

[jméno] [příjmení], [datum narození]

podle § 226 písm. c) trestního řádu

zprošťuje

obžaloby státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 30. 1. 2020, č. j. VZV 23/2014-2273 v části, v níž mu bylo kladeno za vinu, že:

společně s obviněným [jméno] [příjmení] jednajícím na základě plné moci za společnost x LineBreak JS CaT, s.r.o., IČ 463 91 550, se sídlem [adresa], po jejich vzájemné dohodě [jméno] [příjmení] v době od října 2013 do ledna 2014 objednal a následně zakoupil od společnosti QANTO CZ, s.r.o. tabákové výrobky – cigarety- v objednávkách nepravdivě uváděl, že se jedná o zboží určené k dodání do jiného členského státu EU, ač věděl, že cigarety jsou opatřeny platnou nálepkou, potvrzující uhrazení spotřební daně a takto označené tabákové výrobky nelze dodat do jiného členského státu EU, a s vědomím, že bude dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. cena zboží fakturována bez daně z přidané hodnoty, za společnost JS CaT, s.r.o. přímo odebral v provozovně společnosti QANTO CZ, s.r.o., zboží ve fakturované hodnotě 173.939.154 Kč, podepisoval nepravdivá prohlášení, že zboží bude dodáno do jiného státu EU, a s cílem předstírat jeho vývoz, je formálně vyvezl na území Slovenské republiky, na adresu skladu Královská cesta, Skalica, s jehož majitelem měl uzavřenu nájemní smlouvu, zboží zde však nevykládal, neboť ho vzápětí převezl zpět do České republiky, kde bylo distribuováno na daňovém území ČR tuzemským prodejcům, přičemž obv. [jméno] [příjmení], ač bez formálního postavení ve společnosti JS [příjmení], s.r.o. zajistil kontakt na společnost QANTO CZ, s.r.o., vedení účetnictví společnosti a poté i částečně za objednané zboží platil a přijímal objednávky za společnost x LineBreak JS CaT, s.r.o. a tímto jednáním umožnili, aby společnost QANTO CZ, s.r.o. tyto obchody vykazovala ve svém účetnictví a přiznání k DPH, jako dodání do jiného členského státu EU a tím byla DPH, společnost QANTO CZ, s.r.o. za obchodování se společností JS [příjmení], s.r.o. zkrácena nejméně v rozsahu 15.527.368 Kč (bod VI./ a) obžaloby),

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný [jméno] [příjmení];

a dále se

obžalovaný

[jméno] [příjmení], [datum narození]

a

[jméno] [příjmení], [datum narození]

podle § 226 písm. b) trestního řádu

zprošťují

obžaloby státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v [obec] ze dne 30. 1. 2020, č. j. VZV 23/2014-2273 v části, v níž jim bylo kladeno za vinu, že:

[jméno] [příjmení] jednající bez formálního důvodu jako zástupce obchodní společnosti x LineBreak ENEL, s.r.o., IČ 359 77 370, se sídlem [adresa], Slovenská republika, s obviněným [jméno] [příjmení], jako jednatelem společnosti Sa Enterprice, Sp.z.o.o., se sídlem [adresa], [ulice] republika, v období února 2014 za společnost ENEL, s.r.o. prostřednictvím jejího jednatele [jméno] [příjmení], jemuž po vzájemné dohodě s obv. [jméno] [příjmení], obv. [jméno] [příjmení] zasílal fiktivní objednávky od společnosti Sativa Enterprice, Sp.z.o.o., objednali a následně zakoupili od společnosti QANTO CZ, s.r.o. tabákové výrobky – cigarety, když v objednávkách bylo uvedeno, že se jedná o zboží určené k dodání do jiného členského státu EU, ač věděli, že cigarety jsou opatřeny platnou nálepkou, a takto označené tabákové výrobky nelze dodat do jiného členského státu EU, což také neměli v úmyslu, a s vědomím, že bude dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. cena zboží fakturována bez daně z přidané hodnoty, nechali podepsat prohlášení, že zboží bude dodáno do jiného

členského státu EU a s cílem předstírat, že zboží bude skutečně do jiného členského státu EU vyvezeno,

obv. J. Sýkora převedl z účtu společnosti Sa Enterprice, Sp. z.o.o. nebo vložil v hotovosti finanční prostředky na účet společnosti ENEL, s.r.o., z něhož pak byly zasílány platby na účet společnosti QANTO CZ, s.r.o., zboží však mimo daňové území ČR vyvezeno nebylo, neboť

na základě předchozí dohody mezi obv. [jméno] [příjmení] a obv. [jméno] [příjmení], a to na základě pokynů obv. [jméno] [příjmení] bylo obv. [jméno] [příjmení] i a jeho zaměstnancem - řidičem [jméno] [jméno], zboží, které ve skladu společnosti QANTO, s.r.o. odebrali a podepisovali nepravdivá prohlášení, že zboží bude dodáno do jiného státu EU, bylo v rozporu s deklarovaným dodáním do jiného členského státu EU odvezeno přímo do skladového prostoru [ulice] v [obec a číslo] - [část obce] nebo do skladového prostoru v [obec a číslo], [ulice], kde bylo ponecháno a poté odebíráno tuzemskými prodejci k jeho realizaci na daňovém území ČR a tímto jednáním umožnili, aby společnost QANTO CZ, s.r.o. tyto obchody vykazovala ve svém účetnictví a přiznání k DPH, jako dodání do jiného členského státu EU a tím byla DPH, společností QANTO CZ, s.r.o. za obchodování se společností x LineBreak ENEL, s.r.o. zkrácena,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

C.

Podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc v rozsahu zrušeného výroku o ochranném opatření ve formě zabránění věci podle § 101 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku vrací soudu prvního stupně.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze jako soudu nalézacího ze dne 11. 5. 2023, č. j. 43 T 3/2020-13126 (dále jen, „napadený rozsudek“), byli uznáni vinnými obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] zvláště závažným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Dále byl obžalovaný

[jméno] [příjmení] napadeným rozsudkem shledán vinným ze spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku

a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Obžalovaný [jméno] [příjmení] byl napadeným rozsudkem uznán vinným ze spáchání zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a nakonec byl napadeným rozsudkem shledán vinným i obžalovaný [jméno] [příjmení], a to za pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k zvláště závažnému zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.

2. Za shora uvedené trestné činy byl napadeným rozsudkem obžalovanému [jméno] [příjmení] podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let s tím, že podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou, dále byl obžalovanému [jméno] [příjmení] podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev, kontrolních orgánů obchodních společností a družstev a výkonu funkce prokuristy na dobu 10 (deseti) let, a nakonec byl obžalovanému [jméno] [příjmení] podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložen trest propadnutí věci, a to notebooku Dell model XPS L322x, S/N: 2BF0WW1. Obžalovanému [jméno] [příjmení] byl napadeným rozsudkem podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 3 (tří) let s tím, že podle § 56 odst. 2 písm.

a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou, dále byl obžalovanému [jméno] [příjmení] podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev, kontrolních orgánů obchodních společností a družstev a výkonu funkce prokuristy na dobu 5 (pěti) let, a nakonec byl obžalovanému [jméno] [příjmení] podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložen trest propadnutí věci, a to stolního počítače [příjmení] 3000, S/N: 123098-4, notebooku Lenovo B560, S/N: WB01177033, notebooku ACER, SN: LXAUAXOX273846B52B2000, s napájecími kabely a černou textilní taškou, 2 ks bankovek nominální hodnoty 500 EUR, 12 ks bankovek nominální hodnoty 100 EUR, 1 ks bankovek nominální hodnoty 50 EUR, 3 ks bankovek nominální hodnoty 20 EUR, 1 ks bankovky nominální hodnoty 10 EUR, 1 ks bankovky nominální hodnoty 5 EUR, 123 ks bankovek nominální hodnoty 5 000 Kč, 249 ks bankovek nominální hodnoty 2 000 Kč, 1 673 ks bankovek nominální hodnoty 1 000 Kč, 64 ks bankovek nominální hodnoty 500 Kč, 102 ks bankovek nominální hodnoty 200 Kč, 138 ks bankovek nominální hodnoty 100 Kč. Obžalovanému [jméno] [příjmení] byl podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v délce 5 (pěti) let s tím, že obžalovaný byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou, dále byl tomuto obžalovanému uložen podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev, kontrolních orgánů obchodních společností a družstev a výkonu funkce prokuristy na dobu 5 (pěti) let. Obžalovanému [jméno] [příjmení] byl napadeným rozsudkem za shora uvedený zločin a také za zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2014, sp. zn. 48 T 1/2014, podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 (osmi) let s tím, že podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou, dále byl obžalovanému [jméno] [příjmení] podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev, kontrolních orgánů obchodních společností a družstev a výkonu funkce prokuristy na dobu 8 (osmi) let a podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku také trest propadnutí věci, a to 1 ks bankovky nominální hodnoty 1 000 Kč, 2 ks bankovky nominální hodnoty 100 EUR, 1 ks bankovky nominální hodnoty 5 EUR, 50 ks bankovky nominální hodnoty 200 Kč, 8 ks bankovky nominální hodnoty 1 000 Kč, 2 ks bankovky nominální hodnoty 500 Kč, 100 ks bankovky nominální hodnoty 5 000 Kč, 200 ks bankovky nominální hodnoty 50 EUR, 750 ks bankovky nominální hodnoty 2 000 Kč, mobilního telefonu zn. Samsung, typ GT N7100 s vloženou [příjmení] kartou, mobilního telefonu zn. Nokia, model 202, typ RM 834 s vloženou [příjmení] kartou, mobilního telefonu zn. Nokia, typ 2710C s vloženou [příjmení] kartou, motorového vozidla zn. VW Transporter 7DBXOAJTKR1KNK, [registrační značka], tabákových výrobků a dobíjecích kupónů Vodafone a O2 zajištěných ve vozidle VW Transporter 7DBXOAJTKR1KNK, [registrační značka], při prohlídce vozidla provedené dne 27. února 2013 – viz soupis na č. l. 583 spisu, dobíjecích kupónů do mobilních telefonů operátora O2 zajištěných při prohlídce nebytových prostor dne 27. února 2013 v prodejně Smíšeného zboží v ulici [ulice a číslo], [obec], a to 5 balíků po 10 ks á/ 550 Kč a 3 ks balíků po 10 ks á/ 350 Kč, v celkové hodnotě 38 000 Kč, dále byl obžalovanému [jméno] [příjmení] podle § 70 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku uložen trest propadnutí finančních prostředků v celkové částce 2 392 110 Kč a 10 205 EUR. Napadeným rozsudkem byl ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení] současně v souladu s § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestu z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2014, sp. zn. 48 T 1/2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovanému [jméno] [příjmení] byl napadeným rozsudkem za shora uvedený zločin a také za zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2022,

sp. zn. 48 T 2/2021, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. 12. 2022, sp. zn. 6 To 46/2022, podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 8 (osmi) let s tím, že podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou, dále byl obžalovanému [jméno] [příjmení] podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev, kontrolních orgánů obchodních společností a družstev a výkonu funkce prokuristy na dobu 8 (osmi) let, dále byl obžalovanému [jméno] [příjmení] podle § 70 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest propadnutí věci, a to částky 46 500 EUR, dále podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku trest propadnutí věci, a to flashdisku Transcend 8 GB a flashdisku pqi, č. 8619100002704 eGb, a nakonec byl obžalovanému [jméno] [příjmení] podle § 71 odst. 1 tr. zákoníku uložen také trest propadnutí náhradní hodnoty, a to částek 1 867 348,70 Kč a 93,85 EUR, zajištěných na bankovním účtu obžalovaného č. [bankovní účet], vedeného u Raiffeisenbank, a.s. Napadeným rozsudkem byl současně ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení] v souladu s § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2022, sp. zn. 48 T 2/2021 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 22. 12. 2022, sp. zn. 6 To 46/2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovanému [jméno] [příjmení] byl napadeným rozsudkem podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v délce 6 (šesti) let s tím, že podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou, a dále byl obžalovanému [jméno] [příjmení] podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev, kontrolních orgánů obchodních společností a družstev a výkonu funkce prokuristy na dobu 6 (šesti) let. Obžalovanému [jméno] [příjmení] byl za shora uvedený zločin a také za pokus trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016 z rozsudku Krajského soudu v [obec] – pobočka [obec] ze dne 15. 7. 2019, sp. zn. 68 T 6/2018, podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v délce 5 (pěti) let s tím, že pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, dále byl obžalovanému [jméno] [příjmení] podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev, kontrolních orgánů obchodních společností a družstev a výkonu funkce prokuristy na dobu 5 (pěti) let. Napadeným rozsudkem byl současně ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení] v souladu s § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Brně - pobočka [obec] ze dne 15. 7. 2019, sp. zn. 68 T 6/2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Obžalovanému [jméno] [příjmení] byl napadeným rozsudkem za shora uvedený zločin a také za zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016 spáchaný dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku z rozsudku Krajského soudu v Brně – pobočka [obec] ze dne 15. 7. 2019, sp. zn. 68 T 6/2018, podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) let a 6 (šesti) měsíců s tím, že podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, dále byl obžalovanému [jméno] [příjmení] podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev, kontrolních orgánů obchodních společností a družstev a výkonu funkce prokuristy na dobu 5 (pěti) let, dále byl obžalovanému [jméno] [příjmení] podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložen trest propadnutí věcí, a to notebooku Lenovo, v. č. 20BE-005YMC, S/N: R9- 01DTC8 14/04 a notebooku [příjmení] [příjmení], v. č. 545115320000550. Napadeným rozsudkem byl současně ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení] v souladu s § 43

odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Brně – pobočka [obec] ze dne 15. 7. 2019, sp. zn 68 T 6/2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

3. Dále bylo napadeným rozsudkem rozhodnuto o ochranném opatření, a to tak, že se podle § 101 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku zabírají finanční prostředky na účtu společnosti QANTO CZ, s.r.o. (nyní Potamos CZ, s.r.o.) č. 2108752/0800 ve výši zůstatku 44,09 Kč a finanční prostředky na účtu společnosti QANTO CZ, s.r.o. (nyní Potamos CZ, s.r.o.) č. [bankovní účet] ve výši zůstatku 106 502,02 Kč.

4. Nálezací soud současně podle § 228 odst. 1 tr. řádu rozhodl o náhradě škody tak, že jsou obžalovaní povinni zaplatit FU pro Pardubický kraj se sídlem [adresa] (dále jen, „poškozený“), společně a nerozdílně obžalovaný [jméno] [příjmení] a obžalovaný [jméno] [příjmení] škodu ve výši 5 383 595 Kč, obžalovaný [jméno] [příjmení], obžalovaný [jméno] [příjmení] a obžalovaný [jméno] [příjmení] škodu ve výši 29 125 899 Kč, obžalovaný [jméno] [příjmení]

a obžalovaný [jméno] [příjmení] škodu ve výši 26 220 974 Kč, obžalovaný [jméno] [příjmení] a obžalovaný [jméno] [příjmení] škodu ve výši 10 888 123 Kč a obžalovaný [jméno] [příjmení], obžalovaný [jméno] [příjmení], obžalovaný [jméno] [příjmení] a obžalovaný [jméno] [příjmení] škodu

ve výši 35 430 085 Kč. Se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody byl potom FU pro Pardubický kraj napadeným rozsudkem podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Výše uvedených trestných činů se obžalovaní měli podle skutkových zjištění nálezacího soudu dopustit tím, že (převzato doslova z napadeného rozsudku, včetně případných gramatických chyb):, v době od 1. 8. 2011 do 31. 8. 2014 v úmyslu zkrátit daň z přidané hodnoty společným jednáním

obž. [jméno] [příjmení], obž. [jméno] [příjmení], obž. [jméno] [příjmení], obž. [jméno] [příjmení], obž. [jméno] [příjmení], obž. [jméno] [příjmení], obž. [jméno] [příjmení], obž. [jméno] [příjmení] a již odsouzení [jméno] [příjmení], [datum narození] a [jméno] [příjmení], [datum narození], fiktivně deklarovali dodání tabákových výrobků – cigaret - z České republiky do jiných členských států Evropské unie, přestože si byli vědomi, že cigarety s obecným i zdravotním varováním v českém jazyce a opatřené českými kolkovými známkami jsou určeny pouze ke spotřebě na území ČR a ve skutečnosti byly takto deklarované cigarety z místa provozovny obchodní společnosti QANTO CZ, s.r.o., na adrese [adresa] distribuovány a prodávány na daňovém území České republiky, eventuálně na černém trhu mimo území ČR, aniž by byla odvedena DPH,

a to tak, že:

I. obž. [jméno] [příjmení]

jako jednatel obchodní společnosti QANTO CZ, s.r.o., IČO 259 69 714 se sídlem [adresa] (od 31. 12. 2015 Potamos CZ, s.r.o.) v době od 1. 8. 2011 do září 2014 nakupoval v České republice tabákové výrobky – cigarety - od obchodních společností Philip Morris ČR, a.s., IČ 148 03 534, se sídlem [adresa], British American Tobacco ([příjmení] Republic), s.r.o., IČ 61775339, se sídlem [adresa], JT International, s.r.o., IČ 17047587, se sídlem [adresa], Imperial Tobacco CR, s.r.o., IČ 43005012, se sídlem [adresa], IČ 25525603, se sídlem [adresa] a jejich následný prodej nepravdivě deklaroval ve fakturách, dodacích listech, účetních listinách a účetních knihách společnosti QANTO CZ, s.r.o. za zdaňovací období srpen 2011 až srpen 2014 jako dodání do jiného členského státu EU obchodním společnostem - ARAMIV, s.r.o., IČ 463 76 852, se sídlem [adresa], Slovenská republika, DIČ SK 2023, x LineBreak JS CaT, s.r.o., IČ 463 91 550, se sídlem [adresa], Slovenská republika, DIČ SK 2023, ENEL, s.r.o., IČ 359 77 370, se sídlem [adresa], Slovenská republika, DIČ SK2022123411, futurissimo, s.r.o., IČ 445 01 471, se sídlem [adresa], Slovenská republika, DIČ SK2022767230, Invisible, s.r.o., IČ 461 29 022, se sídlem [adresa], Slovenská republika, DIČ SK 2023, RÉVAY-TRADE, s.r.o., IČ 446 97 180, se sídlem [adresa]. [jméno] 15, Slovenská republika, DIČ SK2022823462, [příjmení] [jméno]

[příjmení] [jméno], Társaság, IČ 0109867077 se sídlem [adresa], Maďarsko, s tím, že cena zboží byla podle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty fakturována bez DPH, ačkoliv věděl, že předmětné tabákové výrobky - cigarety - byly opatřeny platnou tabákovou nálepkou dle § 114 zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních se zaplacenou spotřební daní v České republice a obecným a zdravotním varováním v českém jazyce a byly tak určeny ke spotřebě na území ČR, avšak tyto cigarety nebyly do jiného členského státu EU dodány, ale byly ve skutečnosti distribuovány a prodávány z místa provozovny obchodní společnosti QANTO CZ, s.r.o., s.r.o. ve [obec], ke spotřebě na daňovém území České republiky, na základě takto vedeného účetnictví uváděl v příznáních k dani z přidané hodnoty (dále DPH) za zdaňovací období srpen 2011 až srpen 2014 obchodní společnosti QANTO CZ, s.r.o., správci daně Finančnímu úřadu pro [část Prahy] nepravdivé údaje, že zboží bylo dodáno do jiného členského státu EU, ačkoliv fakticky k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo, a to:

1. za zdaňovací období srpen 2011 úmyslně nepravdivě uvedl s cílem zkrátit DPH, v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému příznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 1.780.389 Kč (z toho DPH 356.078 Kč), v příznání k DPH, za toto období podaném dne 26. 9. 2011 v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU "úmyslně nepravdivě deklaroval dodání ve výši 1.779.633 Kč, do něhož úmyslně, nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 1.780.389 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 356.078 Kč,
2. za zdaňovací období září 2011 úmyslně nepravdivě uvedl s cílem zkrátit DPH, v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako příloze k daňovému příznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 2.830.967 Kč (z toho DPH 566.193 Kč), v příznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 10. 2011 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU "dodání ve výši 2.885.642 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 2.830.967, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 566.193 Kč,
3. za zdaňovací období říjen 2011 úmyslně nepravdivě uvedl s cílem zkrátit DPH, v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému příznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 7.719.970 Kč (z toho DPH 1.543.994) Kč a společnosti RÉVAY-TRADE, s.r.o. v částce 150.102 Kč, (z tohoto DPH 30.020 Kč), v daňovém příznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 11. 2011 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU, dodání ve výši 7.885.571 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 7.870.072 Kč ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 1.574.014 Kč,
4. za zdaňovací období listopad 2011 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému příznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 10.584.210 Kč (z toho DPH 2.116.842 Kč) a společnosti RÉVAY-TRADE, s.r.o. v částce 6.569.888 Kč (z tohoto DPH 1.313.978 Kč), v daňovém příznání k DPH, za toto období podaném dne 27. 12. 2011 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU "ve výši 17.173.509 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 17.154.098 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 3.430.820 Kč,
5. za zdaňovací období prosinec 2011 úmyslně nepravdivě s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako v příloze k daňovému příznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 14 049 440 Kč (z toho DPH, ve výši 2 809 888 Kč) a společnosti RÉVAY-TRADE, s.r.o. v částce 4.448.053 Kč, (z toho DPH, ve výši 889.611 Kč), přičemž v daňovém

přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 1. 2012 deklaroval v řádce 20 dodání zboží do jiného členského státu EU ve výši 18.513.493 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 18 497 493 Kč ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR, a tím byla snížena povinnost společnosti x LineBreak QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši 3.699.499 Kč,

6. za zdaňovací období leden 2012 nepravdivě s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. za částku 11.617.944 Kč (z toho DPH 2.323.589 Kč) a společnosti RÉVAY-TRADE, s.r.o. za částku 7.834.808 Kč (z toho DPH 1.566.962 Kč), přičemž v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 27. 2. 2012 deklaroval v řádce 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 19 504 752 Kč do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 19 452 752 Kč ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR, tím byla snížena povinnost společnosti jej QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 3.890.551 Kč,

7. za zdaňovací období únor 2012 nepravdivě s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako v příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 16.912.709 Kč (z toho DPH 3.382.542 Kč) a společnosti RÉVAY-TRADE, s.r.o. v částce 5.305.735 Kč (z toho DPH 1.061.147 Kč), přičemž v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 26. 3. 2012 deklaroval v řádce 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 22.233.443 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 22.218.444 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 4.443.689 Kč,

8. za zdaňovací období březen 2012 nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako v příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 16.036.588 Kč (z toho DPH 3.207.318 Kč) a společnosti RÉVAY-TRADE, s.r.o. v částce 4.440.204 Kč (z toho DPH 888 041 Kč), přičemž v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 4. 2012 deklaroval v řádce 20,, dodání do jiného členského státu EU“ ve výši 20.482.792 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 20.476.792 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 4.095.359 Kč,

9. za zdaňovací období duben 2012 nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako v příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 16.828.444 Kč (z toho DPH 3 365 689 Kč), přičemž v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 5. 2012 deklaroval v řádce 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 17.016.524 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 16 828 444 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH, o částku ve výši ve výši nejméně 3.365.689 Kč,

10. za zdaňovací období květen 2012 nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 19.140.114 Kč (z toho DPH, ve výši 3 828 023 Kč), přičemž v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 26. 6. 2012 deklaroval v řádce 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 19.161.114 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 19 140 114 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat odvést DPH, o částku ve výši nejméně 3.828.023 Kč Kč,

11. za zdaňovací období červen 2012 úmyslně nepravdivě s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 10.161.653 Kč (z toho DPH, ve výši 2 032 331 Kč), přičemž v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 7. 2012 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 10.386.811 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 10.161.653 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti x LineBreak QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 2.032.331 Kč,

12. za zdaňovací období červenec 2012 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. v částce 15.163.950 Kč (z toho DPH 3 032 790 Kč), přičemž v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 27. 8. 2012 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 15.173.450 Kč, do něhož úmyslně nepravdivě zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 15 163 950 Kč, ač k tomuto dodání zboží do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR, a tím byla snížena povinnost společnosti x LineBreak QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 3.032.790 Kč,

13. za zdaňovací období srpen 2012 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. ve výši 16.280.069 Kč (z toho DPH 3 256 014 Kč), a v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 9. 2012 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 16.293.069 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání zboží do jiného členského státu EU ve výši 16.280.069 Kč, ač k tomuto dodání do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR, a tím byla snížena daňová povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 3.256.014 Kč,

14. za zdaňovací období září 2012 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o., jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. ve výši 17 378 132 Kč (z toho DPH 3 475 626 Kč) a společnosti futurissimo, s.r.o. ve 643.490 Kč (z toho DPH 128.698 Kč) a v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 24. 10. 2012 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 18.035.621 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 18.021.622 Kč, ač k tomuto dodání do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 3.604.324 Kč,

15. za zdaňovací období říjen 2012 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti Invisible, s.r.o. ve výši 27.747.089 Kč (z toho DPH 5 549 418 Kč) a společnosti futurissimo, s.r.o. za částku 643.490 Kč (z toho DPH 128.698 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 26. 11. 2012., deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 28.402.578 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 28.390.579 Kč, ač k tomuto dodání do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 5.678.116 Kč,

16. za zdaňovací období listopad 2012 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti CONDOR TRADE KFT. v částce 16.023.956 Kč (z toho DPH 3 204 791 Kč), společnosti Invisible, s.r.o. v částce 31.723.925 Kč (z toho DPH 6.344.785 Kč) a společnosti futurissimo, s.r.o. v částce 676.352 Kč (z toho DPH 135.270 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 27. 12. 2012 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 48.443.232 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 48.424.233 Kč, ač k tomuto dodání do jiného členského státu EU nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 9.684.846 Kč,

17. za zdaňovací období prosinec 2012 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souborném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti CONDOR TRADE KFT. v částce 42.678.508 Kč (z toho DPH 8.535.702 Kč) a v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 1. 2013 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU ve výši 61.772.568 Kč do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU“ ve výši 61.748.568 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR, a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 12.349.714 Kč,

18. za zdaňovací období leden 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souborném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti CONDOR TRADE KFT. v částce 71.132.198 Kč (z toho DPH 14.937.762 Kč) a v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 2. 2013 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU ve výši 76.221.084 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 76.205.084 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR, a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 16.003.068 Kč,

19. za zdaňovací období únor 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souborném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti CONDOR TRADE KFT. v částce 63.958.410 Kč (z toho DPH 13.431.266 Kč) a v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 3. 2013 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 65.380.392 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 65.367.392 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 13.727.152 Kč,

20. za zdaňovací období březen 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souborném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti futurissimo, s.r.o. v částce 75.145 Kč (z toho DPH 15.780 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto zdaňovací období podaném dne 24. 4. 2013 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 88.145 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 75.145 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 15.780 Kč,

21. za zdaňovací období duben 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souborném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti futurissimo, s.r.o. v částce 121.280 Kč (z toho DPH, ve výši 25.469 Kč), a v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 24. 5. 2013 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 140.280 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 121.280 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 25.469 Kč,

22. za zdaňovací období květen 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souborném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti futurissimo, s.r.o. ve výši 3.680.181 Kč (z toho DPH, ve výši 772 838 Kč) a v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 6. 2013 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 5.937.703 Kč, do něhož zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 5.927.703 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO

CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 1 244 818 Kč,

23. za zdaňovací období červen 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souborném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti futurissimo, s.r.o. ve výši 24.328.537 Kč (z toho DPH 5.108.993 Kč) a společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 8.073.487 Kč (z toho DPH 1.695.432 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 7. 2013 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 32.415.024 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 32.402.024 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši 6.804.425 Kč,

24. za zdaňovací období červenec 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souborném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti futurissimo, s.r.o. ve výši 10.800.605 Kč (z toho DPH, ve výši 2.268.127 Kč) a společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 12.349.278 Kč (z toho DPH, ve výši 2.593.348 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 22. 8. 2013 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 23.159.882 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 23.149.883 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 4.861.475 Kč,

25. za zdaňovací období srpen 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souborném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 22 113 708 Kč (z toho DPH 4 643 879 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 9. 2013 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 22.120.708 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 22.113.708 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 4.643.879 Kč,

26. za zdaňovací období září 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souborném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 21.407.900 Kč (z toho DPH 4.495.659 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 10. 2013 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 21.413.900 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 21.407.900 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 4.495.659 Kč,

27. za zdaňovací období říjen 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souborném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, zboží do jiného členského státu EU společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 19 698 813 Kč (z toho DPH 4 136 751 Kč) a společnosti x LineBreak JS CaT, s.r.o. ve výši 1.831.592 Kč (z toho DPH 384.634 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 11. 2013 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 22.963.206 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání zboží do jiného členského státu EU ve výši 21.530.405 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 4.521.385 Kč,

28. za zdaňovací období listopad 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souborném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 13.545.432 Kč (z toho DPH 2 844 541 Kč) a společnosti x LineBreak JS CaT, s.r.o. ve výši 15 559 175 Kč (z toho DPH 3 267 427 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 23. 12. 2013 deklaroval v řádce 20., dodání zboží do jiného členského státu EU“, ve výši 29.434.387 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 29.434.387 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena

povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 6.111.968 Kč,

29. za zdaňovací období prosinec 2013 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 4.963.102 Kč (z toho DPH 1.042.251 Kč) a společnosti x LineBreak JS CaT, s.r.o. ve výši 4 443 169 Kč (z toho DPH 933.065 Kč, v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 27. 1. 2014 deklaroval v řádce 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 11.452.941 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 9.406.271 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 1.975.316 Kč,

30. za zdaňovací období leden 2014 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 920.826 Kč (z toho DPH 193.373 Kč) a společnosti x LineBreak JS CaT, s.r.o. ve výši 16.377.766 Kč (z toho DPH 3 439 331 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 2. 2014 deklaroval v řádce 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 23.417.583 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 17.298.592 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 3.632.704 Kč,

31. za zdaňovací období únor 2014 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ENEL, s.r.o. ve výši 8 632 002 Kč (z toho DPH 1 812 720 Kč), společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 4.413.749 Kč (z toho DPH 926.887 Kč) a společnosti JS [příjmení], s.r.o. ve výši 21 807 065 Kč (z toho DPH 4 579 484 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto zdaňovací období podaném dne 24. 3. 2014 deklaroval v řádce 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 38.207.257 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 34 852 816 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 7.319.091 Kč,

32. za zdaňovací období březen 2014 úmyslně nepravdivě s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ENEL, s.r.o. ve výši 21.244.722 Kč (z toho DPH 4.461.392 Kč), společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 9.290.580 Kč (z toho DPH 1.951.022 Kč) a společnosti JS [příjmení], s.r.o. ve výši 14.327.540 Kč (z toho DPH 3.008.783 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 4. 2014 deklaroval v řádce 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 45.223.538 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 44.862.842 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 9.421.197 Kč,

33. za zdaňovací období duben 2014 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ENEL, s.r.o. ve výši 49.229.039 Kč (z toho DPH 10 338 098 Kč) a společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 10.564.632 Kč (z toho DPH 2.218.573 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 23. 5. 2014 deklaroval v řádce 20,, dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 59.799.670 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 59.793.671 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 12.556.671 Kč,

34. za zdaňovací období květen 2014 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ENEL, s.r.o. ve výši 67.987.113 Kč (z toho DPH 14.277.294 Kč) a společnosti

ARAMIV, s.r.o. ve výši 18.932.535 Kč (z toho DPH 3.975.832 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 26. 6. 2014 deklaroval v řádce „dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 88.963.164 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 89.919.648 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží byla distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 18.253.126 Kč,

35. za zdaňovací období červen 2014 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ENEL, s.r.o. ve výši 93.249.887 Kč (z toho DPH 19 582 476 Kč) a společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 18.481.070 Kč (z toho DPH 3.881.025 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 7. 2014 deklaroval dodání zboží do jiného členského státu EU ve výši 121.241.568 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 111 730 957 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR, a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 23.463.501 Kč,

36. za zdaňovací období červenec 2014 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ENEL, s.r.o. ve výši 98.188.547 Kč (z toho DPH 20 619 595 Kč) a společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 23.408.352 Kč (z toho DPH 4 915 754 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 8. 2014 deklaroval v řádce 20 „dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 121.602.899 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 121.596.899 Kč, ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat odvést DPH, o částku ve výši nejméně 25.535.349 Kč,

37. za zdaňovací období srpen 2014 úmyslně nepravdivě, s cílem zkrátit DPH, uvedl v souhrnném hlášení společnosti QANTO CZ, s.r.o. jako příloze k daňovému přiznání k DPH, dodání zboží do jiného členského státu EU společnosti ENEL, s.r.o. ve výši 68.543.873 Kč (z toho DPH, ve výši 14.394.213 Kč) a společnosti ARAMIV, s.r.o. ve výši 22.779.228 Kč (z toho DPH, ve výši 4.783.638 Kč), v daňovém přiznání k DPH, za toto období podaném dne 25. 9. 2014 deklaroval v řádce 20 „dodání zboží do jiného členského státu EU“ ve výši 92.120.236 Kč, do něhož úmyslně zahrnul i fiktivní dodání do jiného členského státu EU ve výši 91.323.101 Kč ač k tomuto dodání nedošlo a zboží bylo distribuováno na daňovém území ČR a tím byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o., přiznat a odvést DPH, o částku ve výši nejméně 19.177.851 Kč,

přičemž obž. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] svou činností umožnili společnosti QANTO CZ, s.r.o., aby dodávky realizované jejich společností uváděla jako dodávky do jiných členských států EU, tedy fakturované bez DPH, a tím snížila svou daňovou povinnost tak, že:

II. obž. [jméno] [příjmení],

jako zmocněnec společnosti futurissimo, s.r.o. se sídlem v Pri suchom mlyne, 11, [jméno], IČ 44 501 471 v době od 22. 1. 2013 do 19. 2. 2013 na základě plné moci vystavené již odsouzeným [jméno] [příjmení] a poté v době od 19. 2. 2013 do 11. 7. 2013 jako její jednatel, na základě objednávek učiněných tuzemskými subjekty, které však dokladoval jako dodání od jiného členského státu EU, odebral v provozovně společnosti QANTO CZ, s.r.o., tabákové výrobky ve fakturovaném objemu nejméně 45 487 616 Kč, které zaplatil vkladem na účet společnosti QANTO CZ, s.r.o. nebo v pokladně v hotovosti, z prostředků, jež mu byly předem poskytnuty blíže neustanovenými odběrateli na území ČR, a při jejich odebrání s vědomím, že bude dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. cena zboží fakturována bez DPH, podepsal nepravdivé prohlášení, že zboží bude dodáno do jiného členského státu EU, což neměl od samého počátku v úmyslu, neboť poté toto zboží distribuoval dle předchozí dohody odběratelům na daňovém území České republiky a tímto jednáním umožnil, aby společnost QANTO CZ, s.r.o. ve svém účetnictví a přiznání k DPH, v rozporu se skutečností obchodní transakce se společností futurissimo, s.r.o.

vykazovala jako dodání do jiného členského a tím byla DPH, společností x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. zkrácena nejméně v rozsahu 9.552.399 Kč, přičemž dne 11. 7. 2013 se v pobočce Komerční banky ve [obec], chystal vložit finanční prostředky na účet společnosti QANTO CZ, s.r.o. na úhradu faktur č. 1013027005 na částku 586.585 Kč, č. 1013027006 na částku 311.571 Kč a č. 1013027002 na částku 835.602 Kč, vystavených společností QANTO CZ, s.r.o. s.r.o. bez DPH, na základě e- mailové objednávky ze dne 10. 7. 2013, když tyto prostředky téhož dne převzal od neustanovených osob, jimž hodlal odebrané zboží od společnosti QANTO CZ, s.r.o. distribuovat, ačkoli věděl, že zboží bylo na základě jeho objednávky společností QANTO CZ, s.r.o. účtováno bez DPH, jako dodání do jiných členských států EU, přičemž byl zadržen, tedy tímto jednáním se pokusil umožnit společnosti QANTO CZ, s.r.o., aby ve svém účetnictví tento obchod vykazovala jako dodání do jiného členského státu EU, čímž mělo dojít ke zkrácení DPH, v rozsahu nejméně 364.089 Kč;

III. obž. [jméno] [příjmení] a obž. [jméno] [příjmení]

obž. [jméno] [příjmení] jako jednatel společnosti Invisible, s.r.o. se sídlem [adresa], IČ 461 29 022, poté, co zaregistroval tuto společnost jako odběratele u společnosti QANTO CZ, s.r.o., nejméně v době od srpna 2011 do prosince 2012 na základě pokynů obž. [příjmení] [jméno], učinil za společnost Invisible, s.r.o. objednávky cigaret za fakturovanou částku 255 025 653 Kč, na jejíž úhradu mu [příjmení] [jméno] poskytl finanční prostředky, které obž. [příjmení]. [příjmení] vložil na účet společnosti QANTO CZ, s.r.o., přičemž při odběru podepsal nepravdivé prohlášení, že zboží bude dodáno do jiného členského státu EU, ač to od samého počátku neměl v úmyslu, s vědomím, že bude dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. cena zboží fakturována bez daně z přidané hodnoty, obž. [příjmení]. [příjmení] však dodání do jiného členského státu EU nezajistil, ale zboží předal v [obec] obž. [jméno] [příjmení] k distribuci na daňovém území ČR, a tímto jednáním umožnili, aby společnost QANTO CZ, s.r.o. tyto obchody vykazovala ve svém účetnictví a přiznání k DPH, jako dodání do jiného členského státu EU a tím byla DPH, společností QANTO CZ, s.r.o. za obchodování se společností Invisible, s.r.o. zkrácena v rozsahu nejméně 51.005.131 Kč;

IV. obv. [jméno] [příjmení]

c) jako jednatel obchodní společnosti RÉVAY-TRADE, s.r.o. se sídlem [adresa], IČ 44697180, v období od října 2011 do března 2012 objednal a odebral cigarety od společnosti x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. s.r.o., přičemž v objednávkách a následných prohlášeních nepravdivě uváděl, že zboží bude dodáno do jiného členského státu EU, což však od samého počátku neměl v úmyslu, a s vědomím, že bude dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. cena zboží fakturována bez daně z přidané hodnoty, za společnost RÉVAY-TRADE, s.r.o. osobně odebral zboží ve fakturované výši 28.748.790 Kč, které distribuoval přímo odběratelům v ČR, a tímto jednáním umožnil, aby společnost QANTO CZ, s.r.o. uskutečněné obchody vykazovala ve svém účetnictví a přiznání k DPH jako dodání do jiného členského státu EU a čímž byla DPH zkrácena nejméně o 5.749.759 Kč;

d) jako jednatel obchodní společnosti ARAMIV, s.r.o. se sídlem [adresa] přičemž v objednávkách a následných prohlášeních nepravdivě uváděl, že zboží bude dodáno do jiného členského státu EU, což však od samého počátku neměl v úmyslu, a s vědomím, že dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. bude cena zboží fakturována bez daně z přidané hodnoty, za společnost ARAMIV, s.r.o. osobně nebo prostřednictvím svého řidiče [jméno] [příjmení], který dle pokynů obžalovaného [příjmení], podepisoval nepravdivá prohlášení, že zboží bude dodáno do jiného státu EU, odebral zboží ve fakturované výši 213.190.214 Kč, které distribuoval přímo odběratelům v ČR, a tímto jednáním umožnil, aby společnost QANTO CZ, s.r.o. uskutečněné obchody vykazovala ve svém účetnictví a přiznání k DPH, jako dodání do jiného členského státu EU, a tím byla DPH, společností QANTO CZ, s.r.o. za obchodování se společností ARAMIV, s.r.o. zkrácena nejméně v rozsahu nejméně 44.769.945 Kč;

V. obž. [jméno] [příjmení]

a) obž. [jméno] [příjmení] jednající na základě plné moci za společnost JS CaT, s.r.o., IČ 463 91 550, se sídlem [adresa], Slovenská republika, v době od října 2013 do března 2014 objednal a následně zakoupil od společnosti QANTO CZ, s.r.o. tabákové výrobky – cigarety, přičemž v objednávkách nepravdivě uváděl, že se jedná o zboží určené k dodání do jiného členského státu EU, s vědomím, že dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. bude cena zboží fakturována bez daně z přidané hodnoty, za společnost JS CaT, s.r.o. v provozovně společnosti QANTO CZ, s.r.o., odebral zboží ve fakturované hodnotě 74.346.307 Kč, přičemž podepisoval nepravdivá prohlášení, že zboží

bude dodáno do jiného státu EU, s cílem předstírat jeho vývoz, ho formálně vyvezl na území Slovenské republiky, na adresu skladu Královská cesta, Skalica, s jehož majitelem měl uzavřenu nájemní smlouvu, zboží zde však nevykládal, neboť ho vzápětí převezl zpět do České republiky, kde bylo distribuováno na daňovém území ČR tuzemským prodejcem a tímto jednáním umožnil, aby společnost QANTO CZ, s.r.o. tyto obchody vykazovala ve svém účetnictví a přiznání k DPH, jako dodání do jiného členského státu EU čímž byla DPH, společností QANTO CZ, s.r.o. za obchodování se společností x LineBreak JS Cat, s.r.o. zkrácena nejméně v rozsahu 15.612.724 Kč;

b) obž. [jméno] [příjmení], obž. [jméno] [příjmení] a obž. [jméno] [příjmení] společně

obž. [jméno] [příjmení] jako jednatel společnosti [příjmení] [jméno], Sp.ř.o.o. se sídlem [adresa], [ulice] republika, v období od února 2014 do srpna 2014, prostřednictvím společnosti ENEL, s.r.o., po dohodě s jejím jednatelem [jméno] [příjmení], jemuž obž. [jméno] [příjmení] zasílal objednávky od společnosti Sa Enterprice, Sp.ř.o.o., spol. ENEL objednala a následně zakoupila od společnosti QANTO CZ, s.r.o. tabákové výrobky – cigarety – v celkové hodnotě 407.075.183 Kč, s vědomím, že dle § 64 zák. č. 235/2004 Sb. bude cena zboží fakturována bez daně z přidané hodnoty, neboť v objednávkách bylo uvedeno, že se jedná o zboží určené k dodání do jiného členského státu EU, přičemž obž. [příjmení]. Sýkora vložil v hotovosti nebo převedl z účtu společnosti Sa Enterprice, Sp. ř.o.o. finanční prostředky na účet společnosti ENEL, s.r.o., z něhož pak byly zasílány platby na účet společnosti QANTO CZ, s.r.o., a obž. [jméno] [příjmení] usnadnil toto obchodování tím, že zajistil kontakt na spol. Quanto, zajistil vedení účetnictví spol. ENEL a prostřednictvím svého bratra obž. [jméno] [příjmení] zajistil a organizoval přepravu cigaret, zboží však nebylo vyvezeno mimo daňové území ČR, neboť bylo obž. [jméno] [příjmení], nebo jeho zaměstnancem - řidičem [jméno] [jméno], kteří při odběru zboží podepisovali nepravdivá prohlášení, že zboží bude dodáno do jiného státu EU, odvezeno přímo do skladového prostoru [ulice] v [obec a číslo] - [část obce] nebo do skladového prostoru v [obec a číslo], [ulice], kde bylo ponecháno a poté odebíráno tuzemskými prodejci k jeho realizaci na daňovém území ČR a tímto jednáním umožnili, aby společnost QANTO CZ, s.r.o. tyto obchody vykazovala ve svém účetnictví a přiznání k DPH, jako dodání do jiného členského státu EU a tím byla DPH, společností x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. za obchodování se společností ENEL, s.r.o. zkrácena nejméně v rozsahu 85.485.788 Kč,

a tímto společným jednáním byla snížena povinnost společnosti QANTO CZ, s.r.o. přiznat a odvést DPH, dle § 64 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ke škodě správce daně, Finančního úřadu pro [část Prahy] o 252.677.934 Kč“.

6. Proti výše uvedenému rozsudku nalézacího soudu podali v zákonné lhůtě uvedené v § 248 odst. 1 tr. řádu odvolání obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] a dále poškozený Finanční úřad pro Pardubický kraj.

7. Pro úplnost lze uvést, že odvolání si podal i obžalovaný [jméno] [příjmení]. Jelikož se k veřejnému zasedání konanému Vrchním soudem v Praze ze zdravotních důvodů nedostavil, přičemž trval na své účasti, byla jeho trestní věc (za účelem rozhodnutí o jeho odvolání) vyloučena ze společného řízení a dále samostatně projednávána pod sp. zn. 3 To 75/2024.

8. Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] směřovalo do výroku o vině, do výroku o trestu a do výroku o náhradě škody. Obžalovaný [příjmení] úvodem namítl, že nalézací soud při formulaci odůvodnění napadeného rozsudku vycházel bez dalšího z podané obžaloby, aniž by se vypořádal s jeho argumentací a argumentací ostatních obžalovaných. Podle obžalovaného [příjmení] nalézací soud pochybil, pokud nevyhověl jeho návrhu na předvolání následujících svědků:

zaměstnanců finančního úřadu, kteří vykonávali kontrolu v letech 2010 až 2014 především ve společnosti QANTO CZ, s.r.o. Ti měli podle obžalovaného [příjmení] před nalézacím soudem podrobně vysvětlit, proč již dříve neinformovali společnost QANTO CZ, s.r.o., že při svém prodeji cigaret a tabákových výrobků porušují zákon o DPH a celní zákon;

zaměstnanců celního úřadu, kteří měli na starosti jenom společnost QANTO CZ, s.r.o. a kteří přijímali hlášení INTRASTAT od společnosti QANTO CZ, s.r.o. Obžalovaný [příjmení] má za to,

že pokud celníci měli k dispozici hlášení INTRASTAT, tak podle kódu příslušné komodity věděli, že se jedná v daném případě o tabákové výrobky podléhající spotřební dani a pokud věděli, že daná společnost cigarety a tabákové výrobky vyváží, měli podle obžalovaného [příjmení] učinit opatření, aby tak přestala konat. V této souvislosti obžalovaný [příjmení] upozornil na skutečnost, že v letech 2011 2012, když za totožný trestný čin byl stíhán spoluobžalovaný [jméno] [příjmení], neupozornila [ulice] správa společnost QANTO CZ, s.r.o., že porušuje zákon a že neoprávněně deklaruje tabákové výrobky na vývoz do členských zemí EU. Obžalovaný [příjmení] zamýšlel nalézací soud upozornit na to, že i přes skutečnost že všechna hlášení se podávají v elektronické podobě, pak kontrolní instituce neplnily svou povinnost a záměrně nechaly společnost QANTO CZ, s.r.o., aby nadále prodávala cigarety a tabákové výrobky na vývoz do členských států EU a nechaly tak záměrně způsobovat státu škodu;

právníka se specializací na oblast evropského práva, a to včetně daňového práva a obchodních právních předpisů, který by řádně vysvětlil, proč bylo možné vyvážet cigarety a tabákové výrobky v rámci EU, když je na tabákové výrobky pouze uvalena spotřební daň, protože zákon o volném pohybu zboží v rámci EU zakazuje státům EU jakýmkoliv způsobem omezovat volný pohyb zboží jakéhokoliv druhu a uvalovat na ně clo a DPH.

9. Podle obžalovaného [příjmení] nalézací soud dále pochybil tím, že v odůvodnění napadeného rozsudku neuvedl podrobné hodnocení výsledku a posudku soudního znalce Ing. [jméno] [příjmení], který v rámci svého výsledku měl vypovídat ve prospěch obžalovaných. I přesto nalézací soud tato vyjádření znalce nezmínil v odůvodnění napadeného rozsudku, což obžalovaný [příjmení] považuje za zavádějící a vyhýbající se objektivnímu pohledu na danou věc, protože i přesto, že soudní znalec byl znalcem obžaloby, dal ve svých odpovědích za pravdu obžalovaným, když uvedl, že tabákové výrobky se mohou vyvážet do členských států EU a jsou osvobozené od DPH, ne však od spotřební daně, která byla nicméně státu podle obžalovaného [příjmení] zaplacená.

10. Jmenovaný obžalovaný se dále vymezil proti tomu, že nalézací soud, který se v rámci napadeného rozsudku podrobně rozepsal o jeho podnikání, ani v jednom bodě se nezmínil, že by neměl záúčtované faktury od společnosti QANTO CZ, s.r.o. a ani ostatní párovací faktury v účetnictví. Podle obžalovaného [příjmení] rovněž svědkové v rámci předmětného trestního řízení potvrdili, že jim zboží neprodával bez dokladu.

11. Co se týče výroku o trestu, obžalovaný [příjmení] namítl, že jemu uložený souhrnný trest ve výměře osmi let je nepřiměřeně přísný. Nadto obžalovaný poukázal na to, že od zahájení trestního stíhání uběhlo 10 let, přičemž nalézací soud měl tuto dobu při ukládání předmětného trestu adekvátně zohlednit. Podle obžalovaného [příjmení] má totiž z práva EU vyplývat, že pokud trestní řízení trvá déle než 5 let, měl by obecně soud rozhodovat o výši trestu při spodní hranici trestní sazby, jelikož po takové době svůj význam trestní řízení ztrácí.

12. Ve vztahu k adheznímu výroku obžalovaný [příjmení] navrhl, aby byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, protože dostatečně neprokázal výši škody. Nad rámec uvedeného pak obžalovaný [příjmení] v rámci doplnění odvolání podotkl, že poškozený nepožadoval žádné platby, odvody apod. po dobu tří let od vzniku předmětné daňové povinnosti, čímž podle něho došlo k promlčení nároků a zároveň tato skutečnost dokládá, že nedošlo k žádnému porušení zákona a v konečném důsledku ke spáchání trestného činu, který je mu kladen za vinu.

13. S ohledem na výše uvedené obžalovaný [příjmení] navrhl, aby Vrchní soud v Praze ve vztahu k jeho osobě zrušil napadený rozsudek a rozhodl tak, že se zprošťuje obžaloby, popř. pokud Vrchní soud v Praze dospěje k závěru, že je vinen ze spáchání předmětného trestného činu, aby upustil od uložení souhrnného trestu, neboť podle něho není třeba ukládat trest vyšší, než mu byl uložen Krajským soudem v Brně, resp. aby mu Vrchní soud v Praze ponechal trest ve výši, která mu byla uložena Krajským soudem v Brně.

14. Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] bylo podáno do výroku o trestu a do výroku o náhradě škody. Na úvod svého odvolání obžalovaný [příjmení] zrekapituloval, že se k trestné činnosti doznal a že jeho obhájce komunikoval se státním zástupcem o možnosti uzavření dohody o vině a trestu, ke kterému nicméně nedošlo, a to z důvodu přístupu poškozeného, který trval na tom, že dohoda o vině a trestu musí obsahovat i dohodu o náhradě škody, což podle obžalovaného [příjmení] nebylo v jeho možnostech.

15. Pokud jde o výrok o trestu, tak podle obžalovaného [příjmení] je jemu uložený nepodmíněný trest odnětí svobody nepřiměřeně přísný. V tomto směru obžalovaný [příjmení] poukázal na to, že účelem trestu je chránit společnost před pachateli trestných činů, zabránit odsouzenému v dalším páčání trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život, a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti. Soud je pak v každém konkrétním případě povinen zohlednit osobu pachatele z hlediska jeho osobních, rodinných, majetkových a dalších poměrů. Obžalovaný [příjmení] má za to, že mu měl nalézací soud uložit nanejvýš podmíněný trest odnětí svobody se současným stanovením zkušební doby, a to z následujících důvodů, které nalézací soud nevzal v úvahu. Předně se k trestné činnosti doznal a od spáchané trestné činnosti uplynula doba již více než deset let, přičemž tato skutečnost dle něj výrazným způsobem snižuje škodlivost spáchaného trestného činu. Dále obžalovaný [příjmení] podotkl, že po celou dobu od spáchaní trestného činu řádně pracuje, přičemž v současné době podniká jako OSVČ a s výjimkou excessu ve formě přečinu nižší škodlivosti spáchaného v roce 2015 (kdy se ve zkušební době osvědčil) se dle svých slov nedopustil žádného deliktního jednání. Podle obžalovaného [příjmení] je z hlediska uložení trestu rovněž nutno zohlednit, že s manželkou vychovává a pečuje o nezletilé děti, které jsou odkázány na něho jakožto živitele. Dále obžalovaný poukázal na to, že je od roku 2020 v oddlužení a řádně platí stanovené splátky. Jedná-li se o způsobenou škodu, nalézací soud měl podle jeho názoru přihlídnout k hodnotám, které stát získal uloženým trestem propadnutí věci, kdy konkrétně se jedná o finanční prostředky v hodnotě přesahující dva miliony korun a IT techniku.

16. Prizmatem výše uvedených skutečností by tak podle obžalovaného [příjmení] jeho nástup do výkonu trestu za zločin spáchaný před deseti lety nesplnil svou funkci, neboť by byl nepodmíněným trestem odnětí svobody vyloučen z již fungujícího způsobu života řádného občana, došlo by k ekonomické a sociální likvidaci jeho osoby a ke strádání jeho rodiny. Důsledkem takto uloženého trestu by podle obžalovaného [příjmení] bylo rovněž předčasné ukončení oddlužení, tedy nejen návrat, ale i nárůst dluhů. Obžalovaný [příjmení] navíc vyjádřil nesouhlas s výtkou nalézacího soudu stran nedostatečně vyjádřené lítosti ve vztahu ke spáchanému trestnému činu, když v řízení uvedl, že svého jednání lituje, a navíc se k předmětnému trestnému činu doznal.

17. Pokud pak jde o výrok o náhradě škody, obžalovaný [příjmení] vyjádřil nesouhlas s výší, kterou nalézací soud vyměřil. Současně je přesvědčen, že poškozený má dostatečné instrumenty k tomu, aby škodu vymáhal sám.

18. Vzhledem k výše uvedenému obžalovaný [příjmení] navrhl, aby Vrchní soud v Praze zrušil ve vztahu k jeho osobě výrok o trestu a náhradě škody a sám rozhodl tak, že mu uloží trest odnětí svobody, jehož výkon odloží na přiměřenou zkušební dobu a poškozeného odkáže s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

19. Také odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] bylo podáno do výroku o vině, trestu i náhradě škody. Na úvod svého odvolání obžalovaný [jméno] [příjmení] odkázal na závěrečnou řeč své obhájkyne před nalézacím soudem, kde již byly shrnuty důkazy a závěry prokazující jeho postavení při obchodování společností ENEL, s.r.o. se společností QANTO CZ, s.r.o., kdy zde vystupoval pouze jako podnikatel poskytující přepravní služby společnosti ENEL, s.r.o., při nichž se řídil pokyny jednatele společnosti ENEL, s.r.o., [jméno] [příjmení], který mu je dával přímo či prostřednictvím spoluobžalovaného [jméno] [příjmení]. Nalézací soud přesto uzavřel v případě obchodování společnosti ENEL, s.r.o., že ze všech v napadeném rozsudku uvedených skutečností je zjevné, že byla naplněna nejen objektivní stránka trestného činu, ale rovněž stránka subjektivní

(zavinění) s tím, že v případě všech tří obžalovaných ([jméno] Sýkora, [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení]) se mělo jednat o úmysl přímý. Podle obžalovaného [jméno] [příjmení] rovněž nalézací soud nesprávně konstatoval, že všichni tři obžalovaní věděli, že cigarety končí ve skladových prostorách v [obec], kde si je krátce po složení vyzvedávali vietnamští obchodníci, věděli, že obchod je realizován na území ČR a že nejsou splněny podmínky pro osvobození od DPH, přesto předstírali, že zboží je vyváženo do jiného státu EU a záměrně tak umožnili zkrácení daňové povinnosti, z čehož sami profitovali. S takovými skutkovými a právními závěry však nesouhlasí. Obžalovaný [jméno] [příjmení] je toho názoru, že napadený rozsudek je ve vztahu k obchodování společnosti ENEL, s.r.o., zejména pak ve vztahu k jeho jednání, postaven výhradně na domněnkách, které nemají oporu v provedených důkazech.

20. V této souvislosti obžalovaný [jméno] [příjmení] namítl, že nebyl nijak prokázán závěr nalézacího soudu ohledně společného jednání všech obžalovaných. Obchodování společnosti ENEL, s.r.o. se společností QANTO CZ, s.r.o., řízené jejím jednatelem [jméno] [příjmení], probíhalo zcela samostatně. Z pouhé skutečnosti, že ostatní odběratelé (společnosti futurissimo, s.r.o., ARRAMIV, s.r.o., JS CaT, s.r.o., Invisible, s.r.o., RÉVAY-TRADE, s.r.o.) stejně jako společnost ENEL, s.r.o., obchodovali s tabákovými výrobky a tyto odebírali od společnosti x LineBreak QANTO CZ, s.r.o., nelze podle obžalovaného dovodit žádné společné jednání. Současně není podle obžalovaného důkazně podepřeno ani konstatování nalézacího soudu, že zboží odebrané ve společnosti QANTO CZ, s.r.o. bylo distribuováno konečnému spotřebiteli na území ČR.

K témuž závěru pak nalézací soud dospěl i v případě společnosti ENEL, s.r.o., a to i přesto, že v případě společnosti ENEL, s.r.o. bylo prokázáno, že zboží bylo zachyceno na Slovensku či v Polsku. Na rozdíl od ostatních společností v případě spol. ENEL, s.r.o. nebylo zjištěno, že by i jakákoliv část zboží měla být distribuována v ČR. Nezbytnou podmínkou pro konstatování trestného jednání v podobě krácení DPH je přitom podle obžalovaného [jméno] [příjmení] prodej konečnému spotřebiteli na území ČR. Tato nezbytná podmínka nicméně podle něho nebyla naplněna. Obžalovaný [jméno] [příjmení] poukázal na to, že sám nalézací soud v napadeném rozsudku konstatuje tvrzení svědků, že zboží bylo na Slovensku a v Polsku. Závěr o distribuci zboží na území ČR nelze dovodit ani z nalézacím soudem konstatovaného sledování zboží, ze kterého vyplývá pouze jediné, a sice, že ve sledovaném období přepravce naložil zboží ve skladu ve [obec] a odjel do skladu v [obec] a následně do skladu přijela dodávka třetí osoby. Pokud bylo obžalovanými [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a jím shodně tvrzeno, že dle sdělení jednatele spol. ENEL, s.r.o. mělo být zboží distribuováno v zahraničí, pak toto nebylo podle obžalovaného [jméno] [příjmení] vyvráceno, naopak toto tvrzení koresponduje se zjištěným zbožím spol. ENEL, s.r.o. na Slovensku a v Polsku.

21. V případě, že by došlo ze strany spol. ENEL, s.r.o. k jakémukoliv protiprávnímu jednání, pak by předně podle obžalovaného [jméno] [příjmení] byla dána trestní odpovědnost jednatele společnosti [jméno] [příjmení]. Ten podle něho potvrdil, že obchody společnosti ENEL, s.r.o. řídil, činil objednávky, prováděl úhrady a dával pokyny k přepravě. Dále obžalovaný [jméno] [příjmení] poukázal na to, že jednání [jméno] [příjmení] i v rámci této konkrétní věci, tedy obchodování ENEL, s.r.o. se společností QANTO CZ, s.r.o., bylo šetřeno ze strany orgánů činných v trestním řízení, přičemž jeho stíhání bylo pravomocně odloženo, když orgány činné v trestním řízení dospěly k závěru, že se [jméno] [příjmení] nedopustil při obchodování se společností x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. protiprávního jednání.

22. Obžalovaný [jméno] [příjmení] namítl, že pro společnost ENEL, s.r.o. prováděl na základě smluvního vztahu přepravní služby, přičemž se jednalo o obchodní vztah, za který od společnosti ENEL, s.r.o. dostával smluvní odměnu. Toto měl být jeho jediný finanční profit, který mu hradila společnost ENEL, s.r.o., resp. její jednatel [jméno] [příjmení]. Obžalovaný dále uvedl, že se při poskytování těchto služeb řídil výhradně pokyny zákazníka, tj. spol. ENEL, a to udělenými mu přímo jejím jednatelem [jméno] [příjmení] či prostřednictvím spoluobžalovaného

[jméno] [příjmení]. Toto potvrdili jak [jméno] [příjmení], tak spoluobžalovaný [jméno] [příjmení]. Výhradně k převzetí zboží mu pak byla udělena plná moc, tedy k žádnému dalšímu jednání. Podle obžalovaného [jméno] [příjmení] je zcela nelogické, aby u osob, které mu dávaly závazné pokyny, bylo konstatováno, že se protiprávního jednání nedopustily ([jméno] Papierník) nebo že jednaly v účastenství ve formě pomoci (spoluobžalovaný [jméno] [příjmení]) a osoba, která se pokynem řídila, jednala dle plné moci, byla shledána za pachatele a byl u ní dovozen úmysl protiprávního jednání. Ačkoliv sám nalézací soud (při úvaze o výši trestu) v jeho případě konstatoval, že zjevně nebyl schopen trestnou činnost vnímat natolik racionálně a systematicky, a spíše než dodávky cigaret řešil dodávky jako takové, tj. zajištění zisku své přepravní společnosti, dovedl nesprávně na jeho straně úmyslné jednání vedoucí ke krácení daně. Obžalovaný [jméno] [příjmení] namítl, že pouhá skutečnost, že na základě pokynu [jméno] [příjmení] potvrzoval dodání zboží do jiného členského státu, nemůže způsobit jeho trestněprávní odpovědnost, když vycházel z tvrzení jednatele, že zboží je obchodováno dále do zahraničí. Ve vztahu k naplnění subjektivní stránky podle obžalovaného nelze přehlédnout, že dříve nepodnikal, nebyl seznámen s problematikou DPH a, jak sám nalézací soud uvedl (opět však pouze v rámci úvah o výši trestu), nebyl schopen jednání vnímat racionálně a systematicky. Pokud by tedy obchodování spol. ENEL, s.r.o. mělo naplnit znaky protiprávního jednání, pak podle obžalovaného [jméno] [příjmení] nikoliv z důvodu jeho jednání, neboť na jeho straně zcela absentuje subjektivní stránka ve vztahu ke spáchání zločinu krácení daně či jiného protiprávního jednání.

23. Pokud by k naplnění subjektivní stránky došlo pouhým podpisem prohlášení, pak se tohoto jednání musely podle obžalovaného dopustit další osoby – řidiči v případě spol. ENEL, s.r.o. ([jméno] Marek) či [jméno] [příjmení], ale i např. řidič spol. ARAMIV, s.r.o., [jméno] [příjmení]. U žádné

z těchto osob orgány činné v trestním řízení neshledaly protiprávní jednání, tedy samotné podepsání prohlášení ani v jeho případě nemůže naplnit trestněprávní odpovědnost.

24. Ve vztahu k výroku o vině napadeného rozsudku a souvisejícího odůvodnění obžalovaný [jméno] [příjmení] na závěr odkázal na princip presumpce neviny, podle něhož musí být vina prokázána, a ze kterého plyne rovněž pravidlo in dubio pro reo, dle kterého, není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny v daném kontextu důvodné pochybnosti, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, je nutno rozhodnout ve prospěch obžalovaného.

25. Co se týče výroku o trestu, obžalovaný [jméno] [příjmení] připomněl, že má čtyři děti, z toho tři nezletilé. Pokud je pak v odůvodnění uloženého trestu nalézacím soudem odkazováno na rozsudek Krajského soudu v Brně – pobočka [obec] ze dne 15. 7. 2019, sp. zn. 68 T 6/2018, pak obžalovaný zdůraznil, že se jedná o odsouzení za jednání v období po roce 2014, tedy po období, které je předmětem tohoto řízení a současně toto rozhodnutí podle něho nepřímou potvrzuje skutečnost, že na jeho straně absentovaly znalosti daňové problematiky a povinností podnikatelů ve vztahu k DPH.

26. Obžalovaný [jméno] [příjmení] se v odvolání vyznamenal rovněž proti výroku o náhradě škody, a to

s tím, že má za to, že určená výše škody je nesprávná, přičemž v tomto směru odkázal na výhrady vyjádřené již před nalézacím soudem.

27. V návaznosti na výše uvedené obžalovaný [jméno] [příjmení] navrhl, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek ve vztahu k jeho osobě zrušil a postupem podle § 259 odst. 3 tr. řádu rozhodl, že se zprošťuje obžaloby.

28. Obžalovaný [jméno] [příjmení] svým odvoláním napadl výrok o vině, trestu a náhradě škody. V úvodní části svého odvolání obžalovaný zrekapituloval, že v dané věci po podání obžaloby nalézací soud usnesením ze dne 24. 11. 2020, sp. zn. 43 T 3/2020, rozhodl podle § 188 odst. 1 písm. e) tr. řádu (tedy po předběžném projednání obžaloby) o vrácení věci státnímu zástupci

k došetření. V tomto usnesení podle obžalovaného [jméno] [příjmení] nalézací soud mj. uvedl, že: „Trestní odpovědnost obv. [jméno] [příjmení] ml. se tak jeví jako minimálně sporná, a proto činit trestní odpovědnost odběratelů závislou na trestní odpovědnosti [jméno] [příjmení], zejména pokud jde o vyčíslení daňového úniku, soud považuje za nesprávné.“ Vrchní soud v Praze toto usnesení zrušil usnesením ze dne 14. 4. 2021, sp. zn. 3 To 21/2021, a uložil nalézacímu soudu o věci dále jednat, a to z důvodu předčasných závěrů bez provedení dokazování. Vrchní soud v Praze přitom podle obžalovaného [jméno] [příjmení] nezavázal nalézací soud žádným právním názorem a neuložil mu v tomto směru žádný pokyn směrem k hodnocení důkazů, tedy k hodnocení věci neměl nalézací soud žádné omezení. I přesto nalézací soud při nezměněném skutkovém stavu a na základě objektivních výsledků dokazování, které ještě více podpořily jeho obhajobu, rozhodl napadeným rozsudkem o jeho vině, čímž zcela vybočil ze svých závěrů, které ovšem činil ke konkrétním okolnostem a na základě konkrétních důkazů, které se nijak v hlavním líčení podle něho nezměnily v jeho neprospěch. Tato změna náhledu na projednávanou věc přitom nebyla podle obžalovaného [jméno] [příjmení] žádným způsobem nalézacím soudem vysvětlena, čímž došlo k porušení zásady legitimního očekávání.

29. Dále obžalovaný [jméno] [příjmení] připomněl, že o stejném meritu věci bylo rozhodnuto již v roce 2014, a to konkrétně rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2014, sp. zn. 48 T 1/2014, kterým byly odsouzeny osoby, které rovněž nakupovaly u spol. x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. cigarety bez DPH, kterou neodvedly. Již v roce 2014 se tedy stejný soud u skutkově stejné věci zabýval rolí společnosti QANTO CZ, s.r.o. se závěrem, že společnost QANTO CZ, s.r.o. byla velkoobchodním skladem a jejím předmětem činnosti byl prodej zboží a nenese odpovědnost za to, jakým způsobem zákazník, který u ní zboží koupí, s ním následně naloží. Obžalovaný [jméno] [příjmení] poukázal na to, že se s tímto názorem pak ztotožnil i Vrchní soud v Praze, který uvedl, že rozhodnutí směřovalo k potrestání podvodné společnosti, která na základě nepravdivých a falešně tvrzených skutečností vylákala z velkoobchodu x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. zboží, které pořídila levněji (cena, kterou za ně zaplatila, neobsahovala DPH), ale za obvyklou cenu zboží prodala Vietnamcům a rozdíl v ceně si ponechala. Potrestání tak byli ti, kteří trestnou činnost vymysleli a obohatili se na ní. Tento rozsudek Městského soudu v Praze předložila nalézacímu soudu k důkazu obžaloba ve snaze dokázat, že spol. QANTO CZ, s.r.o. (opět nikoli obžalovaný [jméno] [příjmení]) o tomto řízení věděla, a to před realizací předmětných prodejů. Nicméně o takové vědomosti podle obžalovaného [jméno] [příjmení] neexistuje žádný důkaz, protože spol. QANTO CZ, s.r.o. nebyla stranou tamního řízení, kdy tamní rozsudek nebyl spol. QANTO CZ, s.r.o. ani doručován a nikdo ze spol. QANTO CZ, s.r.o. nebyl na výsledku v přípravném či soudním řízení. Podle názoru obžalovaného [jméno] [příjmení] je tak napadeným rozsudkem v rozporu s výše odkazovaným závěrem Městského soudu v Praze a Vrchního soudu v Praze trestán obžalovaný, který byl jednatelem velkoobchodu, který se nijak na zkrácení DPH a celém obchodu neobohatil, a to ani marží na prodeji cigaret, která byla obvyklá dle systému. Žádné obohacení obžalovaného či spol. QANTO CZ, s.r.o. zjištěno nebylo, a tedy ani nebyl žádný motiv k páčání této trestné činnosti, navíc když spol. QANTO CZ, s.r.o. vše pravidelně po mnoho let trvání obchodu hlásila příslušným orgánům (INTRASTAT), což by podle obžalovaného [jméno] [příjmení] logicky nečinila, kdyby věděla o trestné činnosti či byla její součástí. Postavení spol. QANTO CZ, s.r.o. je tak totožné, jako v dříve řešeném případě. Nalézací soud pak nevysvětlil, proč se zcela opačně odchýlil od předchozího názoru soudů v totožné věci a opět jde podle obžalovaného o nevysvětlené porušení legitimního očekávání a závěrů stejného soudu.

30. Pokud nalézací soud staví jeho vinu na tom, že spol. QANTO CZ, s.r.o. umožnila vytýkaný obchod a nečinila vše, co měla, tak uvedené není jeho odpovědností, natož pak v rovině trestní, kde je možné odpovídat pouze za své jednání. Základní charakter posouzení nalézacím soudem je tak podle obžalovaného [jméno] [příjmení] vadný a extenzivní, kdy na jeho straně lze hovořit již o automatické odpovědnosti jednatele, což podle obžalovaného není přípustné. Obžalovaný [jméno]

[příjmení] připustil, že byl jednatelem spol. QANTO CZ, s.r.o., nicméně upozornil, že v období od srpna 2011 do srpna 2014 měla spol. QANTO CZ, s.r.o. celkem čtyři jednatele, přičemž on byl pouze jedním z nich. Podle obžalovaného [jméno] [příjmení] nelze dovozovat trestní odpovědnost paušálně za vedení společnosti, a ještě k tomu u jedné osoby bez konkrétních okolností. Jeho trestní odpovědnost je podle něj nalézacím soudem konstruována proto, že byl odpovědným za obchodní úsek, avšak bez konkrétních skutečností, které by ho s předmětnými obchody přímo spojovaly. Jednotlivé úkony prodeje cigaret bez DPH na vývoz do zahraničí prováděly jiné osoby z řad zaměstnanců spol. QANTO CZ, s.r.o., které měly uvedené potvrdit jak v rámci přípravného řízení, tak řízení před nalézacím soudem. Obžalovaný [jméno] [příjmení] v této souvislosti podotkl, že jeho pracovní náplní byl sice obchod společnosti x LineBreak QANTO CZ, s.r.o., nicméně nikoli otázky daňové, které neřešil, neboť nemá v oblasti daní potřebnou erudici a pro tento účel obchodník pověřil daňového poradce, který je za to odpovědný. Neřešil tedy daňové otázky obchodu společnosti QANTO CZ, s.r.o., ale pouze obchodní stránku prodeje zboží a činnost ostatních zaměstnanců obchodního úseku obecně. Reálně pak v podstatě řešil obchodní výsledky spol. QANTO CZ, s.r.o., tedy celého obchodu, kdy prodej cigaret jako jednoho z 10 000 druhů zboží byl jen jednou z částí prodeje a prodej cigaret na vývoz pak ještě další sub-částí. Konkrétně ve vztahu k předmětným obchodům nečinil nic. Podle obžalovaného [jméno] [příjmení] jej tak nalézací soud shledal odpovědným za domnělou nedostatečnost kontroly spol. QANTO CZ, s.r.o. při prodeji na vývoz, tedy nikoliv za porušení konkrétní povinnosti. V tomto směru obžalovaný [jméno] [příjmení] namítl, že on ani spol. QANTO CZ, s.r.o. neměli povinnost kontrolovat odběratele, jak s cigaretami ve skutečnosti naloží, a zda dodržují jimi deklarovaný účel nákupu pro vývoz do zahraničí. Podle obžalovaného [příjmení] na straně spol. QANTO CZ, s.r.o. k žádnému porušení zákonné povinnosti nedošlo, tu naopak porušili odběratelé. Toto porušení však také nelze přičítat spol. QANTO CZ, s.r.o. či jeho osobě, když jsou v jiném postavení, a to skutkovém i právním, než odběratelé, což nalézací soud nesprávně vyhodnotil.

31. Společnost QANTO CZ, s.r.o. ani on navíc nebyli součástí žádné skupiny, když závěry dokazování podle obžalovaného potvrzují, že byli zcela nezávislými subjekty s odlišným a samostatným postavením, subjekty, ke kterým se váží jiné povinnosti, než k ostatním obžalovaným a subjekty, které měly zcela odlišné jednání. Přesto nalézací soud směšuje obě skupiny a z trestnosti ostatních obžalovaných dovozuje jeho trestnost.

32. Společnost QANTO CZ, s.r.o. podle obžalovaného [jméno] [příjmení] nikdy nepopírala, že došlo k předmětným prodejům cigaret s určením na vývoz do zahraničí, naopak pravidelně dle předpisů veškeré prodeje hlásila státním kontrolním orgánům a nic nezastírala. Z objektivně zjištěného skutkového stavu tak vyplývá řada objektivních okolností k tomuto se vážících, které však podle obžalovaného samy o sobě neurčují trestnost jeho jednání.

33. Pokud tak v bodě 1. napadeného rozsudku nalézací soud konstatoval, že, „umožnil nákup cigaret a tabákových výrobků bez DPH“, tak podle obžalovaného [jméno] [příjmení] prodej zboží bez DPH není protiprávní a nemůže být trestný. Takový prodej má pravidla, která ovšem i dle závěrů znalce obžaloby spol. QANTO CZ, s.r.o. plnila. Současně nebylo podle obžalovaného [jméno] [příjmení] zjištěno, že by spol. QANTO CZ, s.r.o. nebo kdokoli ze společnosti byl v jakémkoli společném úmyslu či jednání s ostatními obžalovanými. Společnost QANTO CZ, s.r.o. neporušila předpisy, přičemž obžalovaný [jméno] [příjmení] podotkl, že navíc postupovala s obezřetností nad rámec zákonného požadavku (§ 64 odst. 5 zákona o DPH). Tedy skutečnost prodeje zboží bez DPH od velkoobchodu, jehož předmětem činnosti je velkoobchodní prodej zboží, není skutečností, na které lze založit trestní odpovědnost. [příjmení] toho výše uvedená formulace nalézacího soudu odpovídá účastenství, nikoli pachatelství, v čemž spatřuje obžalovaný [jméno] [příjmení] vadu z hlediska nesprávné právní kvalifikace.

34. Podle obžalovaného [jméno] [příjmení] společnost QANTO CZ, s.r.o. ani obžalovaný neodpovídají za to, co dělali s cigaretami ostatní spoluobžalovaní. Obžalovaný nevěděl, co s nimi

dělají, ani co s nimi zamýšlí dělat. Při prodeji cigaret nebylo a nemohlo být z ničeho zřejmé, že s nimi bude spáchán trestný čin či že je takový trestný čin plánován. Obžalovaný se nijak nepodílel na dalším nakládání s cigaretami, ale ani se nijak konkrétně nepodílel na jejich prodeji, byť byl jednatelem spol. QANTO CZ, s.r.o. Sám pak ani nebyl nijak spojen s kterýmkoli z ostatních spoluobžalovaných, kteří od přípravného řízení po hlavní líčení konzistentně vypovídali, že jej neznali, nejednali s ním a již vůbec ne o předmětném obchodu s cigaretami. Právě tito spoluobžalovaní deklarovali spol. QANTO CZ, s.r.o., že cigarety vyvezou do zahraničí, čímž podle obžalovaného [jméno] [příjmení] uvedli spol. QANTO CZ, s.r.o. záměrně v omyl. Obžalovaný [jméno] [příjmení] v kontextu uvedeného namítl, že konstrukce napadeného rozsudku, že odběratelé neodvedli DPH a obžalovaný [jméno] [příjmení] je za to trestně odpovědný, protože jim spol. QANTO CZ, s.r.o. umožnila cigarety bez DPH koupit, je od počátku vadná a odporuje zásadám a podmínkám vzniku trestní odpovědnosti.

35. Obžalovaný [jméno] [příjmení] vyjádřil přesvědčení, že neexistuje žádný přímý důkaz, že by se účastnil zkrácení DPH či by toto organizoval, že by to vědomě on sám umožnil s cílem, aby cizí osoby mohly zkrátit daň a mít z toho zisky. Podle obžalovaného [jméno] [příjmení] nejsou ani nepřímé důkazy, které by o výše uvedeném svědčily, a to ani jednotlivě, ani ve svém souhrnu. Důkazy, ze kterých je vyvozována jeho trestní odpovědnost, jsou dílčí okolnosti většinou se nevážící k předmětnému skutku, ale obecně k prodeji cigaret, když maximálně prokazují ne zcela řádný přístup spol. QANTO CZ, s.r.o., tedy velmi mírnou formu nedbalosti. To podle obžalovaného [jméno] [příjmení] ostatně přímo vyplývá z bodu 458. napadeného rozsudku, kde nalézací soud hodnotí jednání obžalovaného jako nedbalost ve smyslu § 16 tr. zákoníku. Podle obžalovaného [jméno] [příjmení] však již neprokazují jeho konkrétní odpovědnost za předmětný skutek. Z dokazování tak vyplývá absence důkazů ve vztahu k jeho osobě, protože nelze hodnotit skutkový stav jinak než jako vedoucí ke zproštění obžaloby. Při této absenci důkazů nalézací soud však postupoval tak, že jednak nekriticky a bez vlastního posouzení a bez zohlednění námitek obhajoby převzal tvrzení obžaloby, izoloval jednotlivé dílčí okolnosti, na kterých následně konstruoval jeho vinu, a to bez aplikace zásady in dubio pro reo.

36. V další části svého odvolání obžalovaný [jméno] [příjmení] poukázal na to, že předmětem obžaloby je zkrácení DPH porušením zákona o DPH, tedy nikoli zkrácení spotřební daně a porušení zákona o spotřební dani. Pokud tedy nalézací soud právně posuzuje trestní odpovědnost a obžalobou vymezený skutek, tak nemůže vycházet z úpravy jiného právního předpisu a jiné daně než té, v souvislosti s níž byla podána obžaloba. Obžalovaný [jméno] [příjmení] namítl, že spotřební daň byla v daném případě zaplacená v celém rozsahu a není předmětem skutku. Přesto nalézací soud do svého hodnocení pojímá v bodech 430. a násl. napadeného rozsudku i úpravu podle zákona č. 353/2003 Sb., o spotřební dani. Nalézací soud argumentuje zákonem o spotřební dani v souvislosti s přepravou cigaret do zahraničí, když ale společnost QANTO CZ, s.r.o. dopravu jako velkoobchod neprováděla, neřešila a ani řešit neměla. Podle obžalovaného společnosti tedy nevznikala žádná povinnost ve smyslu tohoto zákona, když povinnosti dle tohoto zákona vznikají tomu, kdo zboží na vývoz přepravuje a kupuje. Použití zákona o spotřební dani se tak podle obžalovaného netýká spol. QANTO, s.r.o., resp. jeho osoby, ale týká se pouze ostatních obžalovaných, kteří takové povinnosti měli a jejichž postavení bylo z hlediska daňových předpisů odlišné.

37. V souvislosti s výše uvedeným obžalovaný [jméno] [příjmení] namítl, že finanční správou a obžalobou je právně matoucím způsobem prezentováno, že kolkové známky souvisí právě s DPH a jejich vylepení na předmětném zboží při prodeji na vývoz do zahraničí je v příčinné souvislosti s porušením zákona o DPH a znamená vědomost o tom, že s danými cigaretami bude zkráceno DPH. Podle obžalovaného se však jedná o dva zcela odlišné právní předpisy, které nelze směšovat a vyvozovat porušení jednoho z předpisů na základě nesplnění podmínek předpisu jiného. [příjmení] známky totiž podle obžalovaného nemají s DPH vůbec žádnou souvislost. [příjmení] známky podléhají úpravě dle zákona o spotřební dani, který je zvláštním předpisem, odlišným od

zákonu o DPH. Zákon o spotřební dani není podle obžalovaného v této otázce nijak provázán se zákonem o DPH. Obžalovaný [jméno] [příjmení] poukázal na to, že obhajoba ve vztahu k této otázce předložila posudek odborníka s přesně stanovenými otázkami vycházejícími z tvrzení obžaloby a odkazuje na jeho závěry, které potvrzují vadnost závěrů nalézacího soudu. Nalézací soud se nicméně tímto důkazem nijak nezabýval.

38. Shodné závěry podle obžalovaného [jméno] [příjmení] platí i u zdravotních nálepek (viz bod 3 sdělení Ing. Symánka). V bodě 87. napadeného rozsudku je konstatováno, že, „produkt je opatřen zdravotním varováním v českém jazyce a produkt je určený pouze pro český trh“. Jak podle obžalovaného [jméno] [příjmení] vyplývá z názoru odborníků a znalce, tak ani zdravotní varování neznamená zákaz vývozu do zahraničí a neznamená, že produkt je určený pouze pro český trh, protože to nijak nevyplývá z žádného předpisu, ani ze samotného zdravotního varování. Podle obžalovaného jde tedy o subjektivní úsudek a nalézací soud se dopustil pochybení, pokud z této skutečnosti dovedl trestní odpovědnost na jeho straně.

39. Obžalovaný [jméno] [příjmení] namítl, že společnost QANTO CZ, s.r.o. neměla dle zákona o spotřební dani povinnost kolkovat cigarety či jakkoli kolky řešit. Povinnosti směrem ke kolkům jsou zákonem ukládány jiným subjektům, nikoli subjektu v postavení spol. QANTO CZ, s.r.o., a to odběratelům, jak vyplývá i ze závěrů předchozího a výše citovaného rozsudku Městského soudu v Praze potvrzeného Vrchním soudem v Praze. Jak vyplývá z § 114 odst. 3 zákona o spotřební dani, tuto povinnost měly tabákové firmy a ty ji plnily, přičemž spol. x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. neměla žádnou takovou povinnost, a tedy nemohla na úseku spotřební daně nic porušit. Ostatně i skutek je formulován jako pouze porušení zákona o dani z přidané hodnoty. Tyto závěry měl podle obžalovaného [jméno] [příjmení] potvrdit i daňový poradce spol. QANTO CZ, s.r.o., Ing. [příjmení], který při výsledku v hlavním líčení uvedl, že spotřební daň, a tedy kolky neřešil, když spotřební daň byla uhrazena. Uvedené nebylo nalézacím soudem zohledněno.

40. Nalézacím soudem je dovozováno, že pokud cigarety měly kolek, tak je nelogické, aby byly vyváženy, a tato skutečnost je pak podle nalézacího soudu důkazem o jeho vině. Tuto úvahu obžalovaný označil za subjektivní a spekulativní, která není založena na žádném přepisu. Daňový poradce takový problém spol. QANTO CZ, s.r.o. nijak neavizoval. Ani jeden kontrolní orgán a zejména finanční úřad toto spol. QANTO CZ, s.r.o. nikdy nesdělil, ač o této skutečnosti podle obžalovaného věděl. Podle obžalovaného zákon nezakazuje zboží s kolky vyvážet (v této souvislosti odkázal na zákon o spotřební dani či DPH a na odpověď č. 12 posudku Ing. Symánka).

41. Uvedené závěry pak podle obžalovaného [jméno] [příjmení] potvrdil i policejní znalec [příjmení] [příjmení], když k dotazu státního zástupce v hlavním líčení uvedl, že zboží s českým kolkem je možné vyvážet do zahraničí a dokonce, že je možné ho zde prodávat, zejména pak na Slovensku. Tedy sám znalec obžaloby podle něho jasně negoval argumentaci obžaloby, že zboží s českým kolkem vyvážet nelze a že by toto mělo zakládat vědomost spol. QANTO CZ, s.r.o. o podvodu na DPH. Nalézací soud tento závěr znalce obžaloby však zcela pominul, a naopak v napadeném rozsudku pouze formálně konstatoval, že Ing. [příjmení] odkázal na své písemné závěry (bod 98. napadeného rozsudku), přestože v hlavním líčení došlo ke změně/doplnění jeho závěrů v jeho prospěch.

42. Spekulativní je pak podle obžalovaného i úvaha nalézacího soudu týkající se ekonomické logiky vývozu kolkovaných cigaret. Obžalovaný [jméno] [příjmení] namítl, že prodejce nijak nehodnotí, jakou ekonomickou úvahu má kupující, který kupuje jeho zboží. Jde o ekonomicky odlišné subjekty. Podle obžalovaného [jméno] [příjmení] bylo rovněž prokázáno, že se vyváží i jiné zboží s kolky, což měl potvrdit i znalec [příjmení] [příjmení]. Dále bylo podle obžalovaného [jméno] [příjmení] prokázáno, že dodavatelské subjekty mají stanoveny pro různé země různé ceny, tedy nelze vyloučit výhodnost prodeje v jiné zemi.

43. Obžalovaný [jméno] [příjmení] poukázal rovněž na sdělení společnosti I Tobacco ze dne 18. 3. 2015, ze kterého má vyplývat, že dodatečné změny na krabičkách cigaret umožňující prodej na území jiného členského státu nejsou nemožné, jen technicky obtížné. Uvedené neznámá, že by nebylo vůbec možné kolky a zdravotní nálepku odstranit. Pokud to možné bylo, tak nelze z vylepení českých kolků a zdravotní nálepky usuzovat na nemožnost prodeje do zahraničí. Předmětnou situaci podle obžalovaného [jméno] [příjmení] řeší § 64 zákona o DPH účinný v relevantní době. Ze znění § 64 odst. 1 zákona o DPH vyplývá povinnost odeslat nebo dodat zboží na území jiného členského státu, čímž vzniká nárok na vrácení DPH. Slovo odeslat pak podle obžalovaného [jméno] [příjmení] znamená předání k přepravě. To činila spol. x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. vyskladněním, protože přepravu nikdy nezajišťovala, a tedy nemusela plnit povinnosti v rámci přepravy zboží. Zákon o DPH jako podmínku nestanoví, že zboží musí být v tomto členském státě prodáno, ale stanoví podmínku přepravy, tedy převozu na území jiného členského státu. Díkce zákona je podle obžalovaného významná proto, že z hlediska vymezení podmínek na odpočet DPH stačí vyvezení, což se týká spoluobžalovaných, přičemž pokud spol. QANTO CZ, s.r.o. měla jen informace o tom, že má být zboží vyvezeno či bylo vyvezeno a prováděla i na vlastní náklady nad rámec zákona kontroly vývozu, tak nemohla jednat proti zákonu a nemohla mít ani úmysl k porušení předpisů, tedy ani k trestnému činu zkrácení daně. Podle obžalovaného [jméno] [příjmení] není povinností prodejce po dopravě kontrolovat, jak bude se zbožím skutečně naloženo, tedy hlídat, aby skutečně bylo prodáno v zahraničí. Pokud zákon stanovil jako podmínku prokázání dodání pro získání nároku na odpočet DPH prohlášení o vývozu, tak toto stanovil právě s přihlédnutím k možnostem prodejce na zjišťování informací, a k povaze vztahu prodejce a kupujícího. Tím tedy podle obžalovaného [jméno] [příjmení] zákon stanovil hranici odpovědnosti prodejce, nicméně nalézací soud tuto hranici excesivně interpretuje nad rámec zákonné úpravy. Uvedené prohlášení o vývozu spol. QANTO CZ, s.r.o. měla u každého prodeje a ke každé předmětné cigaretě. Jiné zákonné povinnosti spol. QANTO CZ, s.r.o. neměla. Spol. QANTO CZ, s.r.o. neměla žádný úmysl kráť DPH či takové obchody umožňovat, protože v opačném případě by neměla tento systém a nepožadovala tolik podkladů, kterými přímo podmiňovala vůbec zalistování odběratele a dále pak odběr cigaret pro vývoz. Nalézací soud při formulaci svých závěrů podle obžalovaného čerpal z názoru finančního úřadu, který ovšem vychází z principů daňového řízení, kde daňový subjekt musí prokázat, že učinil vše, aby došlo k naplnění zákona. Pro trestní odpovědnost však tyto podmínky neplatí a zde je možné vyvozovat odpovědnost pouze při porušení předpisů, k čemuž nedošlo vzhledem k textu § 46 odst. 5 zákona o DPH.

44. Obžalovaný [jméno] [příjmení] ve svém odvolání shrnul, že znalec obžaloby Ing. [příjmení] v hlavním líčení uvedl, že podmínkami zákona o DPH pro odpočet DPH jsou:

dodavatel, český plátc DPH, musí mít k dispozici daňové identifikační číslo zákazníka z jiného členského státu EU;

dodavatel musí toto identifikační číslo zákazníka z EU uvést na vystaveném daňovém dokladu;

zboží musí být prokazatelně fyzicky převezeno z ČR do cílového místa v jiném členském státě;

přeprava je zajištěna dodavatelem, pořizovatelem nebo osobou zmocněnou dodavatelem nebo pořizovatelem.

Výše uvedené povinnosti podle obžalovaného [jméno] [příjmení] rekapituluje i napadený rozsudek v bodě 422. Všechny tyto podmínky spol. QANTO CZ, s.r.o. splnila, a to i podle závěrů Ing. [příjmení], který uvedl, že vycházel z podkladů od spol. QANTO CZ, s.r.o., zejména z jejího účetnictví, faktur a jejich příloh. V této souvislosti obžalovaný [jméno] [příjmení] cituje závěry znalce [příjmení] [příjmení], který měl k dané věci uvést, že: „Formálně splňovala dokumentace společnosti QANTO veškeré zákonem předepsané náležitosti (potvrzení o přepravě, ručitelské prohlášení atd.) a jak vyplynulo ze znaleckého posudku č. 555/ KP/2016, bylo též v ekonomických možnostech společnosti obchody, vyplývající z faktur, realizovat, neboť byla v „dobré kondici“.

V letech 2011–2014 obrat rostl, v r. 2014 došlo k významnému nárůstu krátkodobých pohledávek a výraznému růstu obrátu (viz bod 102. napadeného rozsudku). Nálezací soud však tyto závěry zcela ignoroval, přestože znalecký závěr byl, že spol. QANTO CZ, s.r.o. měla prohlášení o vývozu a dále ručitelská prohlášení, a tedy splňovala podmínky zákona. Policejní znalecký posudek přijal po přezkoumání účetních podkladů spol. QANTO CZ, s.r.o. závěry, že společnost měla povinnost kontrolovat DIČ kupujícího a vyžádat si písemné prohlášení o vývozu. To spol. QANTO CZ, s.r.o. činila u každého prodeje a jak bylo podle obžalovaného zjištěno, činila mnohem více nad rámec zákona o DPH. Tedy závěry policejního znalce jasně potvrdily obhajobu a vyvrátily obžalobu, pokud se jedná o plnění povinností spol. QANTO CZ, s.r.o., jakožto daňového subjektu k předmětným obchodům. Povinnost odvést DPH z předmětných obchodů měli kupující, pokud zboží nevyváželi mimo ČR, přičemž splnění této povinnosti není v moci spol. QANTO CZ, s.r.o. Obžalovaný [jméno] [příjmení] také dodal, že společnost QANTO CZ, s.r.o. z těchto obchodů DPH zaplatila, a to při koupi cigaret od tabákových firem.

45. Dále jmenovaný obžalovaný upozornil na skutečnost, že spol. QANTO CZ, s.r.o. od počátku své existence spolupracovala s externí daňovou firmou I. [příjmení], a to s tím, že Ing. [příjmení] je zkušený daňový poradce, který má stovky dalších firem a osob a funguje bez jakéhokoli problému rovněž desítky let. Jednatelé spol. QANTO CZ, s.r.o. nedisponovali znalostmi a zkušenostmi v oblasti daňového práva, a proto si platili externí služby. Cílem vždy bylo, aby v oblasti daní bylo vše v pořádku a spol. QANTO CZ, s.r.o. plnila veškeré povinnosti správně a včas. Obžalovaný [jméno] [příjmení] zdůraznil, že v oblasti daní řešil Ing. [příjmení] ve spol. QANTO CZ, s.r.o. úplně vše, rovněž kontroloval účtování a pokud bylo potřeba, tak ad hoc řešil s vedením firmy daňové záležitosti. Před každým zavedením nového systému dostal Ing. [příjmení] od vedení spol. x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. pokyn připravit daňovou stránku obchodu tak, aby bylo vše dle předpisů. Stejně tomu podle slov obžalovaného [jméno] [příjmení] bylo i v případě nastavení procesu pro prodej cigaret na vývoz, přičemž tento systém také nastavil a následně pravidelně kontroloval, když i přímo ve spol. QANTO CZ, s.r.o. byli jeho pracovníci na měsíční bázi. Obžalovaný [jméno] [příjmení] doplnil, že Ing. [příjmení] nebyl vyslýchán v přípravném řízení, což bylo podle obžalovaného porušením § 2 odst. 5 tr. řádu. V hlavním líčení pak u nálezacího soudu Ing. [příjmení] jednak potvrdil, že všechny daňové okolnosti tohoto prodeje připravil a řešil. Dále potvrdil, že jednatelé spol. QANTO CZ, s.r.o. měli zájem a vydali takový pokyn, aby vše bylo v souladu se zákonem. Dále potvrdil, že z jeho daňového pohledu a pohledu zákona o DPH bylo vše

v pořádku. Doplnil, že proces dokladování byl zvolen ještě přísnější, než zákon požadoval. Potvrdil soupis podkladů, které měly být vyžadovány i to, že právě v rámci měsíčních kontrol nebyly shledány nedostatky. Výpověď Ing. [příjmení] pak opět nálezací soud podle obžalovaného [jméno] [příjmení] pominul, přestože je nálezacím soudem citována v bodech 74. – 80. napadeného rozsudku. Z uvedeného podle obžalovaného [jméno] [příjmení] vyplývá, že jednatelé spol. QANTO, s.r.o. učinili vše, co mohli, aby spol. QANTO CZ, s.r.o. dostala svým zákonným povinnostem, když pokud statutární orgán nedisponuje odbornými znalostmi z určité oblasti, tak je povinen na danou problematiku najmout příslušné odborníky, což bylo učiněno, a to nejen k předmětnému obchodu, ale po celou dobu existence spol. QANTO CZ, s.r.o. V této souvislosti obžalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 5 Tdo 1557/2014, 5 Tdo 334/2017, 5 Tdo 848/2010 nebo 5 Tdo 273/2014. Z odkazované rozhodovací praxe pak podle obžalovaného vyplývá, že pokud jde o odborné otázky, tak není dán úmysl u osoby, která řešení této odborné otázky svěří odborníkovi a spoléhá na jeho názor, kterým se řídí. Uvedené skutečnosti podle obžalovaného potvrzuje i odposlech [jméno] [příjmení] staršího z 30. 9. 2014 v 13: 06:59 hod., kde jasně uvádí, že i v případě dovozu požadoval schválit spolupráci daňovým poradcem. Tyto odposlechy v dalších částech dokládají, že spol. QANTO CZ, s.r.o. o žádném nelegálním obchodě nic nevěděla.

46. Naznačený systém, resp. požadavky spol. QANTO CZ, s.r.o. kladené na tento obchod podle obžalovaného [jméno] [příjmení] shodně potvrdili i všichni odběratelé, ostatní spoluobžalovaní. Předmětný systém nejenže kopíroval požadavky tehdy platné právní úpravy do roku 2013, ale při změně právní úpravy v roce 2014 bylo ihned Ing. [příjmení] a spol. QANTO CZ, s.r.o. na tyto změny reagováno. Ve světle uvedeného je obžalovaný [jméno] [příjmení] přesvědčen, že pokud by byla spol. QANTO CZ, s.r.o. účastna na protiprávním zkrácení DPH, tak by neprováděla takto náročný a obsažný systém.

47. Popisovaný systém podle obžalovaného požadoval pro registraci odběratele a následné obchody řadu podmínek, a to:

Pro registraci:

výpis z OR

návštěva jednatele

předložení platného [příjmení]

Bezdlužnost

kartičky IČO a DIČ

ručitelské prohlášení

smlouva na sklad v zahraničí

kontrola existence firmy v registru

U každého prodeje:

prohlášení o vývozu

kontrola aktuálního DIČ na mezinárodním serveru

kontrola osoby – v případě zmocněnce výpis z OR a plná moc s ověřením podpisu

úhrada kupní ceny

Zpětně, tedy po prodeji:

potvrzení o přijetí zboží do skladové evidence v zahraničí

přiznání k DPH v zahraničí

48. Co se týče souvisejících plateb, tak tyto byly podle obžalovaného [jméno] [příjmení] primárně transparentně prováděny bezhotovostně, nicméně někdy bylo placeno i v hotovosti při dodržení zákonného limitu.

49. Pokud pak jde o schvalování kupujících, takto mohl v některých případech činit jakožto ředitel obchodního úseku, ale pouze po doložení všech podkladů, které poradce předepsal, kdy jednotlivé osoby, údaje a obchody nekontroloval. To měli na starosti jiní zaměstnanci. Pokud se jedná o úroveň vyžadování podkladů a kontroly kupujících, podle obžalovaného [jméno] [příjmení] není žádný předpis, který by takový postup stanovil a určil. Společnost QANTO CZ, s.r.o. je soukromý subjekt, který disponuje omezenými možnostmi zajišťování podkladů a ty všechny byly využity. Všechna opatření byla na náklady a z vlastní vůle spol. QANTO CZ, s.r.o. činěna nad rámec zákona o DPH, který požadoval pouze předložení prohlášení o vývozu.

50. Veškeré obchody pak byly podle obžalovaného [jméno] [příjmení] hlášeny v daňovém přiznání i do systému INTRASTAT, tedy byly jednoduše okamžitě zjistitelné a ověřitelné, dále byly identifikovány všechny osoby nakupujících, tedy zajištěna jejich identifikace a tím posíleno zabránění podvodům.

51. Obžalovaný [jméno] [příjmení] poukázal i na to, že z výsledku svědka [příjmení] (bod 229. napadeného rozsudku) vyplynulo, že závoz byl zastaven celní správou, která zkontrolovala i to, že cigarety jsou na vývoz a závoz propustila dále. Součástí kontroly byla i kontrola dokladů, které celní správa vyhodnotila jako správné, jinak by závoz dál nepustila. Tedy ani celní správa na kontrole podle něho neměla pochybnosti o zákonnosti daného obchodu.

52. Obžalovaný dále doplnil, že spol. QANTO CZ, s.r.o. prodávala na vývoz nejen cigarety, ale např. také pivo do Polska. Systém a jeho plnění včetně hlášení byl vždy stejný, tedy i v případě předmětných cigaret.

53. Z dokazování podle obžalovaného [jméno] [příjmení] dále vyplynulo, že spol. QANTO CZ, s.r.o. neprodávala za každou cenu a chovala se zcela obezřetně, tedy neupřednostňovala obchod na úkor plnění povinností. To má vyplývat z výpovědi svědkyně [příjmení], která v hlavním líčení uvedla, že: „Vždy vyžadovala dokumenty všechny – jednou zákazník nějakou listinu nedodal a ona se ptala obž. [jméno] [příjmení], jak postupovat. Řekl, že mu zboží vydáno nebude. Jinak s ním objednávky nikdy neřešila.“ (bod 38. napadeného rozsudku). Přesto z takových důkazů nalézací soud neučinil žádný závěr.

54. Vzhledem k výše uvedenému proto závěr nalézacího soudu, že celý systém byl jen „na oko“, neefektivní, záměrně nedůsledný a neúplný, když spol. QANTO CZ, s.r.o. mohla dělat ještě více, je podle obžalovaného zcela skutkově i právně nesprávný a logicky absurdní.

55. V další pasáži svého odvolání obžalovaný [jméno] [příjmení] poukázal na výpovědi spoluobžalovaných a svědků, kteří potvrdili, že ho neznají a nejednali s ním, z čehož vyplývá, že žádná dohoda ani společný úmysl nikdy nebyl a ostatní obžalovaní jednali každý za sebe.

56. Dále všichni svědci z řad zaměstnanců spol. QANTO CZ, s.r.o. potvrdili existenci a obsah systému spol. QANTO CZ, s.r.o. pro umožnění prodeje zboží do zahraničí, když dále uvedli svou účast na tomto systému, a to počínaje zalistováním odběratele, po účetní věci, vydání cigaret a komunikaci s odběrateli.

57. Obžalovaný [jméno] [příjmení] shrnul, že žádná výpověď kterékoli osoby neobsahuje skutečnosti svědčící o jeho vině, a zcela naopak všechny výpovědi potvrzují jeho obhajobu, a to i ze strany osob, které nejsou se spol. QANTO CZ, s.r.o. nijak spojeny.

Všichni svědci, kteří byli přímými účastníky prodeje na straně spol. QANTO CZ, s.r.o. a kteří tento prodej prováděli ([příjmení], [příjmení], [příjmení], [ulice], [příjmení] a [příjmení]) podle obžalovaného [jméno] [příjmení] shodně potvrdili následující skutečnosti:

byl stanoven systém na prodej;

v případě prodeje do zahraničí byly zvýšené požadavky na dokladování;

systém připravoval a kontroloval daňový poradce;

pokyny předávala ostatním zaměstnancům účtárna;

obžalovaný [jméno] [příjmení] tento prodej neřešil;

obžalovaný [jméno] [příjmení] s jednotlivými prodejci nekomunikoval;

prodej řešilo více úseků – obchodní, účtárna a sklad;

každý prováděl nějakou činnost dle svého pracovního zařazení;

podklady byly ve všech případech vyžadovány;

pokud nebyly předloženy, tak cigarety nebyly prodány;

nikdo neměl žádnou informaci, že by cigarety nebyly vyváženy;

nikdo neobdržel žádný pokyn od obžalovaného [jméno] [příjmení], že v případě těchto prodejí by mělo být cokoli nestandardního.

58. Podle obžalovaného důvodem dotazů obchodníků na možnost registrace firem bylo posouzení kapacity, tedy toho, zda je možné a v tehdejších silách spol. QANTO CZ, s.r.o. naplnit dodávky. Šlo zejména o problematiku skladových možností, protože spol. QANTO CZ, s.r.o. sídlila ve staré budově a sklad nevyhovoval.

59. Všichni spoluobžalovaní podle obžalovaného v podstatě potvrdili, že připravovali a předávali spol. QANTO CZ, s.r.o. podklady, které byly vyžadovány a které byly pro ty účely jimi vytvářeny, přičemž taktéž potvrdili, že kdyby podklady neposkytli, tak by obchody nebyly vůbec ze strany QANTO CZ, s.r.o. uskutečnány.

60. Jedná-li se o problematiku cen a marží, obžalovaný [jméno] [příjmení] uvedl, že v rámci dokazování bylo prokázáno, že:

ceník zboží byl formou elektronického systému VENTUS;

cena zboží se určovala automaticky dle systému VENTUS;

cena zboží se určovala nákupní cenou od dodavatele plus obvyklá marže pro daný typ produktu;

slevy paušálně nebyly aplikovány, nebyl důvod, ani nebylo z čeho;

nově registrovaný zákazník měl základní ceník;

pak byly určeny typizované ceníky různé úrovně a lepší cenové hladiny, ty platily pro všechny zákazníky a každý patřil do nějakého takového ceníku;

nákupní ceny do systému zadával pracovník obchodního oddělení, zbytek byl stanoven automaticky;

na cigarety na vývoz nebyla stanovena vyšší marže;

svědci jasně popsali systém tvorby cen.

61. Pokud jde o výši marže u cigaret na vývoz, podle obžalovaného [jméno] [příjmení] nalézací soud provedl nesprávné srovnání a následné hodnocení, které deformovalo správnost jeho závěrů. Marže u cigaret na vývoz nebyla vyšší, resp. nebyla zvyšována. Marže byla podle obžalovaného [jméno] [příjmení] standardní, ale v případě určitých odběratelů byla marže nižší, tedy byla snižována. Pokud pak nalézací soud použil ke srovnání tuto sníženou marži tak pochybil, protože takto snížená marže nemůže být porovnávána se základní marží. Podle obžalovaného existoval základní ceník a buď byl odběratel v určité úrovni ceny nebo si vyhádal slevu. Společnost QANTO CZ, s.r.o. pak nedávala slevu automaticky, což je logické.

62. U ostatního prodávaného zboží byla marže různá podle druhu zboží, přičemž v případě cigaret je marže tak malá, že nedává smysl, aby byla motivem k páčání trestné činnosti, zkracování DPH ve výši 21 %. Marže ve výši 3 % u prodeje cigaret na vývoz tedy podle obžalovaného nemůže být skutečností svědčící o jeho vině a motivem k páčání této trestné činnosti. Tato výše nebyla nijak znalecky či odborně evaluována, tedy závěry nalézacího soud jsou pouze laickou úvahou a vzhledem k uvedenému obrácenému principu snižování marže i nesprávnou z důvodu použití neporovnatelných hodnot, přičemž obžalovaný má za to, že tabulka v bodě 121. napadeného rozsudku není použitelná pro neporovnatelnost hodnot, čímž se podle něho nalézací soud dopustil nesprávného, spekulativního a neobjektivního hodnocení.

63. V otázce obratu pak měl policejní znalec konstatovat, že obrat spol. QANTO CZ, s.r.o. ve sledovaném období rostl rovnoměrně. Podle názoru obžalovaného [jméno] [příjmení] se tedy nalézací soud dopustil spekulace, pokud uvedl, že důvodem prodeje cigaret na vývoz na straně spol. QANTO CZ, s.r.o. bylo navýšení obratu firmy.

64. Obžalovaný [jméno] [příjmení] dále poukázal na výpověď znalce [příjmení] [příjmení], který měl před nalézacím soudem uvést (bod 104. napadeného rozsudku), že pro spol. QANTO CZ, s.r.o. byly obchody s cigaretami, pokud jde o finanční přínos nulové, kdy na jedné straně spol. x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. uhradila výrobci DPH a na druhé straně ji formou odpočtu dostala od státu. To je ale princip DPH a jde o nulovou situaci. Ekonomický efekt pro spol. QANTO CZ, s.r.o.

z DPH je tak podle obžalovaného nulový.

65. V souvislosti s cenotvorbou obžalovaný [jméno] [příjmení] v rámci svého odvolání předložil k důkazu soubor,, ceny cigaret“, kde je vidět marže u zákazníků z tabulky v bodu 121., doplněné o další zákazníky, kde byla marže ještě výrazně vyšší a dále soubor,, ceny_AGtesty“, kde se z období pandemie covidu ilustruje, jak se chová trh ohledně cen, kdy pět největších zákazníků nakupuje o cca 80- 100 % dražší než zákazník MEDI7 distribuce, i když odebírali cca 100-150 x větší množství než malý zákazník. Tedy i z těchto důkazů je patrné, že se prodává za maximálně možné ceny. Uvedené soubory tak mají dokládat nesprávnost závěrů nalézacího soudu.

66. Obžalovaný [jméno] [příjmení] dále poukázal na to, že nalézací soud jako další argument pro své rozhodnutí uvádí v bodě 445. napadeného rozsudku otázku plateb za nákup cigaret na vývoz v hotovosti. Přináší přitom podle něho nejen nesprávné, ale i nepravdivé závěry. Platby v hotovosti jsou podle obžalovaného do zákonného limitu legální, tedy nejsou zakázány a nelze z nich dovozovat protiprávní jednání. V případě velkoobchodu se zbožím tohoto typu (potravin, drogerie atd.) jsou platby v hotovosti zcela běžné a spol. QANTO CZ, s.r.o. je odmítat nemůže, protože musí vycházet zákazníkům vstříc. Za nepravdivý obžalovaný označil závěr nalézacího soudu, že vklad hotovosti do pokladny spol. QANTO CZ, s.r.o. je úplně stejný jako na bankovní účet spol. QANTO CZ, s.r.o. v bance. V případě vkladu hotovosti na bankovní účet v bance, banka totiž kontroluje identitu osoby, která hotovost vkládá, sleduje limit pro hotovostní platbu a plní další úkony na poli AML. Mj. taková platba je pak evidována v systému banky a předávána k dalšímu využití, např. [příjmení] či jiné orgány. Vkladem do banky je tak zaručena čistota platby, stejně jako v případě bezhotovostního převodu, protože je to naopak zcela stejné, jako v případě, že osoba má v bance účet a posílá peníze z účtu. Jiná situace by byla, kdyby platby byly vkládány do pokladny spol. QANTO CZ, s.r.o., jakožto soukromého subjektu v místě jeho sídla. To ale nebyl případ spol. QANTO CZ, s.r.o., a to právě proto, aby nebyla pochybnost o legalitě platby. Toto opatření je tak podle obžalovaného dalším opatřením v systému ochrany u prodeje zboží. Přesto nalézací soud paradoxně systém vkladu do banky hodnotí jako záměrně připravený pro páčání trestné činnosti, což je podle obžalovaného absurdní.

67. Pokud bylo nalézacímu soudu podezřelé, že platby v hotovosti nebyly prováděny v měně euro, nalézací soud podle obžalovaného pominul, že v případě, že vkladatel vloží do banky v České republice peníze v měně euro na korunový účet, tak banka automaticky převede tento vklad na české koruny. Tedy spol. QANTO CZ, s.r.o. vidí na bankovním účtu pouze částku v českých korunách. Společnost QANTO CZ, s.r.o. měla český korunový účet proto, že nakupuje v českých korunách od dodavatelů. Z této skutečnosti tak nelze nic vyvozovat. Spol. x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. logicky nechtěla nést riziko změny kurzu měn, tedy kurzové rozdíly, které jsou na denní bázi, a to právě i vzhledem k nízké marži. Patrně toto riziko nechtěli nést ani odběratelé.

68. Podle obžalovaného [jméno] [příjmení] dále za stavu absolutní důkazní nouze nalézací soud prokazuje na vědomost spol. QANTO CZ, s.r.o. a obžalovaného ze smluvního vztahu s výrobcí cigaret. Tedy na základě obecného soukromoprávního vztahu se dovozuje konkrétní trestní odpovědnost. Smluvní zákaz není ve stejné závaznosti jako zákonný zákaz, když žádný zákon nezakazuje vývoz cigaret do zahraničí, i když jsou s českými kolkami či zdravotním varováním, tedy porušení smluvního zákazu nemůže přivodit vznik trestní odpovědnosti, pokud nebyl porušen zákon. Právní posouzení nalézacího soudu je nesprávné, když naplnění znaku zkrácení daně spatřuje u spol. QANTO CZ, s.r.o., resp. u něho v tom, že měl být porušen zákaz vyplývající ze smluv s výrobcí.

69. Dále se napadený rozsudek podle obžalovaného náležitě nezabýval tím, jaký je obsah a účel smluvního zákazu, který obsahovaly některé smlouvy s výrobcí. Zákazy výrobců tohoto typu podle jeho názoru nesměřují k ochraně placení daní pro stát, ale k vlastní ochraně pohybu zboží, tedy k nelegálnímu prodeji zboží. Společnost QANTO CZ, s.r.o. však zboží nabylo legálně a podle zákona jej mohla za splnění podmínek, které plnila, prodat na vývoz. Dále takový typ zákazů podle něho slouží k zajištění teritoriality pohybu zboží, a to vzhledem k odlišným cenám na různých trzích, kdy v každé zemi jsou cigarety jinak drahé a ekonomicky by dávalo smysl ty levněji zakoupené prodávat na dražších trzích.

70. Obžalovaný [jméno] [příjmení] rovněž vytkl nalézacímu soudu, že se nijak nezabýval otázkou, zda smluvní zákaz vývozu zboží do zahraničí je platný a účinný a zda je po právu, tedy zda nejde o zakázané dohody. V první řadě takový zákaz odporuje zákonu, který takový zákaz nestanoví a dále porušuje pravidla hospodářské soutěže a pravidla volného trhu EU. V případě takového jednání totiž státní kontrolní úřad, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, ukládá pokuty za takové zákazy a omezení. Uvedené podle něho vyplývá z rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, kdy v této souvislosti obžalovaný [jméno] [příjmení] prostřednictvím svého odvolání předložil k důkazu Rozhodnutí ÚOHS ze dne 23.12.2009 č.j. ÚOHS- S147/2008/KD-1667 2009 /820 a Rozhodnutí ÚOHS ze dne 8.1.2010 č.j. ÚOHS- S355/2007/KD 357/ 2010 /820/.

71. To, že nalézací soud z takového nezákonného zákazu činí zásadní rozhodnutí o jeho vině obžalovaný považuje za vadu napadeného rozsudku z hlediska právního hodnocení. Otázka smluvních vztahů s dodavateli/výrobcí je podle něho pro posouzení viny zcela irrelevantní. Obžalovaný shrnul, že žádná z uvedených povinností daných smluvním vztahem spol. x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. s tabákovým výrobcem nesměřuje k DPH, tedy ani nelze na základě nich konstruovat vědomost o zkrácení DPH umožněním vývozu do zahraničí. Navíc poukázal na to, že smlouvy s výrobcí cigaret byly tzv. formulářové, ve spol. QANTO CZ, s.r.o. je řešil právník a nikoli on. Smlouvy byly uzavírány na dálku, rámcově a bez osobního jednání. Obžalovaný v tomto kontextu namítl, že nebylo ani prokázáno, že by tyto smlouvy znal a že by bylo v souvislosti s nimi prováděno nějaké školení, či to, že i po zjištění prodeje cigaret v zahraničí, konkrétně v Polsku, spol. Imperial Tobacco pokračovala s dodávkami zboží do spol. x LineBreak QANTO CZ, s.r.o.

72. Závěr nalézacího soudu v bodě 441. napadeného rozsudku, že o nesprávnosti dodání cigaret do zahraničí věděl z jejich zachytu v Polsku, je podle něho nesprávný, protože reakce spol. Imperial Tobacco nebyla žádná, přičemž pokračovala v dodávce. [příjmení] toho, pokud se cigarety určené na vývoz objevily v Polsku, takto spíše svědčí o tom, že nebyla informace o tom, že by nebyly vyváženy a že by tak docházelo ke zkrácení DPH. Závěry nalézacího soudu jsou tak podle obžalovaného [jméno] [příjmení] vnitřně rozporné a nejsou srozumitelné a přezkoumatelné.

73. K objemu dodávek obžalovaný dodal, že tabákové firmy nikdy neřešily nějaké extrémní odběry zboží, nikdy se na ně neptaly, tedy ani nikdy nechtěly vysvětlit, proč spol. QANTO CZ, s.r.o. odebírá více než před tím. V tomto směru obžalovaný [jméno] [příjmení] předložil k důkazu soubor „xlsx příjem_cigarety 2013 2014“, kde jsou podle něho zaznamenány odběry od všech zmiňovaných tabákových společností, přičemž například u [příjmení] je vidět odběr 7/ 2013 versus 7/2024 na cca trojnásobku předešlého období, ale přesto to pro společnost nebyl extrémně vysoký odběr na to, aby to řešily, a uvedený trend je podobný i u ostatních dodavatelů.

74. Za čistě spekulativní, subjektivní a zejména nesprávný považuje obžalovaný závěr nalézacího soudu prezentovaný v bodě 438. napadeného rozsudku, kde výslovně uvádí, že: „ Přestože obž. [příjmení] o těchto politikách a nebezpečí nezákonného obchodování s cigaretami věděl, sám na kontrolu svých zákazníků rezignoval, resp. vědomě ji neprováděl, pouze soustředil svou pozornost na alibistické vytváření dokladů, jejichž jediným smyslem bylo zbavit spol. QANTO případné odpovědnosti.“

75. Jedná-li se o problematiku výše škody, tato může být podle obžalovaného [jméno] [příjmení] odvozena nikoli ze souhrnu prodeje cigaret, ale teprve až ze zjištění, kolik z tohoto objemu bylo skutečně distribuováno bez úhrady DPH. Takové zjištění však učiněno nebylo a mechanismus výpočtu škody tudíž neodpovídá realitě prodeje zboží a není správný.

76. Pokud v dané věci byla sledována pouze jedna část jednání, a sice prodej a převoz do zahraničí, ale další sledování nepokračovalo, uvedení těchto cigaret do oběhu je již pouze domýšleno. Podle obžalovaného právě tyto nedostatky vyšetřování jsou důvodem, proč je do skutkového děje zapojována spol. QANTO CZ, s.r.o. a on sám. Pokud nebylo zjištěno, jaký byl další proces s prodejem cigaret, pak jednak není možné konstatovat škodu, když nelze vypočítat výši zkrácené DPH, ale ani není trestnost jednání, protože chybí podstatná část jednání a je pouze presumována bez jakéhokoli důkazu. Osud cigaret mohl být podle obžalovaného jakýkoli a skutečně část mohla být prodána na Slovensku a část v Polsku, jak ostatně o tom důkaz je. Tedy důkazy podle obžalovaného [jméno] [příjmení] svědčí o tom, že není vyloučena možnost, že cigarety byly uvedeny do oběhu v zóně bez DPH, a tedy vadným bylo jiné jednání jiných subjektů, než jeho a spol. QANTO CZ, s.r.o.

77. Výše škody podle obžalovaného [jméno] [příjmení] neodpovídá také tomu, že spol. QANTO CZ, s.r.o. nebyl vrácen nadměrný odpočet od června 2014, tedy je kalkulováno se škodou na DPH ve dvojnásobné výši.

78. Dále obžalovaný poznamenal, že pokud bylo uváděno, že spol. QANTO CZ, s.r.o. zastavila prodej vzhledem k zajištění cigaret v Polsku, tak prodej byl zastaven pouze z důvodu kapacitních, tedy skladové kapacity a množství výrobků na skladě. Uvedené podle obžalovaného [jméno] [příjmení] souviselo se změnou sídla spol. QANTO CZ, s.r.o., které sídlilo mnoho let v prostorově nevyhovujícím objektu, a právě kvůli omezení prodeje z důvodu nedostatku skladové plochy změnilo sídlo. To mají podle obžalovaného potvrzovat odposlechy svědka [příjmení] a obžalovaného [jméno] [příjmení].

79. Dále obžalovaný namítl, že nalézacím soudem nebyla prokázána existence zavinění ve formě úmyslu jakožto znaku skutkové podstaty trestného činu zkrácení DPH. V otázce absence náležitého vymezení subjektivní stránky trestného činu a jejímu vlivu na správnost napadeného rozsudku obžalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 4 Tz 186/2006, ze kterého citoval následující pasáž: „vykazuje-li rozsudek soudu vady, spočívající v nevyjádření subjektivní stránky trestného činu, a vychází-li z neúplných důkazů a tím i ze skutkového stavu, který nelze považovat za odpovídající požadavkům ustanovení § 2 odst. 5 tr. ř. a následný přezkumný postup odvolacího soudu lze označit za rozporný s ustanovením § 254 odst. 1 tr.ř., jedná se tak ze strany odvolacího soudu o porušení zákona v ustanoveních § 254 odst. 1 a § 256 tr. ř. a v řízení předcházejícím o porušení zákona v ustanoveních § 2 odst. 5, 6 a § 120 odst. 3 tr. ř.“.

80. V tomto směru obžalovaný dodal, že se v nauce a v justiční praxi ustálil názor, že úmysl nelze v žádném případě jen předpokládat, nýbrž je nutno jej na základě zjištěných okolností prokázat. Závěr o úmyslu (jestliže o této otázce chybí doznání pachatele) lze učinit přitom z objektivních skutečností, např. z povahy činu, způsobu jeho provedení nebo z jiných okolností objektivní povahy. Úsudek o zavinění lze vyvodit i ze zjištěných okolností subjektivní povahy, např. z pohnutky činu. Tyto okolnosti je však třeba hodnotit všechny v jejich souvislosti. Podle obžalovaného toto hodnocení však nalézací soud v napadeném rozsudku neprovedl, přičemž pokud by provedl, tak by dospěl k závěru, že úmysl není u něho dán.

81. Obžalovaný [jméno] [příjmení] vyjádřil přesvědčení, že ve věci nebyla za daného skutkového stavu respektována zásada in dubio pro reo, neboť chybí-li důkazy a ostatní důkazy svědčí v jeho prospěch, nemůže být žádná jistota o skutkovém stavu tak, jak jej prezentuje napadený rozsudek, a naopak jsou založeny důvodné pochybnosti, které nutně musí vést ke zproštění jeho osoby

obžaloby. V tomto směru obžalovaný [jméno] [příjmení] odkázal mj. na náleze Ústavního soudu ze dne 8. 7. 2014, sp. zn. II.ÚS 2564/12.

82. Nálezací soud podle něho dovodil jeho vinu postupem, který byl chybný a důkazy zpochybňující jeho vinu ignoroval (např. klíčovou výpověď Ing. [příjmení], daňového poradce spol. x LineBreak QANTO CZ, s.r.o.). Toto jednostranné hodnocení důkazů je porušením zásady in dubio pro reo, vyplývající z presumpce neviny. K tomuto pochybení obžalovaný odkázal na náleze Ústavního soudu ČR ze dne 16. března 2011, sp. zn. I.ÚS 2445/2009).

83. Ve vztahu k uloženému trestu odnětí svobody obžalovaný [jméno] [příjmení] poukázal na to, že nikdy nebyl soudně trestán ani řešen pro přestupek, nebylo a není proti němu vedeno žádné řízení, a to ani civilněprávní či odpovědnostní. Obžalovaný připomněl, že je ženatý, má rodinu a čtyři nezletilé děti, které jsou na něj odkázány obživou a péčí, a další dvě děti (celkem tedy 6), ke kterým má vyživovací povinnost. Má řádné zaměstnání, platí daně a je řádným členem společnosti. Obžalovaný vyjádřil přesvědčení, že vzhledem ke všem okolnostem věci, je důvodné na něj aplikovat § 58 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž připomněl zásady uvedené v § 38 tr. zákoníku, který stanoví, že (1) trestní sankce je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele, (2) tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější a (3) při ukládání trestních sankcí se přihlédne i k právem chráněným zájmům osob poškozených trestným činem.

84. Dále obžalovaný tvrdil, že se na trestném činu nijak neobohatil, přičemž byl pouze jednatelem rodinné společnosti provozující velkoobchod s tím, že jeho expozice na trestném činu je dle něj zcela minimální, kdy v tomto ohledu odkázal na závěr nálezacího soudu, že trestný čin pouze umožnil, aby ostatní spoluobžalovaní spáchali ke svému obohacení trestný čin, spíše však pouze v rovině neučinění ještě více opatření, než spol. QANTO CZ, s.r.o. činila, což zcela jistě ani není pouze jeho vina, ale všech dalších osob včetně odborníků podílejících se na nastavení prodejního systému spol. QANTO CZ, s.r.o. Uvedenému by podle obžalovaného měla odpovídat i právní kvalifikace účastenství ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se zohledněním § 39 odst. 7 písm. b) tr. zákoníku. V tomto ohledu je podle obžalovaného [jméno] [příjmení] také třeba zásadně zohlednit, že se jedná o neaktivní jednání, když je mu přičítáno, že spol. x LineBreak QANTO CZ, s.r.o., ve které byl jednatelem, nekonala více, než se nálezací soud domnívá, že konat měla. Zde je tak třeba zásadně odlišovat jeho postavení od postavení ostatních spoluobžalovaných, kteří trestnou činnost páchali.

85. Za zcela krucální však považuje to, že v obecné rovině trestání nepodmíněnými tresty v případě extrémně dlouhého trestního řízení vybočuje z ústavně konformního postupu, kdy trest je již pouhou odplatou a zájem společnosti již není tak silný. Uvedené je podle obžalovaného vyjádřeno zejména nálezy Ústavního soudu ČR, sp. zn. I. ÚS 554/04 a IV. ÚS 380/09. V předmětném trestním řízení je přitom požadavek nepřiměřené délky trestního stíhání podle obžalovaného naplněn, když jeho trestní stíhání bylo zahájeno v roce 2014 a napadený rozsudek byl vydán na konci roku 2023, tedy trestní řízení trvalo více jak 9 let, a to zcela bez jeho viny či viny ostatních obžalovaných, kdy největší podíl na tom má délka přípravného řízení u policejního orgánu, kde věc například několik let stála bez jakýkoliv kroků orgánů činných v trestním řízení. Dalším podpůrným argumentem pro neuložení nepodmíněného trestu odnětí svobody je to, že ještě delší doba uplynula od jednotlivých skutků, od roku 2011 do roku 2023 celkem 12 let.

86. [příjmení] výše uvedené je třeba podle obžalovaného přihlédnout v této souvislosti i k tomu, že společnost QANTO CZ, s.r.o. pravidelně předmětné obchody příslušnému orgánu hlásila, tento orgán však nijak nekonal a v podstatě nechal tuto činnost bez jakéhokoli zásahu či upozornění probíhat po dobu 4 let, což zapříčinilo nárůst škody na DPH.

87. Podle obžalovaného je vzhledem k jeho osobě a poměrům zcela dostačující uložení podmíněného trestu v kombinaci s peněžitým trestem i vyššího rozsahu. V tomto kontextu obžalovaný poukázal na to, že trestní politika státu a praxe stále více vyvíjí tlak na soudy, aby

v majetkových věcech u prvopachatelů a ještě za takových okolností, které jsou příznačné pro tuto věc, byl ukládán spíše peněžitý trest, než nepodmíněný trest odnětí svobody, který může mít na obžalovaného destruktivní účinky, a rovněž tak na jeho rodinu a další třetí osoby, tedy dopad je podstatně širší, nepřiměřeně přísný a nepřináší společnosti nic pozitivního, než odplatu a další vyloučení do té doby zcela bezúhonné osoby.

88. Podle obžalovaného [příjmení] tak měl nalézací soud ve smyslu § 39 tr. zákoníku a § 58 tr. zákoníku reflektovat následující skutečnosti. Společnost QANTO CZ, s.r.o. měla zaveden kontrolní systém, kdy pro prodej do zahraničí požadovala doklady silně nad rámec zákonného požadavku. Tento systém tvořili odborní poradci, kdy on sám není v daňových věcech ani vzdělaný, ani nebyly součástí jeho pracovních povinností, spolehl se na rady odborníků a domníval se, že systém je nastaven správně, v předmětných obchodech nijak nejednal (ani s ostatními spoluobžalovanými), se zbožím nijak nenakládal, přičemž prodeje zboží se účastnilo mnoho osob na různých úrovních činnosti. Již jen z vedeného trestního řízení se dle svých slov velmi poučil, tedy další poučení již není třeba. Nepodmíněným trestem odnětí svobody by nejvíce trpěly jeho děti a manželka, a to nejen v rovině odloučení, ale i obživy, a tedy zajištění základních životních potřeb. Obžalovaný [jméno] [příjmení] připomněl, že neměl žádný výnos z údajné škody a spol. QANTO CZ, s.r.o. byla postupem státu již potrestána dostatečně, když stát zajistil a zpeněžil i velké majetky, přestože jeho postup byl soudy následně označen jako nezákonný.

89. Obžalovaný [jméno] [příjmení] nad rámec výše uvedeného doplnil svou odvolací argumentaci svým podáním z 16. 10. 2024, v jehož rámci poukázal na skutečnost, že ve věci jsou dvě různé zúčastněné osoby, a to právnické osoby společnost Potamos CZ s.r.o., se sídlem [adresa], [PSČ] [obec a číslo], IČ: 259 69 714, (dříve QANTO CZ, s.r.o., dále jen, „Potamos“) a společnost VONET CR, spol. s r.o., se sídlem [adresa], [PSČ] [obec a číslo], IČ: 255 25 603 (dále jen, „VONET“). Ve vztahu k těmto zúčastněným osobám obžalovaný [jméno] [příjmení] namítl, že nalézací soud zatížil řízení vadou spočívající v porušení práva na spravedlivý proces, kdy podle obžalovaného ani s jednou ze zúčastněných osob nebylo dosud v trestním řízení jednáno, nebyly poučeny o svých právech a nebylo jim umožněno uplatnění jejich práv, a to jak v přípravném řízení od zajištění, tak v celém řízení soudním. Obžalovaný [jméno] [příjmení] namítl, že společnosti P a VONET nikdy neobdržely obžalobu, předvolání k hlavnímu líčení ani napadený rozsudek. Celé trestní řízení (od zajištění, kdy VONET podával stížnost a ústavní stížnost), tak bylo provedeno zcela bez jejich účasti. V souvislosti s tím obžalovaný uvedl, že o zabrání věci konkrétní osobě odlišné od obviněného zásadně není možno rozhodnout, pokud jí nebylo přiznáno postavení zúčastněné osoby, dáno poučení a umožněno uplatnění jejich práv podle § 42 odst. 1, odst. 2 tr. řádu, a to především vyjádřit se k možnému rozhodnutí o zabrání věci před jeho učiněním, v tomto směru obžalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR z 25. 11. 2020, sp. zn. 5 Tdo 1147/2020, Ústavního soudu ČR z 20. 4. 2021, č. j. III. ÚS 1149/2020-1 a Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 12. 2021, č. j. 6 To 28/2020-37299. Dále obžalovaný poukázal na komentářovou literaturu, ze které má vyplývat, že jiné osobě, než obžalovanému lze uložit zabrání věci nebo jiné majetkové hodnoty (resp. náhradní hodnoty) jen za podmínky, že to navrhne státní zástupce (B 7/1972-73). Byl-li návrh učiněn, stává se taková osoba stranou trestního řízení a zúčastněnou osobou (§ 12 odst. 6, § 42 tr. řádu). Z tohoto jejího postavení vyplývají procesní práva, která jí náleží v trestním řízení. Ve veřejném zasedání konaném podle § 230 odst. 3 pak náleží zúčastněné osobě zejména tato práva: musí být vyrozuměna o veřejném zasedání tak, aby jí zbývala alespoň pětidenní lhůta k přípravě (§ 233 tr. řádu), má právo vyjadřovat se k návrhu státního zástupce na zabrání věci (§ 235 odst. 1 tr. řádu) a další obdobná práva jako v hlavním líčení (§ 238), má právo zvolit si zmocněnce (§ 50, 51 tr. řádu), nahlížet do spisu (§ 65 tr. řádu), usnesení o zabrání věci nebo jiné majetkové hodnoty (popřípadě jejímu zmocněnci) musí být oznámeno zúčastněné osobě buď vyhlášením v její přítomnosti, nebo doručením opisu usnesení (§ 137 odst. 1, 2 tr. řádu), zúčastněná osoba má právo podat stížnost proti němu atd. Ke spol. Potamos nebyl podle obžalovaného učiněn

návrh státního zástupce na vyslovení zabrání věci, tedy není možné rozhodnout o zabrání jejích věcí. Ke spol. VONET nebylo o návrhu státního zástupce rozhodnuto, ani toto rozhodnutí nebylo vyhrazeno do veřejného zasedání. K prokázání skutečnosti, že spol. Potamos a VONET nebyly v rámci předmětného trestního řízení poučeny, vyrozuměny o podání obžaloby, nebyla jim doručena obžaloba, nebyly předvolány k hlavnímu líčení a nebyl jim doručen napadený rozsudek, obžalovaný [jméno] [příjmení] prostřednictvím svého odvolání předložil k důkazu prohlášení spol. Potamos a VONET, ze kterých má rovněž vyplývat, že tyto osoby se chtějí účastnit hlavního líčení a že nesouhlasí s napadeným rozsudkem.

90. Dále obžalovaný [jméno] [příjmení] namítl nedostatečnost rozhodnutí o zabrání, které dle něj činí napadený rozsudek a řízení mu předcházející nesprávným a nezákonným, a dále na to, že státní zástupce v obžalobě navrhl vyslovit zabrání věci podle § 101 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku – finančních prostředků na účtu společnosti VONET CS, s.r.o. č. [bankovní účet] ve výši zůstatku 565 686,35 EUR, účtu č. [bankovní účet] ve výši zůstatku 11 283 225 Kč, účtu č. 19 [bankovní účet] dle aktuálního stavu a účtu č. 437950370277 podle aktuálního stavu. V rozporu s obžalobou bylo nicméně nalézacím soudem rozhodnuto o zabrání věci podle § 101 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, a to finančních prostředků na účtu společnosti QANTO CZ, s.r.o. (nyní Potamos CZ, s.r.o.) č. 2108752/0800 ve výši zůstatku 44,09 Kč a finančních prostředků na účtu společnosti QANTO CZ, s.r.o. (nyní Potamos CZ, s.r.o.) č. [bankovní účet] ve výši zůstatku 106 502,02 Kč, přičemž si nalézací soud ani nevyhradil rozhodnutí o zabrání věci – finančních prostředků spol. VONET dle provedeného zajištění do veřejného zasedání. V případě negativního rozhodnutí měl podle obžalovaného nalézací soud učinit výslovný výrok o tom, že zamítá návrh státního zástupce, a nikoli jen rozhodnout o tom, že se věc nebo jiná majetková hodnota, o níž se rozhodovalo, vrátí (vydá) zúčastněné osobě.

91. Podle obžalovaného [jméno] [příjmení] dále nalézací soud pochybil, pokud na jeho straně konstatoval zneužití daňového práva, neboť sám je přesvědčen, že obsahem institutu zneužití práva je, že daňový subjekt činí úkony formálně v souladu s platnou právní úpravou a se zákonnými požadavky, a tedy v přesvědčení, že jedná v souladu s povinnostmi daňového subjektu, ale v rozporu s účelem či smyslem daňových předpisů, kdy hlavním či převažujícím důvodem pro jednání daňového subjektu je získat daňové zvýhodnění. Obžalovaný [jméno] [příjmení] je nicméně toho názoru, že účel či smysl některých ustanovení daňových předpisů nebývá vždy zřejmý, neboť daňové předpisy podléhají častým novelizacím. Orientace v daňových předpisech je tak i pro odborníky velmi složitá a často bývá sporné, zda určité jednání daňového subjektu je, či není v souladu s daňovými předpisy. Jednání, které je formálně souladné s daňovými předpisy, ale je v rozporu s jejich účelem či smyslem (zneužití daňového práva), je podle obžalovaného sice porušením daňových předpisů, ale zpravidla se nejedná o trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, a to z důvodu, že daňový subjekt činí transakce v přesvědčení, že (formálním) splněním požadavků daňových předpisů plní své daňové povinnosti, a podle obžalovaného tedy nedochází k naplnění subjektivní stránky trestného činu. Ve vztahu k institutu zneužití daňového práva je podle obžalovaného [jméno] [příjmení] nutno reflektovat skutečnost, že tento institut byl zakotven v daňových předpisech s účinností od 1. 4. 2019, a to konkrétně skrze § 8 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, přičemž před tímto datem byl součástí práva EU a českého právního řádu, když byl vytvořen judikaturou Soudního dvora EU v oblasti DPH a postupně jej přebíral do své judikatury i Nejvyšší správní soud ČR od roku 2005, přičemž od té doby se tento institut neustále vyvíjí. V tomto ohledu obžalovaný [jméno] [příjmení] odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004-48, usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 31. 10. 2007, sp. zn. III. ÚS 374/06 či rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci Halifax ze dne 21. 2. 2016, C 255/02. Podle obžalovaného [jméno] [příjmení] pak není podstatné, jak je institut zneužití daňového práva vykládán judikaturou Nejvyššího správního soudu v současné době, ale jak byl definován a aplikován v době žalovaného skutku, tj. v letech

2011 až 2014, kdy v tomto trestním řízení je podle obžalovaného podstatné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR ze dne 27. 11. 2008, č. j. 5 Afs 61/2008-80, které podle obžalovaného [jméno] [příjmení] definovalo zneužití práva tak, že se jedná o jednání, jehož jediným účelem a zároveň i výsledkem je pouze získání daňového zvýhodnění (v daném případě nadměrného odpočtu DPH) a přitom takové jednání postrádá jakýkoliv jiný ekonomický smysl.

92. V souvislosti s výše uvedeným obžalovaný [jméno] [příjmení] odkázal na usnesení Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 26. 10. 2021, č. j. 2 NZN 275/2018-53, jehož kopii současně předložil prostřednictvím podaného odvolání, ze kterého má současně plynout, že zneužití práva je sice porušení daňových předpisů, ale zpravidla se nejedná o trestný čin zkrácení daně z důvodu, že daňový subjekt činí transakce v přesvědčení, že (formálním) splněním požadavků daňových předpisů plní své daňové povinnosti, a tedy nedochází k naplnění subjektivní stránky trestného činu. Obžalovaný [jméno] [příjmení] je pak toho názoru, že jím odkazované usnesení dopadá i na zde projednávanou věc, neboť podle obžalovaného měla spol. QANTO CZ, s.r.o. jednat v přesvědčení, že vystavením písemného prohlášení jejích odběratelů, v nichž tito odběratelé prohlašovali, že zboží (cigarety) pořízené od spol. QANTO CZ, s.r.o. bude vyvezeno mimo ČR, čímž je podle názoru obžalovaného dostatečně prokázáno splnění zákonných podmínek podle § 64 odst. 1 a 5 zákona o DPH pro to, aby došlo k osvobození uskutečněného zdanitelného plnění od DPH se zachováním nároku na odpočet, přičemž takový názor zastával i daňový poradce spol. QANTO CZ, s.r.o., Ing. [příjmení]. Obžalovaný [jméno] [příjmení] namítl, že žádný zákon jednání spol. QANTO CZ, s.r.o. nezakazoval a nezakazuje dosud. Společnost QANTO CZ, s.r.o. neměla za cíl porušit daňové předpisy, nýbrž jednala v přesvědčení, že minimálně formálně splnila všechny zákonné podmínky pro osvobození uskutečněného zdanitelného plnění od DPH se zachováním nároku na odpočet. Spol. x LineBreak QANTO CZ, s.r.o. totiž měla za to, že zákon o DPH konstruuje rozdělení daňové odpovědnosti mezi dodavatele a odběratele tak, že spol. QANTO CZ, s.r.o. jako dodavatel odpovídá pouze za to, že si opatří od odběratele důkazní prostředek prokazující vývoz zboží mimo ČR, což v daném případě bylo podle obžalovaného splněno doložením písemného prohlášení odběratele v souladu s § 64 odst. 5 zákona o DPH. Spol. QANTO CZ, s.r.o. měla za to, že tím si splnila své daňové povinnosti podle zákona o DPH s tím, že pokud odběratelé jednali v rozporu s jejich písemným prohlášením a zboží vyvezli mimo ČR jen formálně (tzv. na otočku) anebo jej nevyvezli vůbec, tak se podle obžalovaného jedná o výlučné porušení daňových předpisů ze strany odběratelů. Obžalovaný [jméno] [příjmení] nadto uvádí, že v dané věci nijak nejednal, a naopak bylo podle něj zjištěno, že se důvodně domníval, že společnost jedná souladně a vše je v rovině daňové, tedy odborné, ošetřeno odborníkem, daňovým poradcem Ing. [příjmení]. Podle obžalovaného v předmětném řízení absentuje přímý důkaz, že spol. QANTO CZ, s.r.o., resp. přímo on, chtěli zkrátit DPH. Prodej cigaret bez DPH na vývoz do jiného členského státu je podle něho legální, a to dokonce i s českým kolkem při splnění podmínky zákona o DPH, kterou bylo čestné prohlášení, což bylo podle obžalovaného beze zbytku naplněno. Obžalovaný je přesvědčen, že společnost QANTO CZ, s.r.o. jako daňový subjekt činila předmětné obchody s cílem splnit (formálně) zákonné podmínky a dostat tak svým daňovým povinnostem, byť mohla jednat v rozporu s účelem daňových předpisů, který však není vždy zřejmý. Uvedená skutečnost nicméně podle něho neznamena, že došlo k naplnění znaku subjektivní stránky trestného činu, když ne každé zneužití práva je trestným činem právě pro nenaplnění subjektivní stránky (úmyslného zavinění) trestného činu. Nelze tedy paušálně konstatovat, jak to podle obžalovaného činí nalézací soud, vinu v trestním řízení na základě skutečnosti, že došlo k jednání v rozporu s účelem daňových předpisů. Naopak, obžalovaný [jméno] [příjmení] je přesvědčen, že spol. QANTO CZ, s.r.o. deklarovala pokročilý systém prokazování a kontroly pro připuštění obchodu spočívajícího ve vývozu do zahraničí, a to maximálně v rámci svých možností soukromého subjektu. Tento systém, resp. všechny jeho komponenty byly popsány, doloženy, prokázány, kromě listinných důkazů byly bezezbytku potvrzeny svědky z řad nejen zaměstnanců spol. QANTO CZ, s.r.o., daňovým poradcem, ale i z řad samotných obžalovaných odběratelů, což podle názoru obžalovaného dává

ucelený souhrnný skutkový závěr o existenci pokročilého systému vyžadování relevantních podkladů (§ 2 odst. 6 tr. řádu) ze strany daňového subjektu spol. QANTO CZ, s.r.o. Nálezací soud pak podle obžalovaného k tomuto systému, který nebyl žádným důkazem ani obžalobou zpochybněn, přijal zcela překvapivý a ryze subjektivní názor, že účelem celého systému právě bylo zakrýt trestnou činnost.

93. Obžalovaný [jméno] [příjmení] dále ve svém odvolání brojí proti tomu, že v bodě 95. napadeného rozsudku nálezací soud přijal skutkový závěr na základě sdělení dodavatele Imperial Tobacco ze dne 18. 3. 2015, že dodatečné změny na krabičkách cigaret nejsou možné, což má svědčit o tom, že si spol. QANTO CZ, s.r.o. musela být vědoma (a tedy že i obžalovaný [jméno] [příjmení] musel vědět), že cigarety nebudou moci být vyvezeny do zahraničí, jak je spol. QANTO CZ, s.r.o. deklarováno. Ze sdělení Imperial Tobacco však tento závěr podle obžalovaného nevyplývá, když se uvádí, že takové změny „nejsou v zásadě technicky realizovatelné“, což ovšem neznamená, že je nelze vůbec provést, čímž se nálezací soud dopouští modifikace závěru v jeho neprospěch. V řízení bylo opakovaně uváděno, že takové změny činit lze, předpisy s nimi i počítají, v praxi se to děje, ale není to věc velkoskladu. Pokud v bodě 95. napadeného rozsudku nálezací soud ke svým závěrům používá rovněž dopisy ze dne 14. 1. 2011, ze dne 23. 1. 2012, ze dne 19. 3. 2013 a ze dne 22. 4. 2014, pak doručení těchto dopisů spol. QANTO CZ, s.r.o. nicméně není nijak prokázáno a stejně tak jeho vědomost o těchto dopisech. V souvislosti s citací čl. 8 obchodních podmínek [jméno] [příjmení] účinných od 1. 7. 2014 (s tím, že má být zaveden a dodržován systém sledování prodeje tabákových výrobků a informace zadávány do databáze [jméno] [příjmení]) ze strany soudu prvního stupně, obžalovaný upozornil, že spol. QANTO CZ, s.r.o. nikdy neměla do tohoto systému přístup, tedy žádné takové informace zadávány nebyly.

94. To, že spol. QANTO CZ, s.r.o. vykazovala předmětné obchody s cigaretami v evidenci INTRASTATu od počátku a úplně a nijak je netajila, je podle obžalovaného důkazem, že společnost neměla nikdy vědomost ani srozumění s tím, že by mohlo jít o podvod, přičemž se nejedná o pouhou podpůrnou a nevýznamnou evidenci, jak se snaží prezentovat nálezací soud, ale jde o významný evidenční nástroj celní a finanční správy právě ke kontrole vnitro-unijního obchodu.

95. Obžalovaný [jméno] [příjmení] se dále vymezil rovněž proti bodu 444. napadeného rozsudku, a to vzhledem k tomu, že v období 2011–2014 žádné trackování cigaret nebylo, a tedy ani nebylo možné takové trackování provádět. Trackování podle obžalovaného začalo až 20. 5. 2019, přičemž do té doby trackovali pouze výrobci, nikoli velkosklady. Závěr nálezacího soudu je tedy nesprávný, a to opět v neprospěch spol. QANTO CZ, s.r.o. a jeho osoby.

96. K odposlechu River 03, 04, 07 (spoluobžalovaný [jméno] [příjmení] s neustanoveným zástupcem tabákové firmy) obžalovaný poukázal na to, že šlo o období 9/2014, tedy již na konci a mimo skutkové období nyní projednávané věci. Zástupce firmy podle obžalovaného evidentně neznal právní souvislosti a ani vztahy spotřební daně, a tedy kolku s DPH, neuváděl žádné konkrétní důvody, proč by to nebylo možné, resp. proč je to zakázané. Odkazoval pouze na to, že zboží s českými kolky je určeno výhradně pro český trh, což má vyplývat z nějakého zákona, což však podle něho žádný zákon nestanoví.

97. Jedná-li se o odposlechy jeho otce ([jméno] Vodičky st.), ty neobsahují nic zájmového, netýkají se DPH ani vývozu cigaret, netýkající se nikoho z obžalovaných. Naopak, poslední hovor zachycený odposlechem podle obžalovaného ukazuje, že [jméno] [příjmení] st. nechtěl nic nezákonného, vše chtěl nechat schválit auditorem.

98. Pokud se jedná o smlouvy s dodavateli, obžalovaný upozornil, že v případě dodavatele British American Tobacco jednali za odběratele spol. VONET CR jiné osoby, krom toho, tato smlouva neobsahuje nic k zákazům a omezením. K odpovědi zástupce dodavatele British American Tobacco ze dne 19. 6. 2019 na č. l. 010428a8 předmětného spisu obžalovaný uvedl, že dodáváno bylo zejména spol. VONET. Dále je pak podle obžalovaného významná otázka

formulovaná policejním orgánem, zda daňový subjekt byl informován, že uvedené tabákové výrobky lze prodávat pouze na „daňovém území České republiky“, když tato je podle obžalovaného zodpovězena v rozporu s textem VOP a smlouvy, kde se totiž nikde nepoužívá slovní spojení daňové území ČR, ale pouze území ČR, tedy obžalovaný má za to, že jde o zákaz smluvní a nesměruje k zákazu daňovému (to přetváří pouze formulace otázky), ale pouze obchodní, za účelem dodržení teritoriality obchodu a nikoli daní. Konečně odpověď, že tato povinnost plyne z právních předpisů není správná, protože podle obžalovaného žádný předpis neukládá zákaz prodeje do jiného členského státu, pouze upravuje podmínky tohoto prodeje (viz § 64 odst. 5 zákona o DPH), které ve své rovině odpovědnosti spol. QANTO CZ, s.r.o. splnilo.

99. V souvislosti se sdělením dodavatele Imperial Tobacco ze dne 23. 1. 2012 na č. l. 10426a53 předmětného spisu je podle obžalovaného třeba zvlášť upozornit, že vlastně úplně přesně popisuje danou situaci, když v odstavci 7 uvádí, že odběratel je povinen dodržovat veškeré zákonné právní a správní předpisy, což spol. QANTO CZ, s.r.o. činila tím, že dodržovala § 64 odst. 5 zákona o DPH, a dále se předpokládá (tedy není povinen), že se odběratel v maximální možné míře ujistí, že zákazníci je dále prodávají legálním způsobem, k čemuž podle obžalovaného [jméno] [příjmení] sloužil celý popsany a doložený systém prodeje cigaret na vývoz připravený daňovým poradcem. Tedy spol. QANTO CZ, s.r.o. podle jeho názoru přesně plnila požadavky dodavatelů. Nálezací soud však podle něho vykládá tyto požadavky včetně smluvního rámce zcela nesprávně, a naopak v neprospěch spol. QANTO CZ, s.r.o. Z hlediska dokumentů k obchodní spolupráci s dodavateli obžalovaný [jméno] [příjmení] podotkl, že z jimi předaných informací vyplývá, že se spol. QANTO CZ, s.r.o. bylo spolupracováno až od půlky roku 2014 (Imperial Tobacco, British American Tobacco). Dále podle obžalovaného [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení] určil osoby, se kterými bylo v daném obchodu komunikováno, což nebyl on (v tomto ohledu obžalovaný odkázal na č. l. 10399 předmětného spisu).

100. Ve světle výše uvedeného tedy podle obžalovaného [jméno] [příjmení] nelze vycházet z tvrzení dodavatelů, která nejsou pravdivá, neodpovídají právní úpravě a neodpovídají na dané otázky přesně. Odpovědi dodavatelů, smluvní a jednostranné dokumenty nelze podle obžalovaného vyložit tak, že vytvářejí protiprávnost, když tak nečiní ani předpisy, a ještě v trestněprávním rozměru, jak naopak konstatuje nálezací soud. Dále se obžalovaný znovu věnoval účelu dílčích smluvních podmínek nastavených dodavateli s tím, že zákaz nelegálního obchodu s cigaretami směřuje na zcela jiné okolnosti, než na krácení DPH, neboť základem a cílem tohoto požadavku je podle obžalovaného zabránit obchodu s cigaretami, které jsou škodlivé a u nichž není znám původ a tedy výrobce, když jsou často vyráběny ze závadných surovin, jde tak podle něho o snahu, aby kvalita tabáku byla co nejvyšší a aby nebyly takové výrobky jiných neregulovaných výrobců umísťovány na trh. Pouze nálezací soud smluvní zákaz dezinterpretoval a přisoudil mu jiný účel tak, aby mohl opět najít alespoň nějakou skutečnost v jeho neprospěch.

101. Obžalovaný [jméno] [příjmení] namítl taktéž nesprávnost výroku o náhradě škody spočívající v tom, že nálezací soud nesprávně aplikoval v daném případě institut ručení, který je odlišný od nároku na náhradu škody, když výrok o náhradě škody stanoví odpovědnost obžalovaného za škodu (§ 420 a zákona č. 40/1964, občanského zákoníku), ale v odůvodnění napadeného rozsudku se uvádí, že obžalovaný odpovídá ze zcela jiného právního důvodu, nikoliv tedy z titulu odpovědnosti za škodu, ale z titulu ručení za dluhy společnosti podle § 194 a § 135 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku. Výrok o náhradě škody je tedy podle obžalovaného [jméno] [příjmení] v rozporu s jeho odůvodněním, přičemž odůvodnění aplikace institutu ručení v napadeném rozsudku podle obžalovaného [jméno] [příjmení] zcela absentuje. Nedostatečné a nepřipadné jsou pak podle něho odkazy nálezacího soudu na tehdejší právní úpravu ručení jednatele (§ 194 odst. 5 věty třetí, odst. 6, ve spojení s § 135 odst. 2 obchodního zákoníku) a judikaturu (usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 4. 2017, sp. zn. 3 Tdo 257/2017), když nijak nehodnotil, v čem byla společnost QANTO CZ, s.r.o. vzhledem k jejímu postavení velkoobchodu způsobena škoda na DPH, když v daném obchodu je způsobení škody společností podmínkou

následného ručení. Obžalovaný má za to, že až následný nárok státu na vrácení DPH uplatněný v daňovém řízení proti spol. QANTO CZ, s.r.o. není takovou škodou a není takovým titulem (je nárokem v jiném řízení), který má pro tyto případy na mysli obchodní zákoník. Pokud byla způsobena škoda, pak nikoli společnosti QANTO CZ, s.r.o., což je rozhodující pro případný vznik odpovědnosti obžalovaného z titulu náhrady škody vůči spol. QANTO CZ, s.r.o. a následně pro vznik odpovědnosti obžalovaného za dluhy spol. QANTO CZ, s.r.o. z titulu ručení podle § 135 odst. 2 ve spojení s § 194 odst. 5 věty třetí, odst. 6 obchodního zákoníku, ale státu byla způsobena škoda, jejímž původcem je jiný daňový subjekt, tedy konkrétní odběratelé, kteří DPH neuhradili. I kdyby se QANTO CZ, s.r.o., resp. přeneseně obžalovaný podíleli na zkrácení DPH, tak zkrácené DPH není škodou společnosti QANTO CZ, s.r.o., tedy není naplněna podmínka dle § 194 odst. 5 věty třetí obchodního zákoníku, která následně může být titulem pro použití ručení jednatele dle § 194 odst. 6 obchodního zákoníku (ve spojení s odkazující úpravou dle § 135 obchodního zákoníku pro společnosti s ručením omezeným).

102. V souvislosti s adhezním výrokem obžalovaný [jméno] [příjmení] dále namítl, že je zcela vyloučeno, aby obžalovaný skutkem popsáním v napadeném rozsudku mohl způsobit škodu spol. QANTO CZ, s.r.o., a to z toho důvodu, že vznik daňové povinnosti je vždy plněním po právu a nevzniká v důsledku protiprávního jednání. Jestliže by tedy spol. QANTO CZ, s.r.o. zkrátila daň skutkem popsáním v napadeném rozsudku, která jí byla doměřena příslušným správcem daně, tak doměření této daně není škodou vzniklou spol. QANTO CZ, s.r.o., neboť se jedná o její daňovou povinnost, která jí vznikla přímo ze zákona, nikoliv z titulu protiprávního jednání obžalovaného či kohokoliv jiného. Doměření daně je rozhodnutím, kterým se pouze deklaruje existence zákonné povinnosti uhradit daň. Tento právní názor je podle obžalovaného konstantně zastáván i soudy ve správním soudnictví (v tomto ohledu obžalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka [obec], č. j. 52 Af 72/2017-45). Jelikož nalézací soud nijak tuto právní otázku nehodnotí, je napadený rozsudek v této otázce podle obžalovaného rovněž nepřezkoumatelný.

103. Pokud se jedná o výrok o trestu, obžalovaný doplnil požadavek na kompenzaci trestu spočívající ve snížení trestu odnětí svobody vzhledem k nepřiměřené délce trestního řízení, přičemž v tomto ohledu odkázal na rozhodovací praxi ESLP. V daném případě jsou podle něho rovněž splněny podmínky zakotvené v institutu mimořádného snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku, tedy snížení pod zákonnou trestní sazbu s podmíněným odkladem výkonu trestu odnětí svobody.

104. Ve světle výše uvedené odvolací argumentace obžalovaný [jméno] [příjmení] závěrem navrhl, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek zrušil ve vztahu k jeho osobě v celém rozsahu postupem podle § 258 tr. řádu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu rozhodl o jeho zproštění obžaloby z důvodu podle § 226 písm. a) tr. řádu, popř. aby podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil nalézacímu soudu k dalšímu řízení.

105. Obžalovaný [jméno] [příjmení] svým odvoláním taktéž napadl výrok o vině, trestu a náhradě škody.

106. Podle tohoto obžalovaného právní hodnocení skutku, jak je vymezen ve výroku napadeného rozsudku, neodpovídá popisu skutku, jak je uveden ve výrokové části rozsudku, přičemž je rovněž v přímém rozporu s jeho odůvodněním. Obžalovaný [jméno] [příjmení] namítl především to, že jeho jednání je nalézacím soudem kvalifikováno jako,, pomoc podle § 24 odst. 1 písm. c) k zvlášť závažnému zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst.1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku“, tedy je kvalifikováno zároveň jako pomoc k trestnému činu a zároveň jako spolupachatelství na trestném činu. K tomuto obžalovaný upozornil, že jednání jedné osoby ve vztahu k jednomu trestnému činu není možno kvalifikovat zároveň jako spolupachatelství a zároveň jako pomoc k tomuto trestnému činu. Je-li někdo spolupachatelem trestné činnosti, tak toto spolupachatelství zahrnuje i jeho účastenství na trestném činu, ať již ve formě organizátorství, návodu nebo pomoci. Nalézacím

soudem provedené právní hodnocení je podle obžalovaného zároveň v rozporu s odůvodněním uvedeným pod body 497. až 500. napadeného rozsudku, v nichž nalézací soud uvádí: „Soud v důsledku výše uvedených zjištění přistoupil k úpravě skutkové věty stran obž. [jméno] [příjmení], neboť dospěl k závěru, že se obž. [jméno] [příjmení] sice aktivně podílel na činnosti ENEL, nikoli však [příjmení] [příjmení], a nadto pouze jako pomocník, a nikoli jako spolupachatel.“

107. Obžalovaný [jméno] [příjmení] má dále za to, že jeho jednání (skutkové okolnosti) je popsáno zcela neurčitě a není z něho proto možno dovodit naplnění znaků skutkové podstaty. Nalézací soud ve výroku zejména neuvedl, komu měl obžalovaný [jméno] [příjmení] pomoci se spácháním trestného činu. Nalézacím soudem provedený popis skutku je tak podle obžalovaného v rozporu s § 120 odst. 3 tr. řádu, dle kterého musí popis skutku ve výroku o vině každého rozsudku označovat skutek s uvedením místa, času, způsobu spáchání, popř. i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby jej nebylo možné zaměnit s jiným, jakož i uvedením všech zákonných znaků. Ve skutkové větě výrokové části rozsudku tudíž musí být popsány všechny znaky skutkové podstaty konkrétního trestného činu, a to slovním vyjádřením všech okolností, které v konkrétním případě vytváří znaky tohoto trestného činu. Ustanovení § 120 odst. 3 tr. řádu zavazuje soud v tom smyslu, že popis skutku, jímž byl obviněný uznán vinným, musí vyjadřovat všechny skutečnosti významné pro právní kvalifikaci, a to tak aby nebyl zaměnitelný s jiným skutkem. Popis skutku (zejména způsob jeho spáchání) musí proto být uveden tak, aby jednotlivé části odpovídaly příslušným znakům skutkové podstaty trestného činu, jímž byl dovolatel uznán vinným, přičemž v něm nelze uvádět jiné skutečnosti než ty, které mají oporu v provedeném dokazování v hlavním líčení. V rozporu s uvedeným je pak podle obžalovaného [jméno] [příjmení] z výroku napadeného rozsudku seznatelné pouze to, že, „[jméno] [příjmení] usnadnil toto obchodování tím, že zajistil kontakt na spol. Quanto, zajistil vedení účetnictví spol. ENEL a prostřednictvím svého bratra obž. [jméno] [příjmení] zajistil a organizoval přepravu cigaret, zboží však nebylo vyvezeno mimo daňové území“. Z celého napadeného rozsudku jsou konkrétnímu popisu jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] ve výroku usnesení věnovány toliko tyto tři řádky, přičemž takovýto popis jednání podle obžalovaného [jméno] [příjmení] nemůže z pohledu trestního řádu a jeho nároků kladených na popis protiprávního jednání obstát.

108. I když popis jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] ve výroku rozsudku je podle obžalovaného značně vágní a dle jeho názoru nesplňuje náležitosti stanovené v § 120 odst. 3 tr. řádu, tak za využití pasáží odůvodnění (body 489.-500 napadeného rozsudku) lze podle něho dovodit, že je odsuzován za pomoc, která spočívala v tom, že zprostředkoval svědku [příjmení] kontakt na společnost QANTO CZ, s.r.o., že zprostředkoval svědku [příjmení] kontakt na účetní paní [příjmení] a této předal několikrát doklady od svědka [příjmení], že doporučil svědku [příjmení] autodopravu svého bratra, kterému několikrát předal pokyny k přepravě od svědka [příjmení].

109. Ve vztahu k pomoci k trestnému činu obžalovaný [jméno] [příjmení] poukázal na akcesoritu účastenství vyjádřenou v § 24 tr. zákoníku. Pomocí k trestnému činu je podle obžalovaného jednání, kterým pachatel umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, tedy přispěl k tomu, že došlo k naplnění znaků konkrétní skutkové podstaty trestného činu, ačkoli účastník tyto znaky přímo nenaplnil. Obžalovaný připustil, že skutečně předal kontakt na společnost x LineBreak QANTO CZ, s.r.o., skutečně zajistil vedení účetnictví a skutečně zprostředkoval autodopravu svého bratra, avšak veškeré toto jednání konal výhradně vůči svědku [jméno] [příjmení]. Podle obžalovaného lze obecně připustit, že takové jednání by mohlo být vnímáno jako jednání spočívající v pomoci k trestnému činu, ovšem pouze pokud by věděl, že se jedná o trestnou činnost a jednal by v úmyslu ji usnadnit či umožnit (neboť účastníkem trestného činu může být jen ten, kdo jedná úmyslně), a pokud by dále existovala akcesorita účastenství (tedy odvození trestní odpovědnosti od jednání hlavního pachatele).

110. Akcesorita účastenství, jak je vyjádřena v § 24 tr. zákoníku, je akcesoritou hmotněprávní, přičemž ta vyžaduje, aby se trestní odpovědnost účastníka (pomocníka) trestného činu odvíjela od odpovědnosti hlavního pachatele. Pomocník pachatele je trestně odpovědný jen za podmínky, kdy

je dána tato hmotněprávní akcesorita, tedy v situaci, kdy hlavní pachatel trestný čin dokonal nebo se o něj pokusil. Podle obžalovaného lze připustit, že v řízení o trestném činu pomocníka trestného činu nemusí být souzen i hlavní pachatel trestného činu, kterému napomáhal, nicméně v rámci postupu dle § 9 odst. 1 tr. řádu se podle obžalovaného musí soud vypořádat s otázkou objasnění a vymezení okolností, které zakládají trestní odpovědnost hlavního pachatele, od níž odvíjí odpovědnost pomocníka. Tuto předběžnou otázku musí soud jednoznačně vymezit a vyřešit. Obžalovaný [jméno] [příjmení] je přesvědčen, že nelze odsoudit pomocníka trestného činu bez toho, aby byla jako předběžná otázka vymezena a vyřešena otázka odpovědnosti hlavního pachatele. Proto je nutné trvat na tom, aby v rozsudku, kterým je pomocník trestného činu uznáván vinným, byly náležitě zjištěny skutkové okolnosti rozhodné z hlediska akcesority účastenství ve vztahu k hlavnímu pachateli trestného činu, jakož i k tomuto trestnému činu jako takovému.

111. Aplikováno na zde projednávanou trestní věc, obžalovaný připustil, že skutečně pomáhal svědku [příjmení], když mu pomohl sehnat obchodního partnera, spol. QANTO CZ, s.r.o., doporučil mu účetní [příjmení] pro jeho společnost ENEL s.r.o. i autodopravu svého bratra pro přepravu cigaret. Orgány činné v trestním řízení se skutečně zabývaly i rolí svědka [jméno] [příjmení] v této trestní věci, když byl vyslechnut. Poté, co byl on sám obviněn (obžalovaný [příjmení] [příjmení]) a bylo mu za vinu kladeno jednání svědka [příjmení], podal na svědka [příjmení] trestní oznámení, které však bylo policejním orgánem odloženo dne 9. 11. 2015 postupem dle § 159a odst. 5 tr. řádu. Tento postup byl rovněž potvrzen dozorovou státní zástupkyní, která také došla k závěru, že svědek [příjmení] se nedopustil trestného činu. Podle obžalovaného [jméno] [příjmení] tak lze uzavřít, že orgány činné v trestním řízení pravomocně rozhodly o tom, že svědek [příjmení] se žádného trestného činu nedopustil, a tedy tuto předběžnou otázku vypořádaly pravomocným rozhodnutím. Nedopustil-li se tudíž trestného činu svědek [příjmení], nemohl se pomoci k trestnému činu dopustit ani ten, kdo svědku [příjmení] pomáhal a kdo pro něj zprostředkoval vedení účetnictví, autodopravu a obchodního partnera, tedy jeho osoba. Orgány činné v trestním řízení tuto roli možného hlavního pachatele prověřily a vyhodnotily, že trestný čin nespáchal. V návaznosti na tento závěr mělo podle názoru obžalovaného dojít k zastavení jeho trestního stíhání (případně ke zproštění obžaloby), neboť podle něj zde není hlavní pachatel, od něhož by se akcesoricky odvozovala trestní odpovědnost jako pomocníka, tedy v daném případě chybí základní hmotněprávní podmínka pro vznik jeho trestní odpovědnosti. Neurčitý popis skutku je tak podle obžalovaného jen logickým důsledkem absence akcesority účastenství.

112. V další části odvolání se obžalovaný [jméno] [příjmení] vyjádřil k průběhu hlavního líčení. Podle obžalovaného [jméno] [příjmení] to byl až nalézací soud, kdo začal řádně hodnotit důkazy získané v přípravném řízení. Důsledkem tohoto hodnocení důkazů byl jednoznačný závěr nalézacího soudu, že on se žádným způsobem nepodílel na obchodování JS CaT, s.r.o. (v tomto směru obžalovaný poukázal na bod 488. napadeného rozsudku) a že se nepodílel ani na činnosti společnosti ENEL, s.r.o. Nicméně nalézací soud podle obžalovaného dospěl k nesprávnému závěru, že v rámci svého již shora popsaného jednání měl, byť minimální povědomí o tom, že je či bude kýmkoli páchána trestná činnost. Naopak z provedeného dokazování lze podle obžalovaného poměrně bezpečně dovodit, že kontakty na QANTO CZ, s.r.o., svou účetní a svého bratra předal svědku [příjmení] jako svému známému, a to, aniž se jakkoli mohl domnívat, že předmětem činnosti svědka [příjmení] či jiných osob je trestná činnost, natož že by z ní měl jakýkoli prospěch.

113. Ve vztahu k adheznímu výroku obžalovaný [jméno] [příjmení] s odkazem na to, že se žádného protiprávního jednání nedopustil, navrhl, aby i tento výrok byl vůči jeho osobě zrušen.

114. Jedná-li se o výrok o trestu, obžalovaný [jméno] [příjmení] poukázal na skutečnost, že mu byl uložen souhrnný trest, přičemž dle jeho názoru, i kdyby se dopustil vytýkaného jednání a byly splněny podmínky pro dovozování jeho trestní odpovědnosti, je uložený trest s ohledem na jeho osobu nepřiměřeně přísný. Obžalovaný zdůraznil, že od jednání kladeného mu za vinu, od něhož uplynulo deset let, byl ve výkonu trestu, a to bezmála sedm let. Z výkonu trestu byl podmíněně

propuštěn, neboť soud, a to i na základě jeho chování obviněného ve výkonu trestu, jakož i znaleckého posudku z oboru psychologie, zjistil, že došlo k jeho změně a že cíle výkonu trestu bylo u něj úspěšně dosaženo. Že tento závěr soudu byl zcela správný, potvrdil i jeho následný život po podmíněném propuštění z výkonu trestu, neboť si našel zaměstnání, zapojil se do rodinného života a nedopustil se žádného protiprávního jednání. Obžalovaný vyjádřil přesvědčení, že již není nutné v rámci resocializace na něho působit výkonem trestu odnětí svobody, když je mu uložena velmi dlouhá zkušební doba k osvědčení se v rámci podmíněného propuštění. Velmi dlouhý trest odnětí svobody, který vykonal byl pro něj ponaučením a podle jeho názoru není v zájmu společnosti přistoupit k ukládání trestu spojeného s odnětím svobody v situaci, kdy jeho náprava již byla dovršena ve výkonu trestu, k němuž je nyní trest ukládán jako trest souhrnný. I s ohledem na skutečnost, že je mu kladena za vinu toliko pomoc k trestnému činu, je podle obžalovaného namíste upustit od uložení souhrnného trestu podle § 44 tr. zákoníku.

115. Vzhledem k výše uvedenému obžalovaný [jméno] [příjmení] navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek ve vztahu k jeho osobě zrušil a sám postupem dle § 259 odst. 3 tr. řádu rozhodl zprošťujícím rozsudkem.

116. Obžalovaný [jméno] [příjmení] na úvod svého odvolání směřujícího toliko do výroku o trestu a výroku o náhradě škody uvedl, že výrok o vině pokládá v zásadě za správný a odpovídající skutečnému stavu věci, přičemž současně poukázal na to, že se k trestnému činu v rámci trestního řízení doznal. Obžalovaný rovněž připomněl, že jeho obhájce komunikoval se státním zástupcem o eventualitě dohody o vině a trestu, kdy za tím účelem byl připraven zcela akceptovat popis skutku v obžalobě a dle něj upřesnit svoji výpověď. Avšak k uzavření dohody o vině a trestu nedošlo, a to z důvodu přístupu poškozeného, který trval na tom, že dohoda o vině a trestu musí obsahovat i dohodu o náhradě škody. Tuto podmínku však nebylo v jeho možnostech v dané době splnit, a proto k uzavření dohody o vině a trestu nedošlo.

117. Dle přesvědčení obžalovaného [jméno] [příjmení] nalézací soud pochybil, když nevyhověl návrhu jeho obhájce (přednesenému v závěrečné řeči) a neupustil od uložení souhrnného trestu. Nalézací soud naopak navýšil trest, který mu byl uložen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 03. 03. 2014, sp. zn. 48 T 1/2014, ze sedmi na osm let, tedy o jeden rok. Účelem trestu je podle obžalovaného ochrana společnosti před pachateli trestných činů, prevence v dalším páčání trestné činnosti a výchova odsouzeného k tomu, aby vedl řádný život, a tím i výchovné působení na ostatní členy společnosti. Trest má tedy podle obžalovaného plnit funkci výchovnou, funkci preventivní, funkci ochrannou a funkci restorativní. Pokud jde o osobu pachatele, soudy jsou povinny zohlednit (mimo jiné) jeho osobní, rodinné majetkové a další poměry. Obžalovaný vyjádřil přesvědčení, že na jeho straně jsou dány okolnosti, které podporují závěr pro upuštění od uložení souhrnného trestu. Podle obžalovaného měl nalézací soud při ukládání trestu adekvátně reflektovat, že se k trestné činnosti doznal, od spáchané trestné činnosti uplynula doba již více než deseti let, přičemž tato skutečnost výrazným způsobem snížila škodlivost jeho jednání, a dále že rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2014, sp. zn. 48 T 1/2014 mu již byl (mimo jiné) uložen trest odnětí svobody v trvání sedmi let.

118. Obžalovaný [jméno] [příjmení] dále poukázal na to, že skutku v této trestní věci se dopustil v době před skutkem, za který byl potrestán výše odkazovaným rozsudkem z roku 2014. Kontinuálně se tedy dopouštěl pokračujícího jednání shodného modu operandi. V tomto směru je proto obžalovaný přesvědčen, že pro časovou kontinuitu a shodný modus operandi je možno kvalifikovat jeho jednání v obou trestních věcech jako totožný skutek. Obžalovaný upozornil na to, že v trestní věci Městského soudu v Praze, sp. zn. 48 T 1/2014, byl do výkonu trestu v trvání sedmi let převeden z výkonu vazby, do které byl vzat dne 13. 2. 2013. Z výkonu tohoto trestu odnětí svobody byl po vykonání jeho poloviny podmíněně propuštěn, přičemž tamní soud mu stanovil zkušební dobu v délce pěti let. Usnesením Okresního soudu v Třebíči ze dne 10. 5. 2022, č. j. 11 PP 288/2016-98, které nabylo právní moci téhož dne, pak bylo vysloveno, že se obžalovaný

[příjmení] ve zkušební době podmíněného propuštění osvědčil. Z toho je podle obžalovaného zřejmé, že jeho převýchova v trestní věci vedené pod sp. zn. 48 T 1/2014 byla účinná a zdárně ukončena. Obžalovaný zdůraznil, že se po celou zkušební dobu vzorně choval, řádně pracoval a žil spořádaným rodinným životem. Aktuálně je ženatý a s manželkou vychovává dceru, která je na nich existenčně závislá.

119. Vzhledem k uvedenému postup nalézacího soudu v této trestní věci, konkrétně neakceptování návrhu obhajoby na upuštění od uložení souhrnného trestu, a naopak navýšení trestu odnětí svobody, nemá podle názoru obžalovaného oporu v zákoně a je rovněž v rozporu s logikou.

120. Pokud pak nalézací soud odůvodnil navýšení trestu o jeden rok s odkazem na výši škody, pozastavil se obžalovaný nad tím, že jednomu z obžalovaných v této trestní věci je kladeno za vinu způsobení daleko vyšší škody, a přesto mu byl uložen trest odnětí svobody ve výši sedmi let, tedy o rok nižší než jemu. Přitom se tento obžalovaný nedoznal a nesvědčí mu ani již úspěšná převýchova části trestu odnětí svobody.

121. Obžalovaný [jméno] [příjmení] brojil rovněž proti závěru nalézacího soudu stran jeho osoby o nedostatečně vyjádřené lítosti, a to s tím, že několikrát vyslovil nad svým jednáním upřímnou lítost, jak vyplývá z protokolů o hlavním líčení. V této souvislosti zdůraznil, že se v rámci tohoto řízení z devíti obžalovaných doznali pouze tři, včetně něho. Tuto významnou okolnost, stejně jako více než deset let, které uběhly od spáchání trestné činnosti, nalézací soud podle něho nedostatečně zohlednil při úvaze o trestu.

122. Stran výroku o náhradě škody, obžalovaný vyjádřil přesvědčení, že poškozený [příjmení] úřad pro Pardubický kraj má dostatečné instrumenty k tomu, aby škodu vymáhal sám, tedy mimo předmětné trestní řízení.

123. Závěrem svého odvolání obžalovaný [jméno] [příjmení] navrhl, aby Vrchní soud v Praze zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a náhradě škody a sám rozhodl tak, že u něho upustí od uložení souhrnného trestu odnětí svobody a poškozeného odkáže s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

124. Proti napadenému rozsudku podal odvolání rovněž obžalovaný [příjmení], a to do všech jeho výroků. Tento obžalovaný ve svém odvolání poukázal na to, že ve své výpovědi opakovaně hovořil o osobě jménem, [jméno], která se však nikde jinde v řízení neobjevuje. To vysvětlil tím, že se nebyl schopen vypořádat s obavami o život svůj a své rodiny a tuto osobu si proto vymyslel. Ve skutečnosti tam, kde hovoří o onom, [jméno], ve skutečnosti měl na mysli obžalovaného [příjmení]. Ve všem ostatním označil svou výpověď za pravdivou. Obžalovaný dále ve svém odvolání vysvětlil, že dostal z obžalovaného [příjmení] strach a když mu pak před nalézacím soudem stanul tváří v tvář, nebyl schopen vypovědět pravdu. V průběhu hlavního líčení se jeho obavy údajně postupně zmírnily a začal litovat toho, že přeci jen nedokázal využít své příležitosti a ve věci vypovědět pravdu, doznat se a pokusit se jednat se státním zástupcem o uzavření dohody o vině a trestu. V tomto smyslu by tedy rád dostal ještě jednu poslední příležitost, přičemž vyjádřil, „přání“ ve věci vypovídat.

125. Pokud se jedná o jeho podíl na souzené trestné činnosti, tento byl dle obžalovaného marginální. V kontextu toho (a v neposlední řadě v kontextu s dalšími tresty uloženými ostatním obžalovaným, jejichž účast na věci byla podle obžalovaného řádově významnější a významně vědomější) trest, který mu byl uložen, obžalovaný označil za nepřiměřeně přísný a nespravedlivý, a to i vzhledem k dlouhému trestnímu řízení. Obžalovaný dle svých slov posloužil toliko jako bílý kůň se značně omezeným intelektem neumožňujícím mu dohlédnout, čeho se stal součástí. Jeho podíl na trestné činnosti vyjádřený jeho, „ziskem“ odpovídal větším desítkám tisíc, které obdržel od spoluobžalovaného [příjmení].

126. Byť obžalovaný připustil, že nese na trestné činnosti svou odpovědnost, posouzení její míry ve vztahu ke spáchanému činu, míry jeho zavinění, míry jeho vlivu na celkovou výši škody, míry

jeho obohacení se, jsou vše aspekty, které měl adekvátně reflektovat nalézací soud. Jestliže z provedeního dokazování vyplynulo nade vší pochybnost, že byl zcela okrajovou, nevýznamnou postavou, mužem, který nikdy nic nevymyslel, s nikým nic nedojednal, nezorganizoval, nezprostředkoval, pak se to mělo podle obžalovaného projevit ve výši trestu, který mu byl uložen.

127. Mezi tresty, které nejsou souhrnné, je jemu uložený pětiletý trest druhým nejvyšším hned po šestiletém trestu uloženém spoluobžalovanému [jméno] [příjmení]. [jméno] [příjmení] však dle provedeního dokazování oproti němu de facto zřídil a provozoval zločinný systém, jehož prostřednictvím dokázal na straně jedné zkrátit daň z přidané hodnoty způsobem, kde nejen vznikla jakási imaginární škoda na straně státu, ale zejména vznikl zcela přesně měřitelný zisk na straně jeho rodinné společnosti.

128. S tím pak podle něho souvisí i rozhodnutí nalézacího soudu o náhradě škody, kterou měl svým jednáním způsobit a kterou je nyní společně a nerozdílně s dalšími obžalovanými povinen nahradit. Náhrada škody v řádech desítek milionů je pro něho de facto dalším trestem, a to již trestem doživotním, který nedopadne jen na něj samotného, ale také na jeho rodinu, konkrétně manželku a nezletilé děti. Přitom v odůvodnění napadeného rozsudku nelze podle obžalovaného nalézt úvahy nalézacího soudu, z nichž by bylo patrné, jak se míra jeho zavinění ve vztahu k celkové škodě promítla do výše škody, jejíž náhrada mu byla uložena.

129. S ohledem na výše uvedené obžalovaný [jméno] [příjmení] navrhl, aby Vrchní soud v Praze zrušil napadený rozsudek ve všech výrocích týkajících se jeho osoby a věc vrátil nalézacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

130. Výrok o náhradě škody svým odvoláním napadl rovněž poškozený [příjmení] úřad pro Pardubický kraj.

131. Tento poškozený konkrétně namítl, že je ve výroku dvakrát nesprávně označen jako „FU pro Pardubický kraj“. Tím je jednak označen odlišně od obžaloby a odůvodnění napadeného rozsudku a dále se podle poškozeného nejedná o zákonný název procesního subjektu. V tomto směru poškozený odkázal na § 8 písm. i) zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, podle kterého je označení poškozeného jakožto orgánu finanční správy: „Finanční úřad pro Pardubický kraj“. Dále dle § 10 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb. daňového řádu, ve spojení s § 19 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, je pak dána způsobilost poškozeného samostatně vystupovat pod svým zákonným označením jako účastník soudního řízení.

132. Uvedené chybné označení je podle poškozeného v rozporu s § 228 odst. 2 tr. řádu, a je tedy právní vadou napadeného rozsudku, která může mít za následek jeho nevykonatelnost, popř. zmatečnost, když výrok napadeného rozsudku neodráží závěry nalézacího soudu učiněné během řízení a uvedené v odůvodnění napadeného rozsudku.

133. S ohledem na shora uvedené poškozený navrhl, aby Vrchní soud v Praze napadený výrok o náhradě škody ve smyslu § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu zrušil a ve smyslu § 259 odst. 3, 4 tr. řádu rozhodl tak, že ve výroku o náhradě škody na straně č. 17 napadeného rozsudku po slovech „Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní povinni zaplatit...“ se slova „FU pro Pardubický kraj“ nahrazují slovy „Finančnímu úřadu pro Pardubický kraj“ a po slovech „Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se...“ se slova „FU pro Pardubický kraj“ nahrazují slovy „Finanční úřad pro Pardubický kraj“.

134. V rámci veřejného zasedání před odvolacím soudem pak všichni jmenovaní obžalovaní setrvali na podaných odvoláních a prostřednictvím jejich obhájců byly v rámci ústního přednesu odvolání uplatněny shodné námitky a návrhy na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze jako ve shora popsaných písemných podáních. Stejně tak na podaném odvolání setrvala pověřená zástupkyně Finančního úřadu pro Pardubický kraj (poškozeného).

135. Obhájce obžalovaného [jméno] [příjmení] pak také u veřejného zasedání navrhl ve shodě s písemným odůvodněním odvolání, aby odvolací soud doplnil dokazování předložením listin, resp. souborů dat (soubory: ceny-cigaret.xlsx, ceny-AGtesty.xlsx, příjem cigarety 2013 2014.xlsx) a rozhodnutí ÚOHS (č. j. UOHS-5147/2008/KD-16672/2009/820 a č. j. UOHS-5355/2007/KD-357/2010/820/HK). Obhájkyň obžalovaného [jméno] [příjmení] stejně jako v odvolání navrhla opětovný výslech svého klienta. Nově pak u veřejného zasedání vznesl návrh na doplnění dokazování také obhájce obžalovaného [jméno] [příjmení], a to ve formě doplňujícího výslechu spoluobžalovaného [jméno] [příjmení] za účelem ověření, zda se s [jméno] [příjmení] viděl a zda se tento jakkoli podílel na činnosti spol. QANTO. Jak bude vysvětleno níže, vrchní soud vyhověl toliko návrhu na výslech obžalovaného [jméno] [příjmení]. Kromě toho sám z vlastní iniciativy prováděl další důkazy za účelem aktualizace poznatků k osobám obžalovaným, některé důkazy provedené již v řízení před soudem prvního stupně musel zopakovat, mimo jiné proto, aby mohl ověřit, doplnit či modifikovat některé skutkové závěry městského soudu, z nichž některé se jevíly být nedostatečné či nesouladné s důkazním stavem.

136. Vrchní soud v Praze z podnětu podaných odvolání přezkoumal napadený rozsudek z hlediska zákonnosti a odůvodněnosti jeho výroků, i z hlediska správnosti postupu řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku. Odvolací soud tedy v souladu s ustanovením § 254 tr. řádu přezkoumal výroky o vině i trestech týkající se odvolatelů, i výroky o ochranném opatření (zabrání věci) a náhradě škodě, které na výrok o vině navazují, přičemž k vadám odvoláními nevytýkaným mohl přihlížet jen potud, pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž byla odvolání podána. V této souvislosti je na místě připomenout, že odvolání si nepodal státní zástupce, což znamená, že rozhodnutím odvolacího soudu nemohlo dojít ke změně výroku o vině a trestu v neprospěch obžalovaných (jak zapovídá ustanovení § 259 odst. 4 tr. řádu).

137. Na základě tohoto přezkumu bylo shledáno, že Městský soud v Praze v řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, většinou jednal dle příslušných ustanovení trestního řádu, respektoval požadavky na řádný průběh spravedlivého procesu a na zachování práva obžalovaných na jejich obhajobu. V postupu soudu prvního stupně před vyhlášením rozsudku nebyly shledány tak podstatné procesní vady, aby měly vliv na správnost a zákonnost rozsudku, vyjma toho, že byla zcela pominuta práva zúčastněných osob, jak bude rozvedeno níže. Tento nesprávný postup však mohl odvolací soud do určité míry napravit svým vlastním rozhodnutím o zrušení výroku, který se zúčastněné osoby dotýká, a částečným (ve vztahu k ochrannému opatření) vrácením věci městskému soudu k novému projednání a rozhodnutí.

138. Soud prvního stupně řádně a souladně s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu provedl dokazování, tedy učinil tak v rozsahu, který byl podle něho nezbytný pro zjištění skutkového stavu a meritorní rozhodnutí. Provedl takřka všechny do té doby dostupné a shromážděné důkazy, svědčící jak ve prospěch, tak i v neprospěch obžalovaných, tedy odvolatelů. Pokud bylo navrhováno ze strany obhajoby, popř. státního zástupce, opatření a provedení důkazů dalších, soud prvního stupně je buď provedl či neprovedl, avšak s tím, že takové své rozhodnutí následně přiléhavým způsobem v napadeném rozsudku odůvodnil. Po provedení dokazování nalézací soud vyhodnotil důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, jak mu ukládá § 2 odst. 6 tr. řádu, učinil tak zjištění o podstatných okolnostech případu, přičemž své hodnotící úvahy, včetně vypořádání se s obhajobou obžalovaných, v napadeném rozhodnutí vyjádřil, a nakonec dospěl ke skutkovým závěrům uvedeným ve výroku o vině (tzv. skutkové větě) a podrobněji rozvedeným také v odůvodnění napadeného rozsudku, v němž se rovněž pečlivě zabýval právním hodnocením věci, ať již ve vztahu k otázce, zda se jednalo o zdanitelné plnění, zda příslušné daňové subjekty daň z přidané hodnoty přiznaly a odvedly či nikoli, a z jakého důvodu, i k otázce, zda zjištěné jednání obžalovaných naplňovalo všechny zákonné znaky skutkové podstaty předmětného trestného činu, a to tedy jak po stránce objektivní, tak subjektivní. Za situace, kdy městský soud dospěl k závěru o vině obžalovaných, zabýval se i zákonnými faktory rozhodnými pro ukládání trestů, nutno však dodat, že nikoli všemi, pominul-li ustanovení § 45 tr. zákoníku navazující na § 116 tr. zákoníku (za

přihlednutí k § 12 odst. 11 a 12 tr. řádu), což byl ostatně jeden z důvodů pro zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu.

139. V obecné rovině lze rovněž konstatovat, že podle odvolacího soudu byl napadený rozsudek také po formální stránce náležitě v písemném vyhotovení odůvodněn, byly naplněny požadavky ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu, byť je namístě některé dílčí nedostatky odůvodnění rozsudku vytknout. Soud prvního stupně konkrétně, jasně a srozumitelně nevysvětlil, které ze slyšených osob uvěřil a proč, a to v případech, kdy se verze jednotlivých osob rozcházejí či si přímo odporovaly, dále pokud shledal rozpory ve výpovědích stejné osoby z přípravného řízení oproti výpovědi před soudem, explicitně neuvedl, ze které výpovědi (verze) při zjišťování skutkového stavu vycházel a z jakého důvodu, ne vždy se v plném rozsahu vypořádal s obhajobou obžalovaného apod. To vše pak bylo možné určitým způsobem dedukovat až ze samotných shrnujících závěrů o vině (část III. odůvodnění napadeného rozsudku).

140. Jak bude níže osvětleno, soud prvního stupně se v napadeném rozsudku nevypořádal ani se všemi okolnostmi případu významnými pro rozhodnutí či s tím, že v případě daňové trestné činnosti jsou podle dlouhodobě zavedené soudní praxe podpořené judikaturou Nejvyššího soudu (viz např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tdo 640/2004 - zveřejněné pod č. 29/ 2005 Sb. rozh. tr. či sp. zn. 8 Tz 16/2016 - zveřejněné pod č. 41/ 2016 Sb. rozh. tr.) jednotlivá zdaňovací období, v nichž dochází k jednáním, jejichž výsledkem je zkrácení daně či vylákání výhody na dani, považována za dílčí útok pokračující trestné činnosti. O tom, že městský soud tuto skutečnost dostatečně nereflektoval, svědčí nejen sama koncepce výroku o vině v bodech II. – V. (převzatá z obžaloby), ale rovněž pouhé vypuštění jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] souvisejícího s obchodní činností společnosti JS [příjmení], či absence úvah o uložení společného trestu obžalovaným [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

141. Pokud se jedná o již zmíněný nedostatek v postupu soudu prvního stupně před vyhlášením rozsudku, ve shodě s odvolací námitkou obžalovaného [jméno] [příjmení] (jehož se však tato vada jako osoby v postavení obžalovaného nijak přímo nedotýká) je namístě konstatovat, že městský soud skutečně pochybil, pokud zcela pominul, že v této věci figurují rovněž zúčastněné osoby, jejichž majetek byl v přípravném řízení zajištěn a s jejichž postavením se pojí řada procesních práv, kterým na druhé straně odpovídají povinnosti soudu (resp. orgánů činných v trestním řízení).

142. Podle § 42 odst. 1 a 2 tr. řádu musí být zúčastněná osoba o svých právech poučena a musí jí být poskytnuta možnost jejich uplatnění. Mezi tato práva zúčastněné osoby patří poskytnutí možnosti se k věci vyjádřit, účastnit se hlavního líčení a veřejného zasedání, činit při nich návrhy, nahlížet do spisů a podávat v zákonem stanovených případech opravné prostředky. Bylo-li v obžalobě navrženo zabrání věci nebo části majetku náležející jiné osobě než obžalovanému (zúčastněné osobě), má jí předseda senátu podle § 196 odst. 1 tr. řádu doručit opis obžaloby. Podle § 198 odst. 2 tr. řádu musí být i zúčastněná osoba (popř. její zmocněnec) vyrozuměna o konání hlavního líčení, u něhož může podle § 215 tr. řádu klást otázky vyslychaným, popř. činit návrhy na doplnění dokazování. Podle § 216 odst. 2 tr. řádu má zúčastněná osoba právo přednést závěrečnou řeč a konečně podle § 130 tr. řádu je třeba jí taktéž doručit rozsudek (popř. jejímu zmocněnci).

143. Tato práva však nebyla ze strany městského soudu zúčastněným osobám vůbec poskytnuta. Lze konstatovat, že předsedkyně senátu svým omisivním postupem neumožnila účast zúčastněných osob v řízení před soudem, neboť jim nedoručila obžalobu, nevyrozuměla je o konání hlavního líčení, řádně je nepoučila o jejich procesních právech a neposkytla jim tak žádný prostor k jejich realizaci. To se původně týkalo subjektů VONET CR s.r.o. a § 254 odst. 1 tr.ř., jedná se tak ze strany odvolacího soudu o porušení zákona 2008, ohledně jejichž majetku se státní zástupkyně již v obžalobě dožadovala zabrání, ale nakonec i společnosti POTAMOS CZ s.r.o. (dříve QANTO CZ, s.r.o.), jejíž finanční prostředky byly napadeným rozsudkem podle § 101 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku zabráný. K tomu se patří dodat, že zabrání i těchto věcí (finančních

prostředků na bankovních účtech společnosti QANTO CZ, resp. již POTAMOS CZ) bylo navrženo státním zástupcem v rámci závěrečné řeči. Společnosti POTAMOS CZ s.r.o. přitom nebyl ze strany městského soudu napadený rozsudek ani doručen, byť se jí jeden z jeho výroků nepříznivě dotýkal a zúčastněná osoba má podle § 246 odst. 1 písm. c) tr. řádu právo rozsudek odvoláním napadnout pro nesprávnost výroku o zabrání věci nebo zabrání části majetku.

144. Toto pochybení do jisté míry (doručením rozsudku za účelem poskytnutí možnosti podat opravný prostředek a vyrozuměním o veřejném zasedání) napravil Vrchní soud v Praze, čímž se této společnosti dostalo možnosti podat si proti uvedenému rozsudku v části týkající se zabrání věci odvolání, což však řádným a včasným způsobem neučinila. Každopádně ostatní předchozí nedostatky spočívající v upření práv zúčastněné osobě nebylo možné zhojit, což muselo vést k postupu podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu, tedy k rozhodnutí o zrušení uvedeného výroku o zabrání věci, který se společnosti POTAMOS týká. Soud prvního stupně však může o finančních prostředcích uložených na bankovním účtu uvedené společnosti rozhodnout ve veřejném zasedání (§ 230 odst. 2, 3 tr. řádu), v rámci něhož budou tomuto subjektu poskytnuta veškerá práva vážící se k postavení zúčastněné osoby, a proto byla věc v této části vrácena soudu prvního stupně.

145. Nelze však přisvědčit názoru obžalovaného [jméno] [příjmení] v tom směru, že vadou rozsudku je i to, že neobsahuje zamítavé rozhodnutí ohledně dalších návrhů státního zástupce na zabrání věci, když toto tvrzení nemá oporu v procesních pravidlech určených trestním řádem (§ 120-122, především pak § 121 písm. b) tr. řádu), kdy i hmotněprávní právní norma (§ 101 tr. zákoníku) svým zněním vyjadřuje fakultativnost uložení zabrání věci. Na druhou stranu mohlo být v odůvodnění rozsudku vysvětleno, proč nedošlo k zabrání dalších věcí, jak navrhoval státní zástupce.

146. Další procesní vady neměly charakter vad podstatných, natož vad, které měly potenci ovlivnit správnost a zákonnost výroků rozsudku. Zde má odvolací soud na mysli například to, že městský soud nereflektoval, že znalecký posudek z oboru ekonomiky byl vyhotoven znalcem z odvětví účetní evidence, bez specializace na daně, popř. daňové poradenství. Přestože tedy úkolem (zadáním) znalce bylo přezkoumat účetní doklady a sumarizovat poznatky na jejich základě učiněné, v rámci svých znaleckých posudků i ve své výpovědi se vyjadřoval právě, a především k problematice daňové, a kromě toho se nepřipustně věnoval i řešení otázek právních, ostatně byl k tomu směřován ze strany předsedkyně senátu i dalších účastníků, a to ačkoliv sám opakovaně upozorňoval, že daně ani právní problematika nepatří do jeho odbornosti. Přitom i ve svých znaleckých posudcích, v nichž evidoval obsah účetních dokladů měl velkou řadu chybných údajů, což je však nepodstatné, neboť (jak plyne z odůvodnění napadeného rozsudku) soud prvního stupně při svých zjištěních a výpočtech vycházel ze samotných listinných dokladů, jako jsou daňová přiznání a soupis souhrnných hlášení. Otázkou však zůstává, zda městský soud při tvorbě skutkového stavu využíval i autentické faktury (žurnalizované spolu s přílohami, doklady a potvrzeními podepsovanými odběrateli zboží) vydané společností QANTO CZ zájmovým subjektům, které u hlavního líčení provedl a které jsou podle odvolacího soudu zdrojem podstatných informací.

147. Právě tyto účetní doklady (s příslušnými přílohami), které odvolací soud znovu jako důkazy listinné u veřejného zasedání předložil, totiž mohly a měly soud prvního stupně přivést k zamyšlení, zda skutek tak, jak je popsán v obžalobě, odpovídá zajištěným a provedeným důkazům. Zbystřit však mohl městský soud již na základě údajů zaznamenaných ve znaleckém posudku z oboru ekonomiky či zpráv finančního úřadu o daňových kontrolách z období let 2012-2014, neboť i z nich je patrné, že společností QANTO CZ daňovými subjekty uvedeným v obžalobě nebyly fakturovány jen tabákové výrobky a cigarety, ale rovněž dobíjecí kupóny mobilních operátorů. Za takové situace nelze přisvědčit skutkovým tvrzením, že částky, které společnost QANTO CZ (prostřednictvím [jméno] [příjmení]) uplatňovala v daňových přiznáních na řádku 20, se týkaly výhradně tabákového zboží, resp. cigaret, že jen takové zboží si podle § 64

zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále také jen „zákon o DPH“) společnost QANTO CZ vykazovala jako osvobozené od DPH a zároveň uváděla ve svých souhrnných hlášeních v kolonkách vztahujících se k zájmovým společnostem, a dokonce, že v srpnu 2011 obžalovaný [jméno] [příjmení], spolu s [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] deklarovali dodání tabákových výrobků-cigaret z ČR do jiného členského státu, když v celém zdaňovacím období srpna 2011 byly společnostmi QANTO CZ společnosti I prodávány jen dobíjecí kupony, žádné tabákové výrobky. Tato zjištění odvolací soud pak učinil na podkladě daňových dokladů (faktur a dobropisů) společnosti QANTO CZ, s r.o. vystavených společností Invisible, s.r.o., ve spisovém materiálu evidovaných jako příloha č. 2 - stopa č. 39, konkrétně faktury č. 1011027116 ze dne 1. 8. 2011 (z níž je patrné dodání 770 ks kuponů O2, T-Mobile a Vodafone za částku 153 514 Kč účtovanou bez DPH), faktury č. 1011027473 ze dne 3. 8. 2011 (z níž je patrné dodání 400 ks kuponů O2, T-Mobile a Vodafone za částku 74 751 Kč účtovanou bez DPH), faktury č. 1011028596 ze dne 11. 8. 2011 (z níž je patrné dodání 430 ks kuponů O2, T-Mobile a Vodafone za částku 90 577 Kč účtovanou bez DPH), dobropisu č. 1011029700 ze dne 19. 8. 2011 (na 5 000 ks kuponů s dobropisovanou částkou - 1 114 850 Kč), faktury č. 1011029701 ze dne 19. 8. 2011 (z níž je patrné dodání 10 000 ks kuponů O2, T-Mobile a Vodafone za částku 2 229 701 Kč účtovanou bez DPH), dobropisu č. 1011029702 ze dne 19. 8. 2011 (na 5 000 ks kuponů s dobropisovanou částkou - 1 114 850 Kč), faktury č. 1011029703 ze dne 19. 8. 2011 (z níž je patrné dodání 5 000 ks kuponů O2, T-Mobile a Vodafone za částku 929 042 Kč účtovanou bez DPH), faktury č. 1011030645 ze dne 26. 8. 2011 (z níž je patrné dodání 2 680 ks kuponů O2, T-Mobile a Vodafone za částku 532 504 Kč účtovanou bez DPH). Souhrnná hodnota kuponů dodaných společností I tak odpovídá hodnotě uvedené společností QANTO CZ v souhrnném hlášení za zdaňovací období srpna 2011 v části týkající se slovenského (SK) odběratele s IČ: 2023, jak plyne ze soupisu souhrnných hlášení odvolacím soudem také znovu provedených. Je tudíž prokázáno, že v tomto období společnost QANTO CZ, s.r.o. společnosti I nedodávala tabákové výrobky či cigarety, jak bylo tvrzeno v obžalobě a napadeném rozsudku.

148. [příjmení] způsobem pak odvolací soud na podkladě důkazů ve formě zajištěných daňových dokladů vystavených společností QANTO CZ, s.r.o. společností, které se měly na dané trestné činnosti podílet, dále ve spojení s příslušnými daňovými přiznáními společnosti QANTO CZ, s.r.o. k DPH a soupisem jejích souhrnných hlášení, kterými u veřejného zasedání znovu provedl dokazování, dle zjištění podobné nesrovnalosti ohledně fakturovaného zboží (popř. služeb), což muselo vyústit ve zrušení napadeného výroku o vině podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu a v jeho změnu (§ 259 odst. 3 tr. řádu). [příjmení] být totiž přepočítány hodnoty vážící se k dodávkám tabákových výrobků, jichž se měla dle soudu prvního stupně trestná činnost týkat, a to za celé žalované a v rozsudku vymezené období, musel být nově vyčíslen daňový únik související s prodejem tabákových výrobků na území ČR či na černém trhu mimo ČR, a jak bylo vysvětleno již shora, muselo dokonce dojít ke zproštění podle § 226 písm. a) tr. řádu ve vztahu k prvnímu dílčímu útoku dané pokračující trestné činnosti (§ 12 odst. 12 tr. řádu), tedy zdaňovacího období srpna 2011, což se týká obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kterým byl tento útok přičítán k tíži.

149. Odvolací soud si na podkladě shora uvedené skupiny důkazů ověřil, že i prodej dobíjecích kuponů byl v daňových hlášeních zahrnován společností QANTO CZ mezi zboží dodané do jiného členského státu EU, tedy vykazován na řádku 20 daňového přiznání k DPH (samozřejmě míněno v souhrnné sumě spolu se všemi ostatními plněními), přičemž v souhrnných hlášeních byl i prodej dobíjecích kuponů zahrnut v celkové částce vztahující se k jednotlivým odběratelům, a to v kolonce s kódem plnění 0, což je kód identifikující druh plnění ve formě dodání zboží do jiného státu EU. V souvislosti s tím pak bylo i ohledně prodeje dobíjecích kuponů společností QANTO CZ uplatňováno osvobození od daně s nárokem na odpočet podle § 64 odst. 1 zákona o DPH. K tomu je však třeba upozornit, že judikatura Nejvyššího správního soudu i Nejvyššího soudu se

stručně pojato ustálila na tom, že dobíjecí kupón do telefonu je třeba chápat jako předplacený balíček telekomunikačních služeb a obchodování s ním se považuje za poskytnutí služby, jak přehledně vysvětluje usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 8. 1. 2014, sp. zn. 15 Tdo 902/2013. Přestože Městský soud v Praze mimo jiné o toto rozhodnutí opírá svůj výrok o náhradě škody, na problematiku obchodování s dobíjecími kupóny jej nikterak nevztáhl a nijak se poznamenal o tom, že se rovněž s dobíjecími kupóny v rámci této trestní věci obchodovalo, nezabýval.

150. Jiný charakter tohoto zdanitelného plnění (rozdílný od dodání zboží do jiného státu EU) však s sebou nese jiná pravidla vycházející z daňových předpisů (především § 2 odst. 1 písm. b), § 9, § 108 zákona o DPH), a soud prvního stupně by se musel v rámci nalézacího řízení a svého rozhodnutí věnovat také posouzení toho, jakým způsobem ve skutečnosti docházelo k zobchodování dobíjecích kupónů, zda byly vyvezeny do jiného státu či prodávány stejně jako tabákové výrobky zákazníkům v České republice, zda a kým byla DPH z takových obchodů uhrazena, ale především, zda bylo toto plnění zatíženo českou DPH, kdo byl povinen ji hradit a jakou osobu lze činit odpovědnou za případný daňový únik, což se nestalo.

151. Ačkoliv se dá zcela logicky předpokládat, že i dobíjecí kupóny tuzemských operátorů byly rovněž ve skutečnosti obchodovány na území České republiky mimo daňový režim, jak se lze velmi lehce dovědět, pokud byly využitelné jen v rámci služeb českých operátorů, což potvrzují jejich písemná sdělení (jimiž bylo doplněno u veřejného zasedání dokazování), a pokud bylo přihlédnuto také k jejich obrovskému množství, které nemůže odpovídat odbytu ve Slovenské republice, nemohl odvolací soud s ohledem na zákaz reformace in peius jakkoliv uvažovat o tom, že nad rámec napadeného rozsudku, ale dokonce i obžaloby, vtělí (byť za případného doplnění dokazování v tomto směru) do skutkové věty a výroku o vině i poskytování této služby.

152. Proto tedy odvolací soud v souladu se svými poznatky vzešlými z dílčím způsobem zopakovaného dokazování ve spojení se zjištěními soudu prvního stupně, v částech, které odpovídaly jím provedeným důkazům, při zrušení výroku o vině upravil skutkovou větu tak, že ku prospěchu obžalovaných, jichž se obchod s dobíjecími kupóny týkal, v rámci příslušných zdaňovacích období odečetl z celkové ceny zboží deklarovaného jako dodání zboží do jiného členského státu EU cenu dobíjecích kupónů (pokud podle fakturace bylo zjištěno, že se jednalo o dodání dobíjecích kupónů), čímž se také v takových případech ponížil základ daně a především DPH, o kterou by měl být rozpočet ČR zkrácen.

153. Jelikož se vrchnímu soudu pro velký rozsah daňových dokladů jeví nadbytečným popisovat obsah konkrétních faktur a jednotlivých zjištění, omezí se jen na vyzdvížení dílčích útoků, kde muselo na podkladě zajištěné fakturace dojít k modifikaci skutkového popisu.

154. Pro přehlednost odvolací soud konstatuje, že prodej dobíjecích kupónů byl zaznamenán (faktury a dobropisy) u odběratelů Invisible, [příjmení] [jméno], futurissimo a ARAMIV (zde jen v jediném zdaňovacím období – prosinec 2013). Změny týkající se výše daňového úniku se tak nedotkly případů, kdy společnost QANTO CZ deklarovala obchody se společnostmi ENEL, [příjmení] – TRADE a [příjmení] [příjmení].

155. V souvislosti s odpočty obchodů s dobíjecími kupóny tudíž došlo na podkladě poznatků z faktur vystavených společností QANTO CZ ze strany odvolacího soudu k číselné úpravě u dílčího útoku I./2. napadeného rozsudku vztahujícímu se ke zdaňovacímu období září 2011 (s tím, že útok I./1. – srpen 2011 musel být zproštěn, jak bylo vysvětleno již shora, v důsledku čehož také došlo k přečíslování útoků popsaných pod bodem I. ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení]), dále u útoků I./3. - 19. (říjen 2011 - únor 2013), rovněž u útoků I. /21 - 24. (duben 2013 - červenec 2013) a I. /29 (prosinec 2013). V případě útoku pod bodem I. /28 (listopad 2013) výroku o vině napadeného rozsudku byl sice výsledný výpočet daňového úniku soudem prvního stupně určen správně (ze správného daňového základu 29 104 607 Kč, odpovídajícímu součtu cen, za kterou bylo zobchodováno zboží se společnostmi

ARAMIV a [příjmení] [příjmení]), nesprávně, resp. bez opory v provedeném dokazování, však bylo deklarováno, že do souhrnného hlášení bylo zahrnuto i fiktivní dodání zboží do jiného členského státu ve výši 29 434 387 Kč, což bylo zjevně způsobeno tím, že do této hodnoty bylo zahrnuto i zboží dodané slovenské společnosti s IČ: SK 2022715530 (nejedná se o žádnou ze zájmových společností, jejichž prostřednictvím měla být trestná činnost páchána), jak plyne z příslušného souhrnného hlášení. I tuto nesrovnalost odvolací soud v popisu skutku opravil.

156. Přirozeně se uvedené změny množstevního, číselného a početního rázu provedené ze strany odvolacího soudu musely náležitě odrazit i v části výroku o vině pod body II., III. a IV., v nichž je popisováno související a paralelní jednání obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří podle správných zjištění soudu prvního stupně jednali za uvedené společnosti či jejich činnost jinak řídili, přičemž tak i u nich došlo ke snížení daňového úniku (nikoli v kvalifikačně podstatné míře), na němž se jako spolupachatelé podíleli.

157. Pokud se odvolací soud věnoval přezkumu skutkového stavu, musí se pozastavit rovněž nad tím, že z odůvodnění napadeného rozsudku nelze zjistit, z jakého důvodu se soud prvního stupně minimálně u obžalovaného [jméno] [příjmení], jakožto jednatele společnosti [příjmení] [jméno], nezabýval tím, zda nebyl naplněn také objektivní znak trestného činu podle § 240 tr. zákoníku ve formě vylákání výhody na daní, když sám o tomto způsobu a možnosti spáchání daného trestného činu pojednává v části právní pod bodem 436. a když sám v odůvodnění napadeného rozsudku pod bodem 116. poukazuje na své zjištění, že uvedená společnost vykazovala takřka po celou žalovanou dobu („ každý měsíc s občasnými výjimkami“) nadměrné odpočty, které jí byly finančním úřadem vypláceny, resp. vráceny až do července 2014, jak bylo odvolacím soudem ověřeno na podkladě vyžádaného a provedeného sdělení Finančního úřadu pro Pardubický kraj ze dne 26. 9. 2024 Ani tento nedostatek napadeného rozsudku však již nelze pro absenci odvolání státního zástupce napravit.

158. Ostatně právě snaha o naplnění zásady zákazu reformace in peius vrchnímu soudu nedovolovala v popisu skutku, jak jej koncipoval soud prvního stupně, opravit i další terminologické nepřesnosti, jako je například užívání pojmu „ umožnil/umožnil“ (míněno společnosti

QANTO CZ), který je zákonným znakem účastenství ve smyslu § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku (tedy pomoci k trestnému činu), ač v tomto případě by se jevil s ohledem na vlastní zjištění soudu prvního stupně přiléhavým spíše pojem „, způsobil“, „, zapříčinil“, „, podílel se“ apod. To, že městský soud užitím pojmu „ umožnil“ nechtěl deklarovat součinnost ve formě účastenství, nýbrž spolupachatelství, však dostatečně jednoznačně vyplývá z úvodní části napadeného rozsudku, z jeho odůvodnění i samotného charakteru jednání obžalovaných, jak jej zjistil a popsal městský soud.

159. Naproti tomu odvolací soud musel ve prospěch obžalovaného [jméno] [příjmení], a to i v souvislosti s jeho odvolacími námitkami, souladně s odůvodněním napadeného rozsudku i právní kvalifikací činu, resp. spíše právní větou, poupravit úvodní část skutkové věty, kde je terminologicky zahrnut mezi spolupachatele (osoby společně jednající). Za zcela oprávněnou pak bylo možné označit i námitku obžalovaného [jméno] [příjmení] vztahující se k nepřesnosti právní kvalifikace jeho činu, byl-li uznán vinným pro pomoc k danému zločinu spáchanou ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Jedná se skutečně o zjevný právní nonsens, který vrchní soud rovněž plně v souladu se skutkovým stavem zjištěným městským soudem a s odůvodněním napadeného rozsudku zhojil (zrušením výroku o jeho vině a novým rozhodnutím).

160. Ostatní odvolací námitky tohoto obžalovaného k výroku o vině týkající se charakteru jeho součinnosti byly shledány nedůvodnými, neboť vrchní soud má za to, že z popisu skutku i z odůvodnění rozsudku je dostatečně zřejmé, komu a jakým konkrétním způsobem tento obžalovaný podle nalézacího soudu danou trestnou činnost usnadňoval, tedy že kromě [jméno] [příjmení] (jak plyne již z úvodu popisu skutkového děje), [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], to byl i [jméno] [příjmení], který řídil činnost společnosti ENEL jakožto její statutární zástupce a

sám tvrdil, že i daný obchod s cigaretami zajišťoval. Je pak zcela nerozhodné, zda i on byl trestně stíhán a uznán vinným či nikoli. Soud prvního stupně si otázku charakteru jeho součinnosti v odůvodnění rozsudku sám na podkladě provedeného dokazování vyhodnotil tak, že není důvodu pochybovat i o jeho podílu na trestné činnosti, dokonce s tím, že jej označil za hlavního organizátora trestné činnosti páchané prostřednictvím společnosti ENEL (k níž se sám svědek [příjmení] hrdě hlásil), přičemž úvahy městského soudu v tomto směru jsou zcela logické a odpovídající provedenému dokazování a odvolací soud neshledal důvodu tato zjištění jakkoli korigovat či s nimi polemizovat, nejsou-li dány žádné okolnosti, které by tato tvrzení soudu prvního stupně narušovaly.

161. To, že byla i u obžalovaného [jméno] [příjmení] naplněna subjektivní stránka, tedy že si byl vědom toho, jak a proč obchod s cigaretami probíhá, soud prvního stupně také vysvětlil. Ovšem rozhodnutím odvolacího soudu muselo dojít ještě k dalším změnám vztahujícím se k protiprávnímu jednání tohoto obžalovaného, a to v návaznosti na modifikaci zjištění vzešlých z výpovědi jeho bratra [jméno] [příjmení], což bude rozvedeno níže.

162. V souvislosti s obžalovaným [jméno] [příjmení] pak došlo ze strany odvolacího soudu ještě k jedné důležité změně výroku o vině. [příjmení] být totiž napraveno pochybení spočívající v tom, že žalované jednání související s obchodováním společnosti JS [příjmení] ve zdaňovacích obdobích října 2013 až ledna 2014 (což jsou, jak již bylo vysvětleno, čtyři dílčí útoky pokračující trestné činnosti), nemohlo být toliko vypuštěno, jak učinil soud prvního stupně, nýbrž bylo třeba obžalovaného v této části obžaloby zprostit, jak vyplývá z ustanovení § 12 odst.12 tr. řádu, podle něhož se skutkem podle tohoto zákona (tedy trestního řádu) rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu, není-li výslovně stanoveno jinak.

163. Další změny navázané na zákonnou úpravu a problematiku pokračujícího trestného činu musely nastat v případech a ve prospěch obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. V tomto směru lze (kromě již shora zmíněné judikatury Nejvyššího soudu vztahující se k vymezení dílčích útoků pokračující daňové trestné činnosti) poukázat na ustanovení § 116 tr. zákoníku, podle něhož se pokračováním v trestném činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Ustanovení § 45 odst. 1 tr. zákoníku pak ukládá, aby v případě, že se odsuzuje pachatel za dílčí útok u pokračování v trestném činu, za jehož ostatní útoky byl odsouzen rozsudkem, který již nabyl právní moci, byl zrušen v tomto dřívějším rozsudku výrok o vině o pokračujícím trestném činu a trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a znovu při vázanosti skutkovými zjištěními ve zrušeném rozsudku rozhodne o vině pokračujícím trestným činem, včetně nového dílčího útoku, popřípadě trestných činech spáchaných s ním v jednočinném souběhu, o společném trestu za pokračující trestný čin, který nesmí být mírnější než trest uložený dřívějším rozsudkem, a případně i o navazujících výrocích, které mají ve výroku o vině svůj podklad. V rámci společného trestu musí vyslovit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, ztráty vojenské hodnosti, propadnutí majetku nebo propadnutí věci, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším. Konečně vedle těchto hmotněprávních ustanovení je nutno mít na zřeteli rovněž procesní normy, a to ustanovení § 12 odst. 11 tr. řádu, podle něhož pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek.

164. Vrchní soud v Praze si na podkladě připojených spisů Městského soudu v Praze sp. zn. 48 T 1/2014 a Krajského soudu v Brně sp. zn. 48 T 2/2021 (jimiž provedl u veřejného zasedání dokazování) ověřil, že dílčí útoky daňové trestné činnosti spáchané obžalovanými [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nebyly tzv. rozděleny (ve smyslu § 12 odst. 11 tr. řádu) usnesením o zahájení trestního stíhání pro některý z daných útoků, i to, že oba obžalovaní tudíž byli již před vyhlášením napadeného rozsudku pravomocně odsouzeni pro další dílčí útoky předmětné

pokračující trestné činnosti, obžalovaný [jméno] [příjmení] dokonce za útoky přímo související a navazující na trestnou činnost páchanou prostřednictvím společnosti QANTO CZ a Invisible.

165. Stejně jako v případě společnosti I (prostřednictvím níž trestná činnost probíhala od srpna 2011 do prosince 2012) totiž obžalovaný [jméno] [příjmení] paralelně i později prostřednictvím společnosti CONDOR TRADE podle pravomocného odsuzujícího rozsudku (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3.3.2014, č. j. 48 T 1/2014-2018, který nabyt právní moci dne 23. 5. 2014) způsobil v období od listopadu 2011 do února 2013 to, že společnost QANTO CZ neodvedla DPH v celkové výši 40 109 519 Kč, přičemž pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání sedmi let, pětiletý trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodní společnosti a dále tresty propadnutí věci, mimo jiné ve formě propadnutí finančních prostředků v celkové částce 2 392 110 Kč a částky 10 205 EUR. Za takové situace nezbylo než aplikovat ustanovení § 45 tr. zákoníku, tedy zrušit výroky o vině i trestu z předchozího pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze vydaného pod sp. zn. 48 T 1/2014 a znovu rozhodnout o jeho vině (včetně převzetí výroku o vině z předchozího rozsudku) za využití postupu podle § 124 tr. řádu, rozsah takto zkrácené daně sčítat, jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] právně kvalifikovat jako jediný trestný čin, v tomto případě zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku (účinného od 1. 10. 2020, když toto znění je pro obžalovaného příznivější) a rozhodnout o společném trestu za všechny uvedené dílčí útoky.

166. Stejně tak u obžalovaného [jméno] [příjmení] přicházelo v úvahu ukládání společného trestu, tedy postup podle § 45 tr. zákoníku a § 124 tr. řádu, neboť i on byl předchozím pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2022, č. j. 48 T 2/2021-4299 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. 12. 2022, č. j. 6 To 46/022-4432, pravomocně odsouzen pro pokračující dílčí útoky trestného činu podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku spáchané obdobným způsobem ve zdaňovacích obdobích od ledna 2013 do srpna 2014 (ač v souvislosti s obchody vztahujícími se i k jiným společnostem a komoditám) a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání šesti let a šesti měsíců, dále peněžitý trest ve výši 400 denních sazeb po 2 500 Kč, tedy celkem ve výši 1 000 000 Kč a pětiletý trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev, přičemž citovaným rozsudkem bylo rovněž rozhodnuto o tom, že podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený [příjmení] úřad pro Jihomoravský kraj okazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. I v tomto případě lze naznat, že všechny dílčí útoky (resp. minimálně ty, pro které již byl obžalovaný [příjmení] pravomocně odsouzen Krajským soudem v Brně, a útoky popsané pod bodem VI. výroku napadeného rozsudku) byly vedeny jednotným záměrem (obžalovaným prezentovaným jako „daňová optimalizace“), byly spojeny stejným či podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou (především s dílčími útoky uvedenými ve výroku o vině pod bodem IV. b) napadeného rozsudku) i v předmětu útoku, a především se pak v souhrnu jednalo o skutkovou podstatu stejného trestného činu. Proto i u tohoto obžalovaného došlo ke zrušení předchozího rozsudku (a to ve všech jeho výrocích), k novému rozhodnutí o vině (spolu s převzetím výroku o vině z předchozího rozsudku) a k uložení společného trestu i k převzetí adhezního výroku z rozsudku Krajského soudu v Brně.

167. Ve vztahu k výroku o vině obžalovaného [jméno] [příjmení] uvedenému v napadeném rozsudku, je na místě také poznamenat, že soud prvního stupně na rozdíl od obžaloby posoudil jednání jmenovaného obžalovaného jako jediný skutek (patrně měl za to, že se jedná o dva dílčí pokračující útoky), a to přesto, že mezi jednáním popsáním pod bodem a) týkajícím se společnosti RÉVAY -TRADE, s.r.o. a pod bodem b) týkajícím se společnosti ARAMIV, s.r.o. uplynula doba více než jednoho roku, čili parametr blízké časové souvislosti zde rozhodně nebyl naplněn. Lze dát tedy státní zástupkyni, resp. obžalobě za pravdu, že jednání obžalovaného [jméno] [příjmení] mělo

být posouzeno jako dva samostatné trestné činy. Tuto vadu však nemohl odvolací soud napravit, neboť by neprospívala obžalovanému a došlo by k porušení zásady zákazu reformace in peius.

168. Jedná-li se o odvolací námitky obžalovaného [jméno] [příjmení] vztahující se k výroku o vině, spočívající v nesouhlasu s tím, že soud prvního stupně neprovedl jím navrhané důkazy ve formě výslechu zaměstnanců finančního úřadu vykonávajících kontrolu DPH u společnosti QANTO CZ, s.r.o., zaměstnanců celního úřadu, kteří přijímali hlášení INTRASTAT od uvedené společnosti a právníka specializujícího se na oblast evropského práva, odvolací soud se ztotožňuje se zamítavým stanoviskem městského soudu. Nelze než přisvědčit tomu, že právní posouzení věci je věcí soudu, i v trestním řízení je nutno předpokládat, že soud právo zná („iura novit curia“), jeho povinností je zjišťovat pro rozhodnutí o vině podstatné skutečnosti a pak již jen souladně s nimi právní předpisy odpovídajícím způsobem aplikovat („da mihi factum dabo tibi ius“). Před soudem tedy není třeba dokazovat právo, předmětem dokazování jsou jen skutkové okolnosti, které nelze získat způsobem, jakým se toho dožaduje obžalovaný [příjmení]. K dalším obžalovaným tvrzeným důkazním návrhům na doplnění dokazování ve formě výslechu zaměstnanců finančního úřadu a celního úřadu je namístež poukázat na to, že po zamítnutí návrhů na doplnění dokazování a před prohlášením dokazování za skončené byly strany řádně předsedkyní senátu v souladu s § 215 odst. 4 tr. řádu dotázány, zda nečiní návrhy na doplnění dokazování, přičemž žádné návrhy vzneseny nebyly, a to ani ze strany přítomného obžalovaného [příjmení] či jeho obhájce. Přesto odvolací soud pro úplnost konstatuje, že nesdílí názor obžalovaného, že by výslechy tohoto druhu svědků mohly jakkoli objasnit projednávanou trestnou činnost či dokonce, že by jejich výpovědi mohly vést k modifikaci či korekci závěru soudu o vině obžalovaného (popř. jeho spoluobžalovaných). Jakékoliv vysvětlení z jejich strany, jehož se dožaduje obžalovaný, tedy z jakého důvodu v průběhu kontrol v letech 2010–2014 či po přijetí hlášení INTRASTAT neinformovali společnost QANTO CZ, že prodejem cigaret porušuje zákon o DPH a celní zákon, by totiž nemělo potenci zvrátit skutkové ani právní závěry soudu prvního stupně.

169. Postrádá-li obžalovaný [jméno] [příjmení] v napadeném rozsudku podrobné hodnocení výslechu a posudku znalce [příjmení] [jméno] [příjmení], lze jen odkázat na to, co již bylo řečeno k odbornosti tohoto znalce a k podkladům pro rozhodnutí, z nichž soud prvního stupně (a následně i odvolací soud) vycházel. Ani okolnost, že obžalovaný [příjmení] měl na všechny nákupy a prodeje zaúčtované faktury, nemůže nijak ovlivnit rozhodnutí o jeho vině, obzvláště pak při znalosti toho, jak byl nastavený systém jeho obchodování prostřednictvím různých českých i zahraničních společností, tedy že ve skutečnosti tyto obchody nebyly řádně zdaněny. K tomu odvolací soud dodává, že rozhodující je faktický (skutečný) průběh obchodního případu, nikoli simulovaná a účelová tvorba účetních dokladů. Je třeba připomenout, že ačkoliv podnikání je definováno jako soustavná samostatná činnost určité osoby (právnícké či fyzické) provozovaná za účelem dosažení zisku, je nepřípustné a pro stát a společnost škodlivé, vzniká-li tento zisk právě podvody na daních. Proto je také tento typ podnikání kriminalizován a rozhodně jej nelze označit za legální, jak se obžalovaný snažil soud přesvědčit. Nelze souhlasit ani s názorem tohoto odvolatele, že nárok finančního úřadu byl promlčen a že se proto nemohl žádného trestného činu dopustit. Obžalovaného pak nemůže vyvinut ani to, že se mu jeví nespravedlivé, pokud [jméno] [příjmení], který podle něho podnikal stejným způsobem, před soudem nestanul, zatímco jemu byl uložen vysoký trest odnětí svobody.

170. Lze uzavřít, že až na pochybení související s problematikou pokračování v trestném činu a dílčí zahrnutí obchodu s dobíjecími kupóny mezi společnostmi QANTO a ARAMIV v případě zdaňovacího období prosince 2013, netrpí výrok o vině obžalovaného [jméno] [příjmení] žádnými podstatnými vadami, přičemž soud prvního stupně se náležitě vypořádal i s obhajobou tohoto obžalovaného, jeho skutkové závěry jsou souladné s důkazy provedenými u hlavního líčení, právní hodnocení a kvalifikace zjištěného jednání obžalovaného je odpovídající, a proto bylo možné výrok o vině obžalovaného [jméno] [příjmení] toliko s drobnými úpravami znovu převzít a mezi původně uvedená dílčí jednání doplnit pokračující útoky, pro které byl tento obžalovaný odsouzen

předchozím pravomocným rozsudkem (jak ukládá již citované ustanovení § 45 odst. 1 tr. zákoníku), čímž se však právní kvalifikace jeho skutku nijak nezměnila. Pokud se jedná o rozbor důkazního stavu, lze v tomto směru odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku, zejména pak na shrnutí pod bod body 472. - 479. K tomu odvolací soud doplňuje, že se o třístranný obchod tvrzený obžalovaným v tomto případě nemohlo jednat již jen proto, že se jej neúčastnily tři osoby registrované k dani ve třech různých členských státech (viz § 17 zákona o DPH).

171. Jedná-li se o výrok o vině obžalovaného [jméno] [příjmení], tento doznal změn v jeho prospěch toliko v souvislosti s nepodstatným ponížením daňového úniku z důvodu odečtení, resp. vyselektování dodávek telekomunikačních služeb, které byly městským soudem nesprávně zahrnuty do základu daně, z něhož byl určován daňový únik související s faktickým prodejem tabákových výrobků na území ČR, jak bylo již shora vysvětleno.

172. V případě obžalovaného [jméno] [příjmení] muselo rovněž dojít ke zrušení výroku o vině a jeho změně za účelem ponížení daňového úniku ze stejného důvodu, a dokonce i ke zproštění obžaloby pro dílčí útok ze srpna 2011, když v tomto zdaňovacím období jeho společnost Invisible, s.r.o. od společnosti QANTO CZ, s.r.o. odebírala toliko dobíjecí kupóny, jak bylo vysvětleno již shora. Odvolací námitka tohoto obžalovaného, že sehrával pouze marginální úlohu je lichá, pokud bylo zjištěno, že to byl on, kdo za účelem protiprávního jednání na sebe nechal přepsat společnost I, kdo za ni jako statutární orgán jednal, kdo zaregistroval tuto společnost jako odběratele společnosti QANTO CZ, kdo osobně objednával, platil a vyzvedával tabákové zboží (ale i dobíjecí kupóny), aby jej následně bez jakékoliv dokumentace stvrzující prodej obratem a v tuzemsku předával další osobě, a aniž by tento obchod - míněno nákup a prodej, řádně vykazoval v daňových přiznáních společnosti I. Žádná totiž nepodával a o to, zda je DPH odváděna, se nezajímal.

173. Odvolací soud na vlastní návrh obžalovaného [jméno] [příjmení] provedl jeho doplňující výslech

u veřejného zasedání, jehož důvodnost v písemném vyhotovení svého odvolání opíral o skutečnost, že v obavě o svůj život a život svých rodinných příslušníků si v původním řízení vymyslel osobu jménem [jméno], ale ve skutečnosti hovořil o obžalovaném [jméno] [příjmení]. Ze strachu z jeho osoby, když mu stanul tváří v tvář však údajně nebyl schopen vypovědět pravdu. To vše uvedl ve svém odvolání. Přitom posléze, kdy mu odvolací soud umožnil podat novou výpověď, zase uváděl poněkud jiné (byť pro posouzení věci nepodstatné) okolnosti svého činu, de facto bagatelizoval podíl spoluobžalovaného [jméno] [příjmení] na trestné činnosti, přičemž nelze vyloučit, že právě proto, že se jeho výpovědi i tentokrát spoluobžalovaný účastnil, čehož si však obžalovaný musel být vědom při setrvání na svém návrhu na provedení výslechu.

174. Obžalovaný [jméno] [příjmení] tentokrát vypověděl, že ho pan [příjmení], od něhož si jeho matka kupovala auto a jehož se ptal na práci, seznámil s panem [příjmení] a ten mu navrhl, že bude jen pro něco jezdit a bude to vozit do [obec]. Později ho v [obec] seznámil s nějakým Vietnamcem, který mu dal veškeré dokumenty a řekl, že pan [příjmení] s ním pojedje do [obec], kde se zaregistruje, něco tam koupí a odveze to do [obec]. Pak už mu jen ten Vietnamec vždy zavola, dal mu auto, seznam, peníze a jel do QANTA nakoupit zboží, které odvezl do [obec]. Když se toho Vietnamce ptal, jestli to poveze někam mimo ČR, protože v QANTU podepisoval čestné prohlášení, tak mu bylo sděleno, že to poveze pryč, ale nechtěl říct kam. Dál už se o to nestaral. S panem [příjmení] se setkal dvakrát nebo třikrát, poprvé to bylo, když s ním jel a ukázal mu QANTO ve [obec], dal mu seznam a peníze s tím, že se tam musí zaregistrovat, zároveň tam vzal už nějaké zboží. Byl tam zaregistrovat firmu I, od níž mu dal veškeré papíry pan [příjmení]. [jméno] firmu podle obžalovaného koupil ten Vietnamec a dal mu ji (obžalovanému A. [příjmení]) přes pana [příjmení]. Předání firmy proběhlo tak, že pan [příjmení] chtěl po něm občanku, tu ofotil a pravděpodobně jí dal tomu Vietnamcovi, protože ten Vietnamec koupil tu firmu a dal ji panu [příjmení] a pan [příjmení], když s ním jel poprvé do [obec], mu dal všechny dokumenty k firmě. Jednou byl u notáře kvůli firmě I, byl tam s ním ten Vietnamec, pan [příjmení] u toho nebyl, ten chtěl jen jeho občanský

průkaz. Pak jel s panem [příjmení] se zaregistrovat do QANTA, pak když přijel do [obec], tak se seznámil s Vietnamcem a ten mu už potom jen volal. Volal si jen s ním, panu [příjmení] zavolał jen párkrát, třeba jestli se nemohou sejít na kávu, a poté ho viděl ještě na oslavě narozenin pana [příjmení], jinak ne. Skončilo to tím, že mu ten Vietnamec řekl, že už ho nepotřebuje, že už to dělat nebude. Dělal to asi rok nebo necelý rok, neměl práci a byl vděčný za každou korunu. S tím Vietnamcem se scházel na různých místech. Jednou to bylo třeba u Tesca v [obec] na nádraží, pak u Bobycentra, to byly většinou dvě místa. Vietnamec mu večer zavolał nebo napsal sms, že se sejdou třeba u Tesca v tolik a tolik hodin, tam přišel, on mu dal klíče od auta, v autě měl seznam a peníze, jel do QANTA, tam objednal zboží, zaplatil a jel zpátky. Když se vracel zpátky, tak mu Vietnamec zavolał a řekl mu třeba, že se sejdou u Bobycentra nebo v Tescu, tam přijel, on otevřel auto, podíval se, dal mu peníze, skočil do auta a odjel. Vždycky měl, „seznam“ z QANTA a účtenku, to mu dával. V QANTU měli určitý limit, který mohl zaplatit v hotovosti. Když to bylo víc, tak se to muselo dát na konto. Kolik to bude stát, mu řekli v QANTU, asi paní [příjmení]. Měl třeba ten, „papír“ od Vietnamce, kde bylo napsané zboží a s tím papírem chodil za paní [příjmení], někdy jí i telefonoval. [příjmení] [příjmení] to třukala do počítače a pak mu řekla výslednou sumu, mohl zaplatit u ní a se zbytkem ho poslala do banky. Zboží se pohybovalo v různé cenové relaci, někdy za 200 000, 300 000. Vždycky to byly cigarety. Takhle jezdil jednou týdně, někdy třikrát týdně, záleželo, jak se mu ozval Vietnamec. Sám žádné účetnictví společnosti I nevedl, neboť ten Vietnamec mu říkal, že to všechno a veškeré papíry bude řídit on, zda podával daňová priznání si neověřoval. Nevěděl, že musí vést řádné účetnictví, dělat daňová priznání a více se zajímat o firmu. Co je se společností v současnosti, neví. Výpověď obžalovaného [příjmení] u hlavního líčení pak byla rozdílná údajně z důvodu, že ten Vietnamec, když mu vozil zboží, mu několikrát řekl něco v tom smyslu, že by se mu něco mohlo stát. [příjmení] [příjmení] se nebál, bál se spíš toho Vietnamce.

175. Každopádně nelze shledat, že jeho určitým způsobem modifikovaná výpověď učiněná před odvolacím soudem byla zcela pravdivá, o čemž ostatně svědčí i to, že tvrdil, že u společnosti QANTO nakupoval jen cigarety, ač z listinných důkazů vyplynulo, že společnost I v srpnu 2011 nakupovala toliko dobíjecí kupóny. Obžalovaný rovněž znovu popíral, že by měl poznatky o tom, že stejným způsobem podnikal jeho kamarád - spoluobžalovaný [jméno] [příjmení], ačkoliv, jak správně rozvedl soud prvního stupně, je ze zajištěných odposlechů zřejmé, že spolu v červnu 2023 řešili fingování přepravy zboží na Slovensko formálním zajištěním skladů, jak po nich QANTO požadovalo, ale i to, že [jméno] [příjmení] (stejně jako on) zboží předával Vietnamci u Bobycentra, který chtěl podle něho zboží čím dál více a že [jméno] [příjmení] se na trestné činnosti [jméno] [příjmení] formou rozvozu zboží minimálně v červnu 2013 rovněž podílel. Pro posouzení viny obžalovaného [jméno] [příjmení] je však nerozhodné, zda jednal na základě pokynů [jméno] [příjmení], neurčeného Vietnamce, [jméno] [příjmení] či osoby, kterou označoval jménem, „[jméno]“. Je tedy jasné, že sama doplňující výpověď tohoto obžalovaného učiněná u veřejného zasedání nemohla na věci nic změnit a neměla potenci stát se důkazním podkladem pro změnu skutkového stavu či dokonce jiný závěr o jeho vině.

176. Pokud se jedná o odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], u něhož rovněž došlo ke zrušení výroku o vině a k novému rozhodnutí ze strany odvolacího soudu, tedy ke změně výroku o vině v souvislosti s dobíjecími kupóny, a to nejen ve formě snížení daňového úniku, ale i zproštění pro jeden ze žalovaných dílčích útoků týkající se zdaňovacího období srpna 2011, jeho námitky k výroku o jeho vině nebyly shledány opodstatněnými. Nutno konstatovat, že v odůvodnění svého odvolání tento obžalovaný toliko znovu opakuje svou obhajobu vznesenou již v řízení před soudem prvního stupně. S tou se však správně a plně v souladu s důkazním materiálem již vypořádal městský soud v odůvodnění svého rozsudku. V jeho velmi obsáhlých odůvodněních odvolání nezaznělo nic, čemu by mohl odvolací soud dopřát sluchu, co by jej mohlo vyvinut či co by mohlo evokovat další modifikace výroku o jeho vině.

177. Je třeba zdůraznit, že obžalovaný [jméno] [příjmení] nestanul před soudem proto, že jím řízená společnost porušovala smluvní ujednání s dodavateli (to je jen okolnost, která má svou vypovídací potenci při posuzování subjektivní stránky trestného činu), nýbrž proto, že nejméně s úmyslem nepřímým (což je dle odvolacího soudu poměrně benevolentní vyhodnocení jeho subjektivního vztahu k danému trestnému činu s ohledem na obsah odposlechů [jméno] [příjmení]) deklaroval v daňových přiznáních a souhrnných hlášeních skutečnosti, které neodpovídaly realitě, a to přesto, že měl dostatek informací o tom, že obchod se ve skutečnosti nerealizuje na území daných členských států EU, nýbrž v České republice či na černém trhu v zahraničí, že se ze strany odběratelů společnosti QANTO CZ jedná jen o způsob, jak získat zboží levněji (bez DPH), a že bude-li takové obchody jeho společnost realizovat a vykazovat jako osvobozené od daně z přidané hodnoty, dojde k jejímu zkrácení (tedy daňovému úniku z takových obchodů).

178. Předně již v srpnu 2011 si musel být obžalovaný [jméno] [příjmení] vědom toho, že slovenská společnost I těžko najde odbyt pro dobíjecí kupóny telekomunikačních služeb provozovaných českými operátory ve Slovenské republice v množství cca 10 000 ks měsíčně, přičemž mu muselo být naprosto jasné, že tyto kupóny se stanou předmětem obchodu na území České republiky. K tomu, jakou vypovídací hodnotu pro obžalovaného [jméno] [příjmení] pak musela mít okolnost, že cigarety (popř. jiné tabákové výrobky) prodávané jeho společností QANTO CZ byly opatřeny tabákovou nálepkou osvědčující úhradu spotřební daně v České republice a varováním v českém jazyce, se vyčerpávajícím způsobem vyjádřil již soud prvního stupně. Toho, že obchody společností C Trade a Invisible se zbožím nakoupeným u společnosti QANTO CZ jsou předmětem trestního řízení, si obžalovaný [jméno] [příjmení] musel být vědom již minimálně od března 2013, kdy společnost QANTO CZ na výzvu policejního orgánu poskytovala součinnost ve formě doložení faktur vystavených uvedeným společností a přesného popisu objednávek, plateb a vydání zboží (viz připojený spis Městského soudu v Praze sp. zn. 48 T 1/2014). Přestože společnost QANTO CZ dočasně právě ve zdaňovacím období března a dubna 2013 poněkud utlumila dodávky tabákového zboží do jiných členských států EU, v pozdějších obdobích opět tyto dodávky cigaret (avšak již jiným slovenským společností) navýšila, a to až na úroveň cca 120 milionů korun (celková hodnota zboží dodaného do jiného členského státu v červnu i červenci 2014).

179. Přinejmenším srozumění obžalovaného [jméno] [příjmení] s tím, že tabákové výrobky prodávané slovenským společností nejsou vyváženy ke zobchodování na Slovensko, pak dokládají rovněž městským soudem prezentované odposlechy účastnické stanice užívané spoluobžalovaným

[jméno] [příjmení] (viz bod 145. odůvodnění napadeného rozsudku), z nichž je mimo jiné zřejmé, že se obžalovaný [příjmení] v červnu 2013 obával osobního pohovoru s obžalovaným [jméno] [příjmení] („vedení chce s [příjmení] mluvit osobně“, „chce s ním mluvit mladý, starý těžko“), především pak toho, že vše skončí. Po tomto pohovoru svou manželku [jméno] [příjmení] informoval o tom, že QANTO potřebuje doklady o tom, že zboží bylo vyvezeno, „protože tady zůstat nemůže, muselo by se zdanit“. Jednatel podle něho ví, že je to nesmysl, když cigarety mají kolek, ale chtějí se soudit. Dohodli se, že odebírat dál může, má si naložit menší objednávku, založit si tam sklad, aby si to nafotili, podepíší si papír, a pak, „ať si s tím zbožím dělají, co chtějí“. Jednatel se ho ptal na daňové přiznání, řekl mu, že za poslední tři měsíce není podané, ale zítra bude. Dal mu týden na přípravu, nechce o ně přijít, protože mu dělají obraty, ale nechce platit milióny na DPH a vysvětlovat akcionářům, proč mají obestavěný majetek. Proto potřebují potvrzení o skutečném vývozu, sklad může mít hned za hranicí, ale, „on“ to zařizovat nemůže, protože ho nemůže být vidět. Stejně tak spoluobžalovanému [příjmení] obžalovaný [příjmení] vysvětloval, že se vyřešila spousta věcí, že má nějaké firmy, na které se to bude psát, má nějaké sklady na Slovensku, hovořil také o, „[příjmení]“, která mu vaří kafe a nosí sodovku a ujišťoval [příjmení], že, „oni“ nechť, aby odešel, „chtějí to nafingovat“, mají si najít nějaký sklad, třeba hned za hranicemi, aby bylo jasné, že překročili hranice, „oni“ si to pak nafotí a když to pak zruší, tak, „mu“ to nevadí, prý jim dělá největší obraty a pozvali ho na [příjmení] [příjmení]. Následně ještě obžalovaný [příjmení]

diskutoval se svou manželkou o tom, že převoz cigaret je, „hovadina“, že se jedná o pašování a že zkusí, zda by QANTU nestačilo, kdyby to nafotil sám. Z těchto odposlechnů je tedy zřejmé, že obžalovaný [jméno] [příjmení] přinejmenším počítal s tím, že cigarety dodávané společností QANTO CZ jsou prodávány na území České republiky, že nejsou vyváženy na Slovensko a dožadoval se toliko fingování vývozu, skutečný stav věci ho nezajímal, načež upřednostňoval obrat před řádným plněním daňových povinností.

180. Odvolací soud v kontextu námitek obžalovaného [jméno] [příjmení] předesílá také to, že získání majetkového prospěchu trestnou činností či pojetí takového úmyslu není zákonným znakem skutkové podstaty trestného činu podle § 240 tr. zákoníku, a proto jeho neustálá polemika nad zjištěným motivem a prospěchem jeho společnosti je celkem bezvýznamná. Přitom však nelze zcela přehlížet výhody plynoucí z daného způsobu obchodování pro společnost QANTO CZ, jejímž spoluvlastníkem obžalovaný [jméno] [příjmení] v předmětné době byl, jako je možnost odpočtu DPH na vstupu, aniž by totéž zboží na výstupu daní z přidané hodnoty bylo zatíženo. Ostatně, jak tyto obchody ovlivňovaly daňové povinnosti QANTA CZ lze dobře prezentovat na obdobích, kdy došlo k již zmiňovanému útlumu takového obchodování, zjevně v souvislosti s policejním vyšetřováním obchodů se společností C Trade a Invisible. Zatímco ve zdaňovacích obdobích ledna a února 2013 společnost QANTO CZ uplatnila nadměrný odpočet převyšující 13 milionů korun (společnosti C Trade byl vykázán prodej zboží v hodnotě 71 132 198 Kč v lednu 2013 a v hodnotě 63 958 410 Kč v únoru 2013, společnosti futurissimo byl vykázán prodej zboží v hodnotě 5 072 886 Kč v lednu 2013 a v hodnotě 1 408 982 Kč v únoru 2013), ve zdaňovacím období března 2013 (kdy byl vykázán ze zájmových společností toliko prodej zboží společnosti futurissimo jen v hodnotě 75 145 Kč) společnost QANTO CZ přiznala výslednou daňovou povinnost ve výši 4 606 117 Kč a ve zdaňovacím období dubna 2013 (kdy byl vykázán ze zájmových společností toliko prodej zboží společnosti futurissimo jen v hodnotě 121 280 Kč) společnost QANTO CZ přiznala výslednou daňovou povinnost ve výši 3 928 725 Kč. Když se pak opětovně začaly obchody se zájmovými společnostmi navyšovat, docházelo znovu k nadměrným odpočtům v jednotkách až desítkách milionů korun (s výjimkou zdaňovacího období ledna 2014 - vlastní výsledná daňová povinnost 654 335 Kč).

181. Kromě možnosti odpočtů DPH nelze pominout ani nárůst tržeb společnosti QANTO CZ, neboť jak již vysvětlil soud prvního stupně, zahraničním odběratelům byly cigarety prodávány s nepatrně vyšší marží, přičemž zájem o jejich nákup se neustále zvyšoval (což opět tržby muselo ovlivňovat). Tento způsob podnikání se rovněž odrážel na cashflow společnosti QANTO CZ, pokud tento druh odběratelů musel platit před fakturací a samotným dodáním zboží, což uvedené společnosti umožňovalo obchodovat bez jakéhokoliv rizika a bez limitace aktuální finanční situací společnosti. Poukaz odvolatele na nulový finanční přínos prodeje cigaret zahraničním společnostem je tedy zcela nepřipadný. Stranou pak nelze ponechat ani poznatky z provedených odposlechnů [jméno] [příjmení] vážící se k tomu, že platby, „dává bokem, ne do účetnictví“ či že QANTO z nich má 7% z ceny, což je podle [příjmení] 70 000 Kč denně apod.

182. Nelze pak jakkoli pochybovat o tom, že obžalovaný [jméno] [příjmení] jakožto jednatel a spoluvlastník velkoobchodníka s tabákovými výrobky si byl vědom toho, že cigarety s českým tabákovým kolkem a zdravotním varováním, se zaplacenou spotřební daní v České republice, nejsou určeny pro vývoz, nýbrž pro zobchodování (volný daňový oběh) na daňovém území České republiky. K tomu není zapotřebí žádného explicitního zákazu odpovídajícího představám obžalovaného, ať již ve smlouvě, zákoně či jiném právním předpisu. Pravidla vycházející z předpisů Evropské unie pro případnou přepravu tzv. vybraného zboží (mezi které tabákové výrobky patří) do jiného členského státu stanoví zákon č. 353/2003 Sb., o spotřební dani, přičemž tyto již zrekapituloval soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku pod body 430. - 433. a v tomto případě naplněny nebyly.

183. Městský soud se pak otázce zavinění obžalovaného [jméno] [příjmení], jeho subjektivnímu vztahu k dané trestné činnosti a vyvrácení obhajoby o jeho tzv. dobré víře náležitě a velmi

podrobně věnuje pod body 438. - 460., přičemž s jeho úvahami opírajícími se o provedené dokazování se odvolací soud plně ztotožňuje a považuje za nadbytečné zjištěné okolnosti a závěry znovu opakovat. Lze jen zdůraznit, že obžalovaný [jméno] [příjmení] si úskalí prodeje tohoto zboží zahraničním odběratelům byl dobře vědom, pokud se snažil tuto skutečnost svým dodavatelům zatajit, jak dokládá mimo jiné absence uvedení těchto objemově významných zákazníků v seznamech předkládaných dodavatelům tabákových výrobků či okolnost, že společnost QANTO CZ nečinila žádné kroky k tomu, aby mohla splnit podmínky pro vrácení zaplacené spotřební daně.

184. Nutno připomenout, že právnická osoba sama fakticky nejedná a sama o sobě neprojevuje svou vůli, nýbrž jedná prostřednictvím svých statutárních zástupců, popř. prokuristů, v daném případě jednatelů. Je to také jednatel, kdo je zodpovědný za údaje uváděné v daňovém přiznání, popř. souhrnném hlášení. Jen prostřednictvím fyzických osob (statutárního orgánu, řídicí a ovládací osoby, zaměstnance apod.) se může také dopouštět trestné činnosti (vymezené zákonem č. 418/2011 Sb.). Byť společnost QANTO CZ měla v předmětné době více jednatelů, bylo zjištěno, že jednatelem, který měl na starosti právě řízení obchodu s cigaretami, byl obžalovaný [jméno] [příjmení]. Ten měl dokonce své pracovní místo v kanceláři, kde mimo jiné pracovala účetní [jméno] [příjmení] a kam docházeli i odběratelé. Proto i odvolací námitky obžalovaného stran individualizace osob a přičitatelnosti jednání společnosti QANTO jeho osobě lze označit za nedůvodné, obzvláště za situace, kdy se soud prvního stupně pečlivě rolí obžalovaného a rozsahu jeho jednání, včetně subjektivní stránky, zabýval.

185. Poukazuje-li obžalovaný [jméno] [příjmení] ve svém odvolání na odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 48 T 1/2014 v části týkající se odpovědnosti velkoobchodu/prodejce za to, jakým způsobem zákazník se zbožím následně naloží, je namístě upozornit, že v tomto předchozím případě obžaloba nebyla podána na žádného ze zástupců společnosti QANTO a nebylo tedy úkolem soudu zjišťovat a posuzovat, do jaké míry byl dodavatel zboží (resp. jeho zástupce) sám do trestné činnosti úmyslně zapojen. Rozhodně pak v tomto směru nelze hovořit o judikатурní povaze rozhodnutí, jak tvrdí obžalovaný. Stejně tak nelze přisvědčit tomuto odvolateli, že bez jeho odsouzení by nebylo možné odsoudit ostatní obžalované a určit vzniklou škodu, což je jednak mylný názor, jednak opak dokládá právě obžalovaným citovaný rozsudek, jímž byli pravomocně odsouzeni [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení].

186. Ani skutečnost, že byl Nejvyšším správním soudem seznán z formálního hlediska nesprávným postup finančního úřadu při vydání zajišťovacích příkazů, není způsobila jakkoli ovlivnit posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného [jméno] [příjmení] za předmětnou trestnou činnost.

187. Neopodstatněné pak byly i odvolací námitky [jméno] [příjmení] stran skutkového a důkazního stavu, absence přímých i nepřímých důkazů, neboť obžalovaný se zjevně snaží o izolaci jednotlivých poznatků, polemizovat s řadou skutkových i právních závěrů městského soudu, tzv. slovíčkařit (např. ve vztahu k soudem užitému obecnému pojmu „trackování“), bagatelizovat výhody projednávaných obchodů a znovu předestírat a prosazovat i verze, které odporují provedenému dokazování (např. že žádného ze spoluobžalovaných vůbec neznal, že s J. [příjmení] obchod neřešil, že registrace předmětných odběratelů neschvaloval, že netušil, že tabákové výrobky nejsou vyváženy, že zpětně po prodeji, u každého“ prodeje vyžadovali přiznání k DPH v zahraničí, že se ani další spoluobžalovaní vzájemně neznali apod.).

188. Obžalovanému nelze dát za pravdu ani v tom, že v případě daňové trestné činnosti lze trestní odpovědnost vyvozovat pouze při porušení právních předpisů. Sám obžalovaný pak v tomto směru zdůrazňuje, že daňové předpisy neporušil, naopak veškeré doklady požadované zákonem o DPH pro přiznání osvobození od DPH byly předloženy, a to dokonce v míře přesahující zákonné požadavky. K tomu je třeba uvést, že ustanovení § 240 tr. zákoníku není trestněprávní normou s blanketní dispozicí, tedy jejím zákonným znakem není rozpor s jiným právním předpisem čili trestní odpovědnost není porušením jiného právního předpisu podmíněna. Objektívni znaky

skutkové podstaty trestného činu podle § 240 tr. zákoníku jsou daleko obecnější povahy, přičemž zahrnují mimo jiné zkrácení daně (popř. vylákání výhody na dani) ve větším rozsahu, když tento znak lze naplnit různorodým jednáním, především pak předstíráním či zkreslováním skutečného rozsahu daňové povinnosti, jak podrobně vysvětlil soud prvního stupně pod body 435. - 436. odůvodnění napadeného rozsudku. K tomu lze dodat, že tento druh podvodné trestné činnosti se obvykle odehrává v rovině často perfektních účetních dokladů, kterým po formální stránce nelze ničeho vytknout, avšak až při znalosti, jak obchodní případy ve skutečnosti probíhaly, jaký byl jejich smysl (zejména z hlediska ekonomického), jaké poznatky mohly učinit příslušné daňové subjekty na základě konkrétních okolností daného obchodního případu o jeho autenticitě, lze teprve posoudit, zda bylo možné a důvodné spoléhat, že podklady odpovídají reálnému stavu a že se nejedná jen o předstírání absence daňové povinnosti, eventuálně o nepravdivou deklaraci skutečností, které povedou k tomu, že daňová povinnost nebude vyměřena ve správném rozsahu.

189. Obžalovaný [jméno] [příjmení] pak měl dostatek informací, na jejichž základě se musel dovítit, že doklady o vyvážení tabákových výrobků (dodání zboží) do jiného členského státu neodpovídají skutečnému stavu (příkladmo a heslovitě: zvýšený zájem o cigarety s českými kolký na Slovensku, odběratelé bez aktivní historie, čerstvé personální změny na pozici jednatelů a vlastníků, často čeští statutární zástupci, platby v hotovosti v českých korunách, každodenní i vícečetné nákupy a rozdělené objednávky). To, že obžalovanému [jméno] [příjmení] bylo jedno, jak je se zbožím ve skutečnosti nakládáno, a že jej zajímalo jen to, aby měl dostatek formálních důkazních prostředků pro podporu osvobození od DPH s nárokem na odpočet pro případnou kontrolu správce daně, bylo přesvědčivě zadokumentováno odposlechy spoluobžalovaného [jméno] [příjmení], a plyne to i ze způsobu, jakým byla ověřována přeprava zboží na Slovensko (předem domluveno s prvním závozem). Odvolací soud se tedy plně ztotožňuje se závěrem městského soudu, že se společnost QANTO CZ (tedy ani obžalovaný [jméno] [příjmení], který byl za tuto sekci obchodů odpovědný) o osud prodáváných cigaret a o to, zda je DPH z těchto obchodů odváděna, nijak nezajímala, zato však vyvinula značné úsilí k vytvoření (celkem nefunkčního) systému, který by mohl případně prokazovat její, „dobrou víru“, a to přesto, že bylo velmi jednoduché se ubezpečit, zda potvrzení a prohlášení odběratelů odpovídají skutečnému stavu věci a zda jsou naplněny daňové povinnosti vážící se k daným obchodům (doložení přiznání k DPH s doložkou stvrzující jeho podání příslušnému správnímu orgánu, ověření daňového skladu, sledování přepravy zboží, kontroly v deklarovaných skladech apod.). Není tedy odpovídající tvrzení, že společnost QANTO měla omezené prostředky, možnosti a přístup k informacím.

190. Obžalovaný [jméno] [příjmení] brojil i proti tomu, že soud prvního stupně u něho dovedl zavinění ve formě nepřímého úmyslu (s tím, že společnost QANTO CZ přitom nechtěla poškodit stát na DPH, nýbrž jednala v úmyslu prodat cigarety a realizovat na nich marži, že neměla žádný profit ze zkrácené DPH a neměla důvodu umožňovat krátit DPH cizím osobám, že jednala v souladu se zákonem a řídila se odbornými závěry daňového poradce a právníka), a to s odkazem na judikaturu a soudní praxi, podle níž subjektivní stránku nelze pouze předpokládat nebo ji dovozovat ze škodlivého následku, nýbrž je nutno ji na základě zjištěných okolností prokázat. K tomu však vrchní soud musí konstatovat, že soud prvního stupně naopak velmi podrobně a důkladně vysvětlil, na podkladě jakých důkazů a konkrétních okolností z nich vyplývajících zjistil, že obžalovaný [jméno] [příjmení] věděl, že cigarety prodávané zahraničním odběratelům bez DPH jsou určeny k odbytu v České republice, že mohl předpokládat, že nejsou odběrateli vyváženy mimo daňové území České republiky a že pokud společnost QANTO CZ přesto uplatňuje u tohoto zboží na podkladě zjevně nepravdivých dokladů osvobození od DPH (s nárokem na odpočet daně), pak může na úkor státního rozpočtu České republiky dojít k daňovému úniku (krácení daně ve větším rozsahu) souvisejícímu s obchody s daným zbožím a k porušení zájmu státu na správném vyměření daní, s čímž byl srozuměn. I přesto se podílel na jednání, v důsledku něhož byla společnosti QANTO CZ vyměřena nižší daň (resp. většinou vyplacena tzv. nadměrná vratka DPH), neboť při prodeji zboží v tuzemsku by společnost QANTO CZ musela cenu (včetně

své marže) navýšit o DPH a tuto státu odvést, což je právě hodnota, o kterou byl stát na DPH zkrácen.

191. Obžalovaného pak nemůže vyvinut ani to, že po formální stránce společnost QANTO CZ postupovala tak, jak jí zákon umožňoval, když se jednalo o pouhou a zjevnou simulaci vývozů zboží do jiných členských států, jejímž hlavním smyslem byla realizace jinak zdanitelného obchodu bez zatížení daní z přidané hodnoty. Toho bylo možné docílit jen při současném a koordinovaném jednání zástupců dodavatele na jedné straně a zástupců odběratele na straně druhé, které ve svém souhrnu vedlo ke zkrácení daně a naplnilo zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu podle § 240 tr. zákoníku. Byl to právě obžalovaný [jméno] [příjmení], kdo způsobil, že předmětné tabákové výrobky propuštěné do volného oběhu na daňovém území ČR byly zobchodovány tak, že do státního rozpočtu neplynuly příjmy z DPH. A dokonce i poté, co měl poznatky o tom, že se o obchody tohoto druhu již zajímá policejní orgán, obchody se zahraničními odběrateli neukončil, pouze dočasně utlumil, aby po rozvoji dalších mechanismů chránících jeho společnost, nechal obchody se zahraničními odběrateli zase expandovat do vyšších objemů.

192. Brojí-li obžalovaný s odkazem na konkrétní usnesení Nejvyššího soudu (5 Tdo 1045/2018-101) proti vyvození trestní odpovědnosti tím, že se řídil odborným závěrem daňového poradce a právníka a že neměl důvod se domnívat, že by jejich názory byly vadné, dovolí si vrchní soud předpokládat, že zmiňovaní odborníci neměli k dispozici všechny relevantní informace a že jim bylo zamlčeno, že vývoz zboží je pouze předstírán.

193. Rozhodně se pak nelze ztotožnit s názorem obžalovaného [jméno] [příjmení] v tom směru, že soud prvního stupně při zjišťování skutkového stavu nerespektoval zásadu presumpce neviny (in dubio pro reo), když je z odůvodnění napadeného rozsudku zřejmé, že městský soud měl k dispozici dostatečné množství důkazů osvědčujících, jakým způsobem k dané trestné činnosti docházelo, kdo se na ní a za jakých jemu známých okolností podílel, k jakému následku došlo, a co bylo motivací protiprávního jednání všech obžalovaných. Městský soud v odůvodnění svého rozhodnutí naprosto vyčerpávajícím způsobem důkazní situaci v celém svém souhrnu rozvedl, hodnotil a prezentoval ve všech pro věc důležitých souvislostech, čímž zakotvil základní skutkový děj, který neskýtá prostor pro jakékoliv rozumné pochybnosti. Jedná-li se o subjektivní stránku činu obžalovaného, městský soud přistupoval k jejímu posouzení velmi obezřetně a s úctou ke shora deklarované zásadě, a to i s vědomím obhajoby obžalovaného, dílem podpořené, dílem vyvrácené provedenými důkazy, přičemž se zjevně spíše z opatrnosti vyhnul dovození přímého úmyslu na straně tohoto obžalovaného, ačkoliv některé jím zjištěné okolnosti by takovému úmyslu mohly nasvědčovat.

194. Stran odvolacích námitek obžalovaného [jméno] [příjmení] týkajících se, výše škody“ odvolací soud konstatuje, že s ohledem na mechanismus vzniku daňového úniku (formou osvobození od DPH s nárokem na odpočet na podkladě nepravdivých údajů), kdy tabákové výrobky byly do oběhu na území ČR bez odpovídajícího zdanění DPH (jakožto daní nepřímou) uvedeny společností QANTO CZ řízené obžalovaným [jméno] [příjmení], lze označit za správné, že soud prvního stupně pro výpočet zkrácené DPH vycházel z ceny, za kterou byly předmětné tabákové výrobky v tuzemsku prodávány jiným daňovým subjektům, která se pak rovněž odrážela v souhrnných hlášeních společnosti QANTO CZ a jí uplatněných odpočtech, což je ostatně varianta pro obžalovaného nejprůzračnější, neboť lze celkem důvodně předpokládat, že v rámci dalšího zobchodování daného zboží, byly ceny obchodníky ještě navyšovány a ve skutečnosti mohl být daňový únik na úkor státu daleko vyšší. Lze sice přisvědčit obžalovanému, že společnosti QANTO CZ nebyl vrácen nadměrný odpočet za zdaňovací období července a srpna 2014, jak bylo ověřeno na podkladě odvolacím soudem vyžádaného sdělení Finančního úřadu pro Pardubický kraj, avšak to nemůže mít dopad na naplnění zákonných znaků předmětného trestného činu, bylo-li v podaných daňových přiznáních k DPH (ve spojení se souhrnnými hlášeními) osvobození od daně související s dodáním zboží do jiného členského státu (společnostem ARAMIV a ENEL) daňovým subjektem QANTO CZ vykázáno a především v souvislosti s tím byl nadměrný odpočet

uplatněn. Obžalovaným namítaná skutečnost (týkající se nerealizovaných vratek) by sice mohla mít vliv na adhezni výrok, což se však v daném případě neuplatní, pokud finanční úřad uplatňoval nárok na náhrady škody vázící se toliko ke zdaňovacím obdobím ledna 2012 až června 2014.

195. Lze shrnout, že všechny odvolací námitky a výtky obžalovaného [jméno] [příjmení] vztahující se k výroku o vině byly vrchním soudem shledány nedůvodnými či nezpůsobilými k devalvací skutkových či právních závěrů soudu prvního stupně. Jediným důvodem pro zrušení výroku o vině a nové rozhodnutí tak byla i v jeho případě absence rozlišení mezi dodáním tabákových výrobků a dobíjecích kupónů, což muselo vést k úpravě časového vymezení protiprávního jednání, k nepatrnému ponížení zjištěného daňového úniku v některých zdaňovacích obdobích a rovněž ke zproštění obžaloby pro jeden z dílčích útoků pokračujícího trestného činu (zdaňovací období srpna 2011), kdy k soudem deklarovaným dodávkám tabákových výrobků společnosti I nedocházelo.

196. Ani důkazy, jejichž provedení obžalovaný [jméno] [příjmení] v odvolacím řízení navrhl, nemají žádnou vypovídací potenci, nejsou důkazem, který by mohl jakkoli trestnou činnost více objasnit či podpořit jeho obhajobu v tom směru, že neměl důvodu se domnívat, že tabákové výrobky prodávané jeho společností nejsou vyváženy na Slovensko či do Maďarska a že jsou distribuovány na daňovém území České republiky. Nic by totiž na stavu věci neměnilo to, že QANTO CZ mělo i zákazníky s vyššími maržemi, ani zjištění, jak se choval trh v době Covidu, kdy se prodávalo za maximálně možné ceny, že sami dodavatelé QANTA neřešily extrémně vysoký nárůst odběrů či to, jak Úřad pro ochranu hospodářské soutěže posoudil obchodní dohody třetích subjektů týkající se jiných komodit zakazující jejich vývoz mimo území ČR.

197. Lze již jen doplnit, že Vrchnímu soudu v Praze, jako soudu odvolacímu, nepřísluší nahrazovat postup soudu prvního stupně podle § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy sám hodnotit důkazy provedené v hlavním líčení a vyvozovat z nich poznatky a závěry odlišné od nalézacího soudu. Za předpokladu, že úvahy soudu prvního stupně vycházejí z úplného a nezkresleného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky, je v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti řízení na soudu, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval závěry pro tvorbu skutkového stavu. Odvolací soud je v tomto směru oprávněn podle § 263 odst. 7 tr. řádu korigovat skutková zjištění nalézacího soudu pouze v limitované míře, a to na základě před ním provedeného dokazování ve smyslu § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu.

198. Důvod pro takový postup byl shledán nejen v souvislosti s vlastními zjištěními odvolacího soudu o skladbě fakturovaného zboží, ale rovněž v případě obžalovaného [jméno] [příjmení], jemuž bylo kladeno za vinu, že po celé období od února 2014 do srpna 2014, kdy přepravoval tabákové výrobky (nakoupené slovenskou společností ENEL, s.r.o.) ze společnosti QANTO CZ, podepisoval nepravdivá prohlášení, že zboží bude dodáno do jiného státu EU, ač bylo odvezeno přímo do skladových prostor [ulice], v [obec a číslo] – [část obce] či v Chotejně, v [obec a číslo], a tímto jednáním se podílel na krácení DPH. Městský soud v Praze se však podle názoru odvolacího soudu dostatečně důsledně nezabýval obhajobou a neměnnou verzí tohoto obžalovaného v tom směru, že zpočátku (tedy od února 2014) až do přelomu března a dubna 2014 zboží vozil na základě objednávek přepravy ze strany [jméno] [příjmení] do skladů na Slovensku, kdy u hlavního líčení obžalovaný [jméno] [příjmení] (shodně jako ve své výpovědi učiněné v přípravném řízení) poměrně precizně časově vymezil, na jaké místo a do jakého skladu zboží vozil, tedy že nejprve to bylo do Nemšové, pak do [obec], do ulice Královská, kde si dálkovým ovládáním otevíral vjezd (k čemuž odvolací soud připomíná, že o ovládači k vratům skladu hovořil i pronajímatel nemovitosti v souvislosti s [jméno] [příjmení], jemuž sklad ve [obec] pronajal) a následně do skladu u hostince v obci Holíč, přičemž až poté (začátkem dubna 2014) jej [jméno] [příjmení] požádal, aby zboží zavážel do skladu v [obec], který byl kousek od [část obce], později (v červnu či červenci 2014) do jiného areálu v [obec].

199. Přestože městský soud měl ve vztahu ke skutečné přepravě zboží prováděné obžalovaným [jméno] [příjmení] (popř. [jméno] [jméno]) z objektivních důkazů k dispozici jen protokoly o

sledování osob a věcí z období od 4. dubna 2014, z nichž plyne, že zboží naložené ve skladech společnosti QANTO CZ ve [obec] bylo [jméno] [příjmení] či jeho zaměstnancem zaváženo do skladu v ulici [ulice], v [obec] - [část obce], a později (minimálně od 18. 6. 2014) také do skladu na adrese [adresa], kdy na obou místech si následně zboží odebíraly jiné osoby (většinou Asiaté), metodou jakési paušalizace vztáhnul ve výroku o vině takové nakládání se zbožím i na období února a března 2014. Přitom se však s verzí obžalovaného [jméno] [příjmení], že se tak dělo až od přelomu března a dubna 2014, nijak nevypořádal.

200. Pokud se odvolací soud zabýval tím, jakým způsobem městský soud výpověď obžalovaného [jméno] [příjmení] o počátečním dovozu zboží na Slovensko vyvrátil, kdy rovněž komparoval jeho verzi s dalšími zjištěními soudu prvního stupně a jím provedenými důkazy, dospěl k závěru, že této obhajobě obžalovaného nebyla věnována dostatečná pozornost.

201. Proto, aby měl vrchní soud možnost sám osobně a bezprostředně věrohodnost tohoto obžalovaného a pravdivost jeho verze posoudit, znovu provedl výslech obžalovaného [jméno] [příjmení] u veřejného zasedání, a nutno připustit, že obžalovaný se od svých původních výpovědí nijak zásadně, a to i přes značný časový odstup, neodchýlil. Znovu tedy zopakoval i před odvolacím soudem mimo jiné to, že na základě smlouvy o přepravě a objednávek od pana [příjmení] vyzvedával zboží ve velkoobchodu QANTO ve [obec] a vozil mu ho na Slovensko s tím, že první přeprava byla realizována společně s panem [příjmení] a dále s panem [příjmení] zástupcem společnosti QANTO, který s nimi jel, přičemž to zboží vyložil na Slovensku panu [příjmení] v nějakém skladovém prostoru. Pan Papiernik s panem [příjmení] byli u toho přítomni, tedy viděli, že to zboží bylo vyloženo, poté odjel domů. Následující pracovní den po něm pan [příjmení] chtěl denní závozy zboží, a tak přijel opět do QANTA do [obec], kde měl naložit zboží pro firmu ENEL. Ovšem to zboží mu naloženo nebylo, protože neměl plnou moc k přebírání zboží od společnosti QANTO pro pana [příjmení], takže pan [příjmení] tam za ním přijel, aby mu dal plnou moc ověřenou na poště a byl tedy osobně u nakládky toho zboží. Nějakou dobu mu to vozil do Nemšové, ale potom pan [příjmení] asi dvakrát změnil místo vykládky na Slovensku. [příjmení] také chtěl, aby mu to zboží vozil následně ze Slovenska do Polska, na což mu sdělil, že to z důvodu časové náročnosti nezvládne. S odstupem času mu p. [příjmení] řekl, že mu má zboží vozit do [obec], že bude mít jiného dopravce, který mu pak bude vozit to zboží do Polska. V rámci přeprav, které vykonával, mu to vyhovovalo, protože ze [obec] do [obec] se jelo dobře a někdy vykonával nějaké přepravy i zpětně z [obec] do [obec], takže auto vytížil a vydělal si víc peněz tím, že nejel z [obec] na [obec] s prázdnou. Celou dobu byl v dobré víře, že vozí zboží, které pan [příjmení] prodával dál. Byl tam prostě jako přepravce, nic neprodával, nic nenakupoval, nic nikde neplatil, jenom přijel, vyzvedl zboží a dovezl ho na adresu objednávky, tam ho složil a odjel, to bylo celé. Vždycky tam měl od pana [příjmení] nachystané podepsané dokumenty, které měl odevzdat v QANTU, protože bez toho by mu nevydali další zboží. Vždy panu [příjmení] volal, v kolik hodin má přijet na nakládku, aby věděl den, kdy bude zboží připraveno. Mnohdy se mu nedovolal nebo se mu dovolal, ale nebylo mu rozumět, protože byl opilý. Proto bylo dohodnuto, že případně zavolá svému bratrovi a ten se s [příjmení] nějakým způsobem spojí. Potom chtěl pan [příjmení] zvýšit objem přeprav, a proto doporučil svého kamaráda [jméno] [jméno], který pak vykonával spolu s ním naprosto stejné přepravy, přijel do kanceláře, podepsal veškerá prohlášení, papíry, přijeli společně, vyložili zboží tam, kde jim pan [příjmení] řekl, a jeli zpátky. Nevidí v tom své pochybení, že by nějakým způsobem krátil daň. Dělal naprosto to stejné, co dělal jeho zaměstnanec – pan [jméno] [jméno] či řidič pana [příjmení] - pan [příjmení], a vždy to dělal v dobé víře. K dotazům soudu pak upřesnil, že přepravu přestal pro pana [příjmení] realizovat proto, že mu řekl, že už ho nepotřebuje, že má někoho jiného, o nějakých problémech v QANTU nic nevěděl. V CMR listech měl mnohdy jiné místo dodání, a to i když později vozil zboží pro firmu M, podpisoval převzetí zboží, skladovou výdejku a nějaké další dokumenty. V QANTU dával dva nebo tři podpisy, ale jaké dokumenty to byly, si již nevybavil, ale na jednom papíru byl soupis zboží. Když jel vyzvedávat zboží pro ENEL, vždycky přišel za paní [příjmení], dovezl podepsané papíry od pana [příjmení],

kteřé mu vřdycky nachystal, podepsal papíry a řel s papířem na expedici. [jměno] podepsanou skladovou příjemku předával při přebírání zboží, ta byla z minulé jízdy, bez toho by mu to zboží nevydali. Když vřzl zboží na Slovensko, takto přebířal i pan [jměno] nebo někdo za něj a tehdy mu dali ty podepsané příjemky. Pan Papiřník mu dal také pár listů originálů podepsaných příjemek. Jinak se s ním potkával vřdy, když mu vřzl fakturu za přeřravní služby. V případě vyskladnění zboží v [obec], měl tu vyplněnou příjemku buř nachystanou v [obec] nebo pro případ, když pan [přijmení] nestíhal mu je předat, tak mu nechal pár podepsaných kusů, a ať mu je vypíře s tím, ře mu číslo skladové příjemky řekne. Potvrzení o přijetí zboží na sklad ale sám vyplňoval jen 2x nebo 3x. V [obec] byl s panem [přijmení] několikrát. Bylo to, když mu ukazoval sklad, kde mu to má skládat, když mu dával klíče, a potom, když jednou klíč ztratil, tak mu dával náhradní klíč, to bylo také v [obec]. Do CMR vyplňoval pravdivé údaje, včetně toho, kde vykládá zboží. Když první dva měsíce jeřdil na Slovensko, napsal Slovensko, ale poté, když jeřdil do [obec], pan [přijmení] chtěł, aby to dál psal na Slovensko kvůli tomu, ře dělá trojstranný obchod, ře to potřebuje, „oražené“ zase pro dalšího přeřravnce. Na Slovensku ty sklady byly tři a tu adresu tam vřdy psal popravdě. Pan Papiřník mu tam jeřtě podepisoval ty listiny o přijetí zboží. Na Slovensku vykládal zboží ve třech skladech. První sklad byla Nemřová, což bylo hned za hraničním přechodem, jednalo se o sklad, kde si pan [přijmení] pořizoval fotodokumentaci, tam pak také na základě pokynu pana [přijmení] uskutečnil několik dalších jířd (přičemž obřalovaný tento sklad popsal). Pak byl nějaký sklad vedle hospody U Gazďů na nějakém sířlišti, kde zboží přebířal zaměstnanec pana [přijmení] [jměno] či pan [přijmení], kteří měli od skladu klíče a jedny mu dokonce později nechali. Obřalovaný blíže místo skladu i samotný hostinec opěť popsal, přičemž upozornil i na to, ře při čekání na pana [jměno] se hospodský díval, co veze, přesto to zapřel, i když byl i uvnitř v hospodě, kam si zařel na toaletu a kofolu, a vzpomněł si, ře tehdy si zřovna venku opěkali nějaké maso na grilu. Hospodský ho tam mohl viděł třikrát až pěťkrát, ale je možné, ře někdy ho nemusel zaregistrovat, pokud je hospodským ta osoba, která mu točila kofolu. Další sklad byl kousek za hranicemi, jednalo se o popisné číslo 10, což si pamatuje podle toho, ře na ovládači od vrat bylo číslo 10, byla to [obec]. Sklady, v nichž zboží vykládal, už byly vřdy prázdné. Od okamřiku, kdy začal vozit cigarety do skladu v [obec], vřzl zboží na Slovensko jen jednou, a to, když ho pan [přijmení] poprosil, aby vyfotil místo, kde to skládá. [přijmení] mu řekl, ať to odveze do [přijmení] [jměno], vyfotí to a pošle panu [přijmení]. Byl u toho i pan [přijmení], sám krabici otvířal a díval se na zboží, které přiveřl, ačkoliř tvrdí, ře tam cigarety s českým kolkem nikdy nebyly. [přijmení] sám krabice s cigaretami nikdy neotvířal, neměl je v ruce rozbalené, až tehdy asi cigarety viděł, ale nepřemřřleł nad tím, zda je možné cigarety s českými kolký převářet na území cizího státu. [přijmení] [přijmení] v souvislosti se řádostí o fotografie skladu na Slovensku nesděloval, ře tam cigarety nevoří, neřtal se ho na to. Ani jinému zaměstnanci v QANTU neříkal, ře zboží vykládá v [obec]. [přijmení] [jměno] [přijmení] se v rámci těchto přeřrav zboží pro pana [přijmení] nikdy nesetkal. Tehdy nevěděł, ře má něco společného s obchodováním se společností ENEL. Když měl vozit zboží místo na Slovensko do [obec], bylo mu panem [přijmení] vysvěřleno, ře v rámci trojstranného obchodu je naprosto v pořádku, ře zboží vykládá v [obec], protože on to dále prodává do Polska, říkal mu, ře jako dopravce s tím nemá nic společného a není to jeho věř. Ptal se na to i svého bratra, ten mu slíbil, ře to přeřřeří, ale ře jeřtli mu to řekl pan [přijmení], tak je to v pořádku. Nikdy nebył zastaven či kontrolován pracovníky celní správy či policií.

202. Nutno konstatovat, ře projev obřalovaného [jměno] [přijmení] v rámci výsledku působil na odvolací soud spontánně, autenticky a důvěřhodně, byť bylo zřevné, ře obřalovaný se vyhýbá popisu situací, kdy by mohl podpořit spoluúčast svého bratra-obřalovaného [jměno] [přijmení] na činu, a dále ře si neuvěřdomuje či bagatelizuje skutečnost, ře podepisováním nepravdivých prohláření a předáváním potvrzení osvědčujících dodávku zboží do jiného členského státu v případech, kdy (jak sám připustil) vozil zboží do skladů v [obec], se sám podíleł na krácení daně z přídané hodnoty, neboť společnosti QANTO poskytoval nepravdivé podklady pro osvobození od DPH s nárokem na její odpočet, přičemž skutečný stav věři zcela úmyslně tajil.

203. Výpověď obžalovaného neměnným způsobem učiněná v přípravném řízení, u hlavního líčení i u veřejného zasedání pak byla shledána korespondující s poznatky z dalších důkazních zdrojů. Z důkazů provedených a prezentovaných soudem prvního stupně totiž plyne, že u prvního závozu zboží, a to na Slovensko do Nemšové, byl přítomen i Ing. [příjmení]. Jednak to uvedl tento svědek ve své výpovědi, jednak i obžalovaný [jméno] [příjmení] potvrdil, že u prvních dodávek byly prováděny fyzické kontroly naskladnění zboží u odběratele. Tehdy (11. 2. 2014) navíc, stejně jako u druhého závozu (12. 2. 2014), obžalovaný [jméno] [příjmení] nic neprolašoval a svým podpisem nestvrzoval. Zboží si totiž přebíral sám [jméno] [příjmení], stejně jako ve druhém případě, jak vyplývá z listin Přílohy č. 2- stopa č. 15- č.l. 496-507 a č. l. 522-553.

204. Žádný provedený důkaz pak nevylučuje, že i následující přepravy zboží byly uskutečněny na Slovensko, jak tvrdí obžalovaný [jméno] [příjmení] a jak je uváděno v tzv. příjemkách na sklad („Potvrzení o přijetí zboží“), podle nichž až do 28. 2. 2014 bylo zboží naskladňováno v Nemšové a tyto příjemky byly podepisovány [jméno] [příjmení].

205. Jak dále plyne z listin v Příloze č. 2, od 3. 3. do 17. 3. 2014 byl deklarován příjem na sklad v Holíči a příjemky jsou podepsány panem [jméno], což obžalovaný [jméno] [příjmení] rovněž vysvětloval. To, že i zde byl dojednáván s majiteli sklad za účelem tzv. překládky zboží („jedno auto přiveze, druhé zboží naloží a odveze“) plyne z výpovědi bratrů Václavkových. V tomto kontextu je nutno poukázat na to, že jejich výpovědi nebyly až tak konzistentní, jak se soud prvního stupně snažil prezentovat v závěrech o vině, pokud jeden z nich mluvil s mužem česky mluvícím, druhý s mužem slovensky mluvícím, někdy se hovořilo o skupině mužů, kteří vyjednávali nájem skladu, pak zase jen o muži jediném. Zatímco svědek [jméno] [příjmení] uváděl, že k žádnému závozu zboží nedošlo, svědek [jméno] [příjmení] připustil, že tam dvakrát až třikrát někdo se zbožím byl apod. [jméno] [příjmení] si dokonce vzpomněl na to, že si v hostinci, „někdo z nich“ dával pít, přičemž sám obžalovaný [jméno] [příjmení] hovořil již před výpovědí tohoto svědka o tom, že si dal v hostinci kofolu. Je také otázkou, pokud by závoz zboží neprobíhal tak, jak tvrdí obžalovaný [jméno] [příjmení], proč by musel [jméno] [příjmení] vystavovat plnou moc na přebírání zboží od QANTA svému zaměstnanci (popř. známému) panu [jméno], když by stačilo, tak jako v případě dodávek zboží do [obec], mít předem podepsané nevyplněné příjemky. Právě pan [jméno] je totiž podepsán na příjemkách o naskladnění zboží v Holíči, a to až do 17. 3. 2014, což je shodou okolností datum, kdy došlo k zajištění nákladu cigaret na Slovensku u odděleně stíhaného [jméno] [příjmení].

206. Sám obžalovaný [jméno] [příjmení] nebyl schopen uvést, kolikrát v tomto skladu byl, ale uvedl, že, „po Holíči“, byl [příjmení] instruován k závozu do skladu ve [obec], ulici Královská. Tento sklad se sice na příjemkách nevyskytuje, ale obžalovaný [jméno] [příjmení] o tomto skladu hovořil a u veřejného zasedání si vzpomněl i na to, že ovládač k vratům byl označen číslem 10, což je číslo domu s halou na adrese [adresa], který si na základě nájemní smlouvy ze dne 7. 10. 2013 pronajala slovenská společnost JS [příjmení] (zastoupená odděleně stíhaným [jméno] [příjmení]) od [příjmení] [příjmení], jemuž [jméno] [příjmení] sdělil, že bude z [obec] vozit alkohol a cigarety, načež dostal dálkový ovládač od brány, který panu [příjmení] nikdo nevrátil. I tyto skutečnosti, o nichž pojednává i samotný napadený rozsudek, tedy napovídají pravdivosti verze [jméno] [příjmení]. To pak završuje již zmíněné zadržení [jméno] [příjmení] celními orgány na hraničním přechodu mezi ČR a Slovenskem dne 17. 3. 2014. Byť se může jevit přirozené, že tehdy převážel cigarety zakoupené na společnost JS [příjmení], o nichž tvrdil, že je toho dne naložil a směřují do Polska s meziskladem ve [obec], z účetních dokladů QANTO CZ vyplývá, že poslední dodávka cigaret společnosti JS [příjmení] byla realizována již dne 14. 3. 2014 a další měla být realizována až dne 18. 3. 2014, ta však byla dne 25. 3. 2014 stornována. Zatímco společnost ENEL právě dne 17. 3. 2014 nákup tabákových výrobků u QANTA realizovala, byť v příjemce je (tehdy naposledy) zapsán sklad v Holíči. Nelze pak pominout ani to, že objem cigaret zajištěných celními orgány byl natolik obrovský, že absolutně neodpovídal jediné faktuře z daného období (ať již vystavené společnosti JS [příjmení] či společnosti ENEL). Právě zadržení zboží na hranicích mohlo

podle odvolacího soudu iniciovat jiný způsob uskladňování a odbavování tabákových výrobků zakoupených společností ENEL pro Sativu Enterprise, a to za využití skladu v ul. [ulice] v [část obce] pronajatého polskou společností Sativa Enterprise Sp. z.o.o. od března 2014, jak plyne ze smlouvy o nájmu nebytových prostor prezentované městským soudem pod bodem 388. odůvodnění napadeného rozsudku.

207. [příjmení] [jméno] [příjmení] pak u hlavního líčení mimo jiné vypověděl, že požádal svého bratra, aby zajišťoval přepravu cigaret pro [příjmení] na Slovensko, že od [příjmení] dostával úkoly pro bratra, aby bratr jel do QANTA, zboží naložil a odvezl na Slovensko, pokud některé dodávky pokračovaly do Polska, to se pak zboží vozilo do [obec], kde ho přebírali další dopravci. [příjmení] měl podle něho sklady ve [obec], v Holíči a [příjmení] [jméno]. U jednoho skladu se byl s bratrem a [příjmení] podívat, aby věděl, kam to má vozit, bylo to u hospody a nějaký pán jim odemykal bránu. Od věci není ani připomenout si prvotní výpověď obžalovaného [jméno] [příjmení] ze dne 8. 10. 2014, v níž uvedl, že první dodávky jezdily fyzicky na Slovensko, kde se přeložily a jeli zpátky do ČR, takto měl obchod probíhat až do dne, kdy [jméno] [příjmení], který s těmi dodávkami jezdil, zastavila [ulice] celní správa a zboží bylo zabaveno.

208. Nepochybně ani [jméno] [příjmení], ani zástupce společnosti Sa Enterprise Sp. z.o.o., eventuálně [jméno] [příjmení], o další zboží tímto způsobem přijít nechtěli, a proto se zjevně začalo skladovat v [část obce] a na Slovensko se s ním, až na jedinou výjimku v květnu 2014 (což byla kamufláž pro potřeby QANTO CZ na základě žádosti Ing. [příjmení] o fotografie přiznaná [jméno] [příjmení]), nejezdilo.

209. Ovšem minimálně od okamžiku, kdy obžalovaný [jméno] [příjmení], jak sám přiznal, vozil tabákové výrobky naložené v provozovně společnosti QANTO CZ přímo do [obec], vědomě uváděl (a svými podpisy stvrzoval) společnosti QANTO CZ nepravdivé údaje o vývozu zboží do jiného členského státu EU, které tato společnost pak využívala k postupu, kterým docházelo ke krácení DPH. Až od 24. 3. 2014 obžalovaný do takové trestné činnosti zapojil i [jméno] [jméno] (jak plyne z příloh k fakturám-viz Příloha č. 2), který podle své výpovědi vozil zboží jen do skladů v [obec], a to, že nikdy nebyl se zbožím z QANTA na Slovensku potvrdil i [jméno] [příjmení]. To, že nejméně od této doby (následující po 17. 3. 2014) byl obžalovaný [jméno] [příjmení] minimálně srozuměn s tím, že takovým jednáním ohrožuje zájem na řádném odvedení daně, že se podílí na protiprávním jednání, osvědčuje právě okolnost, kterou sám podrobně popsal u hlavního líčení, tedy rozčilení nad tím, že již nebude vozit zboží na Slovensko, jak deklaruje v QANTU, protože se mu to zdálo, „nestandardní“, „nelegální“ a, „odporující logice toho obchodu“, ale i to, že sám pracovníkům QANTA zamlčel, že zboží se na Slovensko vůbec nevozí, nýbrž ho uskladňuje v [obec], že přesto dál vykazoval vývoz do SR, ale i to, že se sám podílel na zinscenování uskladnění na Slovensku v květnu 2014 a fotografie zaslal do QANTA.

210. Lze tedy uzavřít, že po zopakování výsledku obžalovaného [jméno] [příjmení], po znovuprovedení listinných důkazů ve formě faktur vystavených společností QANTO CZ společností ENEL a [příjmení] [příjmení] a příloh připojených k těmto fakturám a po přihlédnutí k dalším důkazům, které provedl a vyhodnotil soud prvního stupně, odvolací soud dospěl k závěru, že se bez pochybností a s potřebnou mírou jistoty nepodařilo vyvrátit obhajobu obžalovaného [jméno] [příjmení], že v období od 11. 2. 2014 do 17. 3. 2014 zboží (tabákové výrobky) vozil na Slovensko, aniž by věděl, co se s ním dál děje. Nemusel tedy nutně v dokumentaci pro QANTO CZ uvádět nepravdivé údaje o vývozu zboží do jiného členského státu EU, nelze-li bezpečně vyloučit, že k takové přepravě a uskladnění z jeho strany skutečně došlo a že nevěděl, jak je s cigaretami dále nakládáno. Nadto nelze rozporovat jeho výpověď, že v této době ani nevěděl, jak vypadají krabičky cigaret, které toliko jako autodopravce převážel v kartónových krabicích. Patrně by mu asi v tomto okamžiku nikdo ani nevysvětloval, že svými přepravami přispívá k tomu, aby se zboží zobchodovalo bez daňového zatížení. To však neplatí pro období, kdy již zboží na Slovensko nevyvážel a v rozporu se skutečností deklaroval, že vyvezeno bylo, ač se alibisticky hájí tím, že byl jen dopravce a zájmat ho tedy nic nemuselo. Ostatně sám si archivoval faktury společnosti

QANTO CZ vystavované společnosti ENEL, z nichž je zřejmé, že zboží bylo prodáváno bez DPH a že obsahovaly poznámku, že dodání zboží je osvobozeno dle § 64 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty a že daň odvede zákazník (viz Příloha č. 4). Na trestné činnosti se tedy spolu s dalšími osobami (vědomě minimálně se [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]) podílel nejméně s úmyslem nepřímým.

211. Za shora uvedené situace nezbylo než v souladu se zásadou in dubio pro reo obžalovaného [jméno] [příjmení] zprostit obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu pro absenci subjektivní stránky v části týkající se zdaňovacího období února 2014 a ze zdaňovacího období března 2014 ze stejného důvodu vyjmout dodávky tabákových výrobků uskutečněné do 17. 3. 2014. V dalších obdobích (podle fakturace od 21. 3. 2014 do srpna 2014) však již vědomě kooperoval minimálně se [jméno] [příjmení] (jednatel společnosti ENEL) při trestné činnosti, plnil pokyny svého bratra spoluobžalovaného [jméno] [příjmení], zapojil také do trestné činnosti další osobu-Lukáše [jméno], ač si byl vědom, že jeho počínání je protiprávní, když společnosti QANTO CZ (v rámci obchodování řízeného jednatelem [jméno] [příjmení]) poskytoval doklady s nepravdivými údaji (o vývozu zboží do jiného členského státu EU a jeho naskladnění v SR), které sloužily jako podklad ke snižování daňové povinnosti, tedy ke krácení DPH. To vše se pak muselo odrazit v úpravě skutkové věty odsuzujícího výroku o vině a ve snížení celkové hodnoty daňového úniku (byť v kvalifikačně nepodstatné míře). Odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] do výroku o vině tak bylo vyhověno jen částečně.

212. Jedná-li se o roli obžalovaného [jméno] [příjmení] (která byla dle názoru odvolacího soudu městským soudem poněkud podceněna), tuto soud prvního stupně omezil jen na to, že upozornil [jméno] [příjmení] na možnost obchodování s cigaretami od QANTA, zajistil mu kontakt na uvedenou společnost a přepravní služby u svého bratra [jméno] [příjmení], které také organizoval svými pokyny, zajistil vedení účetnictví společnosti ENEL, a činil tak s vědomím, že takové jednání není legální, byl-li jen předstírán vývoz do jiného členského státu EU a věděl-li, že cigarety končí ve skladových prostorách v [obec], kde si je krátce po složení vyzvedávali vietnamští obchodníci (s odkazem na protokol o sledování), tedy že obchod je realizován na území ČR a nejsou tak splněny podmínky pro osvobození od DPH, čímž záměrně umožnil zkrácení daňové povinnosti. Je tedy zřejmé, že ani u tohoto obžalovaného městský soud nerozlišuje období před tím, než vůbec byl pronajat sklad v ul. [ulice], v [obec] [část obce] (březen 2014) a započalo jeho sledování (4. 4. 2014), ač sám pod bodem 492. odůvodnění napadeného rozsudku poukazuje na to, že „počínaje dubnem 2014 již cigarety mířily do [obec]“, přičemž zároveň zmiňuje jen jediný případ vývozu cigaret zakoupených společnostmi ENEL na Slovensko (kamufλάž pro Ing. [příjmení]). I ve vztahu k tomuto obžalovanému tedy nalézací soud v rozporu se shodnými verzemi obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] o tom, že původně (do zadržení [jméno] [příjmení]) bylo zboží dováženo na Slovensko, aniž by tuto část obhajoby řešil, paušalizuje, že jinak k vývozu cigaret na Slovensko nedocházelo.

213. V souvislosti s tím, že verze obžalovaného [jméno] [příjmení] o přepravě a uskladňování zboží na Slovensku nebyla bezpečným způsobem vyvrácena, musel odvolací soud rovněž u obžalovaného [jméno] [příjmení] omezit jeho úmyslné protiprávní jednání až na období od 17. 3. 2014, neboť o jeho předchozím povědomí a úmyslech nejsou dostatečné a konzistentní informace. Do té doby se totiž obžalovaný [jméno] [příjmení] mohl spoléhat na tvrzení Ing. [příjmení], že prodej cigaret ze strany QANTO CZ zahraničním subjektům správce daně nijak nenapadá, že jejich vývoz na Slovensko doposud běžně a bez problémů funguje, avšak také věděl, že podmínkou je, aby zboží bylo skutečně dovezeno do jiného členského státu EU (zde do SR) a zde také naskladněno.

214. Později (v květnu 2014) se však od daňového poradce dozvěděl o dalších podmínkách obchodů s tabákovými výrobky v EU, jak plyne z jeho e-mailové komunikace Ing. [jméno] [příjmení], která byla zpřístupněna znaleckým posudkem z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní techniky (Notebook [příjmení] [příjmení] zajištěný při domovní prohlídce v bydlíšti obžalovaného

[jméno] [příjmení]), jímž soud prvního stupně prováděl dokazování. V této komunikaci mu bylo jednoznačně vysvětleno, že uskutečnění obchodu, kde je dodavatelem velkoobchod, je takřka nemožné a je třeba kvůli kolkovým známkám a výstražnému textu jednat vždy s výrobcem. Při dotazu [jméno] [příjmení] na „třístranný model“, kdy zboží pojede z ČR do Polska, ale fakturačně CZ-SK-PL, aniž by byly zajištěny kolkové známky a zdravotní varování ze státu konečné spotřeby, a jaký má taková realizace obchodu postih, mu bylo sděleno, že legální způsob je jen při splnění podmínek uvedených v předchozím mailu (zajištění kolkových známek a zdravotního varování ze státu konečné spotřeby) s tím, že tabák je jednou z nejvíc sledovaných a kontrolovaných komodit, že postihem je pak zaplacení spotřební daně a sankcí a že trestněprávní důsledky dotazovaný nezkoumal. Načež obžalovaný [jméno] [příjmení] požádal i o zjištění trestněprávních postihů, aby se dalo vyhodnotit riziko, přičemž byl odkázán na právníka. Poukazoval-li pak obžalovaný na možnost využití volných celních pásem, bylo mu vysvětleno, že se nejedná o dovoz z třetích zemí a upřesněno, že DPH má jiný princip, tedy že pokud zboží z velkoskladu neopustí území ČR, nemůže ho velkosklad prodat bez DPH bez hrozby doměření daně a sankcí s tím spojených. Na základě popisu třístranného obchodu, jak mu jej popsal obžalovaný, Ing. [příjmení] vysvětlil, že model je možný, ale polský odběratel nemůže tabákové výrobky s českými kolky a texty uvést do prodeje na polský trh, zboží se mu prodáží o spotřební daň a kolky nesmí být přelepované a musí být pod ochrannou fólií, slovenská firma pak může být považována za osobu zúčastněnou na uvádění tabákových výrobků na polský trh, a proto by participovala na daních a sankcích, načež mu bylo sděleno, že polská firma by zboží přeprodovala dál, pravděpodobně mimo EU. K tomu daňový poradce upozornil, že texty budou dále v češtině a prodej tak bude možný jen do Česka. Přes všechny tyto informace, nutno dodat, že správné a odpovídající, obžalovaný [jméno] [příjmení] dál pomáhal při organizaci obchodů mezi QANTO CZ – ENEL – Sativa Enterprise, nechal svého bratra převážet zboží ze [obec] do [obec] a odevzdávat nepravdivou dokumentaci.

215. Ovšem o protiprávnosti vývozu cigaret s českými kolky se obžalovaný přesvědčil již díky zajištění tabákových výrobků celními orgány na Slovensku, které dne 17. 3. 2014 převážel [jméno] [příjmení]. Nadto již od této doby měl poznatky o tom, že zboží nebude na Slovensku naskladněno či distribuováno, nýbrž bude zaváženo do skladu v [obec], přičemž dál bude jeho dovoz do Slovenské republiky jen předstírán. Ilegalitu takového obchodu a daňová úskalí mu v květnu 2014 již jen potvrdil daňový poradce Mgr. [příjmení]. Tudíž minimálně od 17. 3. 2014 byla i u něho naplněna subjektivní stránka. V jeho případě však není důvodu pochybovat, že jednal s úmyslem přímým, tedy že hlavním cílem jeho jednání bylo usnadnit jiným osobám činnost směřující ke zkrácení daně, jak o tom svědčí mimo jiné obsah shora popsané komunikace.

216. Návrh obžalovaného [jméno] [příjmení] na doplnění dokazování opětovným výsledkem spoluobžalovaného [jméno] [příjmení] za účelem prokázání, že se spolu neznali a nikdy neviděli, pak byl odvolacím soudem shledán nadbytečným, pokud již v řízení před soudem prvního stupně obžalovaný [jméno] [příjmení], souladně s obžalovaným [jméno] [příjmení], vypověděl, že se spolu neznali a nesetkali, a ani městský soud na základě jiných důkazů neuzavírá, že by tomu tak bylo. Proto návrhu obžalovaného ze strany odvolacího soudu vyhověno nebylo a doplnění dokazování bylo zamítnuto. Tato obžalovaným vyzdvihovaná skutečnost přitom nemůže žádného ze jmenovaných vyvinit, pokud je zcela zřejmé, že i díky aktivitě obžalovaného [jméno] [příjmení], mohl spoluobžalovaný [jméno] [příjmení] oproti skutečnosti vykazovat v daňových přiznáních společnosti QANTO CZ dodání zboží do jiného členského státu (ač ve skutečnosti bylo obchodováno v ČR, popř. na černém trhu v zahraničí), fiktivně deklarovat obchod s ENELem jako obchod osvobozený od DPH a tuto daň tak na vrub státního rozpočtu krátit.

217. Ačkoliv vrchní soud má v případě obžalovaného [jméno] [příjmení] na důkazní situaci a jeho roli v obchodování společnosti QANTO CZ se společnostmi [příjmení] [příjmení] a ENEL poněkud jiný názor než soud prvního stupně, považuje za nadbytečné být jen polemizovat se závěry městského soudu, že nebyl dán dostatek důkazů o podílu tohoto obžalovaného na

obchodech společnosti [příjmení] [příjmení] a že hlavním organizátorem obchodů společnosti ENEL byl [jméno] [příjmení], jemuž [jméno] [příjmení] jen dílčím způsobem pomáhal, neboť je třeba respektovat, že odvolání v neprospěch jmenovaného obžalovaného podáno nebylo.

218. Jak bylo již shora uvedeno, odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení] bylo částečně vyhověno, výrok o jeho vině musel být zrušen, ať již z důvodů vad, které sám namítal, či proto, že bylo zapotřebí na základě dokazování provedeného před odvolacím soudem z již uvedených důvodů modifikovat tzv. skutkovou větu odsuzujícího výroku o vině a zároveň jej zprostit části obžaloby podle § 226 písm. c) tr. řádu za dílčí jednání související s trestnou činností páchanou prostřednictvím společnosti JS [příjmení] (tedy žalované jednání, které soud prvního stupně nesprávně pouze vypustil) a podle § 226 písm. b) tr. řádu za dílčí jednání související s trestnou činností páchanou prostřednictvím společnosti ENEL ve zdaňovacím období února 2014, když v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem (pro absenci naplnění subjektivní stránky).

219. Lze shrnout, že ačkoliv výrok o vině naznal řady změn spočívajících v úpravě skutkového popisu i v jeho skladbě, kdy některé dílčí útoky dané trestné činnosti musely být z odsuzujícího výroku vyňaty (formou zproštění) či naopak přidány (v důsledku naplnění pro obžalované příznivějšího režimu společného trestu), nedosáhly tyto úpravy u žádného z odvolatelů takového charakteru a míry, aby to vyústilo ve změnu právní kvalifikace jejich protiprávního jednání, s výjimkou odpadnutí znaku spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku u obžalovaného [jméno] [příjmení].

220. V návaznosti na zrušené výroky o vině a nové odsuzující rozhodnutí, ale i na odvolání všech obžalovaných, se vrchní soud musel znovu zabývat otázkou trestů. Při vědomí odvolacího soudu, že ukládané tresty nemohou být ve svém komplexu pro obžalované přísnější než tresty uložené soudem prvního stupně, kromě základního hlediska určujícího možnou výměru odnětí svobody, jako je trestní sazba stanovená ve zvláštní části trestního zákoníku a definující rozpětí trestu za daný trestný čin, kromě dalších zásadních faktorů rozhodných při volbě konkrétní výměry obecně vyjádřených v § 39 odst. 1 tr. řádu, jimiž se podrobně v odůvodnění napadeného rozsudku již zabýval městský soud, musela být významně zohledněna dlouhá doba, která uplynula od spáchání činu, zapříčiněná především délkou trestního řízení. Nutno přiznat, že během trestního řízení opakovaně došlo k nedůvodným průtahům, které nelze nijak přičítat chování obžalovaných v průběhu jejich trestního stíhání. Ačkoliv je třeba přiměřenost délky trestního řízení posuzovat i s přihlédnutím ke složitosti věci, rozsahu trestné činnosti a četnosti obviněných, nelze shledat, že ve všech etapách trestního řízení orgány v něm činné postupovaly urychleně, koncentrovaně, účelně a s plným vědomím toho, nakolik je život obžalovaných narušen dlouhodobě trvajícím trestním stíháním a že každý obžalovaný má právo, aby o jeho vině či nevině bylo rozhodnuto v přiměřené lhůtě.

221. V této trestní věci bylo trestní stíhání obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] zahájeno dne 8. 10. 2014. Nutno dodat, že úkony trestního řízení byly policejním orgánem zahájeny 14. 3. 2014, či to, že v té době, a to již od 7. 10. 2013, odděleně probíhalo trestní stíhání také [jméno] [příjmení] (již pravomocně odsouzeného) a obžalovaného [jméno] [příjmení]. Až dne 15. 12. 2015 pak bylo zahájeno trestní stíhání ve vztahu k osobám obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Již před vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 8. 10. 2014 měl policejní orgán k dispozici pro tuto věc zásadní důkazy, jako jsou přiznání k DPH a výpisy souhrnných hlášení společnosti QANTO CZ, evidenci INTRASTAT, záznamy o odposleších a telekomunikačním provozu, protokoly o sledování osob a věcí a výpovědi podezřelých. Domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor byly realizovány rovněž již v souvislosti se zadržením obžalovaných, tedy většinou již před zahájením trestního stíhání, stejně tak výsledky všech obžalovaných probíhaly v blízké časové návaznosti na zahájení jejich trestního stíhání. Dne 21. 10. 2014 a dále dne 31. 10. 2014 byl přibrán znalec z oboru

kybernetiky, odvětví výpočetní techniky, který první znalecký posudek policejnímu orgánu předal dne 17. 2. 2015 (ač byl vyhotoven již dne 21. 1. 2015) a druhý dne 15. 5. 2015 (vyhotovený dne 12. 5. 2015). Další znalec, tentokrát z oboru ekonomiky, odvětví účetní evidence - Ing. [příjmení] [příjmení], byl přibrán dne 24. 3. 2014 již ve věci dříve zahájené a vedené proti [jméno] [příjmení] a obžalovanému [jméno] [příjmení] (ke společnosti futurissimo), přičemž jeho úkolem bylo odpovědět na dotazy týkající se nikoli účetnictví, nýbrž daňové a právní problematiky, přičemž znalecký posudek byl policejnímu orgánu doručen dne 15. 5. 2014. Další znalecký posudek z oboru ekonomiky, odvětví účetnictví byl u stejného znalce zadán opatřením až ze dne 30. 12. 2015, ten se týkal všech zájmových společností, přičemž dotazy již směřovaly k účetnictví, ale i k DPH, a dokonce i k ryze skutkovým otázkám (kdy znalec měl označovat řidiče, který zboží přepravoval), proti čemuž dle názoru odvolacího soudu zcela důvodně brojil obžalovaný [jméno] [příjmení]. Tento znalecký posudek měl policejní orgán k dispozici od 29. 4. 2016. Z valné většiny takřka stejné zadání ze strany policejního orgánu bylo po totožném znalci požadováno na základě opatření až ze dne 1. 2. 2019, kdy nad rámec původního zadání bylo znalci uloženo, aby v přehledných tabulkách, v případě, že se liší jméno řidiče od osoby, která je uvedena na potvrzení o dodání zboží nebo potvrzení o přijetí, uvedl i tato jména, proti čemuž celkem logicky brojila obhájkyň [jméno] [příjmení]. Toto doplnění znaleckého posudku bylo vyhotoveno ke dni 31. 5. 2019. Jak bylo vysvětleno již shora, tyto znalecké posudky byly zcela nadbytečné a mimo kompetenci a odbornost daného znalce, vyjma dvou otázek vztahujících se k tomu, zda zajištěné faktury vystavované společností QANTO CZ zájmovým právníckým osobám byly zaúčtovány v účetních knihách společnosti jako dodání zboží do jiného členského státu, všechny ostatní informace byly zjistitelné pouhým ohledáním zajištěné účetní a daňové dokumentace, k němuž nebylo třeba žádné odborné kvalifikace, a nadto výsledek znaleckého zkoumání vyjádřený v připojených tabulkách (a v souhrnných částkách i v závěru doplňku znaleckého posudku) často obsahu listin, z nichž měl znalec vycházet, neodpovídal, jak zjistil odvolací soud. Takřka jediná hodnota těchto posudků pro soudy tedy tkvěla v tom, že ze samotných tabulek vyplývá, že zájmové osoby u QANTO CZ neodebíraly jen cigarety, ale rovněž dobíjecí kupóny, což však zjevně soud prvního stupně nepostřehl či podcenil, tento sortiment charakteru telekomunikačních služeb zcela pominul (nikoli však ve svých výpočtech DPH zkrácené v souvislosti s obchodováním s tabákovými výrobky) a odvolací soud již nemohl tento nedostatek ku prospěchu obžalovaných zhojit jinak než vypuštěním hodnoty DPH vážící se k těmto službám. Lze tedy uzavřít, že přibrání znalce a vyhotovování znaleckých posudků v daném rozsahu bylo neúčelné, naprosto zbytečně protahovalo přípravné řízení v období od 29. 4. 2016, kdy si policejní orgán již ověřil, že zajištěné zájmové faktury byly společností QANTO CZ zaúčtovány jako dodání zboží do jiného členského státu, do 31. 5. 2019, kdy byl vyhotoven doplněk znaleckého posudku opakuující jen to, co již bylo známo na základě předešlého odborného přezkumu.

222. Výsledky svědků v přípravném řízení pak probíhaly sporadicky s odstupy i několika měsíců v obdobích od 9. 2. 2015 - 6. 5. 2019, přičemž ani při daném množství slyšených svědků nemůže takto dlouhá doba bezpečně obstát před zásadou rychlého a bezprůtahového řízení. Zprávy o daňových kontrolách na DPH (včetně dodatečných platebních výměrů) z rozhodných období finanční úřad policejnímu orgánu doručil již dne 2. 11. 2015. V přípravném řízení sice bylo nutné vyžadovat spolupráci i u cizozemských orgánů, dožádání však byla vyřizována většinou v řádu jednotek měsíců, nikoli let, převážně průběžně v letech 2016 2019, přičemž ani v těchto případech nebylo od samého počátku postupováno příliš koncentrovaně na podstatu věci, pokud například zprávy Finančního ředitelství Slovenské republiky byly vyžadovány až v roce 2019, tedy pět let po zahájení trestního stíhání. Návrh na podání obžaloby byl dozorovému státnímu zastupitelství doručen až dne 9. 8. 2019.

223. Byť nelze v dané věci zcela přesně určit období, po které policejní orgán nevykonával žádný úkon, neboť průběžné úkony byly velmi různorodého charakteru a vzájemně se časově prolínaly,

je třeba zopakovat a zdůraznit, že i v takto složité věci měl policejní orgán ty nejpodstatnější důkazy k dispozici již na počátku přípravného řízení a pokud by si tyto důkazy s koncentrací na podstatu protiprávního jednání sám řádně zanalyzoval a soustředil se jen na důkazy, které je třeba ještě a závčas doplnit (zprávy finančních/daňových správ na Slovensku, popř. v Polsku), neopakoval důkazy, které mu již jediné možné poznatky přinesly (viz doplněk znaleckého posudku z odvětví účetnictví), mohlo by přípravné řízení trvat minimálně o dva roky méně.

224. Za nedůvodný průtah pak nelze považovat to, že státní zástupkyně obžalobu podala s odstupem půl roku od návrhu na podání obžaloby (dne 28. 2. 2020), neboť s ohledem na rozsah shromážděného spisového materiálu, který čítal nejen cca 11.500 stran, ale mimo jiné rovněž účetní a jiné doklady společnosti QANTO CZ za období několika let, si nelze představit, že by nastudování takové věci mohlo trvat kratší dobu, což si vyzkoušel a ověřil i sám odvolací soud při přezkumu věci na základě podaných odvolání.

225. Přirozeně stejný úkol stál před soudem prvního stupně, který byl v situaci o mnoho těžší, pokud musel shromážděný důkazní materiál nejen nastudovat, ale také většinu důkazů tzv. vdechnout život, tedy provést je u hlavního líčení. Přesto se městskému soudu podařilo věc projednat plynule, koncentrovaně, s plným šetřením práv takřka všech účastníků (bohužel s pominutím zúčastněných osob) a na poměry takto složité věci v obdivuhodně krátké době, pokud hlavní líčení a dokazování bylo zahájeno dne 3. 11. 2021 a rozsudek byl vyhlášen dne 11. 5. 2023. Průtahy lze soudu prvního stupně však přičíst v souvislosti s dobou před prvním hlavním líčením, a to způsobené nikoli studiem spisu (které si mohlo vyžádat dobu 8 měsíců až 1 roku při vědomí, že se nejednalo o jedinou trestní věc projednávanou příslušným senátem Městského soudu v Praze a přidělenou předsedkyni senátu), nýbrž tím, že dne 20. 4. 2020 vyhotovil návrh na odnětí věci Městskému soudu v Praze a její příkazání Krajskému soudu v Hradci Králové, čemuž nadřízený soud nevyhověl, aby pak dne 24. 11. 2020 soud prvního stupně rozhodl o vrácení věci státnímu zástupci k došetření, kdy toto usnesení bylo ke stížnosti státní zástupkyně Vrchním soudem v Praze dne 14. 4. 2021 zrušeno a spis dne 6. 5. 2021 městskému soudu vrácen, přičemž dne 23. 7. 2021 (tedy takřka rok a půl po podání obžaloby) bylo předsedkyni senátu nakonec nařízeno hlavní líčení. Na vrub prvostupňovému soudu lze tedy vytknout zbytečné průtahy spočívající v tom, že se městský soud zpočátku řízení před soudem svými neopodstatněnými úkony snažil věc přesunout na jiné orgány, přitom hlavní líčení mohlo započít o cca osm měsíců dříve.

226. Lze tedy shrnout, že trestní řízení mohlo podle odvolacího soudu trvat o cca tři roky méně, že vinu na průtazích nenesou obžalovaní a že se obžalovaným musí v tomto kontextu dostat určité kompenzace. Vrchní soud v Praze tudíž tuto skutečnost rozebral a zohlednil poněkud více než soud prvního stupně a náležitým způsobem se ji snažil promítnout do svých úvah při ukládání trestů odnětí svobody či do trestů vedlejších ukládaných jednotlivým obžalovaným.

227. Patří se doplnit, že za ještě kratší dobu nebylo reálné a možné trestní řízení uskutečnit, pokud byl rozsah trestné činnosti a na to navazující důkazní materiál tak obrovský a pokud v každé další etapě trestního řízení se s ním musely všechny osoby ve věci činné seznámit (policejní orgán, státní zástupce, soud prvního stupně, nadřízený soud). Jiná měřítko je totiž třeba aplikovat na bagatelní kauzy, na kauzy o jednom dílčím skutku, o jednom obžalovaném, jiná pak na skupinové věci tohoto charakteru páchané sofistikovaným způsobem po dobu několika let, tedy skutkově i právně velmi složité. Je tedy logické, že také tyto okolnosti se musí významnou měrou promítat do celkové doby trestního řízení, jak je ostatně zakotveno v § 39 odst. 3 tr. zákoníku a jak aprobejuje i tuzemská a evropská judikatura.

228. Nepřiměřeně dlouhá doba trestního řízení pak nebyla jediným obecným kritériem, které vyžadovalo podstatné zmírnění trestů oproti obvyklým situacím, neboť, jak bylo již shora uvedeno, i hledisko doby, která uplynula od spáchání činu, je důležité. Tento faktor se sice přesně a duplicitně u většiny obžalovaných pojí s délkou trestního řízení, avšak jeho zohlednění má zcela jiný důvod, a tím je tzv. oslabování potřeby trestní represe způsobené plynutím času. V tomto směru je třeba

uvažovat nad smyslem a účelem sankcí, které nepřicházejí v časové návaznosti na protiprávní jednání. Plynutím času totiž postupně slábne potřeba trestu, což platí zejména u pachatele, který nespáchal další trestný čin a k jehož nápravě může docházet již v souvislosti s probíhajícím trestním řízením, zmenšuje se i společensky vnímaná škodlivost činu (což v tomto případě jasně demonstruje i zásadní novelizace ustanovení § 138 tr. zákoníku, k níž došlo v mezidobí trestního stíhání obžalovaných), slábnou i negativní reakce společenského vědomí. Ostatně i z těchto důvodů trestní zákoník zakotvuje promlčení trestní odpovědnosti, pro jehož uplatnění však v daném případě u žádného z obžalovaných nejsou splněny podmínky, každopádně promlčecí lhůty stanovené na danou trestnou činnost mohou být určitým vodítkem pro úvahy, nakolik se oslabil zájem společnosti na přísném potrestání obžalovaných.

229. Shora uvedená dvě úzce se prolínající kritéria související s plynutím času (doba, která uplynula od spáchání činu a nepřiměřená délka trestního řízení) se tedy nutně musela projevit ve zmírnění trestů. Soud prvního stupně se to snažil naplnit, byť především ve vztahu k trestům odnětí svobody, nikoli k trestům zákazu činnosti, a dále s nedostatky vztahujícími se k nutnosti ukládání společných trestů či k tomu, že nelogicky vyzdvihoval dobu, která uběhla od započetí trestné činnosti, nikoli od jejího ukončení.

230. [příjmení] však bylo možné hovořit o zmírnění trestu, bylo třeba nejprve určit základ, tedy výměru trestu, která by přicházela v úvahu v případě, kdy by k dílčím průtahům nedošlo a kdy by bylo možné obžalované sankcionovat v době navazující na trestnou činnost. Tím se městský soud v odůvodnění svého rozsudku příliš nezabýval.

231. Proto odvolací soud při úvahách o trestu nejprve přihlédl k tomu, na jak vysokém daňovém úniku se ten, který obžalovaný podílel, aby byla dodržena v tomto směru určitá proporcionalita a spravedlivý přístup ke každému z nich, když i na základě tohoto kritéria je nutno hodnotit konkrétní stupeň závažnosti činu a jeho škodlivosti a když i větší rozsah a větší škodlivý následek jsou přitěžujícími okolnostmi (§ 42 písm. k) a m) tr. zákoníku). K tomu je třeba na tomto místě znovu dodat, že hranice výše škody definovaná v § 138 tr. zákoníku byla v mezidobí trestního řízení modifikována ve prospěch všech obžalovaných, a proto byla při kvalifikaci jejich trestního jednání i při ukládání trestů v souladu se zásadou vyjádřenou v § 2 tr. zákoníku aplikována právní úprava účinná od 1. 10. 2020, jak učinil a vysvětlil i soud prvního stupně.

232. Stejně jako městský soud odvolací soud při ukládání trestů a jejich diferenciaci přihlížel i k tomu, jakou úlohu v rámci trestné činnosti obžalovaní zastávali, jaké byly a jsou jejich osobní, rodinné a pracovní poměry, co bylo motivem jejich činu, zda před spácháním činu žili řádným způsobem či se již v minulosti dopouštěli jiné trestné činnosti, a jaký postoj k trestné činnosti zastávali v průběhu trestního řízení, kdy v tomto směru lze odkázat na polehčující i přitěžující okolnosti u jednotlivých obžalovaných specifikované již v odůvodnění napadeného rozsudku. Podle odvolacího soudu určitou roli při ukládání trestu pak musí hrát i to, zda jednali v prokázaném úmyslu přímém či nepřímém.

233. Tímto způsobem teprve bylo možné dojít k závěru, jaký trest, popř. tresty by si obžalovaní vysloužili, pokud by k úvahám o trestu nemusela přistoupit dlouhá doba, která uplynula od spáchání činu, poznamenaná i nedůvodnými průtahy v řízení. Ovšem následné úvahy o přiměřeném zmírnění trestu byly na druhé straně u některých obžalovaných omezeny limitem vycházejícím z ustanovení § 43 a § 45 tr. zákoníku vztahujícího se k ukládání souhrnného a společného trestu. Nutno doplnit, že za účelem náležitého posouzení trestní minulosti obžalovaných časově vážící se k dané trestné činnosti odvolací soud doplnil či zopakoval dokazování předložením připojených spisů.

234. Jedná-li se o obžalovaného [jméno] [příjmení], je nutno poznamenat, že daňový únik, na němž se podílel je zdaleka nejvyšší, neboť je tvořen součtem všech jednání ostatních obžalovaných (s výjimkou převzatých dílčích jednání obžalovaného [jméno] [příjmení], pro která byl odsouzen Krajským soudem v Brně). Zkrácení daně dosahující výše takřka 250 miliónů korun je skutečně

velmi závažný a škodlivý čin a rozsah jeho trestné činnosti tak byl více než dvojnásobný oproti všem ostatním obžalovaným. Jedná se o významnou přitěžující okolnost, když tento rozsah škody, resp. úbytku ve státním rozpočtu, 25x převyšuje potřebnou hranici kvalifikačního znaku § 240 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Nelze pak pominout, že motivem činu obžalovaného byly finanční výhody plynoucí pro společnost, kterou spoluvlastnil (§ 42 písm. b) tr. zákoníku), že protiprávně jednal s rozmyslem a po předchozím uvážení (§ 42 písm. a) tr. zákoníku) a po dobu tří let (§ 42 písm. m) tr. zákoníku), a to dokonce i několik měsíců poté, co měl již poznatky o tom, že se o věc zajímá policejní orgán. Na druhou stranu bylo třeba ku prospěchu tohoto obžalovaného zohlednit to, že do doby spáchání činu vedl řádný život, resp. nebylo k němu zjištěno žádných negativních poznatků (§ 41 písm. p) tr. zákoníku), a platí to i pro celé dlouhé období po zahájení trestního stíhání. Obžalovaný také napomáhal při objasňování činu minimálně tím, že spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení a poskytoval potřebný důkazní materiál (§ 41 písm. m) tr. zákoníku) Odvolací soud pak přihlédl i k tomu, že podle závěrů soudu prvního stupně čin spáchal toliko v úmyslu nepřímém.

235. Pokud by došlo k odsouzení obžalovaného [jméno] [příjmení] v přiměřené době, bylo by v jeho případě rozhodně na místě uvažovat o trestu odnětí svobody v horní polovině zákonné trestní sazby, tedy minimálně ve výměře osmi let. Avšak s ohledem na dílčí (jím nezaviněné) průtahy ve věci a na okolnost, že od dokonání činu uplynula doba více než deseti let, s níž potřeba přísné represe poněkud poklesla, lze trest odnětí svobody v trvání šesti let uložený již soudem prvního stupně považovat za zcela přiměřený a dostatečně kompenzující uvedené časové okolnosti. Lze se pak ztotožnit s názorem soudu prvního stupně, že nejsou dány podmínky pro aplikaci moderačního ustanovení § 58 tr. zákoníku, a tedy ani pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku v souvislosti s průtahy v řízení, jak se obžalovaný dožadoval, neboť dostatečného zadostiučinění se mu dostává právě zmírněním trestu, kterým by jinak byl sankcionován, kdy minimálně o dva roky nižší trest spíše nadstandardně vyvažuje maximálně tříletý průtah, a nadto se tento faktor plynutí času nově promítl i ve výměře vedlejšího trestu. Odvolací soud naopak ponechává zcela stranou úvahy, zda s ohledem na rozsah a závažnost trestné činnosti by nebyl prostor ukládat trest odnětí svobody více se odchylojící od dolní hranice zákonné trestní sazby, když se v neprospěch obžalovaného neodvolal státní zástupce. Každopádně důvodem pro zmírnění trestu odnětí svobody nemohlo být ani zproštění obžalovaného pro jeden z dílčích útoků pokračujícího trestného činu, neboť se jednalo z hlediska a optikou rozsahu a doby trestné činnosti, pro niž byl uznán vinným, o záležitost zcela marginální, což platí i ve vztahu ke spoluobžalovaným [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný [jméno] [příjmení] v souladu s § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

236. V souvislosti s tímto druhem trestu a upozorněním obžalovaného, že má šest dětí, o které pečuje, si vrchní soud dovolí poznamenat, že v době zahájení trestního stíhání měl obžalovaný děti jen dvě (ročník 2004 - tedy dítě dnes již dospělé a ročník 2009, tedy dítě dnes patnáctileté), další nezletilé děti si tedy pořídil již s plným vědomím hrozby trestu odnětí svobody v trvání od 5 do 10 let. Navíc děti obvykle nemají jen jednoho rodiče a samo rodičovství v běžných případech není překážkou pro uložení nepodmíněného trestu.

237. Jak plyne ze shora uvedeného, odvolací námitky obžalovaného [jméno] [příjmení] v části týkající se výroku o trestu odnětí svobody nemohly být shledány opodstatněnými.

238. Za účelný, smysluplný a okolnostem činu odpovídající pak lze považovat i trest zákazu činnosti uložený soudem prvního stupně. Ovšem i u tohoto trestu by měla být vzata v potaz doba, která od činu uplynula, aniž by bylo zjištěno, že obžalovaný trestnou činnost opakoval, a proto odvolací soud výměru uvedeného trestu zmínil na šest let. Souladný se zákonem je pak i trest propadnutí věci, a to notebooku, který byl nástrojem trestné činnosti.

239. Pokud se jedná o obžalovaného [jméno] [příjmení], který byl uznán vinným pro zločin nižší závažnosti se zákonnou trestní sazbou v rozpětí dvou až osmi let, muselo být zohledněno, že rozsah jeho trestné činnosti se významně přibližoval rozsahu velkému (tudíž zločinu s trestní sazbou počínající pěti lety), což je přitěžující okolnost (§ 42 písm. k), m) tr. zákoníku), a že tato byla ukončena jen díky zásahu policejního orgánu, nadto v době, kdy jí chtěl rozšiřovat, jak plyne z odposlechů. Obžalovaný [příjmení] trestnou činnost páchal v úmyslu přímém, kdy jeho jednání bylo syceno motivem krátit DPH na úkor státu (jak sám uvedl: bez DPH nakoupit a bez DPH se ziskem prodat). Na druhou stranu v jeho prospěch bylo třeba hodnotit to, že se k trestné činnosti doznal (§ 41 písm. l) tr. zákoníku). Je třeba na něho hledět jako na osobu netrestanou (zákonná fikce). Po přihlédnutí k polehčujícím i přitěžujícím okolnostem, odvolací soud dospěl k závěru, že při absenci průtahů v řízení by bylo nezbytné mu ukládat trest odnětí svobody kolem poloviny zákonné trestní sazby, tedy ve výměře kolem pěti let.

240. Ovšem v souvislosti s nepřiměřenou délkou trestního řízení a dobou, která od spáchání činu uplynula (ještě delší než u ostatních spoluobžalovaných), lze považovat výměru trestu odnětí svobody zvolenou soudem prvního stupně (tři roky) za zcela přiměřenou, kompenzující a odrážející všechny shora uvedené okolnosti. Na rozdíl od městského soudu však vrchní soud dospěl k závěru, že není zapotřebí při této výměře na obžalovaného působit přímo represivně, když k nápravě může podle jeho názoru vést i trest podmíněně odložený na zkušební dobu středního trvání (3 roky), obzvláště při současném uložení účinných a citelných vedlejších trestů. K tomuto benevolentnějšímu přístupu odvolací soud vedly i poznatky, na které upozornil již soud prvního stupně, tedy že obžalovaný se trestné činnosti dopouštěl z důvodu rodinné finanční tísně, když zároveň bylo na podkladě dokazování doplněného u veřejného zasedání, konkrétně ze Zprávy o plnění oddlužení vyhotovené insolvenční správkyňi ze dne 10. 7. 2024, zjištěno, že obžalovaný [jméno] [příjmení] spolu se svou manželkou po zahájení insolvenčního řízení, zjištění úpadku, povolení a schválení oddlužení (rok 2020) řádně plní své povinnosti, oba mají legální příjmy, z nichž hradí zálohy i doplatky, což nasvědčuje tomu, že obžalovaný sám vyvinul úsilí o lepší budoucnost, o vypořádání se s minulostí, o nový začátek, sám učinil zásadní a jistě nekomfortní kroky, které mohou eliminovat snahu získávat peněžní prostředky trestnou činností, přičemž se nejedná jen o jakousi krátkodobou a umělou demonstraci nápravy, nýbrž o projev trpělivé, subjektivně nepřijemné a dlouhodobé snahy o řádný život s čistým svědomím a minulostí zatíženým co nejmeně. V takovém případě bylo namíste dát obžalovanému šanci pokračovat v řádném vedení života a nepřerušovat jeho úsilí o všestranné zlepšení, byť krátkodobým výkonem trestu odnětí svobody. Lze přisvědčit obžalovanému, že nepodmíněný trest odnětí svobody by v jeho případě byl spíše kontraproduktivním.

241. Navíc, jak bylo již naznačeno, svou preventivní úlohu bude plnit i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního a kontrolního orgánu obchodních korporací a výkonu funkce prokuristy, když v souvislosti s řízením obchodní společnosti se obžalovaný [jméno] [příjmení] trestné činnosti dopouštěl. Ten byl napadeným rozsudkem uložen ve výměře pěti let. Odvolací soud však i do tohoto trestu musel promítnout délku trestního řízení a dobu, která od spáchání činu uplynula, a proto výměru snížil na tři roky.

242. Nezbytné a správné pak bylo i uložení další vedlejší sankce ve formě trestu propadnutí věci podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, tedy věcí, které byly nástrojem trestné činnosti, jak je definováno ustanovením § 135a tr. zákoníku. Kromě toho, že se jedná o výpočetní techniku při trestné činnosti obžalovaným využívanou, jedná se také o poměrně vysokou finanční částku (v českých korunách a eurech) dosahující souhrnem hodnoty takřka 3 milionů korun, kterou soud ve výroku o trestu vymezil počty a nominálními hodnotami bankovek. Jak však bylo odvolacím soudem ověřeno, tato zajištěná finanční částka již nemá charakter bankovek, tedy hotovosti, když byla po zajištění uložena na bankovní účty orgánů činných v trestním řízení. Proto byl trest propadnutí bankovek modifikován na trest propadnutí finančních prostředků v částce

2 852 200 Kč a 2 325 EUR deponovaných na účtech Městského soudu v Praze, kde se aktuálně nachází, jak bylo zjištěno v odvolacím řízení (k čemuž bylo rovněž provedeno dokazování).

243. Takto uložené tresty odvolací soud v případě obžalovaného [jméno] [příjmení] považuje za odpovídající všem okolnostem případu i poznatkům k osobě tohoto obžalovaného, ale i za tresty nevybočující ze zásady rovného zacházení se všemi pachateli dané trestné činnosti. Odvolání tohoto obžalovaného, jímž napadal výrok o trestu, tedy bylo vyhověno.

244. Obžalovaný [jméno] [příjmení] je jediným obžalovaným, u něhož nebyly shledány důvody pro jakoukoliv modifikaci trestů oproti tomu, jak je uložil soud prvního stupně (vyjma právně přesnějšího a jednoduššího označení, obchodních společností a družstev“ jakožto, obchodních korporací“). Důvodem je především to, že mu byl ukládán trest odnětí svobody na samé dolní hranici zákonné trestní sazby a nebyly u něho seznány žádné mimořádné okolnosti, které by naplňovaly podmínky pro aplikaci § 58 odst. 1 tr. zákoníku.

245. Při úvahách o tom, jaký trest odnětí svobody měl být obžalovanému [příjmení] uložen (pokud by nedošlo k tak dlouhému časovému odstupu od ukončení trestné činnosti), lze poukázat na to, že se vědomě s přímým úmyslem a rozmyslem (§ 42 písm. a) tr. zákoníku) delší dobu podílel na daňovém úniku v celkové výši více než 45 milionů korun, což znamená, že takřka pětinašobně překročil hranici škody velkého rozsahu a je mu třeba tyto okolnosti přičítat k tíži (§ 42 písm. k), m) tr. zákoníku). Obžalovaný se trestné činnosti stejně jako obžalovaný [jméno] [příjmení] dopouštěl ze zjištěných důvodů (§ 42 písm. b) tr. zákoníku) v souvislosti se svou nepříznivou finanční situací a exekucemi. Na rozdíl od obžalovaného [jméno] [příjmení] však nebylo zjištěno, že by se po zahájení trestního stíhání snažil své dluhy legálním způsobem nějak řešit. Obžalovanému [jméno] [příjmení] polehčuje, že se k trestné činnosti doznal (§ 41 písm. l) tr. zákoníku), avšak tento obžalovaný zároveň neustále nejen měnil své výpovědi, ale především nepřípadně marginalizoval svou úlohu, což se rozchází s naplněním projevu sebereflexe. Ani v tomto případě nelze pro zákonnou fikci k předchozím odsouzením obžalovaného jako k přítěžující okolnosti přihlížet. To však neznamená, že mu prospívá polehčující okolnost dle § 41 písm. p) tr. zákoníku, tedy, že by bylo možné shledat, že vedl před spácháním činu řádný život, když bylo zjištěno, že byl v roce 2006 uznán vinným pro trestný čin o zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění a v roce 2008 pro zanedbání povinné výživy. Za všech shora uvedených okolností by si zaslouhoval trest odnětí svobody ve výměře podstatně převyšující dolní hranici zákonné trestní sazby, a to trest v trvání kolem sedmi let odnětí svobody.

246. I u něho však bylo třeba zohlednit dobu, která od spáchání činu uplynula a nepřiměřenou délku trestního řízení, což bylo možné zajistit odpovídajícím zmírněním trestu, i v tomto případě o dva roky. Přistupovat ke kompenzaci ve formě mimořádného snížení trestu odnětí svobody za využití § 58 odst. 1 tr. zákoníku tedy nebylo nutné, ani žádoucí. Lze tedy konstatovat, že trest odnětí svobody v trvání pěti let se zařazením do věznice s ostrahou (podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku) byl jediným možným trestem, který odvolací soud mohl obžalovanému uložit, pokud byl na jedné straně limitován dolní hranicí trestní sazby § 240 odst. 3 tr. zákoníku a na straně druhé výměrou trestu zvolenou soudem prvního stupně ve spojení s absencí odvolání státního zástupce. Nadto je takový trest zcela přiléhavý a přiměřený všem okolnostem případu obžalovaného [jméno] [příjmení]. Vzhledem k tomu, že se jmenovaný trestné činnosti dopouštěl jako jednatel, dokonce si za účelem jejího páčání společnost za součinnosti dalších osob pořídil, bylo nezbytné zopakovat i trest zákazu činnosti uložený soudem prvního stupně na dobu středně dlouhého trvání, která byla seznána rovněž odpovídající.

247. Tvzení obžalovaného [jméno] [příjmení] uvedené v odvolání, že mu byl uložen druhý nejvyšší trest po šestiletém trestu [jméno] [příjmení], je nepravdivé, když jen obžalovaný [příjmení], který byl odsouzen pro trestný čin menší závažnosti, byl postižen nižší výměrou trestu odnětí svobody. Ostatním spoluobžalovaným byly vyměřeny tresty vyšší či stejné (obž. [jméno] [příjmení]).

248. Poněkud komplikovanější situace byla u obžalovanému [jméno] [příjmení], u něhož musel být ukládán nikoli souhrnný, nýbrž společný trest odnětí svobody v intencích ustanovení § 45 tr. zákoníku. Výrok o vině se tudíž významně proměnil tím, že bylo namísto obžalovaného znovu uznat vinným i za dílčí útoky pokračující trestné činnosti, pro které již byl pravomocně uznán vinným Městským soudem v Praze pod sp. zn. 48 T 1/2014, v důsledku čehož bylo nutné celkový daňový únik, na němž se podílel, vyčíslit na 85 631 624 Kč, ale také ukládat trest za jediný skutek a trestný čin, nikoli za dva trestné činy. Soud prvního stupně tomuto obžalovanému napadeným rozsudkem uložil trest odnětí svobody v trvání osmi let, a to jako trest souhrnný ve vztahu k rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2014, č. j. 48 T 1/2014-2018, jímž mu byl pravomocně uložen podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání sedmi let se zařazením do věznice s ostrahou, dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodní společnosti na dobu pěti let a dále tresty propadnutí věci, podle § 70 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku (v tehdejší zákonné úpravě) trest propadnutí finančních prostředků v celkové částce 2 392 110 Kč a 10 205 EUR a podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (v tehdejší zákonné úpravě) trest propadnutí věci (podrobně vyjmenovaných ve výroku o trestu podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uloženého obžalovanému [jméno] [příjmení] tímto rozsudkem odvolacího soudu) s tím, že citovaný výrok o trestech zároveň podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušil. Trest odnětí svobody tedy soud prvního stupně navýšil o jeden rok, trest zákazu činnosti o tři roky, kdy jej rovněž celkem významně rozšířil-o družstva a další funkce), a dále převzal tresty propadnutí věci (které správně již ukládal podle znění pozdější právní úpravy), k nimž přidal trest propadnutí bankovek o různých nominálních hodnotách (po součtu dosahujících 2 020 000 Kč a 10 250 EUR).

249. Při vědomí, že je nutné ukládat místo trestu souhrnného trest společný, odvolací soud dospěl k závěru, že osmiletý trest odnětí svobody nemůže u obžalovaného [jméno] [příjmení] obstát, byli-li spoluobžalovanému [jméno] [příjmení] při více než dvojnásobné výši daňového úniku a daleko delší době páčání trestné činnosti uložen trest odnětí svobody toliko ve výši šesti let a bylo-li stejně jako u něho třeba přihlédnout k dosavadní trestní bezúhonnosti obžalovaného [jméno] [příjmení] a identickým polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, především k době, která od spáchání činu uplynula a k nepřiměřené délce trestního řízení (byť o jeden rok kratší než u obžalovaného [jméno] [příjmení] a spol.). Jak poukázal soud prvního stupně, obžalovaný [jméno] [příjmení] vede po svém propuštění z výkonu trestu řádný život, má trvalé zaměstnání a rodinné zázemí.

250. Za této situace a při zohlednění i toho, že obžalovanému byly předešlým odsuzujícím rozsudkem uloženy rovněž citelné majetkové tresty, odvolací soud dospěl k závěru, že trest odnětí svobody uložený napadeným rozsudkem, je nepřiměřeně přísný. Na druhou stranu nebylo možné společný trest odnětí svobody zmírnit pod výměru sedmi let a dostatečně tím kompenzovat stejně jako u jiných obžalovaných průtahy v tomto řízení, když takový trest byl obžalovanému uložen již pravomocným rozsudkem (a dokonce byl z jeho výkonu trestu již podmíněně propuštěn), neboť ustanovení § 45 odst. 1 tr. zákoníku zapovídá uložení mírnějšího trestu, než byl trest uložený dřívějším rozsudkem, a dokonce na rozdíl od obdobných pravidel vztahujících se k trestu souhrnnému nedovoluje upuštění od společného trestu. Na druhou stranu předchozí trestní řízení, v němž byl obžalovanému [jméno] [příjmení] uložen uvedený sedmiletý trest odnětí svobody a tresty vedlejší, bylo rychlé, bezprůtahové a trest časově na trestnou činnost navazoval.

251. Proto byl obžalovanému [jméno] [příjmení] odvolacím soudem uložen trest pouze v trvání sedmi let, tedy ve stejné výměře jako trest uložený rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2014, č. j. 48 T 1/2014-2018, čímž bylo de facto vyhověno odvolání tohoto obžalovaného. Obžalovaný byl pro výkon tohoto trestu podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, což je spíše formalita, nezavdal-li ve lhůtě podmíněného propuštění důvody pro vykonání zbytku trestu. V tomto kontextu je však třeba soudu prvního stupně vytknout, že při výměře trestu odnětí svobody v trvání osmi let, neseznal zákonné podmínky pro zařazení

obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahu, ačkoliv podle znění § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku mohl být obžalovaný prioritně zařazen do tohoto typu věznice, pokud by nebyly důvody k využití § 56 odst. 3 tr. zákoníku. Totéž platí ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení].

252. [ulice] soud pak u obžalovaného [jméno] [příjmení] s ohledem na shora uvedené neshledal důvod ani pro to, aby mu byl navyšován či dokonce rozšiřován trest zákazu činnosti uložený předcházejícím rozsudkem, a proto pouze z dřívějšího rozsudku výrok o tomto trestu tzv. převzal.

253. Rovněž výrok o trestech propadnutí věci byl s modifikací označení hmotněprávního ustanovení poplatného a účinného předpisu, podle něhož je celá věc posuzována, převzat z předchozího rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 48 T 1/2014-2018. Navíc však musel být u tohoto obžalovaného vypuštěn trest propadnutí věci uložený soudem prvního stupně podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a to věci ve formě specifikovaných kusů bankovek v české měně a měně euro, neboť jak vyplynulo z dokazování doplněného odvolacím soudem, jedná se o stejné finanční prostředky jako ty, které již byly propadnuty rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 48 T 1/2014-2018 (a tento trest i vykonán), jejichž propadnutí bylo napadeným rozsudkem správně přejato, a nakonec přejato i rozsudkem odvolacího soudu.

254. Lze tedy shrnout, že rozhodnutím vrchního soudu obžalovanému [jméno] [příjmení] nebyl trest nijak zpřísněn oproti předchozímu rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2014, č. j. 48 T 1/2014-2018. Výrok o trestech uložených napadeným rozsudkem tomuto obžalovanému tak byl zmírněn nejen ve výměře trestu odnětí svobody a zákazu činnosti, ale i tím, že byly částečně vypuštěny z výroku o propadnutí věci bankovky v hodnotě 2 020 000 Kč a 10 205 EUR, když takový trest byl nezákonný a obžalovanému uložen dvakrát, míněno dvěma výroky.

255. Podobně odvolací soud postupoval při ukládání společného trestu obžalovanému [jméno] [příjmení], který byl uznán vinným pro daňový únik (na němž se podílel všemi dílčími útoky uvedenými ve výroku o vině tohoto rozsudku odvolacího soudu) v celkové výši cca 93 miliónů Kč a který měl před spácháním činu jediný závadový záznam, a to pro celkem bagatelní majetkovou trestnou činnost již z roku 1995 Ani u něho nebyl shledán s odkazem na časový odstup od spáchání činu, nepřiměřenou délku trestního řízení a zachování proporcionality trestu ve vztahu ke spoluobžalovaným důvod pro navýšení trestu odnětí svobody oproti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2022, č. j. 48 T 2/2021-4299, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20.12.2022, č.j. 6 To 46/2022-4432. I v jeho případě byl tedy jen zopakován trest odnětí svobody v trvání šesti let a šesti měsíců se zařazením do věznice s ostrahou uložený shora citovaným dřívějším rozsudkem, který byl v rámci ukládání společného trestu zrušen.

256. Stejně tak byl odvolacím soudem jen zopakován (přejat) bez jakéhokoliv navýšení trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev na dobu pěti let, neboť i tímto způsobem lze reflektovat dobu, která od činu uplynula, ale rovněž tento trest přirovnat k trestu uloženému obžalovanému [jméno] [příjmení].

257. De facto jen z formálních důvodů byl upraven trest propadnutí věci původně uložený soudem prvního stupně ve formě propadnutí částky 46 500 EUR podle § 70 odst. 1 tr. zákoníku, což by znamenalo, že se podařilo prokázat, že se jedná o bezprostřední výnos obžalovaného [jméno] [příjmení] z předmětné trestné činnosti. Sám městský soud v odůvodnění napadeného rozsudku (pod bodem 525.) však vysvětlil, že tyto finanční prostředky považuje za nástroj trestné činnosti (a z jakého důvodu), na což však pamatuje ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku Odvolací soud tedy podřadil tuto majetkovou hodnotu pod citovanou normu společně s dalšími obžalovanému propadnutými nástroji trestné činnosti. V souladu s dokazováním provedeným u veřejného zasedání za účelem vykonatelnosti rozhodnutí pak bylo řádně označeno, na jakém účtu se deponovaná částka aktuálně nachází.

258. Ovšem u obžalovaného [jméno] [příjmení] se musel vrchní soud vypořádat rovněž s tím, že trest uložený soudem prvního stupně tomuto obžalovanému jako trest souhrnný byl ve svém komplexu vlastně mírnější než trest uložený předchozím rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2022, č. j. 48 T 2/2021-4299, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20.12.2022, č.j. 6 To 46/2022-4432, jehož výrok o trestu byl zrušen, což je v rozporu s trestním zákoníkem (§ 43 odst. 1 tr. zákoníku, ale i § 45 odst. 1 tr. zákoníku), a to proto, že původně (předchozím pravomocným rozsudkem) byl obžalovanému [jméno] [příjmení] vedle trestu odnětí svobody ve výměře šesti a půl roku uložen také peněžitý trest v celkové výši 1 000 000 Kč, který byl vyměřen ve 400 denních sazbách, což odpovídá tzv. náhradnímu trestu odnětí svobody ve výši 800 dní. Při absenci odvolání státního zástupce bylo možné tuto nezákonnost zhojit tím, že obžalovanému nebyl ukládán trest propadnutí náhradní hodnoty ve výši 1 867 348,70 Kč a 93,85 EUR uložený rovněž napadeným rozsudkem, nýbrž mu byl místo toho uložen trest peněžitý, opět v počtu 400 denních sazeb po 4 500 Kč, tedy v celkové výměře 1 800 000 Kč, což znamená, že při posouzení subjektivní tíže trestů pro obžalovaného v jejich souhrnu bylo rozhodnuto stále v jeho prospěch, zásada zákazu reformace in peius v komplexní rovině výroku o trestu porušena nebyla a zároveň takový trest může obstát ve světle ustanovení § 45 tr. zákoníku. Bezpředmětnou se pak stává i argumentace městského soudu týkající se toho, proč nepřistoupil k uložení peněžitého trestu, když u obžalovaného byla v přípravném řízení zajištěna finanční částka přesahující tuto výměru peněžitého trestu.

259. Lze uzavřít, že i odvolacím námitkám obžalovaného [jméno] [příjmení], které směřovaly do výroku o trestu, bylo vrchním soudem fakticky vyhověno.

260. V případě obžalovaného [jméno] [příjmení] při úvahách o trestu, kterým by musel být postižen v případě, že by nedošlo k určitým průtahům v trestním řízení, bylo namístě zohlednit, že se jedná o osobu s bohatou trestní minulostí, dokonce o tzv. speciálního recidivistu, který se daňové trestné činnosti dopouštěl již před trestnou činností projednávanou v této věci, ale i po ní. Přestože k jeho odsouzením předcházejícím dané trestné činnosti nelze pro zákonné překážky přihlížet, je třeba poukázat na to, že obžalovaného od spáchání činu nijak neodrazovalo ani to, že byl v jeho jiné věci dne 11. 3. 2014 vyhlášen odsuzující rozsudek Okresního soudu ve [obec] sp. zn. 18 T 30/2012, který nabyl právní moci až dne 9. 9. 2014. Stejně tak i po zahájení trestního stíhání v této trestní věci znovu, tentokrát již jako pachatel (nikoli účastník) opakoval trestnou činnost stejné povahy, a to až do července 2015, jak vyplývá z pravomocného rozsudku Krajského soudu v Brně -pobočky ve Zlíně ze dne 15. 7. 2019, č. j. 68 T 6/2018-1971, který nabyl právní moci dne 12. 5. 2020 a kterým mu byl uložen za trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku spáchaný dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání sedmi let se zařazením do věznice s ostrahou, ve vztahu k němuž bylo rozhodnuto o podmíněném propuštění dne 22. 6. 2023, se zkušební dobou na sedm let. Jelikož se jednalo o tzv. souběžnou trestnou činnost naplňující podmínky § 43 odst. 2 tr. zákoníku, městský soud správně obžalovanému ve vztahu k tomuto rozsudku ukládal trest souhrnný.

261. Ovšem obžalovaný [jméno] [příjmení] byl v mezidobí tohoto trestního stíhání pravomocně odsouzen ještě dvakrát, a to pro trestnou činnost (mimo jiné i pro trestný čin podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku) sbíhající se s trestnou činností, pro kterou byl odsouzen již shora citovaným rozsudkem Okresního soudu ve [obec] sp. zn. 18 T 30/2012, což sumarizoval doposud poslední odsuzující rozsudek obžalovaného, a to rozsudek Okresního soudu ve [obec] ze dne 22. 10. 2019, č. j. 1 T 142/2018-930, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně-pobočky ve Zlíně ze dne 14. 5. 2020, č.j. 6 To 396/2019-1014. Citovaným rozsudkem byl obžalovaný [jméno] [příjmení] za přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku spáchaný formou účastenství jako pomocník podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku (jehož se dopustil jako jednatel FT Trade group s.r.o. v listopadu a prosinci 2012) a dále za sbíhající se zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, za který byl odsouzen rozsudkem Krajského

soudu v Brně ze dne 20.11.2014, č. j. 53 T 9/2013-3923 (jehož se dopouštěl v období června až září 2009) a dále za sbíhající se trestný čin podílnictví z nedbalosti podle § 252 odst. 1 zák. č. 140/1961 Sb. (spáchaný v srpnu a září 2009), za který byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu ve [obec] ze dne 11. 3. 2014, č. j. 18 T 30/2012-1016, pravomocně odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi let se zařazením do věznice s ostrahou a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu pěti let, a to za současného zrušení shora uvedených rozsudků Krajského soudu v Brně a Okresního soudu ve [obec]. Z připojeného spisu Okresního soudu ve [obec] sp. zn. 1 T 142/2018, pak také bylo zjištěno, že obžalovaný [jméno] [příjmení] byl na základě usnesení Okresního soudu [okres] ze dne 22. 6. 2023 podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody v trvání sedmi let, uloženého rozsudkem Okresního soudu ve [obec] ze dne 22. 10. 2019, č. j. 1 T 142/2018-930, a rovněž z výkonu trestu odnětí svobody v trvání sedmi let, uloženého rozsudkem Krajského soudu v Brně -pobočky ve Zlíně ze dne 15. 7. 2019, č. j. 68 T 6/2018, přičemž mu byla stanovena zkušební doba v trvání sedmi let a vysloven nad jeho osobou dohled a povinnost nahradit škodu, kterou trestnými činy způsobil. Ze spisu Krajského soudu v Brně -pobočky ve Zlíně sp. zn. 68 T 6/2018 (hlášenka na č. l. 2234) pak zase plyne, že budou-li porušeny podmínky zkušební doby, obžalovanému [jméno] [příjmení] zbývá ze sedmiletého trestu odnětí svobody uloženého Okresním soudem ve [obec] vykonat 212 dnů a ze sedmiletého trestu odnětí svobody uloženého Krajským soudem v Brně (68 T 6/2018) celých sedm let, jejichž nařízení se může vyhnout, povede-li řádný život až do 22. 6. 2030 (a splní-li další podmínky podmíněného propuštění).

262. Obžalovaný [jméno] [příjmení] v tomto případě svým jednáním, byť soudem prvního stupně kvalifikovaným jako účastenství ve formě pomoci, usnadnil jiným osobám realizaci daňového úniku na DPH nejméně v rozsahu 81 965 397 Kč, což i u něho je třeba hodnotit jako přitěžující okolnosti dle § 42 písm. k) a m) tr. zákoníku. Tato hodnota se pak přibližuje hodnotám daňových úniků, na nichž se podíleli spoluobžalovaní [příjmení] a [příjmení], u nichž nebylo přistoupeno k navýšení trestů oproti předchozím rozhodnutím. Na rozdíl od nich však trest ukládaný obžalovanému [jméno] [příjmení] musel zůstat trestem souhrnným, a to ve vztahu k rozsudku vydanému Krajským soudem v Brně-pobočkou ve Zlíně pod sp. zn. 68 T 6/2018, jímž mu byl uložen sedmiletý trest odnětí svobody také za daňovou trestnou činnost dokonanou v červenci roku 2015, kterou obžalovaný jako pachatel (nikoli účastník) způsobil další únik na DPH v celkové výši přesahující 14 miliónů korun. I odvolacím soudem mu byl znovu ukládán trest hned za dva trestné činy, což je přitěžující okolnost uvedená v § 42 písm. n) tr. zákoníku. V neprospěch tohoto obžalovaného pak bylo třeba hodnotit i to, že do trestné činnosti zapojil i svého bratra, který k němu zjevně choval důvěru a spoléhal minimálně zpočátku na to, že ho tzv. nenamocí do žádné kriminální činnosti.

263. Na druhé straně tomuto obžalovanému prospívá to, že od spáchání posledního činu (7/ 2015) nebyly zaznamenány k jeho chování žádné závadové poznatky, což může být do značné míry dáno tím, že byl v průběhu trestního stíhání dlouhodobě ve výkonu trestu odnětí svobody a posléze započala zkušební doba jeho podmíněného propuštění. Ovšem ani z věznice nepřicházely negativní zprávy k chování obžalovaného, jak plyne z řady usnesení zabývajících se podmíněným propuštěním obžalovaného, které jsou obsahem spisu Okresního soudu ve [obec] sp. zn. 1 T 142/2018, jímž bylo u veřejného zasedání provedeno dokazování. Bylo tak zjištěno, že obžalovaný projevoval zájem o pracovní zařazení, zúčastňoval se různých prospěšných aktivit, nebyl kázeňsky trestán, naopak opakovaně odměňován. Obžalovaný byl rovněž podroben znaleckému zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie psychologie, kdy byl označen za osobnost integrovanou a bez poruchy, s dostatečnou sebekontrolou, s intelektem v pásmu vyššího průměru, u něhož lze v souvislosti s vykonávaným trestem předpokládat snížené riziko opakování trestné činnosti a získání náhledu na své chování, přičemž u něho došlo

k posunu hodnotového systému od preference materiálních záležitostí k preferenci rodinného zázemí a řádného života.

264. K tomu lze dodat, že dokazováním provedeným u veřejného zasedání bylo zjištěno, že i tento obžalovaný se snaží své finanční závazky řešit v insolvenčním řízení, neboť je v úpadku, přičemž jeho oddlužení bylo schváleno již v březnu 2020 a nachází se ve své závěrečné části. Obžalovaný své povinnosti podle zprávy insolvenčního správce řádně plnil, avšak došlo k velmi nízké míře uspokojení věřitelů, což způsobila mimo jiné okolnost spočívající v uvěznění obžalovaného.

265. Městský soud v Praze sedmiletý trest odnětí svobody uložený za sbíhající se trestnou činnost předchozím rozsudkem Krajského soudu v Brně – pobočky ve Zlíně pod sp. zn. 68 T 6/2018 napadeným rozsudkem de facto navýšil jen o půl roku. To by se mohlo s ohledem na výši daňového úniku, a tedy závažnost činu, jevit jako nepřiměřeně mírné. Na druhou stranu je zjevné, že se soud prvního stupně snažil zachovat určitou proporcionalitu s tresty ukládanými dalším obžalovaným a zohlednit dobu, která od spáchání činu uplynula (včetně nepřiměřené délky trestního řízení). O to se musel pokusit i odvolací soud. Pokud by totiž k ukládání souhrnného trestu mohlo dojít v přiměřené době, což v této věci nenastalo, když od spáchání obou trestných činů uplynula doba takřka deseti let, obžalovanému [jméno] [příjmení] by musel být trest (jakožto souhrnný) navýšen minimálně o další dva roky. Dále však muselo být přihlédnuto k tomu, že spoluobžalovaný [jméno] [příjmení] dostal šestiletý nepodmíněný trest odnětí svobody za daňový únik ve výši cca 250 milionů korun. Je-li v době rozhodování odvolacího soudu o trestu obžalovaného [jméno] [příjmení] situace hypoteticky nastavena tak, že v případě, že nepovede do 20. 6. 2030 řádný život, dojde u něho k nařízení zbytku trestu z rozsudku Okresního soudu ve [obec] pod sp. zn. 1 T 142/2018 (212 dní) a rovněž k nařízení sedmiletého trestu odnětí svobody z rozsudku Krajského soudu v Brně - pobočky ve Zlíně pod sp. zn. 68 T 6/2018, jevil by se logickým postup podle § 44 tr. zákoníku, tedy upuštění od uložení souhrnného trestu, jak se svým odvoláním obžalovaný domáhal, když trest uložený předchozím rozsudkem by se mohl zdát dostatečným k nápravě obžalovaného, a to ať již s ohledem na aktuální poznatky o způsobu jeho života a rizika recidivy či s ohledem na tresty ukládané dalším obžalovaným. Tento postup však odvolací soud nevolil, neboť považoval za nezbytné, aby byl obžalovanému uložen také trest propadnutí věci, již vyslovený ve výroku o trestu z napadeného rozsudku.

266. Proto byl obžalovanému [jméno] [příjmení] vrchním soudem uložen za použití § 240 odst. 3 tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání sedmi let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, tedy trest totožný, k němuž byl odsouzen pravomocným rozsudkem Krajského soudu v [obec] - pobočky ve [obec] ze dne 15. 7. 2019, č. j. 68 T 6/2018-1971, jenž byl zároveň tímto rozhodnutím, jako všechny výroky navazující na tento výrok o trestu, zrušen. Podle odvolacího soudu lze totiž spoléhat na to, že již sám trest odnětí svobody v trvání sedmi let, z něhož obžalovaný již většinu vykonal, významně přispěl k nápravě obžalovaného.

267. Dále byl tomuto obžalovanému jako trest vedlejší podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložen trest propadnutí věci, a to ve formě dvou notebooků užívaných při trestné činnosti, jak plyne již z odůvodnění napadeného rozsudku. Naproti tomu odvolacím soudem nebyl obžalovanému znovu ukládán trest zákazu činnosti, zjevně omylem či neopodstatněně uložený napadeným rozsudkem, neboť jak sám městský soud správně konstatoval, obžalovaný se projednávaného skutku nedopustil v zastoupení obchodní společnosti, a navíc mu takový trest nebyl uložen ani rozsudkem Krajského soudu v Brně – pobočky ve Zlíně ze dne 15. 7. 2019, č. j. 68 T 6/2018-1971.

268. Lze tedy konstatovat, že požadavky obžalovaného [jméno] [příjmení] týkající se trestu byly odvolacím soudem takřka bezvýhradně vyslyšeny, navíc mu byl zrušen nezákonně uložený trest zákazu činnosti.

269. Pokud se jedná o volbu přiměřeného trestu pro obžalovaného [jméno] [příjmení], je třeba úvodem předeslat, že v průběhu odvolacího řízení došlo k zásadní změně oproti stavu, kdy o jeho trestu rozhodoval soud prvního stupně. Jak bylo zjištěno z připojeného spisu Krajského soudu v Brně – pobočky ve Zlíně sp. zn. 68 T 6/2018, usnesením uvedeného soudu ze dne 17. 6. 2024 bylo rozhodnuto podle § 330 odst. 3 tr. řádu za použití § 83 odst. 1 tr. zákoníku o tom, že se obžalovaný [jméno] [příjmení] ve zkušební podmíněného odsouzení z rozsudku Krajského soudu v Brně – pobočky ve Zlíně ze dne 15. 7. 2019, č. j. 68 T 6/2018-1971, osvědčil. V důsledku toho nebylo možné obžalovanému ukládat souhrnný trest, jak zapovídá znění ustanovení § 43 odst. 4 tr. zákoníku. Nadto bylo třeba na obžalovaného v souladu s § 83 odst. 4 tr. zákoníku hledět jako na pachatele, který nebyl odsouzen. Žádné jiné odsouzení obžalovaného pak zjištěno nebylo, kdy především vedení řádného života před spácháním daného zločinu je třeba hodnotit ku prospěchu jmenovaného (§ 41 písm. q) tr. zákoníku). Při úvahách o trestu pro tohoto obžalovaného odvolací soud přihlížel i k tomu, že mu byl prokázán jen úmysl nepřímý, že byl k trestné činnosti sveden svým starším bratrem, jehož zjevně respektoval a jemuž důvěřoval, a jak vyvodil sám městský soud, nebyl schopen trestnou činnost vnímat natolik racionálně a systematicky jako jiní obžalovaní a jeho vůle směřovala především k tomu, aby legální činností ve formě přepravy zboží (autodopravy) tvořil podnikatelský zisk. Okolnosti, za nichž trestnou činnost páchal, by bylo možné takřka komparovat s okolnostmi vyjádřenými v § 41 písm. c) a d) tr. zákoníku (podřízenost, nátlak). Nelze pak opomenout další polehčující okolnost ve formě doznání ke skutku (§ 41 písm. l) tr. zákoníku) a bylo nutné přihlídnout také k úloze obžalovaného a způsobu provedení jeho činu, když on sám s tabákovými výrobky nakládal jen v rámci přepravy, nikoli v rámci distribuce, přičemž neprofitoval nijak na zisku z jejich daní nezátíženého následného prodeje. Bohužel upřímnou lítost ani odvolací soud na straně obžalovaného neshledal, pokud se obžalovaný neustále dovolával toho, že jako přepravce nemůže nést odpovědnost za daný trestný čin, což mu zjevně bylo vysvětlováno jeho bratrem a [jméno] [příjmení], když se zajímal o to, proč vykazuje dovoz zboží na Slovensko, ač jej vozí do pražských skladů. Žádný příliš podstatný vliv na trest pak nebylo možné přisoudit ani tomu, že byl tento obžalovaný (stejně jako obžalovaný [jméno] [příjmení]) odvolacím soudem zproštěn pro jeden dílčí útok žalované pokračující trestné činnosti, když tento časový a množstevní výsek byl v poměru k činu, pro který byl uznán vinným, v celkovém měřítku takřka bezvýznamný.

270. Na druhé straně vedle shora uvedených polehčujících okolností a okolností, které snižují konkrétní stupeň závažnosti činu, obžalovanému přitěžuje to, že se vědomě, dlouhodobě a aktivním způsobem podílel na úniku DPH v hodnotě takřka 82 miliónů korun, čímž byla osminásobně překročena hranice velkého rozsahu (§ 42 písm. m) a k) tr. zákoníku). Právě toto kritérium rozsahu a závažnosti trestné činnosti by znamenalo, že obžalovanému [jméno] [příjmení] mohl při absenci polehčujících okolností přináležet nepodmíněný trest odnětí svobody kolem poloviny zákonné trestní sazby. Polehčujících okolností však byla seznána velká řada, a kromě toho k nim, jako v případech ostatních spoluobžalovaných, musela přistoupit kompenzace za nepřiměřeně dlouhé trestní stíhání. Pokud pak odpadl také důvod pro ukládání souhrnného trestu, tedy trest již nemůže být ukládán za oba dva trestné činy, a bylo zjištěno, že obžalovaný od spáchání činů (již téměř 10 let) vede řádný život, má rodinné zázemí, žije se legálním způsobem (na základě pracovního poměru) a své finanční závazky z minulosti řeší v úpadkovém řízení, jak bylo zjištěno na podkladě insolvenčního rejstříku, jeví se již touto optikou trest odnětí svobody ve výměře pěti let (byť je na samé dolní hranici zákonné trestní sazby) přísným.

271. Kromě toho se podle odvolacího soudu muselo do výroku o trestu tohoto obžalovaného zásadně promítnout i to, že spoluobžalovanému [jméno] [příjmení] se v souvislosti s touto trestnou činností nakonec nijak nenavýšoval trest, který mu už byl uložen za sbíhající se trestnou činnost. Bylo by vskutku v rozporu se zásadou spravedlnosti a přiměřenosti, aby bratr obžalovaného [jméno] [příjmení], který jej k této trestné činnosti přiměl, hypoteticky vyšel z tohoto procesu bez

sankce (splní-li podmínky podmíněného propuštění), zatímco obžalovaný by takovou šanci nedostal a byl by potrestán nepodmíněným trestem odnětí svobody, byť v trvání nejnižším možným podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku. Nutno konstatovat, že dysbalance mezi faktickým potrestáním obžalovaných [jméno] a [jméno] [příjmení] (za podobné jednání se stejnou závažností), jak jejich tresty již pojal soud prvního stupně v napadeném rozsudku, byla celkem očividná (míněno navýšení nepodmíněného trestu o půl roku vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání pěti let).

272. Ačkoliv se nabízí také komparace s trestem uloženým spoluobžalovanému [jméno] [příjmení], nutno zdůraznit, že okolnosti jeho případu jsou odlišné především v tom, že úloha a míra účasti tohoto pachatele byla zcela jiná. Obžalovaný [jméno] [příjmení] totiž od samého začátku věděl, že celé obchodování s cigaretami prostřednictvím společnosti I je fingované, ryze za účelem páčání trestné činnosti na sebe nechal tuto společnost převést, odpovídal za její činnost z pozice jednatele, sám po obdržení finančních prostředků od jiné osoby objednával a nakupoval tabákové výrobky bez DPH, tyto sám od dodavatele, jemuž svým podpisem stvrdil dovoz do jiného členského státu, převážel na různá místa, ovšem stále na území České republiky, kde je bez jakéhokoli zdokladování prodeje odevzdával cizím osobám, za což kasíroval finanční odměnu. I charakter jednání, způsob provedení činu, rozsah povědomí (o tom, jak trestná činnost probíhá) a motivace totiž mnohdy ovlivňují konkrétní stupeň závažnosti činu a mohou převážet nad kritériem rozsahu konečného škodního následku. Kromě toho nelze pominout, že obžalovaný [jméno] [příjmení] se již v minulosti obdobného hospodářského činu (zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění) dopustil a zjevně jeho podmíněné odsouzení, byť v době páčání předmětného činu již osvědčené, nevedlo k jeho trvalé nápravě a eliminaci další trestné činnosti.

273. U obžalovaného [jméno] [příjmení] byly zjištěny zcela jiné okolnosti případu a způsobu jeho zapojení do trestné činnosti. Tento obžalovaný trestný čin spáchal poprvé a do mechanismu, na jehož podkladě docházelo ke krácení DPH, se zapojil evidentně v dobré víře na popud svého bratra, a to s úmyslem realizovat legální podnikání v oblasti autodopravy. Tomu, že se podílí na krácení DPH zpočátku zjevně nic nemuselo nasvědčovat, pokud v provozovně QANTO CZ ve [obec] nakládal tabákové výrobky zabalené v krabicích do vozu a přepravoval je do Slovenské republiky, kde byly naskladněny, což také dokládal společnosti QANTO CZ. Až následně, kdy dostal pokyn k vyskladnění zboží v ČR, pojal důvodné podezření, že se jedná o ilegální činnost, přičemž byl přesvědčován, a to i svým bratrem, o tom, že zboží bude pokračovat mimo území ČR prostřednictvím jiného přepravce, přičemž za této situace již s vědomím, že může docházet k porušování zájmu na řádném odvedení daně, podepisoval a předkládal dodavateli doklady s nepravdivými údaji a dále dle pokynů jiných osob přepravoval toto zboží do skladů v [obec]. Obchod však žádným způsobem sám neřídil a cigarety nedistribuoval. I tímto směrem se totiž musí ubírat úvahy, jak co nejlépe zajistit naplnění individualizace trestu.

274. Právě tyto okolnosti případu obžalovaného [jméno] [příjmení] lze označit za mimořádné a odlišné od případů ostatních obžalovaných v pozicích zástupců odběratelů tabákových výrobků, ale i od případů běžně se na poli daňové trestné činnosti vyskytujících, a to natolik, že činí trest uložený

v zákonné trestní sazbě (být na její dolní hranici) nepřiměřeně přísným. K tomu pak přistupuje také velká řada polehčujících okolností na straně obžalovaného [jméno] [příjmení], kdy nejzásadnější je to, že byl před spácháním činu zcela bezúhonnou osobou žijící řádným způsobem života, ale také to, že i jemu je třeba poskytnout zadostiučinění ve formě zmírnění trestu za nepřiměřenou délku jeho trestního stíhání. Pokud byl obžalovaný schopen vést řádný život nepřetržitě po dobu téměř deseti let, není důvodu pochybovat o tom, že lze jeho nápravy dosáhnout i trestem kratšího trvání. Tím jsou podle odvolacího soudu v tomto konkrétním případě kumulovány všechny podmínky pro aplikaci moderačního ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku, tedy pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody a jeho vyměření pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Ačkoliv bylo možné a stále v mezích zákona trest odnětí svobody

snížit až na jeden rok (§ 58 odst. 4 písm. c) tr. zákoníku), považoval odvolací soud za přiměřené závažnosti činu na jedné straně a polehčujícím okolnostem na straně druhé, uložit obžalovanému [jméno] [příjmení] trest odnětí svobody ve výměře tří let.

275. Tím se pak také otevřel prostor pro úvahy o tom, zda takový trest ukládat v jeho represivní (nepodmíněný trest) či výchovně-preventivní (podmíněný trest) formě. Podle názoru odvolacího soudu lze mít za to, že osoba obžalovaného, jeho rodinné a pracovní poměry, způsob jeho života před činem a chování v posledních devíti letech či již shora vyzdvihované okolnosti jeho případu nevyžadují, aby na něho bylo působeno samotným výkonem trestu odnětí svobody, když svým dlouhodobým řádným chováním obžalovaný prokázal, že již samotné trestní stíhání plnilo svůj účel, směřovalo k jeho nápravě a eliminaci další trestné činnosti, tím i k ochraně společnosti před jinými škodlivými činy obžalovaného. Proto byl uvedený výkon trestu odnětí svobody podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen, a to na zkušební dobu v trvání čtyř let, tedy spíše dobu delší v intencích § 82 odst. 1 tr. zákoníku, kterou vrchní soud považuje za dostačující pro ověření, že se obžalovaný k protiprávnímu jednání již nevrátí.

276. Žádný vedlejší trest obžalovanému [jméno] [příjmení] odvolacím soudem ukládán nebyl, tedy ani trest zákazu činnosti, který byl uložen napadeným rozsudkem. Obžalovaný [jméno] [příjmení] totiž nepáchal danou trestnou činnost v souvislosti s výkonem funkce statutárního, popř. kontrolního orgánu či prokuristy obchodní korporace. Takový trest mu nebyl uložen ani rozsudkem, který byl původně ve vztahu souhrnnosti, proto tedy nebyl žádný zákonný důvod k ukládání tohoto trestu.

277. Takto pojatý výrok o trestu obžalovaného [jméno] [příjmení] odvolací soud považuje za odpovídající zákonu i všem konkrétním okolnostem případu, a především i spravedlivým při porovnání s výslednými sankcemi vztahujícími se ke všem ostatním spoluobžalovaným.

278. Na podkladě opravného prostředku všech jmenovaných odvolatelů, včetně Finančního úřadu pro Pardubický kraj, ale především v souvislosti s tím, že byl odvolacím soudem zrušen a modifikován výrok o vině, byly zrušeny rovněž adhezní výroky napadeného rozsudku, kterými byli obžalovaní jednak podle § 228 odst. 1 tr. řádu uznáni povinnými zaplatit, FU pro Pardubický kraj“ společně a nerozdílně škodu způsobem prezentovaným na počátku odůvodnění tohoto rozsudku a kterým byl podle § 229 odst. 1 tr. řádu, FU pro Pardubický kraj“ odkázán se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

279. Předně lze plně přisvědčit poškozené straně, že subjekty, jejichž nároky mají být uspokojeny v navazujícím exekučním řízení, nemohou být označovány jinak než evidovaným názvem či jménem, natož pak zkratkou. Takový výrok, který má charakter exekučního titulu se stává nevykonatelným. Správně je pak poškozeným odkazováno na znění § 228 odst. 2 tr. řádu, podle něhož výrok o povinnosti obžalovaného k náhradě škody musí mimo jiné přesně označovat osobu oprávněného. Odvolání finančního úřadu tedy bylo důvodné.

280. K tomu lze dodat, že poškozeným v této věci je jednoznačně Česká republika, která je příjemcem daní, tedy povinnosti přímo stanovené zákonem, když podle § 6 odst. 1 písm. a) zák. č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech příjmy státního rozpočtu tvoří mimo jiné výnosy daní, včetně příslušenství. Finanční úřady jsou potom součástí Finanční správy České republiky jako soustavy správních orgánů pro výkon správy daní, jak vyplývá ze zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky. Je tedy evidentní, že poškozenou je Česká republika, zastoupená příslušným finančním úřadem. Tím se v průběhu trestního řízení stal Finanční úřad pro Pardubický kraj, který se se svým nárokem na náhradu škody včas (dne 21. 6. 2016) připojil, přičemž následně ještě před zahájením dokazování (svým písemným podáním ze dne 27.10.2021 a ústním přednesením návrhu na počátku hlavního líčení dne 3.11.2021 po přednesení obžaloby) uplatněný nárok znovu vyčíslil a posléze ještě upřesnil způsobem konstatovaným již soudem prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku.

281. Dalším pochybením ve vztahu k výroku o náhradě škody je pak to, že ačkoliv si soud prvního stupně musel být vědom toho, že někteří z obžalovaných avizují, že jsou v oddlužení či konkursu, této okolnosti nevěnoval patřičnou pozornost. Přitom v tomto ohledu jsou soudy vázány § 140b zák. č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona, který stanoví zákaz vydání rozhodnutí v jiných soudních nebo rozhodčích řízeních po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou, nebo na které se v insolvenčním řízení pohlíží jako na přihlášené, anebo o pohledávkách, které se v insolvenčním řízení neuspokojují; to neplatí, jde-li o pohledávky věřitelů na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, pokud v trestním řízení o tomto trestném činu byl zajištěn majetek v majetkové podstatě dlužníka. K rozhodnutím vydaným v rozporu s tímto zákazem se v insolvenčním řízení nepřihlíží.

282. Právě proto odvolací soud doplnil dokazování dokumentací z veřejného insolvenčního rejstříku (resp. v případě obžalovaných [jméno] [příjmení] a odděleně trestně stíhaného [jméno] [příjmení] výpisem z Registru úpadců vedeného Ministerstvem spravedlnosti Slovenské republiky) vážící se ke každému z obžalovaných, čímž bylo zjištěno, že u obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] insolvenční řízení v době rozhodnutí soudu prvního stupně probíhalo a doposud účinky rozhodnutí o jejich úpadku trvají, což brání tomu, aby mohli být jmenovaní zavázáni v trestním řízení k náhradě škody uplatněné příslušným finančním úřadem. V kontextu výjimky uvedené ve shora citovaném ustanovení insolvenčního zákona, odvolací soud pro úplnost dodává, že finanční prostředky policejním orgánem zajištěné u obžalovaného [jméno] [příjmení] nebyly do majetkové podstaty zahrnuty, jak plyne z jejího soupisu.

283. Ovšem tím, že prvním adhezním výrokem napadeného rozsudku byl vedle obžalovaného [jméno] [příjmení] k náhradě škody ve výši 5 383 595 Kč uznán povinným společně a nerozdílně s ním i spoluobžalovaný [jméno] [příjmení], nemohlo být rozhodnuto o tomto svou povahou solidárním nároku jen ve vztahu k uvedenému spoluobžalovanému. Došlo by tím totiž ze strany odvolacího soudu k porušení zásady zákazu reformace in peius, neboť by obžalovanému [jméno] [příjmení] takto byla daná povinnost ve faktické rovině uložena ve větším rozsahu než napadeným rozsudkem, když u jednoho z obžalovaných ([jméno] Nováka), jemuž tato povinnost byla původně současně uložena, nebyly splněny pro rozhodnutí o závazku k náhradě škody zákonné předpoklady.

284. Totéž pak platí o adhezním výroku napadeného rozsudku vztahujícím se k solidární povinnosti zaplatit Finančnímu úřadu škodu ve výši 35 430 085 Kč, který se týkal zároveň obžalovaného [jméno] [příjmení], nyní odděleně trestně stíhaného [jméno] [příjmení], a právě obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], v jejichž věci bylo a stále je vedeno insolvenční řízení a trvají u nich účinky rozhodnutí o úpadku. Tudíž ani obžalovaný-odvolatel [jméno] [příjmení], jakožto toliko solidární dlužník, nemohl být znovu osamoceně odvolacím soudem uznán povinným k náhradě shora uvedené škody.

285. Dalším nedostatkem v postupu soudu prvního stupně pak bylo to, že nijak nereagoval na okolnost, že z provedených důkazů vyplývalo, že byl v rámci daňového řízení zajištěn majetek společnosti QANTO CZ za účelem úhrady nedoplatků na DPH a došlo k částečnému uspokojení se z exekucí. Přitom se o tom sám v odůvodnění napadeného rozsudku zmiňuje pod bodem 127. odůvodnění napadeného rozsudku. Městský soud sice zjevně spekuloval nad tím, proč jím zjištěný daňový únik nekoresponduje s požadavky FU na náhradu škody (viz body 529. - 530.), ale více se o věc nezajímal, vysvětlení se nedožadoval a škodu přiznal v intencích návrhu finančního úřadu, neboť jím uplatňovaná škoda u všech obžalovaných dosahovala částek nižších, než byl daňový únik soudem zjištěný, přičemž s případnou úhradou nedoplatků či kratším obdobím, k němuž je uplatněný nárok poškozeného vázán, nijak nepočítal. Zjevně pak soud prvního stupně taktéž pominul to, že ve vztahu k obžalovanému [jméno] [příjmení] byla nárokována nejen škoda, na níž se v různých specifikovaných měrách měl podílet solidárně

s obžalovanými [jméno] [příjmení]; [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]; [jméno] [příjmení]; [jméno] [příjmení]; [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], ale i jinak, když vůči obžalovanému [jméno] [příjmení] se poškozená připojila s nárokem v celkové výši 135 387 333 Kč, zatímco součet specifikovaných solidárních závazků činí 107 052 676 Kč, jak poukázal městský soud (pod bodem 529.). Tuto evidentně nesprávnou interpretaci výše uplatněného nároku vůči obžalovanému [jméno] [příjmení] již odvolací soud zhojit nemohl, pokud sama poškozená brojí toliko proti použití zkratky jejího zákonného názvu ve výroku a státní zástupce odvolání v neprospěch obžalovaného nepodal.

286. Odvolacímu soudu s ohledem na nevypořádané okolnosti nezbylo než si od správce daně vyžádat zprávu vztahující se k přesné a aktuální výši nedoplatků na DPH za jím uplatňovaná zdaňovací období a získání dalších relevantních informací (např. ve vztahu k vratkám nadměrných odpočtů) a provést sdělením Finančního úřadu pro Pardubický kraj ze dne 26. 9. 2024 a jím dodanou dokumentací dokazování u veřejného zasedání. Takto byla zjištěna poměrně zásadní skutečnost, že vůči společnosti QANTO CZ správce daně již neeviduje žádné nedoplatky na DPH za zdaňovací období od ledna 2012 do ledna 2013 (včetně), přičemž je ve sdělení rovněž prezentováno, jakým konkrétním způsobem došlo k jejich saturaci. Nutno ještě doplnit, že vyčíslení nedoplatků ze strany finančního úřadu se (v souladu s obžalobou) vztahuje jen k tabákovým výrobkům, nikoli k dobýjecím kupónům, a nadto jen k jím od začátku uplatňovaným nedoplatkům ze zdaňovacích období od ledna 2012 do června 2014.

287. Za takové situace není v současné době dán žádný právní titul pro to, aby byli k náhradě škody České republice, resp. Finančnímu úřadu pro Pardubický kraj ve výši 29 125 899 Kč společně a nerozdílně zavázáni obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], za jejichž příspěví došlo ke zjištěným nedoplatkům v souvislosti s obchodováním mezi společnostmi Invisible a QANTO CZ ve zdaňovacích obdobích (jen) od září 2011 do prosince 2012, když za tato zdaňovací období jsou vykazovány nulové nedoplatky, neboť již byly různými způsoby vymozeny či nahrazeny.

288. Odvolací soud tudíž mohl rozhodnout o povinnosti nahradit škodu jen ve vztahu k nedoplatkům na DPH zapříčiněných jednáními obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], které souvisely s obchodováním společnosti ARAMIV (od 5/ 2013 do 6/ 2014, jak požadoval finanční úřad) a daňovým únikem ve výši 38 311 040 Kč. Pokud však finanční úřad uplatňoval po jmenovaných náhradu škody nižší, nemohl soud rozhodnout o náhradě návrh poškozeného převyšující. Proto byli spoluobžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] podle § 228

odst. 1 tr. řádu odvolacím soudem uznáni povinnými nahradit poškozené České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Pardubický kraj (což je správné a přesné označení subjektu poškozeného v této věci) společně a nerozdílně majetkovou škodu ve výši 26 220 974 Kč. Tato škoda (a to v ještě větší výši) ve formě hodnoty, která měla být součástí příjmů našeho státního rozpočtu, má příčinnou souvislost s protiprávním jednáním obou obžalovaných a za její vznik tedy oba obžalovaní společně odpovídají, jak bylo prokázáno již v řízení před soudem prvního stupně.

289. Stejně tak nic nebránilo tomu, aby byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán podle § 228 odst. 1 tr. řádu povinným nahradit poškozeným uplatněnou majetkovou škodu výši 10 888 123 Kč vzniklou jeho jednáním v souvislosti s vykazováním obchodů se společností [příjmení] [příjmení], kdy opět nezbylo než postupovat stejně, tedy nepřekročit návrh finančního úřadu. Pro úplnost odvolací soud dodává, že u odděleně trestně stíhaného [jméno] [příjmení] nebylo zjištěno, že je či byl v úpadku (či jiné formě insolvence), což by jinak a priori vylučovalo možnost solidární odpovědnosti.

290. Se zbytkem uplatněného nároku na náhradu majetkové škody musela být Česká republika, zastoupená Finančním úřadem pro Pardubický kraj, odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, a to podle § 229 odst. 2 tr. řádu, nikoli § 229 odst. 1 tr. řádu, jak omylem uváděl

soud prvního stupně v napadeném rozsudku. Pokud se jedná o poslední odkazující adhezní výrok tohoto rozsudku, tento byl toliko přejat ze zrušeného výroku o náhradě škody z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 4. 2022, č. j. 48 T 2/2021-4299, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20.12.2022, č.j. 6 To 46/2022-4432, týkajícího se obžalovaného [jméno] [příjmení].

291. Jedná-li se o výtky odvolatele [jméno] [příjmení] k adheznímu výroku, který se ho dotýká, s poukazem na to, že nalézací soud nesprávně aplikoval v daném případě institut ručení, který je odlišný od nároku na náhradu škody, vrchní soud stejně jako soud prvního stupně musí odkázat na usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 8.1.2014, sp. zn. 15 Tdo 902/2013, které se otázkou možnosti uplatňovat nedoplatky na daních (zkrácenou či neodvedenou daň) u jiného než daňového subjektu povinnému k zaplacení daně jako nárok na náhradu škody v souvislosti s ručitelským závazkem statutárního orgánu právnické osoby zabývá. Toto rozhodnutí totiž (stejně jako městský soud, který tak činí za použití § 135 odst. 2 obchodního zákoníku týkajícího se jednatele společnosti s ručením omezeným) poukazuje na ustanovení § 194 odst. 6 obchodního zákoníku (zák. č. 513/1991 Sb.), dle kterého, „členové představenstva, kteří odpovídají společnosti za škodu, ručí za závazky společnosti společně a nerozdílně, jestliže odpovědný člen představenstva škodu neuhradil a věřitelé nemohou dosáhnout uspokojení své pohledávky z majetku společnosti pro její platební neschopnost nebo z důvodu, že společnost zastavila platby. Rozsah ručení je omezen rozsahem povinnosti členů představenstva k náhradě škody. Ručení člena představenstva zaniká, jakmile způsobenou škodu uhradí“. Ze znění citovaného ustanovení obchodního zákoníku je zřejmé, že ručitelský závazek se vztahuje k věřitelům společnosti, nikoli ke společnosti jako takové. S ohledem na vymezení doby daně trestné činnosti odvolací soud dodává, že obdobná právní úprava platila i v období po 1. 1. 2014 (§ 159 odst. 3, § 2910 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník a § 53 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech).

292. Pokud pak bylo na podkladě dokumentace vyžádané u finančního úřadu zjištěno, že správce daně vydal dodatečné platební výměry (doměřil zkrácenou daň), jimiž vyměřil společnosti QANTO CZ nedoplatky na dani (související se zkrácením DPH projednávaným v této trestní věci), z nichž se jen některé podařilo v rámci exekučního řízení či jinak vymoci, nikoli však ty, které se týkají zdaňovacích období od února 2013, ač již byly ve věci podniknuty veškeré kroky směřující k vydobytí pohledávky za společností QANTO CZ, s.r.o. z nezaplacené daně z přidané hodnoty, a je tak zřejmé, že již byl vyčerpán majetek společnosti, na který bylo možné exekuci vést, čímž nastal důvod pro aplikaci již zmíněného ručitelského závazku, na základě něhož lze nárok na náhradu škody v trestním řízení podle ustálené judikatury uplatňovat. Nadto i ve vztahu k dalšímu obžalovanému, který byl odvolacím soudem uznán povinným k náhradě škody, tedy [jméno] [příjmení], lze upozornit, že podle shora citovaného usnesení Nejvyššího soudu lze nárok na náhradu škody uplatnit i ve vztahu k osobě, u níž byla vyvozena trestní odpovědnost za trestný čin podle § 240 tr. zákoníku, aniž by sama byla plátcem či poplatníkem zkrácené daně, tedy daně, na jejíž nedoplatek byl v daňovém řízení vydán nevykonatelný platební výměr.

293. Jak je zřejmé ze shora uvedeného, vrchní soud minimálně částečně vyhověl všem odvoláním podaným jak ze strany poškozeného, tak ze strany obžalovaných [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], ve vztahu k nimž napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil, přičemž dílem na podkladě skutkového stavu, který byl soudem prvního stupně správně zjištěn, a dílem na podkladě vlastního dokazování znovu sám ve věci rozsudkem rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výroci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze však proti němu podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Nutný obsah dovolání je vymezen v § 265f tr. řádu

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá, a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody způsobené trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (zákon č. 59/2017 Sb.), je-li odsuzujícím rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

Praha 28. listopadu 2024

JUDr. Eva Brázdilová
předsedkyně senátu